

Adresse ved retur:
Reindrifftsforvaltningen
Postboks 1104
9504 Alta

www.reindrift.no

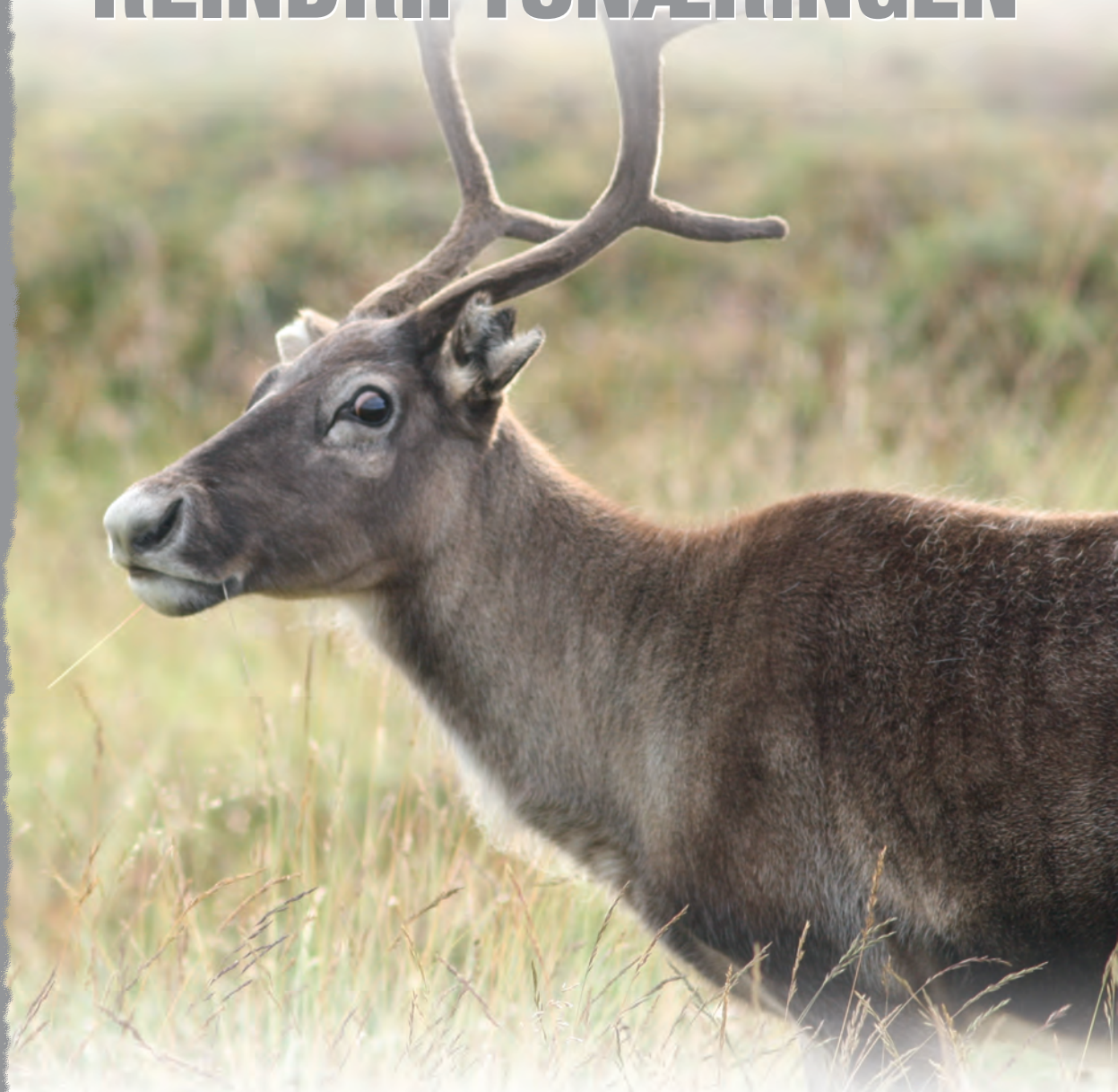
FOTO: LARS H. KREMPIG. TRYKK: FAGTRYKK IDÉ AS

RESSURSREGNSKAP FOR REINDRIFTSNÆRINGEN – 1. APRIL 2009–31. MARS 2010

Ressursregnskap for **REINDRIFTSNÆRINGEN**

FOR REINDRIFTSÅRET
1. APRIL 2009–31. MARS 2010

R e i n d r i f t s f o r v a l t n i n g e n

DESEMBER 2011

Boazodoallohálddahus
Reindrifstforvaltningen
Báatsoe-burriej reereme

Ressursregnskap for reindriftnæringen

for reindriftsåret
1. april 2009 – 31. mars 2010

REINDRIFTSFORVALTNINGEN

Desember 2011

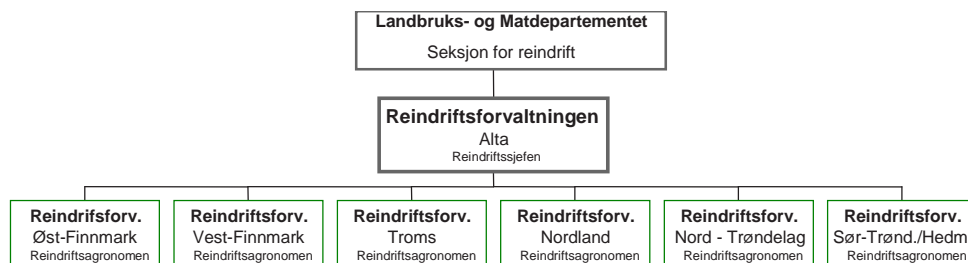
Innhold

Forord	1
1. Reindriftssjefens vurdering	2
1.1. Målsetninger, virkemidler og utfordringer i reindriftspolitikken	2
1.2. Bruksregler, reintall og endringsprosesser.....	3
1.3. Resultater fra beitekartleggingen gjennomført i 2010	4
1.4. Rovvilt	5
1.5. Arealinngrep.....	6
2. Reintall og produksjon	8
2.1. Reintall.....	8
2.2. Flokkstruktur	14
2.3. Kalvetilgang	15
2.4. Tap.....	17
2.5. Slakteuttak og slaktekvantum	20
2.6. Produktivitet.....	23
2.7. Utvikling i slaktevekter	24
3. Reindriftens beiter og driftsforhold	29
3.1. Innledning.....	29
3.2. Reinens tilpasning til naturgrunlaget.....	29
3.3. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunlaget – Betingelser for bestandsvekst og produksjon	29
3.4. Metoder for beitevurdering.....	33
3.5. Resultater fra beitevurderinger	35
3.6. Klimaendringer	39
4. Organisering og rammebetingelser – reindriftsloven, koordinering og medforvaltning	41
4.1. Generelt om organisering og rammebetingelser	41
4.1.1. Reindriftens interne organisering – Siida og Baikídoallu.....	42
4.1.2. Tradisjonelle betingelser for å drive reindrift.....	43
4.2. Reindriftens beiter – organisering som allmenningsregime.....	45
4.3. Reindriftsloven – selvstyre og bruksregler	46
4.4. Medvirkende forvaltning	47
4.5. Implementering av den nye reindriftsloven	48
4.6. Administrative rammebetingelser – Distriktsgrenser, sonegrenser og områdegrense....	49
4.7. Fordeling av siidaandeler, siidaer og reinbeitedistrikter.....	52
4.8. Internasjonale avtaler om reinbeiting.....	53
4.9. Økonomiske virkemidler	54
4.9.1. Driftstilskudd og produksjonspremie	54
4.9.2. Tidligslaktetilskudd.....	55
4.9.3. Kalveslaktetilskudd	55
4.9.4. Distriktstilskudd	55
4.9.5. Tilskudd til omstilling, avvikling og strukturering.....	56

5. Reindriftens arealer	57
5.1. Reindriftens beiter og rettsgrunnlag	57
5.2. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på lokal skala	58
5.3. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på regional skala	59
5.4. Akkumulerte effekter av menneskelige inngrep og forstyrrelser	59
5.5. Anvendelse av forskningsresultater – Implikasjoner for arealplanlegging.....	60
Vedlegg.....	61
Generelle kommentarer til næringsoversikter.....	62
Vedlegg 1 – Næringsoversikt alle områder.....	63
Vedlegg 2 – Næringsoversikt Øst-Finnmark.....	71
Vedlegg 3 – Næringsoversikt Vest-Finnmark	85
Vedlegg 4 – Næringsoversikt Troms	99
Vedlegg 5 – Næringsoversikt Nordland	107
Vedlegg 6 – Næringsoversikt Nord-Trøndelag	114
Vedlegg 7 – Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark	119
Vedlegg 8 – Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge	123
Vedlegg 9 – Rammebetingelser for reindriften per 1. Juni 2009	127

Forord

Reindriftsforvaltningen er et faglig forvaltningsapparat som er underlagt Landbruks- og Matdepartementet (se figur under). Reindriftsforvaltningen fungerer som sekretariat og utøvende organ for Reindriftsstyret og områdestyrene, og har i tillegg en rådgivende funksjon i forhold til næringen.

”Ressursregnskap for reindriftsnæringen” er Reindriftsforvaltningens årlige rapport om ressurs-situasjonen i næringen. Rapporten bygger for en stor del på de opplysninger som framkommer i reineiernes reindriftsmeldinger og søknader om erstatning for rovvilttap.

Rapporten belyser forhold som er knyttet til beitegrunnlag, reintall, flokkstruktur, produksjon, tap, virkemidler, organisering og ressursfordeling. Vedleggsdelen omfatter næringsoversikter, både på områdenivå og distriktsnivå, samt distriktskart og oversikter over gjeldende rammebetingelser for reindriften. Rapporten representerer et viktig grunnlagsmateriale for reindriftsforvaltningens og næringens egen ressursforvaltning. Den skal videre være et grunnlag for andre forvaltningsorganer, institusjoner og personer som berøres av reindriften og ønsker å være med og påvirke beslutningene.

I tillegg til rapportering gjennom ressursregnskapet foreligger ”Totalregnskap for reindriftsnæringen” (siste utgave for regnskapsåret 2009). Totalregnskapet er en årlig rapport om den økonomiske situasjonen i næringen, utarbeidet av Økonomisk utvalg (partsoppnevnt) som grunnlag for reindriftsforhandlingene.

Alta, desember 2011

Jan-Yngvar Kiel
Reindriftssjef

1 Reindriftssjefens vurdering

Målsetningen for reindriftspolitikken er utvikling av en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift. Den har sitt grunnlag i St. meld. nr. 28 (1991-92), En bærekraftig reindrift, og i Stortingets innstilling til denne meldingen. Reindriftsloven og Stortingets årlige behandling av Reindriftsavtalen er de viktigste virkemidlene for å følge opp målene og retningslinjene i reindriftspolitikken. Reindriftssjefen vil i denne sammenheng redegjøre for de viktigste utfordringene fremover for å oppnå de politiske målsetningene i reindriftspolitikken.

1.1. Målsetninger, virkemidler og utfordringer i reindriftspolitikken

Betydelige endringer i de seinere år gjør at reindriftsnæringen nå står overfor store utfordringer. Noen av disse utfordringene går igjen i de fleste reinbeiteområdene, mens andre har en mer regional karakter. Eksempler på utfordringer som er felles for de fleste områdene er arealinngrep og tap av rein til rovdyr. Tap av beiteland som følge av arealinngrep er trolig en av de største truslene mot reindriftsnæringen i tiden fremover. Eksempler på regionale utfordringer er fordeling av beiteområder og reintallstilpasning i Finnmark, og beiterettighetskonflikter mellom reindrift og henholdsvis landbruks- og villreininteresser i de sørligste områdene.

Næringen og forvaltningen av denne står også overfor utfordringer på det juridiske plan. Dette blant annet som følge av at ny reindriftslov trådte i kraft 1. juli 2007. Den nye reindriftsloven skal gi grunnlag for en hensiktsmessig intern organisering og forvaltning av reindriften. I de seinere år har sedvanerettslige prinsipper og alders tids bruk blitt tillagt stor vekt ved nye grensefastsetninger, blant annet i Finnmark. Disse prinsippene er nå også ivare tatt i reindriftslovgivningen. Reindriftsnæringen skal etter den nye loven, gjennom internt selvstyre, selv spille en aktiv rolle og ha ansvar for at reindriften er bærekraftig. Den nye loven skal også sikre den enkelte reindriftsutøvers rettssikkerhet på en bedre måte. For Reindriftsforvaltningen og Landbruks- og Matdepartementet vil implementering av den nye loven by på utfordringer. Det vil være viktig at både næringen og forvaltningsorganene får en innsikt i hvilke endringer og behov den nye loven vil medføre.

Innføringen av krav om bruksregler utgjør den viktigste endringen i den nye loven. Gjennom utarbeidelse av bruksregler skal næringens tradisjonelle prinsipper om rettigheter og intern organisering gjenspeiles i lovgivningen som regulerer interne forhold. I bruksreglene skal det blant annet lages egne bestemmelser som skal regulere beitebruk og reintall i reinbeitedistriktene.

I løpet av 2010 ble det igangsatt arbeid med en ny Melding til Stortinget om landbruks- og matpolitikken. I denne meldingen er også forhold knyttet til reindriften behandlet. Meldingen ventes behandlet av Stortinget i løpet av våren 2012.

Siden forrige melding som angikk reindrift har det vært store endringer i flere av de viktigste forutsetningene som danner grunnlaget for utøvelsen av reindrift. Dette utgjør blant annet endringer på det økologiske plan i forhold til tap av beiteland, økende rovdyrtap og klimaendringer. Det har også vært endringer på det rettslige plan med et økt fokus på sedvanerett samt innføring og oppfølging av en ny reindriftslov. I tillegg har det vært arbeidet med ny svensk-norsk reinbeitekonvensjon og nye rammebetingelser. Også på det økonomiske

plan har det vært endringer blant annet gjennom omlegging av tilskudds- og erstatningsordninger.

Som følge av de siste års utvikling som her er nevnt har forutsetningene for utforming av statens virkemiddelpolitikk som ligger til grunn for å oppnå politiske målsetninger også blitt endret. For at målsetningen om en bærekraftig reindrift skal oppfylles vil det i den fremtidige forvaltningen av reindriften være flere viktige politiske og prinsipielle veivalg i utformingen av virkemiddelpolitikken. Den nye meldingen om landbruks- og matpolitikken vil være et viktig steg i forbindelse med dette.

1.2. Bruksregler, reintall og endringsprosesser

I de ulike reinbeiteområdene er det sosiale spenninger mellom utøvere og siidaer som følge av at reintallet mange steder ikke er i samsvar med beiteressursene. Et for høyt reintall er derfor ikke bare et økologisk anliggende i forhold til beitenes bærekraft men påvirker også mellommenneskelige relasjoner.

Det er en felles erkjennelse i reindriftsnæringen, i forvaltningen og fra politisk hold at det samlede reintallet i henholdsvis Karasjok og Vest-Finnmark er for høyt i forhold til beitegrunnlaget. Det er så klart ulike oppfatninger om hvor store reduksjoner som må til, og hvem som må gjennomføre dette. Men like fullt er det bred aksept om at en av reindriften utfordringer i Karasjok og Vest-Finnmark reinbeiteområde er at reintallet er for høyt, og den tilhørende målsetningen er at reintallet må reduseres.

Det er imidlertid forbundet en rekke problemstillinger til målsetningen om reintallsreduksjon. Fremover må disse problemstillingene og dilemmaene identifiseres, og utfordringene må løses eller kompenseres for. Dette vil fremover være den viktigste arbeidsoppgaven med hensyn på å få gjennomført en endringsprosess som tilpasser næringen til ressursgrunnlaget.

Behovet for reintallsreduksjoner innebærer en innskrenkning i tilgangen til ressursen for brukerne. Knyttet til dette kommer spørsmålene om prinsipper for fordeling av en naturressurs mellom brukere og byrdefordeling ved reduksjoner. Dette er problemstillinger som er gjeldende på distriktsnivå innenfor flyttesystemer, internt i distrikter og siidaer, og til slutt internt på siidaandelsnivå. Gjennom reindriften bruksregler etter reindriftenloven av 2007 må næringens tradisjonelle prinsipper om samarbeid og gjensidighet gjenvinnes. For at dette skal skje må det være tillitt mellom aktørene i næringen til at hver enkelt iverksetter sine tiltak om reduksjoner i reintall, samtidig som andre aktører også gjør dette. Dersom enkelte ikke reduserer reintallet vil driftssituasjonen til andre som har gjennomført reduksjoner påvirkes negativt. Reindriftsstyret og områdestyrene vil i denne sammenheng ha en rolle gjennom å følge opp eventuelle brudd på bruksregler og reduksjonsavtaler med reindriftenlovens sanksjonsbestemmelser, og på denne måten garantere for utøveres rettssikkerhet og sikre en positiv utvikling for reindriften fremtidige ressursgrunnlag.

Godkjenningsprosessen i forhold til distriktenes bruksregler, med endelig godkjenning av øvre reintall, er blitt slutført i løpet av 2011. Prosessen som har vært gjennomført så langt har for næringen og myndighetene medført en erkjennelse av at reduksjonene i reintall må være stegvise, og at bruksreglene som er godkjent per dags dato utgjør et første steg i riktig retning av en god og hensiktsmessig forvaltning av reindriften. Dette må imidlertid ikke bli en sovepute for videre utvikling av forvaltningssystemet som nødvendigvis må utvikles i kjølvannet av reindriftenloven av 2007. Vanskelige prosesser gjenstår både om reintall og

beitefordeling. Dette er også problemstillinger som ikke har noen enkel løsning men som derimot utgjør avveininger mellom ulike sett av fordeler og ulemper. Dette er viktige prinsipielle veivalg som reinbeitedistriktene må ta stilling til. Dette er imidlertid også problemstillinger som innbefatter viktige politiske veivalg for å definere retningen for reindriftspolitikken og hvilke konsekvenser dette vil gi i forhold til de økologiske-, økonomiske- og kulturelle målsetningene.

Næringens deltagelse i dette arbeidet er meget viktig for å utforme en virkemiddelpolitikk som er best mulig tilpasset til å løse de gjeldende utfordringene forbundet med reintallsreduksjon. Men næringens deltagelse er også viktig som følge av at loven legger opp til økt grad av internt selvstyre og medforvaltning. Et av de viktige hensynene i arbeidet med reindriftsloven av 2007 var å legge til rette for og etablere økt internt selvstyre i næringen. Dette må også følges opp videre i den praktiske utformingen og utøvelsen av den fremtidige virkemiddelpolitikken. Det er således viktig at slike medforvaltningsprosesser må utvikles videre, og at det skapes tydelige rammer og konkrete målsetninger knyttet til samarbeid. På denne måten kan et troverdig og forpliktende samarbeid etableres i forhold til å finne gode og forutsigbare løsninger i forvaltningen av reindriften. I forbindelse med utvikling av medforvaltningsprosesser og kommunikasjonen mellom næring og forvaltningsorganer er det imidlertid også et viktig skille i forhold til hvilken part som har en rett og forpliktelse til å bidra med informasjon og legge frem løsningsalternativer, og hvilken part som i siste instans har rett og forpliktelse til å fatte endelig beslutning i forhold til politiske mål.

Det vil fremover også være særlig viktig at det etableres bruksordninger om beitebruken og fordelingen av de såkalte "fellesbeitene" i indre Finnmark. Reinbeiterettsutvalgets utredning¹ om beiterettigheter til vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark, som ble avsluttet i 2002, har blant annet medført en rettighetsdebatt og posisjonering mellom parter på vår-, høst- og vinterbeiteområdene. Dette har utviklet seg over flere år som følge av at bruken av høst-, vår- og vinterbeitene ikke har vært tilstrekkelig regulert. Å etablere bruksregler som i tilstrekkelig grad avklarer og koordinerer beitebruk mellom grupper vil være en stor utfordring som det er helt nødvendig å finne en løsning på. Fremover må distriktene være kreative og løsningsorienterte for å løse sine felles utfordringer om ressurstilpassning. Prosessen om bruksregler må fokusere på praktiske bruksordninger fremfor et for ensidig fokus på den enkeltes rettigheter til beite på særskilt rettsgrunnlag. Tradisjonell bruk skal imidlertid ligge til grunn som hovedkriterie for fordeling av beiter.

1.3. Resultater fra beitekartleggingen gjennomført i 2010

Et nytt omdrev av overvåkningsprogrammet for vinterbeitene ble igangsatt i 2009. Det ble gjennomført satelittfotografering og feltbefaring av høst-, vår- og vinterbeitene i Vest-Finnmark og Karasjok i løpet av barmarkssesongen 2010.

Resultatene fra denne undersøkelsen ble ferdigstilt sommeren 2011. For Karasjok var resultatet en tilbakegang i lavbiomasse i de lavholdige vegetasjonstypene på vår- og høstbeitene, samt de lavholdige vegetasjonstypene på vinterbeitene i forhold til status i 2005. Status for 2010 i Karasjok viser også at lavbiomassen er generelt stabil i skogs- og lerabbområdene, men i de mest eksponerte områdene og vindrabbområdene er lavbiomassen redusert med halvparten siden 2005.

¹ Utredning om reinbeiterettigheter. Vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark. Reinbeiterettsutvalget for Vest-Finnmark, juni 2002

For Vest-Finnmark viser resultatene en tilbakegang i de lavholdige vegetasjonstypene på vår- og høstbeitene og en stabilisering i lavbiomasse i de lavholdige vegetasjonstypene på vinterbeitene i forhold til status i 2005. Status for 2010 for Vest-Finnmark viser også at lavbiomassen er redusert med 10 % i skogs- og lerabbområder, men i de mest eksponerte områdene og på vindrabber er lavbiomassen redusert med 23 % siden 2005. Det er således den mest tilgjengelige delen av høst- og vårbeitene i både Vest-Finnmark og Karasjok som har hatt den største reduksjonen i forrådet av lav i perioden 2005-2010.

I perioden 2005-2010 har reintallet vært på et høyt nivå i både Karasjok og Vest-Finnmark. En fortsatt opprettholdelse av det samlede reintallet på dette nivået vil med stor sannsynlighet forsterke denne trenden og på sikt medføre en negativ utvikling i lavbiomasse innenfor de lavholdige vegetasjonstypene tilbake igjen til det lave nivået som var gjeldende i 2000. Utviklingen som har vært i perioden 2005-2010 innebærer at dersom det er ønskelig at lav, og potensielt lavholdige vegetasjonstyper skal være en viktig beitekomponent for reinen på de ulike årstidsbeitene må det samlede reintallet reduseres i henhold til dette. I fremtidig forvaltning av beiteområdene må fordelene med en tilpasning til en varig økt avkastning avveies mot ulempene som er forbundet med dette.

1.4. Rovvilt

I løpet av de siste årene har konfliktnivået mellom reindriftsnæringen og rovvilt vært økende i alle reinbeiteområdene. Det synes som om næringens utøvere anser at gjeldende erstatningsordning for tap av rein forårsaket av rovvilt er urimelig. Dette er blant annet som følge av dokumentasjonskravet til å fremvise rovvilt drept rein. Næringen anser også at de reelle rovviltbestandene er høyere enn gjeldende bestandsestimater, og at tapene som reelt forårsakes av rovvilt er langt høyere enn hva som erstattes gjennom gjeldende virkemiddelordninger.

Det er usikkerhet knyttet til rovviltbestandenes størrelser og de faktiske tapene de ulike artene reelt forårsaker i reindriftsnæringen. Det er i denne sammenheng viktig at det tilføres tilstrekkelige ressurser til bestandsregistreringer for de respektive reinbeiteområdene slik at bestandsestimatene for rovvilt sikres å holde god kvalitet.

Stortinget har den 16. juni 2011 inngått et forlik om rovviltpolitikken. Fra reindriftsnæringens side har det vært knyttet flere utfordringer til den gjeldende rovviltpolitikken. Det nye rovviltforliket vil medføre endringer som bør kunne dempe konfliktnivået mellom reindriftsnæring og rovvilt på flere punkter.

I forliket vises det blant annet til at konflikter knyttet til rovvilt må reduseres samtidig som hensynet til å sikre overlevelse til de store rovviltartene sikres. Forlikspartene går inn for å styrke kapasiteten i forvaltningsapparatet. Forliket har også konkrete forventninger til rask saksbehandling av skadefellingssøknader.

Kongeorñ skal videre inngå i overvåkingsprogrammet på lik linje med de øvrige artene. Det legges til grunn at det er viktig å redusere usikkerheten knyttet til tap av tamrein forårsaket av denne arten. Reindriftssjefen vil imidlertid også påpeke at gjennomføring av bestandsovervåkning ikke vil være nok for å redusere denne usikkerheten. Det må også prioriteres å få estimater på hvor store tap denne arten reelt forårsaker på rein. Dette er en rovviltart som så langt er lite undersøkt. Tap til kongeorñ utgjør også den største

usikkerhetsfaktoren som tapsårsak grunnet rovvilt, samtidig som næringen oppgir at den er en betydelig skadevolder. Avklaring av usikkerhet for kongeørn som skadevolder er derfor et viktig område for å kunne redusere konfliktnivået mellom reindriftsnæring og rovviltforvaltning.

Det skal også særskilt iverksettes nødvendige tiltak både innenfor rovviltforvaltningen og reindriften med sikte på å sikre situasjonen for sørsamisk reindrift. Reindriftssjefen mener dette er meget viktig dersom det i årene som kommer fortsatt skal kunne eksistere en sørsamisk reindrift – en sørsamisk kulturbærer. Nødvendige tiltak vil i denne sammenheng måtte innebære tiltak som har direkte virkning i forhold til å redusere tap til rovvilt.

I forbindelse med rovviltforvaltning har det også vært nedsatt et eget utvalg som skal gå gjennom erstatningsordningene for tap av husdyr og tamrein. Utvalget har nå lagt frem sin innstilling til Miljøverndepartementet for videre behandling.

Reindriftssjefen har tidligere vist til behov for å endre ordningen med dokumentasjonskrav til rovvilt drept rein. Det er store utfordringer knyttet til å lokalisere reinkadaver grunnet rovvilt. Som regler er det likeledes enda større utfordringer knyttet til å fastslå den faktiske dødsårsaken, og i mange tilfeller er dette heller ikke mulig. Når dokumentering og lokalisering av kadaver er meget vanskelig er det urimelig at næringen skal ha en slik bevisbyrde i forbindelse med en virkemiddelordning. I denne sammenheng vises det til at forskningsprosjekter som ved hjelp av GPS-merket rovvilt (f.eks. Scandlynx-prosjektet), eller rein med dødspeilesendere, også med denne teknologien har hatt store utfordringer med å fastslå dødsårsak i forbindelse med tap til rovvilt.

I tillegg til rovvilterstatningene bevilges det årlig midler til tapsforebyggende tiltak. Enkelte av disse tiltakene har en forebyggende effekt mot rovvilttap. Det mest effektive forebyggende tiltaket er imidlertid å fremskaffe en så presis bestandsoversikt som mulig og redusere bestandene av rovvilt ned til de gjeldende politiske fastsatte bestandsmålene for de enkelte områdene.

Til slutt er det også vanskelig å avklare hvor stor del av tapene som skyldes rovvilt og hvor stor del av tapene som kan tilskrives andre årsaker. Dette er som følge av at rovvilttap og ressurstilpassning også til en viss grad henger sammen med hverandre. Dette medfører at det er utfordrende å forvalte rovviltpolitikken og erstatningsordninger i forhold til reindriftsnæringen. Fremover vil det derfor være nødvendig med bedre kunnskaper og nye tilnæringsmåter for å etterleve politiske føringer knyttet til henholdsvis rovvilt og reindrift. Det er igangsatt forskningsprosjekter som i løpet av de neste par år vil fremskaffe mer presis informasjon. Et viktig aspekt i denne sammenheng i forhold til konflikten mellom rovvilt og tamreindrift vil være hvordan denne kunnskapen anvendes, og hvilken bevisbyrde som pålegges næringen i forhold til å sannsynliggjøre tap av tamrein.

1.5. Arealinngrep

Tap av beitearealer er fremdeles den største trusselen for reindriften fremtidige eksistens. Det er viktig at effekten for de berørte reinbeitedistriktene ved utbygging og tap av beiteland ikke ses utelukkende i forhold til størrelsen på selve inngrepet, men at man også tar høyde for de akkumulerte effektene av dette. Bruken av arealer for et reinbeitedistrikt strekker seg som regel over store områder og mellom flere kommuner. Det er derfor viktig at ulike arealinngrep i ulike kommuner ses i sammenheng med hverandre i forhold til det enkelte reinbeitedistrikt. Det er fundamentalt at reindriften ikke taper fleksibilitet ved skiftende klimaforhold innenfor de ulike årstidsbeitene. Dette er også et viktig aspekt i årene som kommer med hensyn på

konsekvensene av klimaendringer og hvilke behov reindriften da vil komme til å ha i forhold til ulike terrengetyper og beiter.

Det er i dag grundig dokumentert at ulike former for inngrep påfører reindriften store tap av beiteland som følge av at tamrein unnviker forstyrrelse. Kraftig vekst i antall hytteutbygginger, veiutbygging, vann- og vindkraftutbygginger og andre inngrep i reinbeiteområdene de siste tiårene gjør dette til en alvorlig trussel mot reindriftnæringens fremtid. Store prosjekter for utvinning av olje- og gassressurser i Barentshavet vil videre kunne medføre negative ringvirkninger i form av økt utbyggingspress på omkringliggende reinbeitearealer. Beregninger foretatt av FN's Miljøprogram (UNEP) viser at dersom dagens utbyggingshastighet fortsetter, vil tradisjonell reindrift med noen få unntak måtte opphøre i løpet av mindre enn 50 år. Selv om det fortsatt vil være større sammenhengende "uberørte områder" tilbake også om 50 år, vil sentrale beiteområder være så påvirket av utbygging og forstyrrelse at de ikke vil være forenlige med tradisjonell reindrift. I forbindelse med innføringen av den nye plan- og bygningsloven er det knyttet forventninger til gjennomføring av et mer overordnet planarbeid på regionalt og interkommunalt nivå. Med hensyn på reindriften fremtidige eksistens er det i forbindelse med dette særlig viktig at næringens behov for arealer får tilstrekkelig oppmerksomhet på dette plannivået i årene som kommer.

Reindriftsforvaltningen arbeider aktivt for å sikre gjenværende beitearealer og øke forståelsen hos andre myndigheter for reindriften behov for sammenhengende og uforstyrrede områder. Arealvern vil være et av de arbeidsområdene som Reindriftsforvaltningen i årene framover må legge mest ressurser i. Blant annet er Reindriftsforvaltningen sterkt involvert i saksbehandlingen knyttet til søknader om etablering av vindkraftverk. Reindriftsforvaltningen gjør i denne sammenheng en tematisk konfliktvurdering av prosjektene. Denne vurderingen er et supplement til NVE ved deres behandling av konsesjonssøknader. Det er viktig at reindriften rettigheter til arealer blir vurdert også i et urfolksperspektiv, særlig med bakgrunn i Grunnlovens § 110A og internasjonale konvensjoner. Problemstillinger knyttet til retten til beitearealer vil stå sentralt i denne sammenheng.

Reindriftsforvaltningen og reindriftnæringen jobber for tiden med å utvikle en metode for verdiklassifisering av reindriften arealer. Gjennom dette arbeidet skal det foreligge en samlet oversikt og synliggjøring av arealene som er viktige for å sikre en bærekraftig reindrift. Parallelt med metodeutviklingen arbeides det med å ajourføre reinbeitedistriktenes arealbrukskart.

2 Reintall og produksjon

2.1. Reintall

Reintallet har tidligere med hjemmel i reindriftsloven av 1978² vært regulert på distriktsnivå gjennom et øvre reintall. I den nye reindriftsloven av 2007³ inngår hjemmelen for regulering av reintall i bruksreglene for distriktet. Her heter det blant annet at det skal ”fastsettes et øvre reintall for den enkelte sommersiida ... ut fra det beitegrunnlag som siidaene disponerer”. Det er distriktsstyret som skal utarbeide bruksregler, som deretter skal godkjennes av områdestyrene. Når det gjelder fastsettelse av øvre reintall skal distriktets vedtak i tillegg forelegges Reindriftsstyret for endelig godkjenning.

Landbruks- og Matdepartementet nedsatte i 2008 et utvalg som skulle komme frem til kriterier for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall. Utvalget besto av deltagere fra reindriftnæringen, forskere, Reindriftsforvaltningen og Landbruks- og Matdepartementet. Kriteriene skal fremover være et hjelpemiddel både for næringen og myndighetene i arbeidet med å fastsette et bærekraftig reintall. For de ulike kriteriene følger det normer for måloppnåelse som bør oppnås ved et økologisk bærekraftig reintall.

Normen for variasjon i kalveprosent på høsten er fastsatt til å være innenfor 10-15 % mellom år. Normen for gjennomsnittelig kjøttavkastning per livrein i vårflokk er satt til å være mellom 8 og 9 kg. Normene for gjennomsnittlige slaktevekter er 17-19 kg for kalv, 25-27 kg for okse 1-2 år og 27-29 kg for simler over 2 år. Det skal også være samsvar mellom disse kriteriene når reintallet skal fastsettes. Verdier som er under norm over flere år indikerer at reintallet er for høyt for det gjeldende reinbeitedistrikt.⁴ Landbruks- og matdepartementet har lagt til grunn at dersom reintallet fastslås å være for høyt ved hjelp av kriteriene skal vurderinger knyttet til nødvendig reduksjon i reintall gjøres med utgangspunkt i å sannsynliggjøre en fremtidig måloppnåelse som ligger over den øvre normen for hvert av kriteriene.

Vedlegg 9 gir en oversikt over gjeldende rammebetingelser for de ulike reinbeitedistriktene, herunder også gjeldende ”øvre reintall”. I løpet av 2011 er det vedtatt øvre reintall på nytt for alle reinbeitedistrikter. Tabell 2.1 gir en oversikt over utviklingen i reintall de siste 10 årene.

Som tabell 2.1 viser var det ved utgangen av driftsåret 2009/10 totalt registrert 251.000 rein i Norge. Dette er en stabilisering i reintall i forhold til de to foregående driftsåre. De tre siste driftsåre utgjør de høyeste reintallene på landsbasis siden driftsåret 1988/89, da reintallet var på ca 258.000 dyr. Siden bunnåret 2000/01 og fram til 2003/04 økte reintallet sterkt og lå stabilt på rundt 233.000 i 2005/06, før reintallet igjen har økt de siste driftsårene.

Reintallsutviklingen på landsbasis styres langt på vei av utviklingen i Finnmark, som med omtrent 185.000 rein har 73 % av det samlede reintallet. I Finnmark økte reintallet likeledes med ca. 50 % i perioden fra 2000/01 til 2003/04. For Finnmark har reintallet stabilisert seg de tre siste driftsårene.

² Lov om reindrift av 09.06.1978 § 2 annet ledd.

³ Lov om reindrift av 15.06.2007 §§ 57 og 60.

⁴ Veileder for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall. Desember 2008. Landbruks- og Matdepartementet.

Tabell 2.1. Reintallet ved driftsårets slutt de siste 10 driftsårene (per 31. mars), basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, samt gjeldende øvre reintall.

OMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (per 31. mars) ¹										ØVRE REINTALL
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ²	
ØST-FINNMARK	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 982	89 740	86 315	87 076	70 000
Polmak/Varanger	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	25 227	27 279	24 885	25 711	26 200
Karasjok østre sone	12 475	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 818	28 920	30 431	29 824	21 300
Karasjok vestre sone	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	30 999	31 541	22 500
VEST-FINNMARK	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	94 262	98 106	96 009	97 013	77 500
Kautokeino østre sone	18 827	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 538	28 249	27 283	28 257	22 000
Kautokeino midtre sone	27 245	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 125	42 335	41 306	40 896	31 500
Kautokeino vestre sone	15 949	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 599	27 522	27 420	27 860	24 000
TROMS	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	12 046	12 188	12 226	12 366	14 800
NORDLAND	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 557	14 717	15 101	15 625	18 200
NORD-TRØNDELAG	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 483	12 627	12 856	13 029	15 900
SØR-TRØND./HEDM.	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 576	13 691	13 805	13 600
TAMREINLAGENE	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 545	12 767	12 324	12 105	12 000
HELE REINDRIFTEN	168 288	191 838	210 075	232 838	234 608	233 160	243 251	253 721	248 522	251 019	222 000

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedl. 2-8, tab. 2.

2 Ukorrigerte reintall. Korrigert reintall vil først foreligge høsten 2010.

Figurene 2.1, 2.2 og 2.3 viser reintallsutviklingen i de ulike områdene fra 1979/80 og fram til 2009/10. Antallet rein er i disse oversiktene gitt per 31. mars, og utgjør det laveste reintallet i løpet av driftsåret. Siste års reintall (per 31. mars 2010) må sees på som et foreløpig tall inntil korrigert reintall⁵ foreligger vinteren 2012.

Figur 2.1⁶ viser at de tre Finnmarksområdene gjennom de siste drøye 25 årene har hatt den samme hovedtrenden i reintallsutvikling, med en sterk vekst fram til 1988/89, etterfulgt av en generell nedgang fram til bunnåret 2000/01, og deretter en vekst.

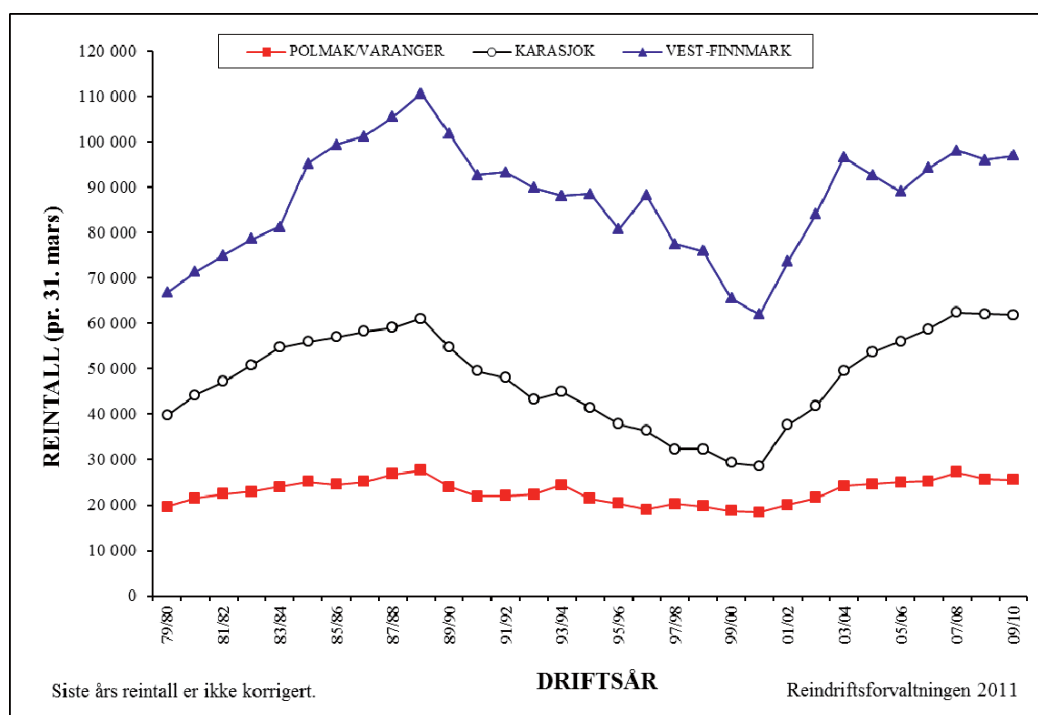
De prosentvis utslagene i reintallsutviklingen har imidlertid ikke vært like store i de ulike deler av Finnmark. Karasjok har hatt de største utslagene, med unntak av veksten på 1980-tallet, da Vest-Finnmark økte reintallet mest. En årsak til at reduksjonen i reintall på 1990-tallet var prosentvis større i Karasjok enn i Vest-Finnmark, kan være at vinterbeitene i Vest-

⁵ Reintallet oppgis per 31. mars, det vil si slutten av driftsåret (1. april - 31. mars). Det reintallet per 31. mars ("sluttstatus") som framkommer på reineiers melding, vil i noen tilfeller bli korrigert i påfølgende års melding ("åpningsstatus"). Slike korreksjoner kan skyldes at Reindriftsforvaltningens tellinger avdekker et annet reintall enn det som er oppgitt av reineier, eller at reineier i ettertid selv får bedre oversikt over sitt reintall.

⁶ Den tilsynelatende økningen i reintall i Vest-Finnmark for driftsåret 1996/97 er ikke reell. Vinteren og våren 1997 ble reindriften i Finnmark rammet av låste beiter og omfattende tap, som tvert om førte til en nedgang i reintallet i driftsåret 1996/97. Årsaken til at statistikken sier noe annet er at tellinger høsten 1997 avdekket omfattende underrapportering i reintallet, som førte til en oppjustering av reintallet våren 1997. Det er grunn til å tro at tallene i årene forut for 1997 også reelt sett var høyere.

Finnmark er bedre enn i Øst-Finnmark ved optimal beiting. De klart minste utslagene har forekommet i Polmak/Varanger.

I Karasjok og Vest-Finnmark har et for høyt reintall over lang tid gitt lavere slaktevekter og redusert lavressursene på vinterbeitene. Dyr i mindre bra hold og med små fettreserver, i kombinasjon med slitte vinterbeiter og rovdrybestander, innebærer en økt sårbarhet for tap under ugunstige klimatiske forhold. Disse forholdene har til sammen påvirket den langsiktige produktiviteten i Karasjok og Vest-Finnmark negativt, og virket forsterkende på de store tapene og den markerte produksjonssvikten i de klimatisk vanskelige årene på slutten av 1990-tallet. En generelt vanskelig beitesituasjonen over mange år på vår-, høst- og vinterbeitene synes også å ha en negativ påvirkning på rein fra øydistrikter, som oftest er i godt hold når de kommer fra sommerbeitet. Dette kan ha ulike årsaker, blant annet pramming/biltransport, lang flytting bakerst i ”flyttekøen”, og også en mulig ”sjokkeffekt” ved overgang fra et godt sommerbeite til et dårlig høst- og vinterbeite⁷.

Figur 2.1. Reintall ved driftsårets slutt i Polmak/Varanger, Karasjok og Vest-Finnmark, perioden 1979/80 - 2009/10 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reieneiernes reindriffts melding.

Gjennom siste del av 1990-tallet hadde Karasjok og Vest-Finnmark en betydelig svikt i produksjonen. Dette ga seg utslag i både redusert reintall, svikt i kalvetilgangen, høye tap, lave slaktevekter og lav produktivitet. I siste del av 1990-tallet hadde også Polmak/Varanger svakere produksjonsresultater sammenlignet med 1980-tallet og første del av 1990-tallet. Distriktene i denne østligste delen av Finnmark greide seg imidlertid langt bedre enn Karasjok og Vest-Finnmark. Dette kan illustreres med at området hadde bra slaktevekter og brukbar

⁷ En forklaring kan være at slike dyr gjennom sommerbeiteperioden er blitt ”godt vant” og i tillegg har større kropp, som de får problemer med å vedlikeholde når de kommer over på slitte høst- og vinterbeiter.

produktivitet gjennom disse vanskelige årene. Nedgangen i reintall var dessuten markert mindre enn lenger vest. Den negative produksjonsutviklingen i Finnmark på slutten av 1990-tallet hadde blant annet sammenheng med vanskelige klimatiske forhold over flere år, spesielt på vinterbeitene. Vinteren og våren 1997 var spesielt kritisk, da beitene låste seg allerede tidlig på vinteren. For Vest-Finnmark og Karasjok hadde høyt beitebelegg over lang tid og slitte vinterbeiter også bidratt til den svake produksjonen i denne perioden.

Fra bunnåret 2000/01 snudde imidlertid utviklingen. I årene fram til 2003/04 gikk slaktevektene og produktiviteten opp, og tapene gikk ned i Karasjok og Vest-Finnmark. Denne positive utviklingen i produktivitet hadde sammenheng med et i utgangspunktet historisk lavt reintall, samt svært gunstige klimatiske forhold over flere år (lite snø, tidlig vår og økt tilgang på normalt lite tilgjengelige vinterbeiter). Siden slakteuttaket i disse gode årene ikke økte i takt med produktivitetsøkningen, og mange reineiere benyttet anledningen til å bygge opp flokkene sine, økte reintallet med ca. 50 % på disse 3 årene.

Økningen i reintall i Finnmark i årene etter 2001/02 kom for en stor del som følge av flere år med svært gode produksjonsforhold. Men også andre forhold har spilt inn på økningen som fant sted, deriblant lettelse i slaktekravene det første året med vekst, vanskelige markedsforhold høsten 2003 og en omlegging til en produksjonsbasert tilskuddsordning (se kapitlene 2.5 og 4.9). Dette medførte et betydelig produksjonsoverskudd over flere år, som med unntak av driftsåret 2004/05, bare i begrenset omfang⁸ ble tatt ut til slakt.

Nedgangen i reintall i Vest-Finnmark i 2004/05 kan sees i sammenheng med et høyt slakteuttak i 2004/05 (se tabell 2.7). Den fortsatte nedgangen i 2005/06 kom imidlertid på tross av at slakteuttaket ble redusert med nesten 40 % sammenlignet med 2004/05. Den viktigste årsaken til nedgangen var en markert økning i kalvetap dette året (se tabell 2.5).

For de tre siste driftsårene har veksten i reintall stagnert og stabilisert seg på et høyt nivå både for Karasjok og Vest-Finnmark. For Karasjok har reintallet for de tre siste årene i tillegg vært noe høyere enn forrige topp som var i driftsåret 1988/89. Økningen i reintall for de siste driftsår har medført at produksjonsutviklingen har snudd igjen, med lavere slaktevekter og kalvetilgang, økte tap, og nedgang i produktiviteten både for Vest-Finnmark og Karasjok som resultat. Østre deler av Karasjok hadde imidlertid ikke en like stor nedgang i den første delen av denne perioden. Men for de to siste driftsårene er også østre deler av Karasjok på omtrent samme nivå som Vest-Finnmark og vestre deler av Karasjok.

I Polmak/Varanger holder reintallet seg stabilt. Dette på tross av at Polmak/Varanger har et klart høyere slakteuttak i forhold til vårflokken enn både Vest-Finnmark og Karasjok (se tabell 2.9). Tilveksten er med andre ord fortsatt klart bedre i Polmak/Varanger enn i Finnmark forøvrig, og området tåler et større prosentvis uttak av rein uten at reintallet avtar.

Som figurene 2.2 og 2.3 viser har reintallsutviklingen sør for Finnmark vært noe mer sammensatt. Vi ser også her mer langsiktige svingninger over den siste 25-års-perioden, men samtidig finner vi i større grad hyppigere kortsiktige svingninger enn i Finnmark. De langsiktige svingningene har dels vært forskjøvet i tid i forhold til Finnmark (Troms og Nordland) og dels hatt et helt annet forløp (Trøndelagsområdene og tamreinlagene).

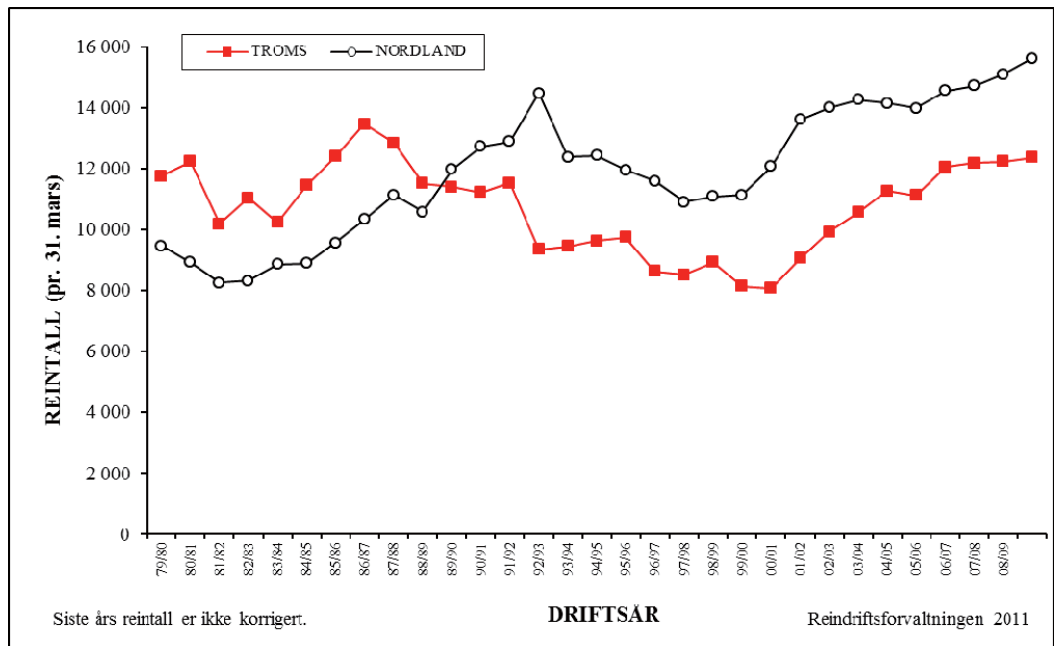
Årsakene til forskjellene i produktivitet over tid mellom deler av Finnmark og de sørligste områdene er sammensatte. Det er imidlertid overveiende sannsynlig at den høye stabiliteten som Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har hatt i reintall, kombinert med gode

⁸ Slakteuttaket har vært nede i 35 % av netto kalvetilvekst.

slaktevekter, begrensede rovdrybestander og lave tap, har bidratt sterkt til den positive utviklingen der. Endringen i produktivitet i Nord-Trøndelag det siste tiåret viser hva slags effekt større tap kan få for en tidligere stabil og høy produktivitet.

Figur 2.2 viser at både Nordland og Troms, i likhet med Finnmarksområdene, hadde en oppgang i reintall på 1980-tallet. For Nordland varte oppgangen fram til 1992/93, mens for Troms startet nedgangen allerede i 1986/87. Fra 1999/00 økte både Troms og Nordland reintallet. Årsaken til denne økningen kan for en del knyttes til noe høyere prosentvis kalvetilgang (lavere tidligtap) enn i årene før oppgangen begynte, og et lavere prosentvis slakteuttak (se tabell 2.9).

Troms og Nordland har generelt hatt store svingninger i produksjonen, blant annet som følge av vanskelige vinterbeiter og ustabile klimatiske forhold. Vinterbeitene er mer ujevnt fordelt, og utgjør den mest begrensende faktoren for de fleste distrikter i disse to områdene. Sommerbeitene er imidlertid av generelt meget høy kvalitet. Dette innebærer at Troms og Nordland ligger i toppen når det gjelder kjøttkvalitet og høye slaktevekter.

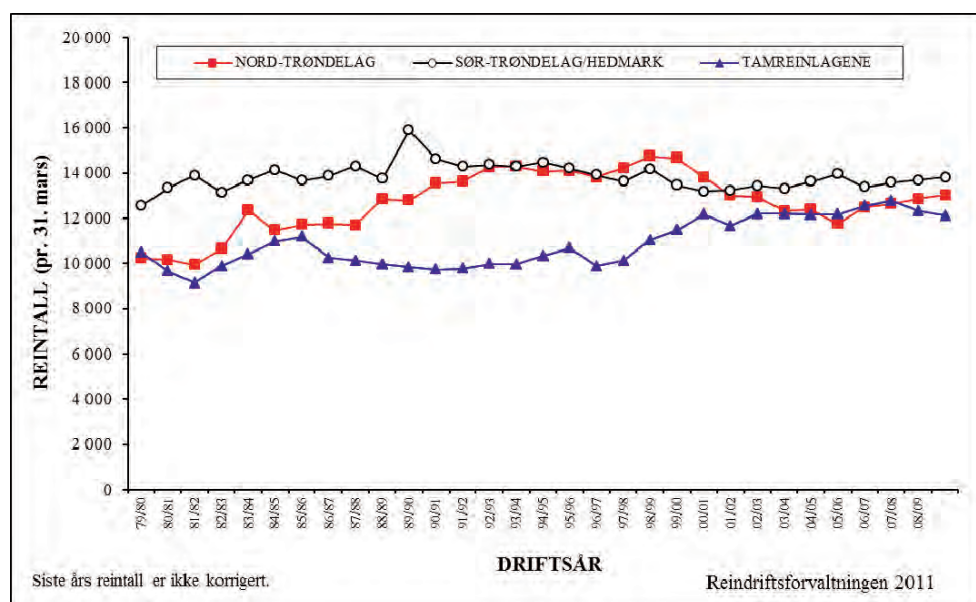
Figur 2.2. Reintall ved driftsårets slutt i Troms og Nordland, perioden 1979/80 - 2009/10 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reineierne reindriftemelding.

Til tross for høye slaktevekter og god kondisjon, hadde begge områdene store tap, lav kalvetilgang, lav og ustabil produktivitet og minkende reintall på siste del av 1990-tallet. Nedgangen er satt i sammenheng med økende rovdrybestander og klimatiske vanskelige vinterbeiteforhold. Tapene i øydistriktene i Troms var for en stor del klimatiske betinget, mens rovdry trolig har vært den viktigste tapsårsaken i fastlandsdistriktene i Troms og i Nordland. Distriktene lengst nord i Nordland har vært hardest rammet av rovdrytap, og reintallet og produksjonen i disse distriktene ble i denne perioden satt kraftig tilbake.

Etter 2000/01 har reintallet økt både i Troms og Nordland. For de tre siste driftsårene har reintallet i Nordland vært på sitt høyeste nivå siden man startet systematisk med å registrere reintall i 1979/80. Dette skyldes for en stor del oppbygging av reintall innenfor enkelte av distriktene.

Av figur 2.3 framgår det at reintallet i Nord-Trøndelag, i motsetning til de øvrige områdene, har gått nedover med 15 % i perioden fra 1999/00 til 2005/06. En del av nedgangen kan tilskrives planlagte justeringer i forhold til beitegrunnlaget i noen distrikter, i tillegg til økte tap i de seinere år (se tabellene 2.5 og 2.6). I perioden 2005/06 til 2009/10 har reintallet økt 11 %.

Nord-Trøndelag hadde gjennom 1980-tallet og første del av 1990-tallet meget høy produktivitet. Dette var et utslag av en bevisst strukturering av reinflokken. I første halvdel av 1990-årene økte imidlertid rovdyrtapene sterkt, slik at produktiviteten gikk ned. Tiltak for å få ned rovdyrtapene ble iverksatt på midten av 1990-tallet. Dette bidro til at tapene avtok og produktiviteten gikk opp i de påfølgende årene. Fra slutten av 1990-tallet begynte reintallet å synke, og nedgangen fortsatte fram til 2005/06. Nedgangen i reintall skyldes delvis planlagte justeringer av reintall i forhold til beitegrunnlaget i noen distrikter, men også som følge av økende tap de siste par årene. Parallelt med de økte tapene gikk også produktiviteten sterkt ned. Videre ble slaktekvantumet redusert fordi det ikke var mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme måte som tidligere. Denne negative trenden opprettholdes for Nord-Trøndelag også for driftsårene i etterkant av 2005/06 og frem til 2009/10.

Figur 2.3. Reintall ved driftsårets slutt i Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene i Sør-Norge, perioden 1979/80 - 2009/10 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reieiernes reindriftsmelding.

I Sør-Trøndelag/Hedmark har reintallet holdt seg stabilt i de siste 10 årene, med variasjoner mellom 13.000 og 14.000 dyr.

Tamreinlagene har hatt en noe annerledes trend, med en økning i siste halvdel av 1990-tallet og en stabilisering av reintallet deretter. Oppgangen i tamreinlagene i 1998/99 skyldtes i hovedsak at Rendal renselskap ble overført til tamreinforvaltningen.

Trøndelagsområdene og tamreinlagene har generelt hatt stabilitet både i reintall, produksjon og kvalitet (slaktevekter). Dette gjelder i særlig grad de to sørligste områdene, som over lang tid har hatt den høyeste produktiviteten i landet. De siste årene har slakteuttaket og produktiviteten gått noe ned og tapene gått noe opp i Sør-Trøndelag/Hedmark, trolig på grunn av økt rovdyrbestand. Tamreinlagene har derimot vært lite plaget med tap, og produktiviteten og slakteuttaket er her fortsatt svært høyt. Tamreinlagene har også de høyeste slaktevektene.

2.2. Flokkstruktur og andel kalveslakt

Produksjonsflokkens kjønns-, alders- og vektstruktur er av avgjørende betydning for produktiviteten i reindriftsnæringen. Forenklet vil en kunne si at den høyeste produktiviteten kan oppnås gjennom størst mulig andel simler. Dette forutsetter at bukkeandelen er stor nok til å opprettholde optimal bedekning, samtidig som simlene har en fysiologisk utvikling som gjør dem i stand til å føre en kalv fram til slaktemoden alder. Flokksammensetning blir derfor en viktig indikator i næringspolitikken.

Tabell 3 i vedlegg 1-8 viser flokksammensetningen ved slutten av siste driftsår på områdenivå og på distriktsnivå. Sammensetningen varierer relativt lite mellom år. I 2009/10 varierte okseandelen på områdenivå fra 4-11 %, simleandelen fra 67-79 %, mens kalveandelen varierte fra 16-23 %. Den høyeste okseandelen forekom i Troms og Nordland (11 %), mens Sør-Trøndelag og Kautokeino vestre sone hadde den laveste andelen på 4 %. Videre hadde Karasjok vestre sone den høyeste kalveandelen i vårflokk med 23 %, mens Polmak/Varanger hadde den laveste med 16 %.

Tabell 2.2 viser andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene. Som tabellen viser har det vært en markert økning i andelen kalveslakt i Karasjok og Vest-Finnmark siden 1998/99. I årene som fulgte var det riktignok tilbakeslag i kalveslakt i både Vest-Finnmark (1999/00 og 2000/01) og i Karasjok (2000/01). Etter 1998/99 har imidlertid den gjennomsnittlige andelen kalveslakt i disse områdene ligget godt over nivået fra 1980- og 1990-tallet. Oppgangen i Vest-Finnmark og Karasjok øst fra 2000/01 til 2001/02 var påfallende stor, med en økning til over 60 % kalveslakt. Det store spranget i andelen kalveslakt dette året har trolig sammenheng med en vekselvirkning mellom tidlig kalvetap, lav kalvetilgang i 200/01 og positive konsekvenser for simlenes vektutvikling det første året (2000/01), og tilsvarende lavt tidlig kalvetap, høy kalvetilgang, økte kalvevekter og reduserte simlevekter det påfølgende året (2001/02). Noen av sammenhengene her er nærmere omtalt i kapittel 2.5. For 2008/09 hadde Vest-Finnmark sin høyeste andel kalveslakt (67 %) i løpet av tiårsperioden. Vest-Finnmark har de siste år hatt en klar økning i kalveslakt, med henholdsvis 62-67 % for de fire siste driftsår.

Polmak/Varanger har for det siste driftsåret den høyeste andelen kalveslakt i landet (87 %). Økningen i kalveslakt i 2001/02 kom parallelt med en økning i slaktevektene på kalv (se tabell 2.11), men var to år forsinket i forhold til innføringen av kalveslaktetilskudd i Finnmark. Det er likevel grunn til å anta at tilskuddsordningen har bidratt til veksten i kalveuttaket. Kalveslakten er fortsatt betydelig lavere i vestre deler av Karasjok og midtre deler av Kautokeino enn i øvrige områder.

For Troms sin del varierer kalveuttaket betydelig mellom år, fra under 40 % til over 60 %. Årsaken til dette er trolig stor år-til-år variasjon i kalvetilgang og kalvetap. I 2009/10 hadde Troms et kalveuttak på 60 %.

Tabell 2.2. Andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene. Beregningen er basert på slaktedyr levert til godkjent slakteri.

OMRÅDE	PROSENTANDEL KALVESLAKT									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹
ØST-FINNMARK	46 %	70 %	58 %	58 %	63 %	64 %	72 %	73 %	69 %	73 %
Polmak/Varanger	55 %	77 %	73 %	72 %	78 %	79 %	78 %	80 %	76 %	87 %
Karasjok østre sone	36 %	62 %	57 %	55 %	64 %	66 %	78 %	78 %	73 %	73 %
Karasjok vestre sone	12 %	43 %	38 %	34 %	37 %	33 %	49 %	51 %	50 %	50 %
VEST-FINNMARK	17 %	63 %	42 %	45 %	47 %	49 %	62 %	64 %	67 %	64 %
Kautokeino østre sone	31 %	67 %	59 %	59 %	61 %	60 %	78 %	76 %	70 %	74 %
Kautokeino midtre sone	18 %	57 %	30 %	30 %	34 %	34 %	55 %	53 %	59 %	55 %
Kautokeino vestre sone	3 %	69 %	38 %	48 %	51 %	51 %	57 %	65 %	73 %	68 %
TROMS	42 %	57 %	55 %	63 %	47 %	39 %	47 %	48 %	52 %	60 %
NORDLAND	63 %	63 %	62 %	54 %	61 %	55 %	63 %	64 %	71 %	70 %
NORD-TRØNDELAG	71 %	73 %	71 %	70 %	74 %	72 %	81 %	70 %	74 %	74 %
SØR-TRØND./HEDM.	74 %	76 %	78 %	78 %	80 %	76 %	76 %	74 %	76 %	75 %
TAMREINLAGENE	69 %	67 %	73 %	67 %	67 %	71 %	69 %	72 %	72 %	69 %
HELE REINDRIFTEN	56 %	69 %	60 %	58 %	59 %	61 %	68 %	69 %	69 %	69 %

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 8.

2.3. Kalvetilgang

Simlas kondisjon har stor betydning for selve kalvingsresultatet, som igjen påvirker hvor mange kalver som blir slaktet eller går til påsett. Samtidig er det slik at en simle som mister kalven tidlig i sesongen, vil kunne bygge opp større ressurser og ha større mulighet for å bære fram kalv påfølgende sesong. Dermed vil man stort sett kunne forvente en god kalvetilgang året etter en dårlig kalvingssesong.

Tabellene 2.3 og 2.4 viser absolutt og prosentvis tilgang av kalver for de siste driftsårene, slik som reineierne har oppgitt på reindriftsmeldingen. De oppgitte tallene er gitt både som "født kalv" (andel kalv i forhold til antall simler i vårflokk) og "kalv etter tap" (andel kalv som enten går til slakt eller til påsett i forhold til antall simler i vårflokk). Den siste størrelsen gir en indikasjon på hvor stor del av kalveproduksjonen som reieier sitter igjen med i form av slaktedyr og kalver til nyrekruttering i flokken. I vedlegg 1-8 gis det også en oversikt over andel "merket kalv" på områdenivå og distriktsnivå. Det understrekes at "født kalv" er et anslag gjort av reieieren selv.

Tabell 2.3 viser at kalvetilgangen for 2009/10 har en liten økning etter en liten nedgang i 2008/09. For 2009/10 har kalvetilgangen kommet på nivå med de tre foregående driftsårene 2005/06-2007/08. Kalvetilveksten i store deler av Finnmark er fortsatt lavere enn første halvdel av tiåret, da merkeprosenten var over 80 % i de fleste områder særlig for driftsårene 2002/03 og 2003/04 (se vedlegg 1-8). Til sammenligning lå merkeprosenten (andel merket kalv i forhold til antall simler i vårflokk) i deler av Finnmark atskillig lavere i siste halvdel av 1990-tallet (45-65 %). Den reduserte kalvetilgangen i Vest-Finnmark og i vestre deler av Karasjok har en sannsynlig sammenheng med blant annet en reduksjon i kondisjon både hos simler og kalv, samt større tap til rovdyr (se tabellene 2.5, 2.11 og 2.13).

Tabell 2.3. Fødte kalver for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	FØDTE KALVER (antall)					FØDTE KALVER (%)				
	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹
ØST-FINNMARK	44 247	48 998	52 167	53 288	56 861	84 %	86 %	86 %	83 %	87 %
Polmak/Varanger	15 650	16 245	17 508	17 696	18 912	83 %	84 %	86 %	84 %	89 %
Karasjok østre sone	13 656	16 654	17 175	17 281	18 463	83 %	88 %	85 %	82 %	84 %
Karasjok vestre sone	14 941	16 099	17 484	18 311	19 486	87 %	85 %	86 %	82 %	87 %
VEST-FINNMARK	52 812	56 807	57 766	58 822	62 652	87 %	89 %	87 %	85 %	89 %
Kautokeino østre sone	15 962	16 304	16 899	16 852	18 015	88 %	86 %	88 %	84 %	89 %
Kautokeino midtre sone	22 028	24 026	24 687	24 609	25 888	84 %	89 %	88 %	84 %	87 %
Kautokeino vestre sone	14 822	16 477	16 180	17 361	18 749	89 %	91 %	86 %	88 %	91 %
TROMS	6 142	6 633	6 644	6 870	7 424	87 %	93 %	93 %	84 %	88 %
NORDLAND	8 818	8 708	8 935	9 265	9 670	99 %	96 %	95 %	94 %	95 %
NORD-TRØNDELAG	9 157	9 109	9 612	9 261	9 448	99 %	98 %	102 %	97 %	98 %
SØR-TRØND./HEDM.	9 694	9 785	9 968	9 714	9 934	94 %	93 %	93 %	94 %	95 %
TAMREINLAGENE	8 166	8 314	8 413	8 664	8 257	91 %	91 %	90 %	94 %	90 %
HELE REINDRIFTEN	139 036	148 354	153 505	155 884	164 246	88 %	89 %	89 %	86 %	89 %

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

Som det fremgår av tabell 2.4 er de siste par årenes lavere merkeprosent også gjenspeilet i reineiers netto utbytte av kalveproduksjonen. I Finnmark det vært en markert mindre andel kalv til slakt og til liv ("kalver etter tap) de siste 5 driftsårene, sammenlignet med de gunstige produksjonsårene, med et lavt reintall, rett etter tusenårsskiftet. Polmak/Varanger har også en nedadgående trend for de to siste driftsårene. Troms, Karasjok vestre sone og midtre sone i Vest-Finnmark har for de to siste driftsårene en nedgang i kalvetilgangen etter tap i forhold til de to foregående år. Best resultat i kalvetilgang etter tap gjennom de siste årene er i tamreinlagene (81-83 %) etterfulgt av Sør-Trøndelag/Hedmark (69-79 %). Forskjellene mellom områdene kan i hovedsak tilskrives forskjeller i kalvetap (se tabell 2.5).

Tabell 2.4. Kalver etter tap (antall kalver til slakt og til påsett) for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	KALVER ETTER TAP (antall)					KALVER ETTER TAP (%)				
	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹
ØST-FINNMARK	33 105	36 843	38 873	35 303	35 322	63 %	64 %	64 %	55 %	54 %
Polmak/Varanger	12 919	13 263	14 476	14 528	11 910	69 %	69 %	71 %	69 %	56 %
Karasjok østre sone	10 023	12 888	12 179	10 171	12 435	61 %	68 %	60 %	49 %	56 %
Karasjok vestre sone	10 163	10 692	12 218	10 604	10 977	59 %	57 %	60 %	48 %	49 %
VEST-FINNMARK	27 033	35 885	36 599	33 803	38 109	44 %	56 %	55 %	49 %	54 %
Kautokeino østre sone	8 468	10 427	11 374	9 639	12 066	47 %	55 %	59 %	48 %	60 %
Kautokeino midtre sone	10 178	14 756	14 697	13 519	14 463	39 %	54 %	52 %	46 %	48 %
Kautokeino vestre sone	8 387	10 702	10 528	10 645	11 580	51 %	59 %	56 %	54 %	56 %
TROMS	3 236	3 869	3 673	3 415	3 559	46 %	54 %	51 %	42 %	42 %
NORDLAND	4 635	5 352	5 005	5 413	4 688	52 %	59 %	53 %	55 %	46 %
NORD-TRØNDELAG	4 869	5 445	5 599	5 468	4 954	53 %	59 %	60 %	57 %	52 %
SØR-TRØND./HEDM.	7 717	8 100	8 422	7 658	7 194	75 %	77 %	79 %	74 %	69 %
TAMREINLAGENE	7 506	7 584	7 655	7 667	7 454	83 %	83 %	82 %	83 %	81 %
HELE REINDRIFTEN	88 101	103 078	105 826	98 727	101 280	56 %	62 %	61 %	55 %	55 %

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

2.4. Tap

Rein tapes av mange årsaker hvorav de viktigste er rovdyr, sykdom, ernæringssvikt, reintyverier eller trafikkulykker. I sine reindriftsmeldinger oppgir reineierne hvor stort tap de har hatt totalt i driftsåret. I søknad om erstatning for rovvilttap oppgir reineierne videre hvor stor del av det totale tapet de antar er forårsaket av fredet rovvilt og hvor stor del av tapet som skyldes andre årsaker enn rovvilt, fordelt på kjente, ukjente og andre årsaker. Omfanget av reineiernes oppgitte reintap for de 5 siste driftsårene er vist i tabellene 2.5 og 2.6. Tapstallene er et resultat av det ”reintallsregnskapet” som reineier avgir på skjemaet ”Melding om reindrift”.⁹

Som tabellene 2.5 og 2.6 viser var de høyeste prosentvise tapene for 2009/10 i Troms, Nordland, Nord-Trøndelag både for kalv og voksne dyr. Karasjok vestre sone og Kautokeino midtre sone har også oppgitte kalvetap på henholdsvis 43 % og 44 %. Tamreinlagene har de klart laveste tapene, etterfulgt av Sør-Trøndelag/Hedmark og Polmak/Varanger.

De høye tapene i Vest-Finnmark og Karasjok for de siste år kan for en stor del tilskrives stor beitebelastning med lave slaktevekter som resultat, samt økt rovviltbestand. Polmak/Varanger har til sammenligning en markert lavere tapsprosent og en langt lavere beitebelastning, og er på samme nivå som Sør-Trøndelag/Hedmark for siste femårsperiode. Generelt god kondisjon

⁹ Eventuelle korreksjoner i reintallet skjer på påfølgende års melding. Dersom reintallet i sluttstatus på meldingen seinere blir korrigert opp får det som konsekvens at det tidligere oppgitte reintapet korrigeres ned. Denne korreksjonen er det ikke tatt hensyn til i tabellen, slik at tapstallene i de tilfeller der reintallet er korrigert opp blir for høye (og motsatt i de tilfeller der reintallet er korrigert ned). Korreksjoner er som regel et resultat av offentlig kontrollert reinteilling.

på reinen og lavere reintetthet er trolig viktige faktorer for å forklare de lavere tapene helt øst i Finnmark sammenlignet med Karasjok og Vest-Finnmark.

Tabell 2.5. Tap av kalv for de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall fødte kalver. Basert på opplysninger fra reineierens reindriftemelding.

OMRÅDE	TAP AV KALVER (antall)					TAP AV KALVER (%)				
	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹
ØST-FINNMARK	11 155	12 101	13 278	17 204	17 863	25 %	25 %	25 %	32 %	31 %
Polmak/Varanger	2 742	2 982	3 048	3 165	3 827	18 %	18 %	17 %	18 %	20 %
Karasjok østre sone	3 635	3 798	4 949	6 331	5 614	27 %	23 %	29 %	37 %	30 %
Karasjok vestre sone	4 778	5 321	5 281	7 708	8 422	32 %	33 %	30 %	42 %	43 %
VEST-FINNMARK	25 814	20 853	21 318	24 983	24 577	49 %	37 %	37 %	42 %	39 %
Kautokeino østre sone	7 494	5 814	5 525	7 239	5 959	47 %	36 %	33 %	43 %	33 %
Kautokeino midtre sone	11 865	9 223	9 984	11 053	11 449	54 %	38 %	40 %	45 %	44 %
Kautokeino vestre sone	6 455	5 816	5 809	6 691	7 169	44 %	35 %	36 %	39 %	38 %
TROMS	2 906	2 842	2 972	3 426	3 879	47 %	43 %	45 %	50 %	52 %
NORDLAND	4 183	3 675	3 996	3 852	4 565	47 %	42 %	45 %	42 %	47 %
NORD-TRØNDELAG	4 288	3 791	3 815	3 827	4 180	47 %	42 %	41 %	41 %	44 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 977	1 777	1 505	2 056	2 112	20 %	18 %	15 %	21 %	21 %
TAMREINLAGENE	660	608	641	997	800	8 %	7 %	8 %	12 %	10 %
HELE REINDRIFTEN	50 983	45 647	47 525	56 345	57 976	37 %	31 %	31 %	36 %	35 %

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.

Det er nærliggende å anta at de relativt lave tapene i Vest-Finnmark og Karasjok i perioden 2001/02-2003/04 hadde å gjøre med svært gunstige klimatiske vinterbeiteforhold i disse årene kombinert med rein i bra hold.

Troms hadde til dels svært store tap gjennom flere år på slutten av 1990-tallet. Tapene gikk ned i 2001/02 og har i de påfølgende årene holdt seg på et relativt stabilt, men fortsatt høyt nivå sammenlignet med øvrige områder. Troms skiller seg ut ved å ha svært høyt kalvetap før merking (lav merkeprosent). Tapsårsakene i Troms kan i hovedsak knyttes til rovdyr og til den generelt klimatisk vanskelig vinterbeitesituasjonen.

Videre har rovviltaktiviteten og tapene av rein til rovvilt vært større i fastlandsdistriktene enn i øydistriktene. I disse ytre distriktene har klimatiske forhold i stor grad hatt innvirkning på kalvetilgang og tap.

Nordland hadde store tap gjennom siste del av 1990-tallet. De nordligste distriktene var i særlig grad hardt rammet, og reingtallet ble her redusert ned til et minimum. Fredet rovvilt er en vesentlig årsak til de store tapene i disse områdene gjennom de siste 10-15 årene.

Nord-Trøndelag hadde store rovdyr tap fram mot midten av 1990-tallet. Tiltak for å få ned tapene ble da iverksatt, med positivt resultat de første 5-6 årene. Deretter økte tapene jevnt fram til 2005/06. Tallene for de fire siste driftsårene viser en stabilisering i forhold til dette tapsnivået.

Sør-Trøndelag/Hedmark og særlig tamreinlagene har tradisjonelt betydelig lavere tap enn øvrige områder. Sør-Trøndelag/Hedmark hadde for 2008/2009 en økning i tap i forhold til de fire foregående driftsårene. Dette tapsnivået opprettholdes også for 2009/10.

Tabell 2.6. Tap av voksne dyr de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reinntall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineierens reindriftsmelding.

OMRÅDE	TAP AV VOKSNE DYR (antall)					TAP AV VOKSNE DYR (%)				
	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹
ØST-FINNMARK	6 579	6 437	6 709	9 019	7 206	8 %	8 %	8 %	10 %	8 %
Polmak/Varanger	1 680	1 778	1 630	1 655	1 970	7 %	7 %	6 %	6 %	8 %
Karasjok østre sone	2 504	1 870	2 537	3 335	2 542	10 %	7 %	9 %	12 %	8 %
Karasjok vestre sone	2 395	2 789	2 542	4 029	2 694	8 %	9 %	8 %	12 %	8 %
VEST-FINNMARK	9 619	6 735	8 188	11 765	6 753	10 %	8 %	9 %	12 %	7 %
Kautokeino østre sone	2 662	2 201	2 140	3 073	2 118	10 %	9 %	8 %	11 %	8 %
Kautokeino midtre sone	5 273	2 787	3 618	5 235	2 705	13 %	7 %	9 %	12 %	7 %
Kautokeino vestre sone	1 684	1 747	2 430	3 457	1 930	7 %	7 %	9 %	13 %	7 %
TROMS	1 673	1 242	1 200	1 423	1 592	15 %	11 %	11 %	12 %	13 %
NORDLAND	1 817	1 689	1 556	1 693	1 945	13 %	12 %	11 %	12 %	13 %
NORD-TRØNDELAG	1 412	1 045	1 209	1 379	1 342	15 %	9 %	10 %	11 %	10 %
SØR-TRØND./HEDM.	547	865	504	807	815	4 %	6 %	4 %	6 %	6 %
TAMREINLAGENE	238	184	224	547	504	2 %	2 %	2 %	4 %	4 %
HELE REINDRIFTEN	21 885	18 197	19 590	26 633	20 157	9 %	8 %	8 %	10 %	8 %

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.

De siste årene har det vært gjennomført forskningsprosjekter for å frambringe mer kunnskap om tapsårsaker på rein også i Finnmark. Forskningen så langt har imidlertid ikke kunnet påvise en tilsvarende sterk sammenheng mellom tap av rein og rovdyr som i områdene lenger sør. Et prosjekt indikerer at kalvetapene, og da særlig tidligtapet, synes å være påvirket av simlenes forfatning. Dette gjelder særlig i etterkant av vintre med ugunstige beiteforhold, da simlene synes å favorisere egen vekst gjennom sommeren framfor kalvens vekst og overlevelse¹⁰. Det har vært igangsatt et landsdekkende forskningsprosjekt om produksjon og tap i reindriften. Foreløpige resultater støtter opp om disse konklusjonene.

I forbindelse med Stortingets behandling av den siste "rovviltmeldingen" våren 2004¹¹ ble det innført et nytt forvaltningsregime basert på 8 forvaltningsregioner med hver sin rovviltnemnd. Innenfor hver region er det fastsatt bestandsmål for hver enkelt av de fredede roviltartene. På dette grunnlag har rovviltnemndene utarbeidet forvaltningsplaner, som så langt som mulig har søkt å oppnå Stortingets mål om en differensiert forvaltning ved å skille rovilt og beitedyr. I reindriftsområdene er prioritering av rein framfor rovilt hovedsaklig gjort i kalvingsområdene, hvor det er lagt opp til en lavere terskel for uttak.

Stortinget har den 16. juni 2011 inngått et forlik om rovviltpolitikken. Fra reindriftnæringens side har det vært knyttet flere utfordringer til den gjeldende rovviltpolitikken. Det nye rovviltpolitikket vil medføre endringer som bør kunne dempe konfliktnivået mellom reindriftnæring og rovilt på flere punkter.

¹⁰ Tveraa, T., Fauchald, P., Yoccoz, N.G. & Henaug, C. 2003. Sammenheng mellom simlenes størrelse, kalveproduksjon og rovdyrta på år med svært ulike beiteforhold. NINA Oppdragsmelding 774.

¹¹ St.meld. nr. 15 (2003-04): "Om rovilt i norsk natur".

2.5. Slakteuttak og slaktekvantum

Tilgangen på slaktedyr er avhengig av kalvetilgangen, tap av dyr og hvor mange dyr reineier setter til livdyr. Antall slaktedyr er også avhengig av blant annet prisutviklingen. Ved høyere pris når reineieren sitt inntektsmål ved et lavere slakteuttak. Overskuddet av dyr kan da investeres i oppbygging av flokken¹². Utvelgelsen av slakterein med hensyn til antall og type dyr er den viktigste beslutningen den enkelte reineier gjør i løpet av driftsåret. De valg som her foretas har følger for framtidig avl, struktur på flokken, innvirkning på tap ved at tapsutsatte dyregrupper slaktes, og ikke minst vedkommende reineiers inntekt fremover. Slaktedyr leveres i hovedsak til slakteri, men i tillegg slaktes det rein både til eget forbruk og for privat salg.

Utviklingen i antall slaktedyr og slaktekvantum for de siste 10 driftsårene er vist i tabellene 2.7, 2.8 og 2.9. Oversiktene omfatter både leveranser til slakteri, privat salg og eget forbruk.

Som tabellene 2.7 og 2.8 viser ble det i driftsåret 2009/10 slaktet ca. 82.000 dyr for hele landet, som i kvantum utgjorde 1.895 tonn. Med hensyn på totalt slakteuttak og totalt antall slaktedyr utgjør dette en stabilisering i forhold til året før, som utgjorde det nest høyeste slakteuttaket i løpet av den siste tiårsperioden. Som tabell 2.9 viser er det prosentvise slakteuttaket på landsbasis ganske stabilt for de fire siste driftsår (fra 32 % til 33 %). Til sammenligning har de prosentvise uttakene i tidligere toppår (1989/90) og bunnår (1997/98 og 2000/01) vært på henholdsvis 41 % og 25 %.

Hovedårsaken til variasjonene de siste årene ligger i slakteuttaket i Finnmark. Det må her nevnes spesielt at slakteuttaket i Finnmark i 2004/05 var vesentlig høyere enn de andre årene, og da spesielt i Vest-Finnmark (34.000 dyr). Vi må helt tilbake til toppårene 1988/89 og 1989/90 for å finne høyere slakteuttak i Vest-Finnmark. Det prosentvise uttaket (slakteuttak i forhold til vårflokk) i 2004/05 i både Vest-Finnmark og Karasjok (30-35 %) var imidlertid betydelig lavere enn i områdene med høyest uttak (50-60 %). Karasjok og Vest-Finnmark har som følge av dette et betydelig merpotensiale for slakteuttak. Vest-Finnmark hadde for 2009/10 imidlertid det nest høyeste antall slaktedyr og slakteuttak for den siste tiårsperioden med henholdsvis 30.500 dyr og 660 tonn. Det samme var tilfellet for slakteprosenten som var på 32 %.

Økningen i slakteuttak i Finnmark i årene 2002/03, 2003/04 og 2004/05 kom som følge av den sterke produktivitetsveksten (se tabell 2.10) som inntrådte i Finnmark 2001/02, og som følge av de tiltak som ble iverksatt for reintallstilpasning i Vest-Finnmark fra og med 2003/04-sesongen, (se tidligere publikasjoner av Ressursregnskapet). Økningen i reintall skyldes reineierens motivasjon til å bygge opp flokkene igjen etter mange år med svak produksjon. Samtidig økte også slakteuttaket fra bunnåret 00/01 og hadde en topp i 04/05. Den kraftige økningen i slakteuttak som kom i sesongen 2004/05, var trolig en akkumulert effekt av flere år med lavere uttak enn produksjonsveksten, samtidig som markedsforholdene bedret seg og mange siidaandeler avvirket driften sin ved innløsning.

Polmak/Varanger har relativt sett tidligere hatt et betydelig høyere slakteuttak enn Finnmark forøvrig (45-58 %, se tabell 2.9) for de fem foregående driftsårene. Dette har trolig dels hatt sammenheng med god kalvetilgang og høy andel kalv i slakteuttaket (se tabellene 2.4 og 2.2). Denne trenden har vært gjeldende helt siden tidlig på 1980-tallet.

¹² En slik tilpasning kalles ofte "husholdningsøkonomi" eller "omvendt markedsøkonomi".

Tabell 2.8 viser at Troms for de fire forutgående driftsårene hadde det høyeste slakteuttaket i løpet av siste tiårsperiode. Dette tilsvarte mer enn en 3-dobling av uttaket siden bunnåret 2000/01. Dette hadde sammenheng med en reduksjon i tap, spesielt av voksne dyr (se tabellene 2.5 og 2.6). For 2009/10 har Troms imidlertid hatt en nedgang i slakteuttaket. Dersom en ser uttaket i prosent av reintallet i vårflokk (14 %), er slakteuttaket i Troms betydelig lavere enn i øvrige områder (se tabell 2.9).

Tabell 2.7. Totalt antall slaktedyr for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmeldinger, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT ANTALL SLAKTEDYR									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹
ØST-FINNMARK	10 071	11 264	17 339	20 620	28 433	25 085	28 175	28 657	31 778	31 013
Polmak/Varanger	6 411	7 264	7 264	9 212	13 366	11 216	11 743	11 966	15 831	12 525
Karasjok østre sone	1 763	1 776	4 344	6 105	7 098	6 966	9 632	8 604	7 189	10 948
Karasjok vestre sone	1 897	2 224	5 731	5 303	7 956	6 903	6 800	8 087	8 758	7 540
VEST-FINNMARK	9 688	9 826	19 346	21 253	34 178	21 489	24 382	24 998	26 467	30 415
Kautokeino østre sone	3 356	3 941	6 288	6 997	12 716	7 283	6 960	7 749	7 756	8 963
Kautokeino midtre sone	4 690	3 833	8 031	8 467	14 220	7 942	9 299	9 919	10 675	12 143
Kautokeino vestre sone	1 642	2 052	5 027	5 789	7 242	6 264	8 123	7 330	8 036	9 309
TROMS	637	860	973	1 341	1 572	1 944	1 992	2 261	2 313	1 676
NORDLAND	2 332	2 882	3 184	4 157	4 200	3 701	3 890	3 448	3 733	2 154
NORD-TRØNDELAGE	6 622	7 132	6 435	5 794	4 936	4 352	3 843	4 585	4 627	3 957
SØR-TRØND./HEDM.	7 850	8 067	7 634	7 121	7 054	7 137	7 815	8 137	6 843	6 124
TAMREINLAGENE	6 254	6 893	6 779	7 446	7 574	7 078	7 011	6 943	7 555	7 131
HELE REINDRIFTEN	43 454	46 924	61 690	67 732	87 947	70 786	77 108	79 029	83 316	82 470

Reindriftsforvaltningen 2011

¹ Tilsvarende data på distriktsnivå er er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

Tabell 2.8. Totalt slaktekvantum for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT SLAKTEKVANTUM (tonn)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	06/07	07/08	08/09	09/10 ^{1,2}
ØST-FINNMARK	265	291	479	547	668	590	617	637	674	675
Polmak/Varanger	157	176	180	222	293	251	262	284	324	272
Karasjok østre sone	50	49	132	174	176	168	207	192	157	227
Karasjok vestre sone	57	65	167	151	199	171	149	162	193	176
VEST-FINNMARK	273	268	529	536	770	499	505	538	537	660
Kautokeino østre sone	91	100	156	172	284	165	137	162	164	196
Kautokeino midtre sone	130	108	225	215	318	189	194	220	216	269
Kautokeino vestre sone	52	60	148	149	168	145	175	157	157	195
TROMS	20	29	36	45	53	67	67	66	65	46
NORDLAND	72	90	100	125	122	115	116	102	102	55
NORD-TRØNDELAGE	161	173	162	139	117	106	95	104	106	96
SØR-TRØND./HEDM.	202	199	191	169	169	179	195	199	174	161
TAMREINLAGENE	176	190	191	209	208	199	194	180	181	201
HELE REINDRIFTEN	1 169	1 240	1 687	1 771	2 107	1 754	1 790	1 826	1 838	1 895

Reindriftsforvaltningen 2011

- 1 Kvantum privatslakt er beregnet på grunnlag av gjennomsnittlige slaktevekter og oppgitt privat uttak.
2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

I Nordland stabiliserte slakteuttaket seg de to foregående driftsårene, etter en nedgang fra 2006/07. Det prosentvise uttaket i Nordland er for det siste tiårsintervallet på sitt høyeste med 29 % i 2003/04 og 2004/05, som er en del lavere enn nivået fra første del av 1990-tallet (35-40 %). For 2009/10 har Nordland imidlertid en halvering i slakteuttak fra foregående driftsår, samt en betydelig nedgang i slakteprosent fra 25 % til 14 %.

Tabell 2.9. Prosentvis slakteuttak for de siste 10 driftsårene. Uttaket er beregnet i % av reintall ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	PROSENTSLAKT									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹
ØST-FINNMARK	21 %	24 %	30 %	33 %	39 %	32 %	35 %	34 %	35 %	35 %
Polmak/Varanger	34 %	40 %	36 %	43 %	55 %	45 %	47 %	47 %	58 %	49 %
Karasjok østre sone	14 %	14 %	26 %	32 %	31 %	28 %	36 %	31 %	25 %	36 %
Karasjok vestre sone	11 %	14 %	27 %	23 %	30 %	24 %	23 %	26 %	26 %	24 %
VEST-FINNMARK	15 %	16 %	26 %	25 %	35 %	23 %	27 %	27 %	27 %	32 %
Kautokeino østre sone	17 %	21 %	30 %	28 %	43 %	28 %	28 %	29 %	27 %	33 %
Kautokeino midtre sone	18 %	14 %	24 %	23 %	33 %	19 %	24 %	24 %	25 %	30 %
Kautokeino vestre sone	9 %	13 %	26 %	27 %	30 %	25 %	32 %	28 %	29 %	34 %
TROMS	8 %	11 %	11 %	14 %	15 %	17 %	18 %	19 %	19 %	14 %
NORDLAND	21 %	24 %	23 %	29 %	29 %	26 %	28 %	24 %	25 %	14 %
NORD-TRØNDELAG	45 %	52 %	50 %	45 %	40 %	35 %	33 %	37 %	37 %	31 %
SØR-TRØND./HEDM.	58 %	61 %	58 %	53 %	53 %	52 %	56 %	61 %	50 %	45 %
TAMREINLAGENE	54 %	57 %	58 %	61 %	62 %	58 %	58 %	55 %	59 %	58 %
HELE REINDRIFTEN	25 %	28 %	32 %	32 %	38 %	30 %	33 %	32 %	33 %	33 %

Reindriftsforvaltningen 2011

- 1 Tilsvarende data på distriktsnivåer er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

Nord-Trøndelag har siden 2001/02 hatt en sammenhengende nedgang i totalt slaktekvantum. For de tre forutgående driftsårene ble det tatt ut 33-37 % til slakt. Man må tilbake til begynnelsen på 1980-tallet for å finne en tilsvarende lav slakteprosent. Reduksjonen i kvantum har, i tillegg til færre slaktedyr, sammenheng med at det ikke er mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme måte som tidligere. Store kalvetap over flere år utgjør en vesentlig del av årsaken for de siste års reduksjon i slaktekvantum og slakteprosent. For 2009/10 er det imidlertid en ytterligere reduksjon i slakteuttaket i forhold til den tidligere utviklingen fra 37 % i 2008/09 til 31 % i 2009/10.

Også Sør-Trøndelag hadde en nedgang i slakteuttak fra 2001/02, men hadde det høyeste prosentvise slakteuttaket på 61 % i landet for 2007/08. I etterkant har Sør-Trøndelag/Hedmark igjen hatt en nedgang i slakteuttaket. For 2009/10 var slakteuttaket på 45 %, som er det laveste slakteuttaket som er registrert siden man startet å utarbeide statistikk i 1979/80.

Tamreinlagene har over tid hatt et høyt slakteuttak. Tapene er fortsatt lave og kalvetilgangen er høy (se tabellene 2.3, 2.5 og 2.6), Tamreinlagene har også gjennom mange tidligere år hatt det høyeste prosentvise uttaket i landet. For de to siste driftsårene har tamreinlagene igjen det høyeste slakteuttaket med henholdsvis 59 % og 58 %.

2.6. Produktivitet

Produktivitet uttrykkes i ulike sammenhenger som slaktekvantum per rein (slakteproduktivitet) eller som totalproduksjon per rein (totalproduktivitet). Med totalproduksjon menes da slakteuttak i kilo korrigert for endring i reintall omregnet til kg. Dersom reintallet ikke endrer seg et år, vil de to produktivitetsberegningene gi samme resultat.

Totalproduktivitet og slakteproduktivitet relatert til reintall kan fortelle mye om hvordan tilpasningen mellom rein og beite er i et område. Eksempelvis vil en høy totalproduksjon per livrein ofte innebære god kalvetilgang, lite tap og gode slaktevekter, mens en lav totalproduksjon per livrein gir signaler om lav kalvetilgang, høye tap og/eller lave slaktevekter.

Selv om det er en sammenheng mellom de to produktivetsmålene, kan en noe forenklet si at totalproduktivitet per livrein er et mål for hvor effektiv en reinflokk er til å produsere reinkjøtt. Når en snakker om produktivitet er maksimalt varig avkastning et sentralt begrep. Med maksimalt varig avkastning menes den tilpasning mellom reintall, beitegrunnlag og driftsform som gir den høyeste stabile avkastningen over tid uten å forringe beitegrunnlaget.

Tabell 2.10 viser produktivitet per livrein for de siste 5 årene, beregnet både på grunnlag av slakteproduksjon og totalproduksjon. Dersom totalproduksjonen per livrein øker mellom to år, skyldes dette at slaktekvantum per livrein og/eller reintallet har gått opp. Beregningen for det siste året (2009/10) bygger på reintall som bare delvis er korrigert og må derfor betraktes som et foreløpig anslag.

Tabell 2.10 viser at det er betydelige forskjeller i produktivitet mellom områder og mellom år innenfor de enkelte områdene. Variasjonene fra år til år er en naturlig konsekvens av at reindrift utøves under uforutsigbare klimatiske forhold. Variasjonen mellom år er imidlertid ikke like stor i alle områdene.

Finnmarksområdene, og da særlig Karasjok og Vest-Finnmark, hadde en sterk produktivitetsvekst i de første årene etter årtusenskiftet. Veksten var spesielt stor dersom en sammenligner med tilsvarende data fra slutten av 1990-tallet. Denne veksten kan for en stor del tilskrives bedre kalvetilgang, mindre tap og høyere slaktevekter i disse årene. Produktiviteten har sett under ett gått vesentlig ned de siste 4-5 forutgående driftsårene. Dette gjelder særlig i Vest-Finnmark (4,8 - 6,8 kg). Til sammenligning var produktiviteten i Vest-Finnmark på 1-5 kg/livrein i de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet. For 2009/10 har Vest-Finnmark hatt en stabilisering i totalproduksjonen på 6,9 kg.

I Øst-Finnmark er det verdt å merke seg at Karasjok-øst i driftsårene etter tusenårskiftet, fra 2001/02 til 2006/07, ikke lå mye under det høye produktivetsnivået som Polmak/ Varanger (over 10 kg). For de tre siste driftsårene har Karasjok øst hatt en negativ utvikling ned til 7,5 kg for 2009/10. Polmak/Varanger har en stabilisering i totalproduksjon fra 10,7 kg i 2008/09 til 10,6 i 2009/10. Karasjok-vest ligger lavere og på omtrent samme nivå som de tre sonene i Vest-Finnmark (6-7 kg/livrein) mellom 2005/06 og 2007/08. For de to siste driftsårene har Karasjok vestre sone hatt en negativ utvikling med henholdsvis 4,7 kg i 2008/09 og 5,5 kg i 2009/10.

Etter de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet fikk Troms en markert økning i totalproduktiviteten, som holdt seg noenlunde stabil i flere år deretter (ca. 7-8 kg per livrein). Det siste driftsåret har produktiviteten gått ned fra 5,9 til 3,8 kg. I Nordland har produktiviteten svingt mellom 7 og 9,4 kg de siste årene. For 2009/10 har Nordland imidlertid hatt en nedgang til 3,6 kg per livrein. Produktiviteten svinger en del i disse områdene, spesielt i Troms, som følge av sterkt variable klimatiske vinterbeiteforhold og rovdyrtaap.

Tabell 2.10. Produktivitet relatert til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april), de siste 5 driftsårene. Produktiviteten er beregnet på grunnlag av både "slakteproduksjon" og "totalproduksjon" (slakteproduksjon korrigert for endring i reingtallet omregnet til kg). Basert på opplysninger fra reineierne reindriftsmelding og slakteriene.

OMRÅDE	SLAKTEPRODUKSJON					TOTALPRODUKSJON				
	PR. LIVREIN (kg pr. dyr)					PR. LIVREIN ¹ (kg pr. dyr)				
	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ¹	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ^{1,2}
ØST-FINNMARK	7,5	7,6	7,6	7,5	6,9	8,9	8,5	9,4	7,2	7,7
Polmak/Varanger	10,2	10,4	11,2	11,9	8,5	10,7	10,5	13,4	10,7	10,6
Karasjok østre sone	6,7	7,8	6,9	5,4	6,8	9,3	9,2	8,1	6,7	7,5
Karasjok vestre sone	6,0	5,0	5,2	5,7	5,7	7,0	6,2	7,4	4,7	5,5
VEST-FINNMARK	5,4	5,7	5,7	5,5	6,9	4,8	6,8	6,8	5,9	6,9
Kautokeino østre sone	6,3	5,4	6,1	5,8	7,2	5,5	6,5	7,7	5,8	7,2
Kautokeino midtre sone	4,6	5,1	5,4	5,1	6,6	3,5	6,4	6,2	5,6	6,6
Kautokeino vestre sone	5,7	6,8	5,9	5,7	7,1	6,1	7,8	6,9	6,3	7,1
TROMS	5,9	6,1	5,4	5,3	3,8	5,9	8,5	6,5	5,9	3,8
NORDLAND	8,1	8,3	7,0	6,9	3,5	7,8	9,4	7,3	7,6	3,6
NORD-TRØNDELAG	8,6	8,1	7,5	8,4	6,8	7,3	9,6	8,7	9,0	7,5
SØR-TRØND./HEDM.	13,1	14,0	14,9	12,8	11,7	14,0	12,9	15,1	12,9	11,7
TAMREINLAGENE	16,3	15,9	14,4	14,1	16,3	16,5	16,9	14,7	14,0	16,3
HELE REINDRIFTEN	7,5	7,7	7,5	7,2	7,3	7,7	8,7	8,7	7,4	7,6

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Tilsvarende tall på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

2 Foreløpig tall, hvor reingtallsendringen er beregnet på grunnlag ukorrigert reintall for det siste året.

Nord-Trøndelag har for det siste driftsåret hatt en nedgang i produktiviteten. Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har den høyeste produktiviteten i landet (11,7-16,3 kg per livrein).

Tabell 2.10 viser at endringene mellom år ofte er mindre for slakteproduktiviteten enn for totalproduktiviteten. Forskjellen mellom de to produktivetsmålene var spesielt tydelig i Vest-Finnmark og Karasjok for driftsåret 2001/02, da totalproduktiviteten var 2-3 ganger så høy som slakteproduktiviteten. Det at totalproduktiviteten varierer mer enn slakteproduktiviteten i enkelte områder, betyr at andre forhold enn avkastningen påvirker uttaket av slakt. Den mest nærliggende faktoren er reneiers behov for konstante inntekter. I dårlige år, med liten produktivitet, "tærer" reneier på livdyrflokken for å oppnå sitt inntektsmål. I gode år tar reneier ikke ut hele avkastningen for å spare til "magre år".

2.7. Utvikling i slaktevekter

Reindriftsforvaltningen har siden sesongen 1998/99 systematisk innhentet slaktevekter fra slakteriene, som i dag utgjør et omfattende materiale. Det finnes også noe eldre slaktevektmateriale som er spesifisert på kjønn og alder fra før 1998/99. Blant annet foreligger gjennomsnittlige kalvevekter på distriktsnivå fra tidlig på 1980-tallet. Hensikten med dette registreringsarbeidet er blant annet å forbedre vurderingsgrunnlaget for reingtallstilpasningen.

Tabellene 2.11, 2.12 og 2.13 viser tidsserier av gjennomsnittlige slaktevekter både for kalv, okser 1-2 år (*varit*) og simler over 2 år (*aldu/rotmu*). Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9. I tabell 2.14 har vi sammenstilt gjennomsnittlige slaktevekter fra en del

distrikter i Vest-Finnmark fra 1960-tallet med tilsvarende vekter fra siste del av 1990-tallet og første del av 2000-tallet.

Tabell 2.11. Gjennomsnittlige slaktevekter på kalver som er levert slakteri, de siste 10 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ KALV (<i>miessi/miesie</i>) (kg) ¹									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ²
ØST-FINNMARK	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5	19,2	17,4	18,4
Polmak/Varanger	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0	20,1	18,1	19,6
Karasjok østre sone	18,1	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1	18,8	17,1	17,6
Karasjok vestre sone	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6	16,3
VEST-FINNMARK	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0	17,2	16,4	17,3
Kautokeino østre sone	18,1	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5	18,0	17,3	18,1
Kautokeino midtre sone	17,2	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9	16,2	15,7	16,8
Kautokeino vestre sone	14,9	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7	17,5	16,3	16,9
TROMS	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3	22,4	21,8	21,7
NORDLAND	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9	21,5	21,6	21,6
NORD-TRØNDELAGE	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2	21,5	20,1	20,6	20,7
SØR-TRØND./HEDM.	22,1	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5	21,5	21,1	21,8	22,1
TAMREINLAGENE	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	23,1	23,4	24,4
HELE REINDRIFTEN	21,1	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1	19,8	19,5	18,6	19,1

Reindrifftsforvaltningen 2011

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 2.12. Gjennomsnittlige slaktevekter på okser 1-2 år som er levert slakteri, de siste 9 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ OKSER 1-2 ÅR (<i>varit</i>) (kg) ¹									
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ²	
ØST-FINNMARK	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	28,1	27,1	26,9	
Polmak/Varanger	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	29,9	29,1	30,9	
Karasjok østre sone	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	29,9	27,0	27,3	
Karasjok vestre sone	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4	25,4	
VEST-FINNMARK	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	25,3	23,9	24,7	
Kautokeino østre sone	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	27,0	25,2	26,0	
Kautokeino midtre sone	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	24,6	23,1	23,6	
Kautokeino vestre sone	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	25,5	23,8	25,5	
TROMS	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	31,5	30,6	30,1	
NORDLAND	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	33,0	31,9	32,9	
NORD-TRØNDELAGE	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	28,6	29,7	31,2	
SØR-TRØND./HEDM.	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	32,6	33,1	34,2	
TAMREINLAGENE	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3	37,0	
HELE REINDRIFTEN	31,9	31,4	30,8	32,3	27,8	28,7	28,4	27,9	27,8	

Reindrifftsforvaltningen 2011

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 2.13. Gjennomsnittlige slaktevekter på simler over 2 år som er levert slakteri, de siste 9 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ SIMLER > 2 ÅR (aldu/rottu) (kg) ¹								
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ²
ØST-FINNMARK	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	29,0	28,4	28,1
Polmak/Varanger	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	30,0	30,3	30,5
Karasjok østre sone	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	30,4	29,2	29,0
Karasjok vestre sone	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5	25,8
VEST-FINNMARK	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	26,6	26,2	27,0
Kautokeino østre sone	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	27,0	28,6	28,3
Kautokeino midtre sone	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	25,3	24,5	26,2
Kautokeino vestre sone	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	28,6	27,1	27,6
TROMS	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	37,1	35,4	34,6
NORDLAND	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	36,5	34,2	35,7
NORD-TRØNDELAGE	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	32,0	33,6	33,7
SØR-TRØND./HEDM.	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	32,4	33,4	34,8
TAMREINLAGENE	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	37,6	39,0	37,0
HELE REINDRIFTEN	31,9	31,8	31,5	31,5	30,6	29,3	30,4	29,4	29,4

Reindrifftsforvaltningen 2011

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 2.14. Gjennomsnittlige slaktevekter på okse 1-2 år (varit) i utvalgte distrikter i Vest-Finnmark, periodene 1960/61 - 1963/64 og perioden 1996/97 - 2006/07.

REINBEITEDISTRILT	GJ.SN. SLAKTEVEKTER, OKSER 1-2 år (kg)									
	60/61 ¹	61/62 ¹	63/64 ¹	96/97 ²	98/99 ²	00/01 ²	02/03 ²	04/05 ²	08/09 ²	09/10 ²
21-Gearretnjårga	28,8	-	-	25,0	-	-	29,9	29,2	28,8	27,7
22-Fiettar	32,4	29,4	-	25,8	24,0	25,6	32,0	27,5	25,1	26,5
23-Seainnus/Návvggastat	-	31,9	-	23,2	23,1	24,1	29,4	25,0	20,3	22,8
26-Lákkonjårga	30,3	29,5	-	21,7	22,1	22,7	26,0	21,9	22,7	23,0
27-Joahkonjårga	26,9	25,0	-	22,2	21,8	-	27,0	23,9	23,9	22,3
28-Cuokcavuotna	27,9	-	-	-	23,8	-	29,7	27,8	30,0	-
29-Seakkesnjårga	28,6	28,8	-	28,5	23,6	-	30,3	28,1	30,6	-
32-Silvvetnjårga	30,1	28,5	26,6	27,2	21,4	25,1	29,1	28,9	22,1	29,5
33-Spalca	32,2	30,0	31,1	23,1	21,0	19,0	26,9	23,9	19,3	22,4
34-Ábborašša	33,4	32,8	32,4	22,7	22,1	23,6	28,9	26,0	23,8	25,8
35-Fávrrorsorda	29,3	25,9	27,5	22,9	21,7	25,2	29,2	26,4	25,8	26,0
36-Cohkolat	32,8	29,7	26,7	23,0	21,7	-	29,1	26,1	22,6	24,6
39-Árdni/Gávvir	35,2	30,7	31,6	26,0	27,0	29,2	30,9	30,0	24,2	-

Reindrifftsforvaltningen 2011

- 1 Hentet fra Movinkel og Prestbakmo sine innsamlinger av slaktevekter fra perioden 1960/61-1963/64.
- 2 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.

Finnmark:

Som det framgår av tabellene har de gjennomsnittlige slaktevektene i Finnmark gjennomgått betydelige variasjoner det siste tiåret. I siste del av 1990-tallet var slaktevektene lave og/eller avtakende. Fra 2000/01 og de påfølgende to årene økte slaktevektene markert, for deretter igjen å avta gjennom de siste årene.

I Vest-Finnmark har særlig kalvevektene falt lavt (16-17 kg i snitt) de siste seks årene. Også varitvektene (24-25 kg) og simlevektene (25-27 kg) er lave. I Karasjok har også slaktevektene gått ned de siste årene.

Dersom en ser nærmere på utviklingen i enkelt-distrikter de siste årene, har det med en del unntak vært en negativ utvikling i gjennomsnittlige slaktevekter. Den største nedgangen og de laveste vektene forekommer i de store "innerdistriktene", slik også situasjonen var på slutten av 1990-tallet.

Det finnes mange årsakssammenhenger til de siste årenes vektutvikling. I både Vest-Finnmark og Karasjok har vektnevdgangen kommet på tross av at beitesesongene forut for slakting, og da spesielt vintersesongene, har vært bra klimatisk sett. Noe av vektreduksjonen i Vest-Finnmark i 2003/04 kan nok skyldes den vanskelige markedssituasjonen for reinkjøtt, som førte til at en stor del av slakteuttaket ble forskjøvet til vintersesongen, med tap av slaktevekt fra høst til vinter. På den andre siden var klimaforholdene om høsten og vinteren 2003/04 gunstige, slik at vekttafet fram til slakting trolig var mindre enn vanlig ved vinterslakt.

Videre har lite snø og høyt dyretall gjennom de gode årene økt utnyttelsen av lavbeiter, som i normale vintre ikke er tilgjengelig på grunn av harde og/eller tykke snølag. I vårknipa har reinen dermed blitt mindre avhengig av de normalt viktige, men slitte rabbebeitene. De lavere slaktevektene i mange distrikter i Vest-Finnmark og Karasjok de siste årene har sammenheng med at dyretettheten nå er blitt så høy i disse distriktene at den overskygger den positive innvirkningen av gunstig klima og økt beitetilgjengelighet.

I Karasjok kom nedgangen i slaktevekter i 2004/05 ett år seinere enn i Vest-Finnmark, selv om de klimatiske forholdene i grove trekk har vært de samme. Dette kan blant annet ha sammenheng med noe svakere reintallsøkning, generelt lavere reintetthet og en noe annerledes sammensetning av beitetyper enn i Vest-Finnmark.

Det er verdt å merke seg at den største slaktevektnevdgangen har kommet hos kalven (se tabell 2.11). Siden kalv bare har en vekstsommer bak seg, og i tillegg vil påvirkes sterkt av simlas kondisjon etter vinteren, vil slaktevektene oftest respondere raskere på miljøforandringer enn hos eldre dyr, som har flere vekstsosonger bak seg. Dette ser vi klare tendenser for både i Vest-Finnmark og Karasjok, der kalvevektene nå er kommet godt under 20 kg, mens vektnevdgangen hos eldre dyr "henger litt igjen".

I en periode før de siste årenes vektnevdgang (2001/02-2003/04) hadde Vest-Finnmark og spesielt Karasjok slaktevekter på nesten samme, eller samme nivå som landet for øvrig. Siden slaktevektregistreringene begynte tidlig på 1980-tallet var det knapt registrert så høye kalvevekter i Finnmark. Dette forteller mye om hvor usedvanlig gunstig de klimatiske forholdene var for reinen i Finnmark disse sesongene. Som tabell 2.14 viser oppnådde enkelte distrikter i Vest-Finnmark like høye slaktevekter i disse årene som på første del av 1960-tallet. Andre distrikter økte også disse årene, men de greide imidlertid ikke å komme opp på nivået fra 1960-tallet på tross av gunstige klimatiske forhold.

Den generelle slaktevektøkningen fra og med 2000/01 og fram til og med 2002/03 kom på tross av en sterk økning i reintallet (se figur 2.1). Denne vektøkningen hadde trolig sammen-

heng med generelt klimatisk gode beitebetingelser året rundt, med blant annet snøfattige vintre, tidligere vår, normalt gode somrer og seint snøfall om høsten. Lite snø gjennom vintrene førte til at store deler av vinterbeitene var tilgjengelig for beiting. Dette medførte trolig minimale tap av dyr gjennom vårknipa og videre bedre kondisjon for reinen om våren og dermed en god start på vekstsesongen. Disse gunstige klimatiske forholdene overskygget i stor grad negative effekter på reinens høstvekter som følge av økt dyretetthet og økt press på beitene. Samtidig hadde tilsvarende dårlige år perioden i forkant bidratt med sitt til å gjøre "vektspranget" desto større.

Tabell 2.13 viser at vektøkningen for simler i Vest-Finnmark og Karasjok var større i 2000/01 enn det en skulle forvente ut fra vektøkningen for kalv (se tabell 2.11) og for varit(okse 1-2 år) (se tabell 2.12). Videre gikk simlevektene ned året etter (2001/02), mens kalv og varit fortsatte vektøkningen. Dette har trolig sammenheng med at mange simler enten ikke fødte kalv eller mistet kalven tidlig i 2000/01, trolig som følge av dårlig kondisjon og en vanskelig vinter i forkant (driftsåret 1999/00). Sommeren 2000 kunne derfor simlene prioritere egen vekst i sterkere grad enn i de påfølgende årene, da kalvetilgangen var betydelig høyere. Tilsvarende økte simlevektene i Karasjok og Vest-Finnmark i 2005/06, mens varit- og kalvvektene gikk ned eller flatet ut. Dette har trolig sammenheng med den dårlige kalveproduksjonen våren 2005, som frigjorde ressurser til egenvekst hos simlene.

Dyr i mindre godt hold, ofte i kombinasjon med slitte vinterbeiter, vil være mer sårbare overfor ugunstig klimatiske forhold på vinteren. Lave produksjonstall for deler av Finnmark i de klimatiske ugunstige årene på slutten av 1990-tallet kan sees i sammenheng også med slike forhold.

Områdene sør for Finnmark:

Områdene sør for Finnmark, samt Polmak/Varanger, har høyere gjennomsnittlige slaktevekter enn Karasjok og Vest-Finnmark (se tabellene 2.11, 2.12 og 2.13). Slaktevektene i områdene sør for Finnmark preges av mer tilfeldige årlige svingninger enn i Finnmark. Det er nærliggende å anta at det er klimatiske svingninger som er hovedårsaken til vekstsvingningene i disse områdene.

De høyeste slaktevektene forekommer i tamreinlagene, der gjennomsnittsvektene på kalv og på okser 1-2 år var på henholdsvis 24,4 kg og 37,0 kg i 2009/10. Nordland, som har noen av de beste sommerbeitene i landet, hadde de nest høyeste slaktevektene sammen med Sør-Trøndelag/Hedmark (33-34 kg på okser 1-2 år). Til sammenligning hadde Karasjok og Vest-Finnmark slaktevekter på okser 1-2 år på henholdsvis 25-27 kg og 23-26 kg i 2009/10.

3 Reindriftens beiter og driftsforhold

3.1. Innledning

Beiteområdene er selve grunnressursen for reindriften. Reinens spesielle levesett, med ulike krav til beite i ulike sesonger, gjør reindriften til en arealavhengig næring. I dag utøves det reindrift på et landområde på drøyt 146.000 km², fordelt over 139 av landets kommuner fra Hedmark i sør til Finnmark i nord, samt i Nord-Gudbrandsdalen, Valdres og Nord-Østerdalen. Dette arealet tilsvarer ca. 45 % av Norges landareal, hvorav mesteparten (over 90 %) ligger innenfor det som reindriftsloven betegner som det ”samiske reinbeiteområdet”. Det resterende arealet er avgrensede områder i Sør-Norge, der det utøves reindrift i henhold til ekspropriasjonsvedtak og/eller leieavtaler (Trollheimen og tamreinlagene). (I tillegg er en ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige ferdig forhandlet).

Dette kapitlet gir en kortfattet beskrivelse av reinens tilpasning til naturgrunnet, naturlige faktorer som påvirker beitegrunnet, betingelser for bestandsvekst og produksjon, metode og resultater av beitevurderinger, og menneskeskapte klimaendringer.

Vedlegg 9 viser kart over de ulike delene av reindriftsområdet, med grenser og bruttoarealer for både reinbeitedistrikter, tamreinlag og områder.

3.2. Reinens tilpasning til naturgrunnet

Rein lever året rundt på utmarksbeite, hvor den er prisgitt uforutsigbare værforhold og store variasjoner i tilgang og kvalitet av beitet både mellom sesonger og mellom år. Et reindriftsår består av åtte årstider med ulike behov for beiter. Innenfor hver av disse årsavsnittene varierer beitetilbudet som følge av klimatiske faktorer, lokalitet og årstidsvariasjoner.

Gjennom de mest krevende periodene av året har reinen et stramt energibudsjett, som skal forsyne reinen med energi til aktiviteter som beiting, gåing og løping i tillegg til de grunnleggende livsprosessene. Simlene skal i tillegg ha energi til å die kalven og oppfostning gjennom sommer og høst.

Reinen er tilpasset et skiftende miljø ved at beiteopptak og levevis veksler med variasjonene i plantedekket gjennom året. Variasjonene i beiteopptak er knyttet til sesongmessig appetittregulering, fettlagring og reinens evne til å utnytte ulike typer fôr. Variasjonene i levevis er knyttet til reinens trekk mellom ulike beiteområder, både i form av regionale trekk mellom sesongbeiter og lokale trekk innenfor samme beiteområde. På tross av sin tilpasning til et skiftende miljø er reinen likevel sårbar for miljøforandringer som for eksempel fysiske inngrep og forstyrrende menneskelig aktivitet.

3.3. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunnet - Betingelser for bestandsvekst og produksjon

De ulike økologiske faktorene som påvirker reindriften betingelser for bestandsvekst og produksjon kan deles inn etter å være tetthetsuavhengige eller tetthetsavhengige i forhold til reinflokkenes størrelse innenfor et beiteområde. Økologiske forhold som påvirker bestandsvekst og produksjon gjennom konsentrasjonen av rein per arealenhet kalles gjerne for tetthetsavhengige faktorer. Økologiske forhold som påvirker bestandsvekst og produksjon

uavhengig av konsentrasjonen av rein per arealenhet grupperes imidlertid gjerne som tetthetsuavhengige faktorer.

Tetthetsuavhengige og tetthetsavhengige faktorer som påvirker beitegrunnet

Kvaliteten og tilgjengeligheten av beitet påvirkes naturlig av **berggrunn, klima og topografi**. I reindriftssammenheng er det hensiktsmessig å dele berggrunnen i 3 kategorier; kambro-siluriske formasjoner, grunnfjell og sparagmitt. I områder med kambro-siluriske bergarter (gjerne kalkrike bergarter) er det gode forhold for sommerbeiting. Grunnfjell og spesielt sparagmitt (sure bergarter) gir gode vekstbetingelser for lav og dermed gode vinterbeiter.

Områdene hvor det drives reindrift preges av vestlige luftstrømmer, som gir økende nedbørmengder fra kysten og inn mot fjordbotnene og grensefjellene, for deretter å avta sterkt mot øst. Nedbørmengden avtar også nordover. Temperaturvariasjoner mellom sommer og vinter er langt lavere ved kysten enn i innlandet. Et gunstig klima betyr mye for planteveksten gjennom våren og sommeren. Vinterstid påvirkes lavbeitene av ulik fordeling av snøen gjennom beitesesongen. Klimatisk sett har kystområder oftest de beste sommerbeitene, mens kontinentale områder oftest har de beste vinterbeitene. Viktige unntak finnes i ytre kystområder og på øyer, hvor snøen ikke legger seg om vinteren.

Topografiske forhold vil kunne ha direkte konsekvenser for den fysiske adkomsten til beiteområder (f.eks. bratte terrengformasjoner), og indirekte konsekvenser gjennom klimatisk påvirkning av både kvalitet og tilgjengelighet av beiten (f.eks. "regnskygge-effekt"). På stor-skalenivå bidrar store høydeforskjeller til vedvarende framsmelting av næringsrik, spirende vegetasjon om våren og sommeren. På småskalennivå bidrar stor overflateujevnheter i terrenget til økt beitetilgang vinterstid (snaurabber) og bedre beitekvalitet sommerstid (snøleiesamfunn). Dessuten gir vindutsatte høydedrag reinflokkene "ly" for insektplagen på varme sommerdager (luftingsområder).

Slike forhold, som gjerne kalles tetthetsuavhengige faktorer, påvirker en reinflokks forutsetninger for produksjon uavhengig av om reintallet er høyt eller lavt. Regionale forskjeller i lokalt klima, topografi og beite kan derfor medføre at reinflokker har ulikt utgangspunkt for produksjon mellom områder, og mellom ulike år innenfor samme beiteområde.

Mens forholdene på sommerbeitene har størst påvirkning på reinens kroppsvekt ved slakting, er tetthetsuavhengige faktorer som snømengde og snøens tilstand med på å definere betingelsene for flokkens rekruttering. Dersom det er lite snø på vinterbeitene betyr dette at beitevekstene som utnyttes er lettere tilgjengelig for reinen. Dersom det er islag i snøen og/eller ned mot bakken er tilgjengeligheten til beitevekster vanskeligere for reinen. Store, vindpakkede snømengder og/eller islag i snødekket kan også helt eller delvis "låse" mattilgangen for reinen vinterstid. Hvordan snøforholdene skaper ulik tilgjengelighet til beiter i ulike vegetasjonstyper og terrengformasjoner definerer langt på vei hvilke lokaliteter som benyttes som beite.

Med økende snømengde og/eller økende grad av ising innen et driftsår får rabbevegetasjon og lavheier en økende viktighet som vinterbeiter. På vinterbeiter utnyttes imidlertid også en rekke andre vegetasjonstyper så fremt snøforholdene tillater det. I daglig drift søker siidaen gjennom strategiske beslutninger om bruk av beiter innenfor et område å ta høyde for disse omstendighetene for å gi flokken best mulige forutsetninger for beite gjennom vinteren.

Nedbør og temperaturforhold påvirker også driftsforholdene i sommerhalvåret. Temperatur og nedbør påvirker plantenes vekstforhold, men også forekomst av insekter som er en betydelig

stressfaktor for reinen. I sesonger med høy sommertemperatur har reinen også et betydelig varmestress. Kalde og fuktige sommere er i næringen stort sett anerkjent som gode betingelser for reinens sommerbeite. Nedbørsmengde og vekstsesongens lengde i barmarksperioden er også vesentlig for lavens veksthastighet som danner grunnlaget for tilveksten på vinterbeitene.

Det er ikke bare klimaet og klimaets påvirkning på beitevekster og insektsaktivitet som har betydning for reinflokkers bestandsvekst og produksjon. Beitegrunnlaget påvirkes også av reinens beitetrykk på de ulike sesongbeitene. Det samlede beitetrykket i et område er et resultat av konsentrasjonen av rein per arealenhet. Med et økende reintall øker også beitetrykket innenfor et beiteområde. Dersom beitetrykket blir for stort kan dette påvirke beitegrunnlaget negativt, og på vinterbeiter medfører dette et stort beitetrykk på lavvekster i lavdominerte vegetasjonstyper som lavheier, fjellbjørkeskog, lavholdige risheier, etc. Reinens selektive beiting kan videre påvirke artssammensetningen innen vegetasjonstyper, og vegetasjonstypers utbredelse under alle årstidsbeitene. En reinflokks forutsetninger for produksjon kan derfor også påvirkes gjennom endringer i beitegrunnlagets kvalitet og kvantitet som følge av beitetrykket over tid

Reinens tilgang til beitevekster i kvantitet og kvalitet er derfor et samlet resultat av eksisterende beitetrykk som følge av reintallkonsentrasjonen og påvirkning av klimatiske faktorer som for eksempel snøforhold, sommernedbør og temperatur.

Ved et høyt beitepress på vinterbeitene og vanskelige klimaforhold blir de negative effektene av henholdsvis tetthetsavhengige og tetthetsuavhengige faktorer forsterket av hverandre gjennom at samlet beitetilbud er redusert. Vanskelige klimaforhold gjør graving etter beitevekster energikrevende og medfører at tilgjengelige arealer hvor snøen er slik at reinen kommer ned til beitevekstene begrenses. Ved vanskelige snøforhold i mengde, pakking og ising, øker reineierens avhengighet til lavheier med gunstigere snøforhold. Da er det viktig at tilbudet av beitevekster på disse beitene har tilstrekkelig kvalitet, mengde og dekningsgrad til å kunne forsyne reinflokken.

Dette bildet kan beskrive nåværende tilstand for næringen i Vest-Finnmark og Karasjok, hvor reineieren mister et produksjonspotensial og en del av forutsigbarheten i driften i forhold til kondisjon, overlevelse, kalvetilgang og simlenes investering i kalv, ved en opprettholdelse av et for høyt reintall når ugunstige klimatiske omstendigheter inntreffer. I slike situasjoner er også tapene dokumentert å være betraktelig høyere. Ved økende reintall økes sårbarheten til ulike klimaforholds påvirkning mellom år. Tetthetsuavhengige faktorer vil påvirke driftsforholdene uavhengig av reintall og er naturgitte betingelser som næringen må tilpasse seg etter. De negative tetthetsavhengige effektene som følger med et for høyt reintall kan imidlertid påvirkes gjennom slakteuttaket.

Bestandsvekst og produksjon

Rabbevegetasjon og lavheier utgjør en viktig del av reindriftenes vinterbeiter. Dersom andre vegetasjonstyper er vanskelig tilgjengelig under dälvi(januar-mars) og giddädälvi(april) ikke, som følge av snøforholdene, spiller denne delkomponenten av reinens totale bruk av ulike vegetasjonstyper og beitevekster en viktig rolle når det gjelder kalvetilgang og kalvens overlevelse i sitt første leveår.

I en reinflokk vil ikke alle simler få kalv, eller lykkes i å oppfostre kalven, uansett hvor gunstige driftsforholdene og beiteforholdene har vært for et gitt driftsår. Men størrelsen på kalvetilgangen og kalvens overlevelse avhenger imidlertid av driftsforholdene og

beitetilbudet. Dette gjelder særlig i de siste månedene av simlens drektighetsperiode og de første månedene etter kalving. Tradisjonelt har klimaet og snøforholdene vært den dominerende faktoren for disse sammenhengene. I de senere år er det særlig for Finnmark, med et økende beitetrykk, imidlertid ikke snøforholdene som alene setter premissene for flokkens rekruttering, men også i hvilken grad det er en tilstrekkelig mengde egnede beitevekster under dette snølaget. Når beitetrykket har vært for stort og lavbeitenes kvalitet er redusert må reinen også bruke mer energi på å grave frem beite. I ytterste konsekvens kan et høyt beitetrykk i kombinasjon med ugunstige klimaforhold medføre sultperioder, at simler aborterer kalv eller ikke investerer tilstrekkelig i kalven utover våren, og tap av rein som følge av førbegrensning og rovvilt.

Hvor mye ressurser simlene investerer i kalven for et gitt år er et nøkkelelement med hensyn til næringens inntjeningsevne og er derfor et viktig aspekt i forhold til gjeldende målsetninger om en bærekraftig reindrift. I perioden 2002-2007 er det dokumentert følgende trender for reinflokker i Finnmark¹³:

- Samtidig med reintallsøkningen i etterkant av år 2000, har vårvektene på simlene gått betydelig ned.
- I forbindelse med denne vektneøgningen er det færre kalver som har kalv under merking.
- Den betydelige nedgangen i vårvekter medfører stor sårbarhet for ugunstige beiteforhold på ettervinteren og forsommeren.
- Simlens vårvekt påvirket kalvevektene på høsten. Store simler produserte større kalver enn små simler. Små simler investerte imidlertid relativt mer i avkommet enn store.
- Vårvekt for simle var en signifikant forklaringsvariabel til å forklare reprodutiv suksess.
- Høstvekter for simler med kalv var også vesentlig lavere enn høstvekter for simler som ikke hadde kalv.

Samlet sett ser det nå ut til at det gjennom perioden har vært en negativ tetthetsavhengig effekt, i kombinasjon med klimatiske forhold vinterstid, som påvirker simlens allokering av ressurser til oppbygging av egne kroppsreserver og investering av kalv gjennom sommeren. Det er således påvist at kostnadene forbundet med å bringe frem kalv for simle er blitt større med det økende reintallet i løpet av perioden. Denne kostnaden medfører en tapt mulighet til vektøkning i løpet av sommeren sammenlignet med simler uten kalv. Samtidig viste studiet at simler som hadde bragt frem kalv det påfølgende år også hadde gjennomsnittlig 6 % lavere kalvevekt sammenlignet med simler som ikke hadde hatt kalv det foregående år.

Forskning har tidligere vist at simler som hadde hatt gode vinterbetingelser investerte mer i kalven under sommerhalvåret enn simler med dårlige vinterbetingelser, når man sammenlignet mellom flokker.¹⁴ Sannsynligheten for simlene til å produsere kalv ved en gitt vekt kan derfor til en viss grad variere mellom ulike områder og ulike år, blant annet som

¹³ Bårdsen B.J., Tveraa T., Fauchald P., Langeland K. 2010. Observational evidence of risk-sensitive reproductive allocation in a long lived mammal. *Oecologia* 162:627-639.

¹⁴ Fauchald P., Tveraa T., Yoccoz N. G., Ims R. A. 2004. En økologisk bærekraftig reindrift. Hva begrenser naturlig produksjon og høsting? NINA Fagrapport 76.

følge av gjeldende klimatiske betingelser knyttet til snøens beskaffenhet og tetthetsavhengige forhold knyttet til beitet.

Forskningsresultater har tidligere imidlertid også vist at kalvetilgangen innen en flokk er relatert til simlenes vekt. Dette er dokumentert i en rekke studier som bekrefter en positiv sammenheng mellom simlenes kondisjon og sannsynlighet for å få kalven gjennom sitt første leveår.

For reinbeitedistrikter i Vest-Finnmark kan det derfor legges til grunn at ved tiltagende beitepress og økende reintall vil sammenhengene som er nevnt ovenfor tilta, og ved lavere beitepress og lavere reintall vil disse negative tetthetsavhengige sammenhengene reduseres. De ulike reinbeitedistriktene i Vest-Finnmark vil kunne ha et noe forskjellig utgangspunkt i forhold til dette avhengig av blant annet gjeldende beitebetingelser på de ulike årstidsbeitene og tetthet av rein per arealenhet. De ulike reinbeitedistriktene sine slaktevekter vil også være en god indikasjon i forhold til dette.

3.4. Metoder for beitevurdering

Reinbeitene kan i hovedsak vurderes på to måter; direkte ved å studere beitene i seg selv (beitekartlegging), og indirekte ved å la reinens vekst- og vektutvikling fortelle om beitenes kvalitet (vekter som beiteindikator).

Direkte beitevurdering gjøres ved hjelp av flere metoder, som grovt kan inndeles i 3 grupper; 1) registrering i felt, 2) registrering basert på flyfoto, og 3) registrering basert på satellittbilder. Alle de direkte metodene har vært nyttet i forvaltningen av reinbeitene, dels i kombinasjon med hverandre og dels i kombinasjon med den indirekte ”vektmetoden”.

Et kompliserende forhold når slike data skal brukes til å vurdere kapasitet på vinterbeite er at beitetilgjengeligheten varierer sterkt både i rom og tid på grunn av variasjoner i snøforhold. I hovedsak er det slik at tilgjengeligheten på grunn av snøforholdene er bedre på snaufjellet enn i bjørkeskogen, men dette har mindre betydning høst og tidlig vinter enn på vårvinteren (februar/mars).

Feltregistrering

Beitekartlegging gjennom feltregistreringer blir brukt for å fastsette kvantitative og kvalitative mål på beitene, for dermed å kunne si noe om beitesituasjonen for et område. Reineierne bruker selv denne metoden når de i sin daglige reindriftsutøvelse vurderer beitet ut fra plante- og beitetilgjengelighet.

I hovedsak skjer kartleggingen av større arealer gjennom registreringer på et tilfeldig utvalg av steder. Langs rette linjer trukket opp på kartet (transekter) blir det med faste mellomrom gjort punktregistreringer av blant annet vegetasjonstype, dekningsgrad av de ulike planteartene og beitebelastning. I disse registreringene ligger det en stor grad av skjønn. Dette gjelder særlig vurderingen av beitebelastning. Ut fra registreringene på de utvalgte områdene gjøres det så en beregning for hele beiteområdet. Beitekapasiteten beregnes deretter ut fra en optimal utnyttelse av området, hvor det tas hensyn til forhold som kan påvirke beitets bruk og tilgjengelighet (reduksjonsfaktorer).

Det finnes ulike metoder for feltregistreringer, hvor den enkleste er skjønnsmessig vurdering av beitenes kvalitet og kvantitet ved en områdebefaring. En mer avansert metode er å registrere vegetasjonstype og dekningsgrad og fastsette en skjønnsmessig kvalitetsverdi på grunnlag av dette. Beitekartlegging utført i 1960- og 1970-årene ble gjort ut fra metoder

utviklet av Erling Lyftingsmo¹⁵ og videreutviklet av Loyd Villmo (Villmo-metoden)¹⁶. Utover 1970-tallet utviklet NINA en egen metode (Gaare-Skogland-metoden)¹⁷. Både denne metoden og Villmo-metoden bygger på en systematisk kartlegging av beitetypene, men de videre beregninger av beitekapasitet er tilsynelatende forskjellige. Gaare-Skogland-metoden bygger på beregning av en effektiv lavmatte kombinert med et gitt antall rein per arealenhet. Villmo-metoden på sin side bygger på en beregning av tilvekst på beite (brutto avkastning) kombinert med en uttaksprosent (den andelen reinen utnytter av brutto avkastning). Villmo-metoden tar større hensyn til utnyttelse av grøntbeiteplanter enn Gaare-Skogland-metoden, som fokuserer på lavens tilstand. På slutten av 1990-tallet ble feltdelen av Gaare-Skogland-metoden videreutviklet ved at digital fototeknikk ble tatt i bruk (for på den måten å minimere feilkilder knyttet til observatøren).

Feltregistreringer er svært tidkrevende og har klare begrensninger for kartlegging/overvåking av store områder. Metoden er imidlertid mye brukt på grunn av lave kostnader, kjent og enkel metodikk og et godt referansemateriell fra andre undersøkelser.

Satellittbilder

Bruk av satellittdata for kartlegging av reinbeiter startet i 1970-årene. Satellittdata har på flere områder vist seg å være mer hensiktsmessig ved vegetasjonskartlegging over store områder enn tradisjonell vegetasjonskartlegging fra bakken. Teknikken er siden 1973 blitt brukt av NORUT IT i Tromsø til å utarbeide vegetasjons- og beitekart over reinbeiter i flere områder i Norge, først og fremst på lavdominerte beiter.

Satellittkartlegging av vegetasjonsdekket bygger på at ulike vegetasjonstyper reflekterer lys på ulikt vis. Satellittdata gjengir vegetasjon etter noen hovedfaktorer, som graden av frodighet, tetthet og fuktighet. Hvilken vegetasjonstype de ulike refleksjonsklassene representerer fremstilles ut fra en analyse av satellittinformasjon sammenholdt med feltregistreringer.

Metoden gjør det mulig å kartlegge vegetasjonen over store områder, samt å overvåke beitene med jevnlig registreringer. Satellittbildene kan videre tolkes gjennom digitale analysemetoder, som gjør resultatene lite påvirket av menneskelige vurderinger. Satellittdata kan dessuten lett kombineres med annen digital kartinformasjon.

En viktig svakhet med satellittdata er at de er sterkt påvirket av terrengforhold og skyggeeffekter, som blant annet har gjort det vanskelig å få gode tolkningsresultater i terreng med store relieffer og lokale terrengvariasjoner. Videreutvikling av metoden, der blant annet digitale terrengmodeller kjøres inn i analysene, har bedret metoden noe på dette feltet. En annen svakhet med satellittbilder har vært lav oppløsning på bildene og for generell eller for upresis inndeling i vegetasjonstyper. De første satellittkartene av vegetasjonen på Finnmarksvidda var lite detaljerte (punkt oppløsning på 60x80 meter), samtidig som inndelingen i vegetasjonstyper var meget generell. Gjennom en stadig teknologisk utvikling har detaljnivået på bildene blitt bedre. Bildene som ble laget i 2000 og 2006 hadde en punkt oppløsning på 30x30 m og det ble skilt mellom 27 ulike vegetasjonsklasser.

¹⁵ Lyftingsmo, E. 1965. Norske fjellbeite, bind 1-15. Utgitt av Det kongelige selskap for Norges vel.

¹⁶ Villmo i samarbeid med Steen, først gjennom Norsk-svensk reinbeitekommissjon av 1964, deretter gjennom en rekke konkrete beitegranskninger.

¹⁷ Gaare, E. & Skogland, T. 1980. Lichen - reindeer interaction studied in a simple case model. I. Reimers, E., Gaare, E. & Skjenneberg, S. 1980. Proceedings of the 2nd International Reindeer/Caribou Symposium. 1979. Part A: 47-56.

Vekter som beiteindikator

Indirekte beitevurdering basert på vektregistreringer hos rein, enten gjennom slaktevekter og/eller levendevekter, har vært nyttet i oppfølgingen av reindriftspolitiske mål knyttet til ressursutnyttelse og tilpasning av reintallet. Grunntanken her er at dersom reinen ikke har oppnådd "normal" vekt etter endt sommerbeite, vurderes reintallet å være for høyt i forhold til sommerbeitegrunnlaget. Metoden blir mer sikker som beslutningsgrunnlag når det foreligger langtidsserier av vekter, blant annet fordi effekten av enkelte klimatiske ekstremår på vektene da vil reduseres. Gjennomsnittsvekter særlig for kalv varierer imidlertid i høy grad mellom ulike år innen et distrikt uavhengig av reintettheten. Sammenligninger mellom ulike år kan derfor ikke uten videre gjøres uten at det samtidig korrigeres for andre økologiske faktorerens påvirkning, herunder klimafaktorer.

Metoden forutsetter at det er en sammenheng mellom gjennomsnittlige slakte-/levendevekter i et sommerbeiteområde og den tetthet av rein som er i området. Metoden kan kombineres med vegetasjonsdata fra direkte metoder for å kunne skille ut uproduktive deler av beitet (impediment). Med utgangspunkt i et gitt "kvalitetsmål" på reinens vekt, kan en ut fra sammenhengen mellom vekt og tetthet komme fram til en tetthet og videre et reintall som over tid skal samsvare med det kvalitetsmålet som er satt for reinens gjennomsnittlige vekt. Metoden ble i 2001 brukt av Reindriftsforvaltningen for å vurdere sommerbeitekapasiteten i Vest-Finnmark¹⁸. I dette arbeidet ble det avdekket en generell sammenheng mellom slaktevekter av varit (okse 1-2 år) og tetthet av voksne rein på netto sommerbeiteareal (produktivt areal).

Den store styrken med vektmetoden er at en bruker reinen selv som indikator og at en frigjør seg fra detaljerte, tidkrevende og kostbare vegetasjonskartlegginger og fra vanskelige beregninger av beiteverdi og förinntak. Vektene for de enkelte år vil også kunne si noe om hvordan de enkelte beitesesongene har vært.

En svakhet med metoden er at den tar utgangspunkt i en gjennomsnittlig sammenheng mellom slaktevekt og reintetthet for hele området sett under ett, som innebærer at alle distrikter blir regnet som tilnærmet like når det gjelder beitekvalitet (sammensetning av nettoarealet, topografi, inngrepsnivå etc.). Metoden brukt uten videre tilpasninger vil derfor bli for generell til å si noe om beitekapasitet for det enkelte distrikt. Imidlertid kan lokale forskjeller mellom distrikter et godt stykke på vei korrigeres for gjennom mer skjønnsmessige vurderinger. En annen svakhet er at metoden i utgangspunktet vurderer vektene som et ensidig produkt av sommerbeite og ikke tar hensyn til at en vanskelig vinter i forkant kan ha negativ effekt på høstvektene.

Siden reinens vekst i hovedsak er knyttet til forhold på sommerbeitet, er denne metoden ikke egnet til å vurdere vinterbeitesituasjon.

3.5. Resultater fra beitevurderinger

3.5.1 Vurdering av vinterbeitet

Gjennom de siste 25 årene har lavbeitene på Finnmarksvidda til tider vært i sterkt fokus. Dette har sammenheng med at det for perioden 1973-2000 ble dokumentert en generell reduksjon i

¹⁸ Ims, A.Aa. og Kosmo, A.J. 2001. Høyeste reintall for distriktene i Vest-Finnmark. – Reindriftsforvaltningens høringsdokument 2001.

lavdekket, samtidig som reintallet i deler av perioden økte sterkt i det samme området (se kapittel 2.1).

Den negative utviklingen i lavbeitet fram til 2000 ble dokumentert gjennom ulike typer undersøkelser utført av Hans Prestbakmo¹⁹, NORUT²⁰ og NINA. Prestbakmo sammenlignet i 1989/90 lavdekket på de samme prøveflatene som en annen beitegranser, Erling Lyftingsmo, hadde undersøkt i perioden 1960-62. NORUT på sin side har bearbeidet og tolket satellittbilder tatt med jevne mellomrom tilbake til 1973. NINA ble involvert i 1998, da Reindriftsforvaltningen igangsatte et overvåkningsprogram for lavbeitene. Dette programmet omfatter både satellitt- og bakkeregistreringer og er blitt gjennomført av NORUT og NINA i samarbeid. NORUT har hatt ansvaret for satellittdelen²¹, mens NINA har gjort bakke-registreringene²². Resultatene fra NORUT og NINA gjennom overvåkningsprogrammet har vist bra samsvar.

I undersøkelsen som ble gjennomført i 2005/06 konkluderte NORUT²³ med at det generelt hadde vært en svak økning i lavdekket i forhold til registreringen i 2000. I relative tall ble det registrert 40 % mer lavmark og 30 % mer fjellbjørkeskog i 2006 enn i 2000. Lavdekningen var imidlertid fortsatt lavere enn det som ble registrert i 1996. På vindrabbene var det ifølge NORUT en økning i lavdekket over stort sett hele undersøkelsesområdet. Lavbeitetilstanden på vindrabbene var best i østlige sentrale deler av vidda. Dette tilsvarer vestre sone i Karasjok (distrikt 16), samt østre sone (distrikt 30C) og sørlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). Lavbeitene var i dårligst forfatning i vestlige sentrale deler, som tilsvarer sørøstlige deler av vestre sone (distrikt 30A) og nordlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). På lerabbene var det en økning i lavbeitet på østlige deler av Finnmarksvidda. Dette omfatter Kautokeino østre sone (distrikt 30C) og Karasjok vestre sone (distrikt 16). I vestlige deler var det bare en svak økning (distrikt 30A).

NORUT konkluderte i 2007 med at beitetrykket i årene forut hadde forskjøvet seg fra vindrabber til lerabber. Dette ble forklart som en følge av at gunstige snøforhold gjennom flere vintre hadde gjort lerabbene langt mer tilgjengelig enn de var gjennom siste del av 1990-tallet. Av satellittdata fremkom det videre at det hadde vært en reduksjon i lavressursene nærmest riksgrensen i Ánarjohk-området (lengst sør i distriktene 30B og 30C).

NINA har i sin del av overvåkningsprogrammet anvendt en ny metode basert på biomasse (mengde) av lav²⁴. Somrene 1998 og 2005 gjennomførte NINA feltregistreringer på et stort antall beitefelt (hvert på ca. 40 dekar), som ligger spredt langs 5 nord-sør-gående linjer (transekter) på Finnmarksvidda. Feltene er plassert i vegetasjonstyper med stor potensiell

¹⁹ Prestbakmo, H. 1994. Lavbeitene på Finnmarksvidda. Endringer fra 1960 til 1990. Småskrift Reindriftsadministrasjonen nr. 1 1994.

²⁰ Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda - kartlegging og overvåkning av reinbeiter – status 1998. NORUT Rapport IT546/1-2000.

²¹ Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda – kartlegging og overvåkning av reinbeiter – status 1998. - NORUT Informasjonsteknologi Rapport IT546/1-2000.

²² Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

²³ Johansen, B.E. og Karlsen, S.R. 2007. Finnmarksvidda – kartlegging og overvåking av lavbeiter. Rapport fra NORUT IT, juni 2007.

²⁴ Tømmervik, H., Wielgolaski, F.E., Neuvonen, S., Solberg, B., and Høgda, K.A. 2005. Biomass and production on a landscapelevel in the northern mountain birch forests. In: Wielgolaski, F.E. (Ed.). Plant Ecology, Herbivory, and Human Impact in Nordic Mountain Birch Forests. Ecological studies 180: 53-70. Springer-Verlag Berlin.

dekning av lav. Innenfor hvert felt er det blitt gjort registreringer i små beiteruter (hver på 1 m²).²⁵

Ifølge 1998-undersøkelsen²⁶ tilsvarte mengden lav i de undersøkte rutene i gjennomsnitt 12 % av den lavmengden en kan få ved størst mulig tilvekst (60 g/m² per år). Med en så liten mengde lav vil produksjonen være svært liten i forhold til maksimal tilvekst. Det var særlig de eksponerte vindrabbene som var sterkt beitet. Den nøyaktige feltbeskrivelsen av beitefeltene ble brukt til tolkning av satellittbilderegistreringene, og samlet fikk en dermed en oversikt over hele lavbeiteområdet.

Sommeren 2005 gjorde NINA gjentak av rutebeskrivelsene. Resultatene fra undersøkelsen²⁷ viser generelt sett "en markert økning" i lavdekning og lavtykkelse fra 1998 til 2005 (fra 18 % til 28 % i lavdekning, og fra 22 mm til 28 mm i lavtykkelse). Den største økningen i lavdekning forekom i nordlige deler av vår/høst/vinterbeitene, og da særlig i midtre og østre sone i Vest-Finnmark (distriktene 30B og 30C) og i vestre sone i Karasjok (distrikt 16). I sørlig del av vestre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30A) har lavdekningen derimot blitt redusert. Lavdekningen i distriktene 30A, 30B og 17 var imidlertid fortsatt generelt lav (20-24 %) sammenlignet med distriktene 30C og 16 (30-36 %).

Økningen i lavdekning var markert større på eksponerte vindrabber enn i lesider, forsengkninger og skogsområder. NINA forklarte dette med gunstige klimatiske vintre i perioden 2001-04, med lite snø og generell høy tilgang på lav og andre beiteplanter i alle terrengtyper, samt fuktigere somre. Lavforekomster i forsengkninger, lesider og skog, samt gras, lyng og myrplanter har trolig blitt beitet i større grad enn ved mer "normale" snøforhold. Dette har igjen redusert det normalt høye beitetrykket på vindrabbene. Videre har økt sommernedbør trolig hatt positiv betydning både på lavens gjenvækst og på framvekst av lyng og gras i tidligere nedbeitede lavområder. Lavt reintall rundt år 2000 har trolig også hatt en gunstig effekt for gjenvæksten av lav på rabbene. Positiv utvikling til tross, forskerne understreket i 2007 at lavbeitene fortsatt var "*langt fra optimal produksjon*", og da særlig i de vestlige og nordlige områder av Finnmarksvidda. Situasjonen i enkelte områder ble vurdert fremdeles som "kritisk" i 2007.

Et nytt omdrev av overvåkingsprogrammet for vinterbeitene ble igangsatt i 2009. Det ble gjennomført satellittfotografering og feltbefaring av høst-, vår- og vinterbeitene i Vest-Finnmark og Karasjok i løpet av barmarkssesongen 2010.

Resultatene fra denne undersøkelsen ble ferdigstilt sommeren 2011. For Karasjok viste resultatene en tilbakegang i lavbiomasse i de lavholdige vegetasjonstypene på vår- og høstbeitene, samt de lavholdige vegetasjonstypene på vinterbeitene i forhold til status i 2005. Status for 2010 i Karasjok viser også at lavbiomassen generelt er stabil i skogs- og lerabbområdene, men i de mest eksponerte områdene og vindrabbområdene er lavbiomassen redusert med halvparten siden 2005.

For Vest-Finnmark viser resultatene en tilbakegang i de lavholdige vegetasjonstypene på vår- og høstbeitene og en stabilisering i lavbiomasse i de lavholdige vegetasjonstypene på vinterbeitene i forhold til status i 2005. Status for 2010 for Vest-Finnmark viser også at

²⁵ 56 beiteruter i hvert beitefelt, hvor hver sjettede rute er skjermet mot beiting for sammenligningens skyld.

²⁶ Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

²⁷ Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåking av vinterbeiter i vest-Finnmark og Karasjok: Ny beskrivelse av fastrutene. NINA Rapport 204.

lavbiomassen er redusert med 10 % i skogs- og lerabbområder, men i de mest eksponerte områdene og på vindrabber er lavbiomassen redusert med 23 % siden 2005. Det er således den mest tilgjengelige delen av høst- og vårbeitene i både Vest-Finnmark og Karasjok som har hatt den største reduksjonen i forrådet av lav i perioden 2005-2010.

I perioden 2005-2010 har reintallet vært på et høyt nivå i både Karasjok og Vest-Finnmark. En fortsatt opprettholdelse av det samlede reintallet på dette nivået vil med stor sannsynlighet forsterke denne trenden og på sikt medføre en negativ utvikling i lavbiomasse innenfor de lavholdige vegetasjonstypene tilbake igjen til det lave nivået som var gjeldende i 2000.

Gjennomsnittlig lavdekning med utgangspunkt i alle fastrutene var i 1998 på 19,5 %. I 2005 var denne økt til 27,1 %. For 2010 var lavdekningen i fastrutene imidlertid gått tilbake til 24,5 %. Utviklingen er likeledes lik for gjennomsnittlig lavtykkelse på fastrutene. I 1998 var gjennomsnittlig lavtykkelse 10 mm, mens det var en oppgang til 29 mm i 2005. For 2010 var det igjen en nedgang i gjennomsnittlig lavtykkelse til 23 mm. Denne endringen er ulikt fordelt over undersøkelsesområdet.

Tilbakegangen fra 2005 til 2010 var samlet sett sterkest i de nordlige delene av undersøkelsesområdet (vår- og høstbeitene). Dette medfører at reinen i større grad må nyttegjøre seg av andre beiteplanter, men også andre vegetasjonstyper på denne årstiden, og at det ligger et potensial for å forbedre produksjonen ved at beitetilbudet forbedres på disse beitenene.

3.5.2 Implikasjoner av beitekartleggingen 2010 for forvaltningen av høst-, vår- og vinterbeitene i Karasjok og Vest-Finnmark

Utviklingen som har vært i perioden 2005-2010 innebærer at dersom det er ønskelig at lav, og potensielt lavholdige vegetasjonstyper skal være en viktig beitekomponent for reinen på de ulike årstidsbeitene må det samlede reintallet reduseres i henhold til dette.

Undersøkelsen er gjort med utgangspunkt i omtrent 24 ulike vegetasjonstyper. Lav som beiteplante opptrer i mange av disse, men dominans og relativ biomasse varierer etter vegetasjonstype og etter beitepress. Flere vegetasjonstyper inneholder imidlertid et potensielt høyt innslag av lav. Samlet sett utgjør disse vegetasjonstypene relativt store arealer på høst-, vår- og vinterbeitene i Finnmark. I Vest-Finnmark utgjør disse vegetasjonstypene omtrent 50 % av de totale vår-, høst- og vinterbeitearealene, mens i Karasjok utgjør disse arealene omtrent 30 %. De resterende beitearealer på disse årstidsbeitene utgjør vegetasjonstyper som potensielt ikke har et stort innslag av lavbiomasse. De tetthetsavhengige negative effektene av et for stort beitepress på høst-, vår-, og vinterbeitene har derfor to dimensjoner:

1) negative tetthetsavhengige effekter av et for høyt reintall som påvirker næringens produksjon innenfor et driftsår. Dette vil gjelde i forhold til beiting i vegetasjonstyper som domineres av grøntbeite uten særlig potensielt innslag av lav.

2) negative tetthetsavhengige effekter av et for høyt reintall som påvirker næringens produksjon innenfor et driftsår, men også har negativ effekt på fremtidig produksjonsresultat i de påfølgende driftsår. Dette vil gjelde ved beiting i vegetasjonstyper med potensielt høyt innslag av lavbiomasse. Når lavbiomassen beites ned i disse vegetasjonstypene reduseres også den årlige avkastningen disse beitenene kan gi per arealenhet i fremtid, siden årlig avkastning er avhengig av den stående lavbiomassen.

I tilfeller hvor laven er sterkt beitet for vegetasjonstypene med potensielt høyt lavinnhold, må reinen beite alternative beiteplanter når den oppholder seg i disse områdene. Avhengig av hvor dominerende det opprinnelige potensielle innslaget av lav har vært for en gitt vegetasjonstype vil avkastningen i form av beitekvalitet reduseres tilsvarende ved for stort beitepress. Eksempelvis for vegetasjonstypen 'Lavheier' er lavarter potensielt dominerende. Ved nedbeiting av disse arealene er det et stort beitepotensial som går tapt. I slike tilfeller kan årlig avkastning være helt nede i 4-6 kg per dekar, eller 4-6.000 kg per km².

En tilpasningsperiode, slik at vegetasjonstyper med potensiale for stort innslag av lav hvor laven hadde vokst over stadiet for maksimal årlig avkastning, ville medført en varig økning i samlet årlig avkastning for disse respektive vegetasjonstypene i de ulike årstidsbeitene. Dette kunne gitt næringen i denne regionen en større buffer i forhold til å kompensere for ulike klimatiske forhold med hensyn på å ivareta en høy og stabil produksjon. Dersom dette spennet mellom gjeldende årlig avkastning og potensielt årlig avkastning er stort, må reinen bruke desto mer energi og tid på beiting i disse arealene. Dersom det i slike tilfeller ikke eksisterer alternative beiteområder som kan benyttes, eksempelvis som følge av andre vintersidaers bruk eller som følge av gjeldende snø og værforhold, vil dette over tid påvirke flokkens produksjonsevne uavhengig av status for sommerbeitene. For næringens fremtidige økonomiske inntjeningsevne vil det være gunstig med et positivt skift i kvaliteten på de ulike årstidsbeitene.

En fremtidig utvikling med nåværende beitebelastning vil medføre et ytterligere negativt skift i kvaliteten på de ulike årstidsbeitene og medføre redusert inntjeningsevne for næringen gjennom redusert kalvetilgang, økte kostnader for simlene knyttet til å bringe frem og investere i kalv, lavere investering i kalv av simler med lavere slaktevekter og økt sårbarhet og tap som resultat. Disse sammenhengene vil videre forsterkes både for produksjonsdyr og årskalver i driftsår med klimatisk vanskelige vinterbeiteforhold. Et slikt utviklingsløp vil imidlertid også kunne medføre økte driftskostnader for næringen gjennom behov for en ytterligere intensivering i tidsbruk til gjeting for å holde flokken samlet og økt risiko for sammenblandinger. I fremtidig forvaltning av beiteområdene må fordelene med en tilpasning til en varig økt avkastning på vinter-, høst- og vårbeitene avveies mot ulempene som er forbundet med dette.

3.6. Klimaendringer

Det er grunn til å anta at økt forurensning generelt vil få en stadig sterkere effekt på reindriften i årene som kommer. Særlig gjelder dette utslipp av klimagasser, men også radioaktivt nedfall, sur nedbør og spredning av tungmetaller vil være av betydning.

Ifølge prognoser fra internasjonale overvåknings- og forskningsprogrammer, blant andre FNs klimapanel (IPCC) og Arktisk Råds klimastudie (ACIA), kan det i tida framover forventes en global klimaendring. Endringen er satt i sammenheng med økte utslipp av klimagasser. Endringen består blant annet av en økning i gjennomsnittstemperatur og -nedbør og mer ekstreme værtyper, men med store lokale og regionale forskjeller i utslag. Økningen i temperatur og spesielt nedbør vil etter prognosene bli størst i nordlige deler av Europa, og den vil bli størst om høsten og vinteren²⁸.

²⁸ Hanssen-Bauer, I. (DNMI) og Prestrud, P. (CICERO) 2005. Foredrag i Kautokeino 22.11.2005.

Som helårsbrukere av store beiteressurser i nordlige områder vil reindriftsnæringen kunne bli til dels sterkt berørt av klimaendringer. Generelt kan en si at klimaendringer vil kunne få betydning for tilgang, kvalitet og kvantitet av beite, men også for blant annet insektstress, områdebruk, flytteveier, flyttetidspunkter og andre driftsforhold. Klimaendringer kan også medføre økt konkurranse om reindriftsarealene fra andre næringer. Hvorvidt endringene er mest positive eller mest negative for reindriften, vil variere mellom områder, avhengig av regionale og lokale forhold, samt når og hvordan området brukes av reindriften. Sammenhengene er komplekse og vil være vanskelige å forutsi. I et føre-var-perspektiv vil det derfor være svært viktig å sikre både en bærekraftig ressurstilpasning og et best mulig arealgrunnlag, som kan gi næringen den nødvendige robusthet og fleksibilitet til å tilpasse seg klimaendringer.

Kompleksiteten framgår også tydelig av den forskningen som så langt er gjennomført på effekten av klimaendringer på nordlige hjortedyr²⁹. Dersom for eksempel vinterklimaet i de kontinentale vinterbeiteområdene i Norge blir mildere og mer ustabil, kan faren for nedising og låsing av beiten øke. I 1997 førte slik låsing av vinterbeitene i Finnmark til store reintap. Videre kan en dreining mot fuktigere værtyper bidra til å redusere vinterbeitekvaliteten ved at omfanget av fuktighetskrevende arter øker på bekostning av lavdominerte vegetasjonstyper (lavheier). Økt nedbør kan på den andre siden gi økt næringstilgang og dermed også økt tilvekst for lav, forutsatt at laven ikke blir utkonkurrert av andre arter. En økning i gjennomsnittstemperaturen og mer fuktige værtyper på vår og høst kan bidra positivt i sommerbeiteområdene gjennom forlenget vekstseson (tidligere vår, seinere høst) og økt vekst på grøntbeitet (bedre beitekvalitet). Dersom varmere og mer fuktige somrer samtidig fører til mer insekter, kan disse derimot påføre reinen økt stress og tap av vekst. Dette vil til en viss grad kunne oppveies dersom det også blir mer vind. En 2-4 ukers forlengelse av vekstsesonen i nordområdene (perioden 1982-2002) er nylig blitt dokumentert³⁰, og da i hovedsak utover høsten. Den samme undersøkelsen påviste vegetasjonsendringer, med utvidelse av skogsområder og overgang til mer fuktighetskrevende arter på bekostning av blant annet lav. De siste resultatene fra overvåkingsprogrammet for lavbeiter (se kapittel 3.5) kan på den andre siden tyde på økt gjenvækst i lavbeitet på grunn av mer sommernedbør³¹.

²⁹ Weladji, R.B., Klein, D.R., Holand, Ø. & Mysterud, A. 2002. Comparative response of Rangifer tarandus and other northern ungulates to climatic variability. *Rangifer* 22(1): 33-50.

³⁰ Tømmervik, H., Høgda, K.A., Riseth, J.Å., Karlsen, S.R. & Wielgolaski, F.E. 2005. Endringer i vekstsesonen i Fennoskandia og Kola i perioden 1982-2002 og betydning for reindriften. *Rangifer Report* 10: 89-98.

³¹ Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåking av vinterbeiter i Vest-Finnmark og Karasjok: Ny beskrivelse av fastrutene. NINA Rapport 204.

4 Organisering og rammebetingelser – reindrifftsloven, koordinering og medforvaltning

4.1. Generelt om organisering og rammebetingelser

Reindrift utøves primært i det samiske reinbeiteområdet, som strekker seg fra Finnmark i nord til Hedmark i sør. Dette området er inndelt i seks samiske regionale reinbeiteområder og videre i et større antall samiske reinbeitedistrikter³². Utenfor det samiske reinbeiteområdet utøves reindrift på særskilt grunnlag i Trollheimen, og i Valdres og Nord-Gudbrandsdalen utøver fire tamreinlag ikke-samisk reindrift³³. I 1998 fikk i tillegg et foretak i Nord-Østerdalen, kalt Rendal renselskap, innvilget konsesjon³⁴ til å utøve en særegen driftsform basert på jakt på privateide dyr.

Innenfor hvert reinbeitedistrikt er det grupper av reineiere som har reinen i en felles flokk på bestemte arealer og som samarbeider om den praktiske driften. Disse driftsgruppene kalles ”siida” (”sijte” på sørsamisk). I den forrige reindrifftsloven har ikke siidaen hatt en formell rolle, men dette er blitt endret i reindrifftsloven av 2007³⁵. Siidaorganiseringen veksler mellom år, og det kan være egne siidaer i sommer-, høst-, vinter- og vårbeiteperiodene. Loven skiller imidlertid bare mellom sommer- og vintersiida.

Innenfor hver siida er reindrifftsutøvelsen organisert i ”siidaandeler”³⁶, som har erstattet begrepet ”driftsenhet” fra 1978-loven. Ifølge loven er en siidaandel ”en familiegruppe eller enkeltperson som er en del av en siida, og som driver reindrift under ledelse av en person eller av ektefeller eller samboere i fellesskap”. For å gi mulighet for smidige generasjonsoverganger er det under siidaandelen gitt mulighet til å opprette en ”sideordnet rekrutteringsandel”. Den enkelte reindrifftsutøvers eierskap til reinen er befestet gjennom individuelle reinmerker³⁷. All rein innenfor det samiske reinbeiteområdet skal merkes med eierens merke. Rett til reinmerke har i utgangspunktet bare personer som er av samisk ætt.

Innehaver av siidaandel er pålagt å avgi en årlig melding om reindrift³⁸, der det blant annet skal redegjøres for reintall, tilganger og avganger av rein, samt siidatilhørighet. Denne meldingen er grunnlaget for en stor del av de statistiske oversiktene i Ressursregnskapet.

Flyttemønstrene i reindriften varierer både i retning, lengde og tid. Dette har i hovedsak sammenheng med forskjeller i naturgitte forhold. Gjennom de siste hundreår har dette naturgitte flyttemønsteret måttet tilpasse seg nasjonale bestemmelser, som grensestengning mot Russland og Finland og reinbeitekonvensjonen med Sverige, samt et økende omfang av fysiske inngrep og andre menneskelige forstyrrelser i reinbeiteland.

³² §§ 4, 5, 6 og 42 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

³³ § 8 i Lov om reindrift av 15.06.2007 og Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal av 21.12.1984.

³⁴ Vedtak i Landbruksdepartementet av 18.05.1998.

³⁵ § 51 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

³⁶ §§ 10, 11 og 12 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

³⁷ § 9, 32 og 33 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

³⁸ §§ 18 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

I Finnmark skjer vinterbeitingen i innlandet og sommerbeitingen ved kysten eller på øyene. I hovedsak skjer vår- og høstbeiting i den mellomliggende sonen. For å koordinere flyttingen mellom sesongbeitene er distriktene/siidaene gruppert i flyttesystemer. I Troms skjer flyttingen oftest over korte avstander og ofte innen samme distrikt. Reindriften i Nordland har et todelt flyttemønster, hvor noen distrikter flytter på vinterbeite til Sverige, mens andre har sine vinterbeiter langs kysten. I Nord-Trøndelag har de fleste distriktene kystnære vinterbeiter, men det foregår også vinterbeiting lenger inn i landet. Flyttingen i Sør-Trøndelag/Hedmark foregår i hovedtrekk fra barmarksbeiter i nord til vinterbeiter i sør. Tamreinlagene nytter generelt mer kystnære høyfjellsområder i nordvest som barmarksbeite og mer kontinentale og lavereliggende fjell- og skogsområder i sør-øst som vinterbeite.

Tidligere har myndighetene hatt ansvaret for å fastsette reindriftenes rammebetingelser om øvre reintall, beitetider og distriktsgrenser. I henhold til reindriftenes lov av 2007 skal bestemmelser om øvre reintall og beitetider inngå i distriktenes bruksregler, som skal godkjennes av Områdestyret. Bestemmelser om øvre reintall skal imidlertid endelig godkjennes av Reindriftenes styret. Inndeling av reinbeitedistrikter og reinbeiteområder vil fremdeles foretas av henholdsvis Reindriftenes styret og Landbruks- og matdepartementet (§§ 5-6).

Bestemmelser om øvre reintall og beitetider som tidligere er fastsatt vil imidlertid være gjeldende inntil disse avløses av reinbeitedistriktenes egne bruksregler. For en utfyllende gjennomgang av tidligere arbeid som er gjort i forbindelse med reindriftenes rammebetingelser henvises det til tidligere publikasjoner av ressursregnskapet.

4.1.1. Reindriftenes interne organisering – Siida og baikídoallu

Reindriften styres av reinens tilpassning til terreng, beite og utøverens ivaretagelse av egne dyr. Dyrene endrer atferd etter beiteforhold, værforhold og årstid. Dette gjør flokkdrift til en krevende oppgave.

Familiegrupper som driver reindrift benevnes som *baikídoallu* på nordsamisk. For lettere å opprettholde kontroll over flokken, med hensyn på gjeting og tilsyn, organiserer flere familiegrupper(*baikídoallu*) seg i arbeidsfelleskap som kalles *siida*.³⁹

I siidaen eies reinen på individuell basis hvor utøverens rein inngår i flokkenheter sammen med andre utøveres rein. I siidaen samarbeides det om arbeidsoppgaver som er forbundet med flokkdrift. Dette er en tilpassning for å unngå sammenblanding med andre flokker, eller at et mindre antall rein deler seg fra flokken og blandes med andre flokker. På denne måten søker utøvere av en siida å holde reinen samlet i en flokk.⁴⁰

Siidaorganisasjonen er en fleksibel organisasjon som tilpasser utøvertall og reintall i forhold til en rekke faktorer. Hvordan utøvere kommer overens med hverandre gjennom slektskap og naboforhold, på beiteområdene, eller i andre sosiale sammenhenger vil også definere en siidas sammensetning og organisering. Slektskapstillørighet har imidlertid tradisjonelt vært den viktigste enkeltfaktoren for siidadannelse. Ved en siidadannelse mellom utøvere er det i prinsippet heller ingen bestemmelse om sammenslutningens varighet.⁴⁰

Arbeidsoppgaver på siidanivå dreier seg som nevnt om kontroll av reinflokken som en enhet, hvor siidamedlemmene opptrer som partnere når reinen er utenfor arbeidsgjerdet.

³⁹ Sara M. N. 2001. Reinen – et gode fra vinden. Reindriftenes tilpassningsformer i Kautokeino. Davvi Girji.

Arbeidsoppgaver på baikidoallu-nivå dreier seg imidlertid om enkeltrein i form av å være privat eiendom.⁴⁰ Tradisjonelt har det med medlemskap til en siida også vært opp til eieren selv å avgjøre eget reintall og slakteuttak. Når rein er i arbeidsgjerdet er det de ulike medlemmer i *baikidoallu* innen siidaen som arbeider og tar beslutninger rundt egne rein. Det har således tradisjonelt vært et klart skille mellom beslutninger om gjeting, og den enkelte reineiers beslutninger om sitt eget næringsgrunnlag.⁴¹ Etter den nye reindriftsloven har imidlertid ansvarlig leder av siidaandelen rett til å bestemme hvem som kan eie rein i andelen og vedkommendes reintall (jf. § 10). Siidaandelen vil også være forpliktet til å ha et reintall som er i samsvar med distriktets bruksregler (jf. § 57)

Behovet for arbeidskraft varierer gjennom driftsåret og i tillegg til å skaffe driftsmidler til å gjennomføre arbeid og livsopphold gjennom slakting av rein må husholdet (*baikidoallu*) også svare for arbeidsforpliktelser opp mot siidaen om gjeting av reinflokkene. Ved vår og høstflytting, og ved sammenblandinger og skilling av rein, kreves det også stor arbeidskapasitet.⁴⁰ Arbeidsbehovet er gjerne størst på høstvinteren, hvor reinen samles og det er mange skillinger samtidig.

Behovet for arbeidskraft vil imidlertid også variere fra år til år. Dårlige beiteår fører til større spredning av flokken og økte muligheter for sammenblandinger med andre flokker. Som følge av dette kreves det en større arbeidsinnsats for å kontrollere flokken. En viss overkapasitet i næringen som følge av variasjoner i behov for arbeidskraft innen en sesong og mellom ulike driftsåre er derfor nødvendig for å opprettholde en praktisk drift.

Målsetningen for siidaen er å balansere fleksibilitet mot forutsigbarhet og stabilitet i driften av rein. Siidaen har behov for fleksibilitet som følge av variasjoner mellom årstider og mellom driftsåre. Som følge av reinens trekkmonster, investeringer i driftsanlegg, fordeling av beiter og kjennskap til egne beiteområder er det viktig at driften også har stabilitet.⁴⁰

Klimatiske årstidsvariasjoner og klimatiske variasjoner mellom år påvirker driftssituasjonen gjennom vekslinger i beitenes tilstand, tilgjengelighet og kvalitet. Dette bringer også inn ulike behov for driften. På grunn av miljøfaktorene og geografisk tilhørighet vil siidaene ha forskjellige årssykluser.⁴⁰ Strategier rundt vokting og beiting lages av siidaens medlemmer i fellesskap. Dette er vurderinger som gjøres ut fra økologiske forhold, i tillegg til andre siidaers bevegelser.³⁹

Reinens atferd vil også ha en stabiliserende virkning på siidaen, ved at den blant annet beveger seg langs faste trekkruiter. Slektskap er også en stabiliserende faktor. Det vanlige har tidligere vært at man skifter tilholdssted gjennom ekteskap, eller dersom hele siidaen/(slekten) flytter område.

4.1.2. Tradisjonelle betingelser for reindrift på vinterbeiteområdene

Over tid har det dannet seg tradisjon for tilhørighet og bruk av vinterbeiteområder for de enkelte siidaene som utgjør systemer for gjensidig tilpassning.⁴¹ Tradisjonelt har siidaene i tilpasningen til hverandre dannet et sosialt system for arealfordeling. Oppfatningen av at hver

⁴⁰ A/L Bajos. 1990. Reindriftens framtid i Guovdageainnu Suohkan/Kautokeino kommune.

⁴¹ Paine, R. Herding and husbandry. Two basic distinctions in the analysis of reindeer management. Folk. Vol: 6. Year:1964. s. 83-88.

vintersiida hadde sine tilholdsområder har også medført oppfatning av at slektsgrupper har hatt tilhørighet til disse vinterbeiteområdene.⁴⁰

Mens sommerbeitene har hatt en fast bruk over tid, er det uavklarte rettighetsforhold knyttet til beitebruk mellom siidaer på vinterbeitene særlig i Karasjok østre og vestre flyttesystem og Kautokeino østre, -vestre og -midtre flyttesystem.

Mellom de ulike kjerneområdene(*guovddáš dálveorohat*) på vinterbeitene har det gjerne vært en randsoner(*orohatravda*) mellom vintersiidaene som tradisjonelt også har vært benyttet til beiter. Disse randområdene har fungert som en buffersone som har redusert muligheten for sammenblanding av flokker og gitt fleksibilitet til beiter i forhold til vekslende klimaforhold. Tradisjonelt har kjerneområdet vært et beiteareal benyttet av den respektive vintersiida uten risiko for å komme i kontakt med naboflokker. Ved beiting i en vintersiidas randområde vil det i praktisk drift derimot være risiko for kontakt og sammenblanding med andre naboflokker. I forbindelse med beiting i randområder er det derfor behov for kommunikasjon og samarbeid mellom siidaene om koordinering av beiting for å opprettholde avstand mellom flokkene(*siidagaska*) slik at sammenblanding unngås.

Særlig for vinterbeitene i Finnmark har det imidlertid for disse randområdene gjerne vært flytende grenser(*orohatrådji*) mellom vintersiidaene og til dels overlappende bruk av beiter. Med de senere års økning i reintallet har siidaens behov for kjerneområder, i form av forutsigbar tilgang til beiteland, økt og blitt utvidet. Randområdene(*orohatravda*) som tidligere fungerte som en slags buffer mellom siidaene har således blitt innskrenket. Konkurransen og konflikter knyttet til rettigheter til bruk av beiter er blant annet derfor blitt gjeldende med større hyppighet i de siste år når det gjelder vinterbeitene i Finnmark. Ved vanskelige beiteforhold, og reduksjon i vinterbeitenes kvalitet som følge av for stor beitebelastning, blir konkurransen knyttet til rettigheter til de respektive beiteområdene forsterket.

En flokkøkning kan medføre at siidaen må utvide beiteområdet der det er mulig. Her kan siidaen imidlertid komme i konflikt med sosialt aksepterte grenser mot andre siidaer³⁹. Tradisjonelt er det ansett som en misgjerning å trenge inn på andres områder uten å ha et spesielt behov for det.⁴² Og slik har normen om å respektere andres beiteområder tradisjonelt vært sterk. Imidlertid har det også tradisjonelt vært normer om rett til å innta andres beiter ved sterkt behov⁴³.

Beitelandet brukes i fellesskap av utøverne i siidaen. Rein er privat eiendom gjennom øremerke. Det er tradisjonelt opp til hver enkelt eier hvorvidt det gis adgang til reindrift gjennom å overføre rein til en person. Inkludering av et nytt hushold til en siida er derimot et kollektivt anliggende. En utøver som har reinflokk oppnår medlemskap til en siida gjennom å bli akseptert som partner av de andre i gruppen. Medlemskap til en etablert siida krever normalt enstemmighet, hvor dyktighet som utøver og sosial aksept er viktige inngangskriterier.⁴⁴

⁴² Solem, E. 1970 (1933). Lappiske rettsstudier. 2.utg. Oslo. Universitetsforlaget.

⁴³ Paine, R. 1994. Herds of the Tundra. A portrait of Saami Reindeer Pastoralism. Smithsonian Institution Press.

⁴⁴ Riseth, J. Å. 2000. Sámi Reindeer Management Under Technological Change 1960-1990: Implications for Common-Pool Resource use under various natural and institutional conditions. A comparative Analysis of Regional Development Paths in West-Finnmark, North-Trøndelag/Hedmark, Norway. Doktorgradsavhandling. Institutt for Økonomi og Ressursforvaltning Norges Landbrukshøgskole.

Som følge av stordriftsfordeler og usikkerhet om fremtidige driftsforhold har reineiere tradisjonelt bestrebet å øke reinflokkene sine.³⁹ Ved å ha en reserve er det lettere å bygge opp flokken igjen som følge av vanskelige enkeltepisoder med store tap. Flokkøkning på baikidoallunivå gir større sikkerhet rundt eget hushold og eksistensgrunnlag i forhold til ugunstige beitebetingelser. På siidanivå vil dette møte begrensinger av økologisk og sosial art, i form av ulike trengsel effekter. Husholdene vil få redusert produktivitet, økte tap eller økte kostnader. Økende dyretetthet vil gi økende dødelighet av årskalver, men også generell reduksjon av kondisjon og produktivitet hos reinen. Mellom siidaene vil en reintallsøkning føre til større reintallkonsentrasjon, oftere sammenblandinger med økte tap og merarbeid som resultat.³⁹

Reinen beveger seg ikke bare i et økologisk system med skiftende klima og beitebetingelser, men også i et sosialt system med variasjoner i tillitsforhold og ulike grader av gjensidige forpliktelser mellom siidaene med hensyn på informasjonsutveksling og ivaretagelse av tapte dyr.³⁹ På denne måten er det både sosiale og økologiske effekter av beslutninger om reintall på baikidoallunivå.

4.2. Reindriften beiter - organisering som allmenningsregime

Reindriften er en nomadisk driftsform som utnytter ulike beiter gjennom regionale trekk med årstidene. Beiter kan også bli brukt av ulike siidaer til ulike tider av året. En del steder har det også vært overlappende bruk av beiteområder mellom siidaer. De ulike reineierne er ikke selv grunneiere av beiteområdene de benytter, men har en bruksrett til utmarksbeite som er eksklusiv for personer av samisk ætt som har lov til å drive reindrift etter reindriftenloven.

For denne definerte gruppen som har tilgang til å utnytte ressursen vil den enes bruk av beiter kunne påvirke andre medlemmers muligheter for bruk (*rivalitet knyttet til utnyttelsen av ressursen*⁴⁵). Som følge av trekk ved reinen og driften er det også til dels vanskelig å avgrense utnyttelsen av beiter mellom utøvere (*lav grad av ekskluderbarhet*⁴⁵). Dette betyr at å dele opp beiteområder mellom parter til å bli privat eiendom er vanskelig, forbundet med store samfunnsøkonomiske og økonomiske kostnader, eller vil medføre tap av fleksibilitet for driften. Naturressurser hvor utnyttelsen av den medfører slike særtrekk knyttet til bruk og organisering omtales gjerne som "allmenningsressurser".

Institusjonelle strukturer av rettigheter og plikter som regulerer bruken av en ressurs mellom individer kalles for eiendomsregimer. Ulempene som er knyttet til å privatisere "allmenningsressurser" og behov for koordinering i bruk mellom utøvere, fører gjerne til en regulering av rettigheter gjennom allmenningsregimer. Reindriften er i denne sammenheng organisert som et allmenningsregime gjennom reindriftenloven, fastsatte forskrifter samt næringens interne regler og normer for atferd.

Et allmenningsregime ivaretar rettigheter for en definerbar gruppe individer til å utnytte en ressurs. Individene har gjennom bruksrett både rettigheter og plikter med hensyn på å utnytte ressursen. Individer utenfor eiergruppen kan ekskluderes fra ressursen og har videre en plikt til å respektere bruksrettigheter.⁴⁶ Allmenningsregimet definerer hvem som bestemmer hva, med hensyn på hvem, og påvirker på denne måten individens strategier for atferd og

⁴⁵ Ostrom E, Gardner R, Walker J. 1994. Rules, Games & Common-pool Resources. The University of Michigan Press.

⁴⁶ Bromley D. W. 1991. Environment and economy. Property rights and public policy. Oxford : Basil Blackwell.

sammenslutningens kollektive valg.⁴⁷ På denne måten har individer rettigheter og plikter for deres felles delte ressurser ved at atferd styres i forhold til felles aksepterte regler. Bruken er organisert mellom aktørene i motsetning til en organisering hvor det er en fri/åpen tilgang til ressursen. Et fungerende allmenningsregime har videre innebygde økonomiske og ikke økonomiske insentiver som oppfordrer til overholdelse av normer og regler.⁴⁶

For å oppnå en forutsigbar og bærekraftig bruk må de interne og eksterne reglene i et allmenningsregime utformes på en måte som sikrer at koordinering utøves og etterlevs i et tilstrekkelig omfang ved bruk av beite.

Når regler brytes er det viktig at det er forbundet forutsigbare sanksjoner mot dette som sikrer at systemet av regler om bruk, og utøves gjensidige tilpasning til hverandre, ikke bryter sammen. I denne sammenheng har myndighetene en viktig rolle gjennom å være en tredje part som sikrer og garanterer at regler og koordinering overholdes gjennom forutsigbar utøvelse av sanksjonering ved regelbrudd.

4.3. Reindriftsloven – selvstyre og bruksregler

I juli 2007 trådte den nye reindriftsloven i kraft.⁴⁸ Den nye loven er basert på forslagene i Reindriftslovutvalgets utredning fra 2001.⁴⁹ Utvalget hadde et flertall av reineiere og var sammensatt blant annet på bakgrunn av forslag fra NRL og Sametinget. Under departementets arbeid med den nye loven har det vært gjennomført en rekke konsultasjoner med NRL og Sametinget.

Den nye loven legger opp til at næringen selv i langt større grad enn tidligere skal ta et ansvar for at reindriften er bærekraftig. Loven legger derfor til rette for større grad av internt selvstyre i næringen. Siidaen har fått en sentral plass, og utgjør et viktig element i lovens bestemmelser om intern organisering.

Utarbeidelse av bruksregler (§§ 57-62) blir en av distriktsstyrenes viktigste oppgaver. Bruksreglene skal gi nærmere bestemmelser om forvaltningen av distriktets ressurser. I distriktenes bruksregler skal det blant annet gis nærmere regler om beitebruk og reintall. Bruksreglene er taushetsbelagt i henhold til offentlighetslovens bestemmelser. Det skal imidlertid fortsatt lages distriktsplaner, men disse forutsettes nå bare å gi de opplysninger om reindriften i distriktet som er nødvendige for den offentlige planleggingen.

Selv om det legges opp til større grad av internt selvstyre, vil det også være nødvendig med en oppfølging fra myndighetenes side. Ressursgrunnlaget og hensynet til øvrige samfunnsinteresser vil kunne kreve tiltak fra myndighetenes side. Det samme vil kunne være tilfellet der hvor den interne samhandling i reindriften ikke fungerer, og man står overfor situasjoner som ikke kan løses uten hjelp fra myndighetene. Det er også laget nye sanksjonsbestemmelser (§§ 77-80) som vil kunne tas i bruk dersom eventuelle ulovlige forhold ikke opphører. Landbruks- og matdepartementet vil utarbeide egen forskrift vedrørende sanksjoner og bruk av tvangsmulkt.

I Stortingsmelding nr. 28 (2007-2008) om Samepolitikken er det redegjort for viktigheten av samordning og samhandling for å løse utfordringene som næringen står overfor:

⁴⁷ Oakerson R. J. 1992. Kap 3. Analyzing the Commons: A Framework. Bromley D. W. 1992. Making the Commons Work. ICS Press.

⁴⁸ Lov om reindrift av 15.06.2007.

⁴⁹ Reindriftslovutvalget 2001. Forslag til endringer i reindriftsloven. NOU 2001:35.

”Å sikre, utvikle og styrke reindriftsnæringen innebærer krevende utfordringer for både næringen og forvaltningen. De ressursmessige utfordringene må løses raskt. I dette arbeidet er felles virkelighetsforståelse og samhandling mellom de ulike aktørene en avgjørende forutsetning. Dette krever et høyt kunnskapsnivå hos politikere og myndigheter når det gjelder de ulike sidene ved reindriften og om endringsprosesser og årsaksforhold. Det er kun gjennom felles anstrengelser og samarbeid man har mulighet til å nå de mål som er satt.” s.207

Den samme Stortingsmeldingen kommenterer også betydningen av fastsetting av rammebetingelser i reindriften:

”Klare rammebetingelser for reindriftsnæringen er en forutsetning for å nå målet om en bærekraftig reindrift. En prioritert oppgave for myndighetene er derfor å få fastsatt manglende rammebetingelser. Dette gjelder fastsetting av grenser mellom reinbeiteområder, distrikter og siidaer, samt beitetider og reintall.” s.207

4.4. Medvirkende forvaltning

I punkt 4.3 er det vist til bruksreglene i den nye reindriftsloven som fundamentet for å nå de reindriftspolitiske målsetningene om økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft. Det er videre redegjort for at næringen selv har ansvaret for å utarbeide disse rammebetingelsene for driften og at offentlige organer er ansvarlig for etterprøving, godkjenning og eventuelt sanksjonering for å sikre at bruksreglene overholdes og får et tilstrekkelig omfang. Til slutt er det også redegjort for betydningen av at felles virkelighetsforståelse og samhandling er avgjørende forutsetninger for å etablere en bærekraftig reindrift. I punkt 4.2 er det vist til at bruken av reindriftens beiter er organisert gjennom et allmenningsregime hvor reineiere har rettigheter og plikter i forhold til hverandre om bruk og utnyttelsesgrad. Dersom gjensidige forpliktelser om bruk ikke overholdes, eller er mangelfulle, risikerer man en bruk som ikke er bærekraftig.

En samhandling og deling av ansvar mellom næring og regulerende myndigheter, som følger med den nye reindriftsloven, omtales gjerne som medvirkende forvaltning (*Co-management*). En slik form for deling av ansvar mellom brukere og myndigheter, og rettigheter til selvbestemmelse, er vanlig i forvaltningen av et stort antall naturressurser som er organisert gjennom allmenningsregimer.⁵⁰

Medforvaltning kan defineres som forvaltningssystemer som kombinerer statlig kontroll med lokal, desentralisert beslutningstaking og ansvar, og som ideelt sett kombinerer fordelene og reduserer svakhetene i forhold til om forvaltningen utelukkende hadde vært sentralt organisert eller lokalt forankret.⁵¹ Myndighetene og næring har et definert samarbeid om forvaltningen av ressursen og inngår avtaler som spesifiserer og garanterer hver enkelt aktørs⁵² rolle, rettigheter og forpliktelser.

Med innføringen av bruksregler i reinbeitedistriktene er næringen tillagt en rettighet og forpliktelse til medbestemmelse, mens myndighetene er forpliktet til å stå som garantist for at lovens intensjon og bestemmelser blir fulgt. Et slikt samarbeid mellom næring og stat kan bestå av informasjonsutveksling, men også felles problemløsning, dialog og

⁵⁰ I engelsk litteratur omtalt som “common property regimes”.

⁵¹ F. Berkes, P. George, R. Preston, 1991. Co-Management: the evolution of the theory and practice of joint administration of living resources. *Alternatives* 18, 12-18.

⁵² Myndighetene, institusjoner i næringen og utøvere.

beslutningstaking. I avklaringen av roller mellom de involverte partene i et forvaltningssystem er det imidlertid også et vesentlig skille mellom hvem som deltar i problemløsning og hvem som utfører beslutningstaking. I denne sammenheng innebærer beslutningstaking å gjøre valg mellom ulike handlingsalternativer, mens problemløsning innebærer den bakenforliggende forberedende prosessen som legger de ulike handlingsalternativene til grunn.⁵³

Medvirkende forvaltning har sett dagens lys som følge av at henholdsvis sentraliserte og lokalt forankrede forvaltningsregimer historisk sett ofte har hatt utfordringer med å regulere bruken av "allmenningsressurser" på en bærekraftig måte. Samtidig som medvirkende forvaltning åpner for konstruktiv samhandling mellom stat og næring og øker sannsynligheten for å nå politiske målsetninger, er det imidlertid også fallgruver og forbehold som det må fokuseres på i en implementeringsfase, på lik linje som for andre forvaltningsmodeller.

4.5. Implementering av reindriftsloven og etablering av bruksregler

Felles virkelighetsforståelse og samspill er lagt til grunn som viktige forutsetninger for at det nye regimet skal lykkes i forhold til politiske målsetninger. For en fungerende medforvaltning er tillit mellom parter, forutsigbarhet i handlingsrom og intern aksept til reindriftspolitikken noen av de viktigste forutsetningene for å utvikle forvaltningen av reindriftens ressurser.

Fremover vil det være viktig med rolleavklaring om oppfølging av reindriftslovens bestemmelser mellom offentlige organer. Det vil være behov for offentlig kapasitetsbygging i forhold til å forvalte regimet etter lovens intensjon og politiske målsetninger. I denne sammenheng vil det også være nødvendig med offentlig kompetansebygging i forhold til reindriftsfaglige spørsmål og problemstillinger. Offentlige organer som skal avgjøre og håndheve forhold i reindriften må ha en reindriftsfaglig kompetanse og god innsikt i ressursøkonomiske og bruksmessige implikasjoner av sin anvendelse av loven i forhold til dens formål.

For å nå politiske målsetninger om en bærekraftig reindrift og tilpassning av reintallet til ressursgrunnet er det viktig at næringens og myndighetenes ansvar og forpliktelser følges opp. Innad i næringen må det være et samspill og dialog mellom utøvere, siidaer og distrikter i utarbeidelsen av bruksreglene. Eksternt må det være et samspill mellom myndighetenes ulike besluttende organer for å skape troverdige forpliktelser og forutsigbare rammer som sikrer at de etablerte bruksreglene vil overholdes.

Når denne "ytre" rammen av rettsikkerhet og forutsigbarhet for næringen er definert av myndighetene vil forholdene ligge til rette for at næringen kan gjennomføre nødvendige interne prosesser om fordeling av reintall og bruk av beiter som er pålagt etter loven.

⁵³ L. Carlsson, F. Berkes, 2005. Co-management: concepts and methodological implications. Journal of Environmental Management 75. 65-76

4.6. Administrative rammebetingelser – Distriktsgrenser, sonegrenser og områdegrenser

Någjeldende rammebetingelser for de ulike reinbeitedistriktene er tidsmessig av svært ulik opprinnelse. De eldste gjeldende grensedragningene ble vedtatt ved kongelig resolusjon så langt tilbake som i 1894, mens de eldste beitetidene i Finnmark stammer fra 1934. Gjeldende vedtak for øvre reintall per distrikt er gjort de siste 20 årene, med unntak av en del distrikter i Troms. Vedtak om antall siidaandeler og øvre reintall per siidaandel er gjennomført i deler av de sørlige reinbeiteområdene, hvor dette til dels har vist seg å gi forutsigbare og stabile rammebetingelser for reindriften.

I vedlegg 9 er det gitt en oversikt over gjeldende vedtak for distriktsgrenser, beitetider og øvre reintall per distrikt (med referanser til vedtak).

Reindriftsloven har bestemmelser om reinbeitedistrikter i § 42. Ved inndeling av reinbeiteområder og reinbeitedistrikter skal reindriftsstyret i sin fastsettelse ta utgangspunkt i tradisjonell bruk og legge vekt på at distriktsgrenser er naturlige og driftsmessig hensiktsmessige. Ved fastsettelse av distriktsgrenser skal fortrinnsvis alle årstidsbeitene for siidaene være omfattet. Hvor det er hensiktsmessig kan imidlertid årstidsbeitene fordeles over flere distrikter.

I sammenheng med distriktsgrenser er ikke dette til hinder for samarbeid mellom reindriftsutøvere på tvers av distriktsgrensene såfremt dette ikke går ut over andre reindriftsutøveres rettigheter. Distriktsinndelinger er heller ikke til hinder for bruk av beiter i et annet distrikt dersom en slik bruk hviler på særskilt rettsgrunnlag.

Områdegrensene

Reindriftsforvaltningen utarbeidet i 2005/06 et forslag til områdegrenser mellom Øst-Finnmark og Vest-Finnmark, og mellom Vest-Finnmark og Troms. Etter høring ble forslagene behandlet av Reindriftsstyret i slutten av 2006. LMD har i desember 2007 fattet endelig vedtak om områdegrensene⁵⁴.

Områdegrensen mellom Troms og Nordland ble justert i 2000, mens grensen mellom Nordland og Nord-Trøndelag ble revidert i 1991. Det er i forbindelse med dette planlagt å gjennomføre et arbeid med å evaluere områdegrensen mellom Nord-Trøndelag og Nordland.

Finnmark

I Finnmark har de fleste av de någjeldende grensedragninger sin opprinnelse fra to fylkesmannsforordninger fra 1934⁵⁵ eller fra Landbruksdepartementets vedtak fra 1963⁵⁶. Seinere vedtak er i hovedsak gjort i forbindelse med distriktsdelinger og enkelte grensereguleringer. I 1935 ble en del områder i Finnmark fredet mot reinbeiting⁵⁷. I 2005 sluttet Reindriftsstyret seg til et forslag fra Reindriftsforvaltningen om å oppheve fredningene etter dagjeldende forskrift (med ett unntak), og tilrådte at Landbruks- og matdepartementet for en del områder skulle utarbeide nytt fredningsformål og nye grenser⁵⁸. Som følge av til dels sterk motstand

⁵⁴ Forskrift om fastsettelse av områdegrense mellom Vest-Finnmark og Troms reinbeiteområder av 20.12.2007.

⁵⁵ Fylkesmannens forordninger av 03.11.1934 og 10.11.1934.

⁵⁶ Landbruksdepartementets vedtak av 01.07.1963 om revisjon av reinbeitedistriktenes grenser, beitetider og reinantall i Troms lappfogddistrikt.

⁵⁷ Kongelig resolusjon av 22.02.1935 om fredning av av visse strekninger i Finnmark for reinbeiting.

⁵⁸ Reindriftsstyrets vedtak av 01.12.2005 (sakene 75/05 og 76/05).

fra blant annet landbrukshold besluttet LMD å etablere to parts sammensatte arbeidsgrupper, som skal søke å komme til omforente løsninger i de mest konfliktfylte områdene⁵⁹. Saken er for tiden under behandling.

Øst-Finnmark

I 2004 og 2005 vedtok Reindriftsstyret nye distriktsgrenser i Karasjok og Polmak. Vedtakene bygget på omfattende arbeids- og høringsprosesser^{60,61}, som igjen bygget på tidligere gjennomførte prosesser.

Vedtaket fra 2004⁶² består i en øst-vest-deling av høst/vinter/vårbeitene i Karasjok (distriktene 17 og 18), ny grense mellom Karasjok og Polmak og nye grenser internt i Polmak. Vurderingene var tuftet på en omfattende gjennomgang av de ulike vintersidaers beitebruk i perioden 1954-2003 i lys av de prinsipper som reinbeiterettsutvalget nedfelte i sin gjennomgang av de midlertidig vedtatte sonegrensene i Vest-Finnmark. Et juridisk utvalg ble i ettertid nedsatt for å vurdere spørsmål knyttet til eventuelle særskilte retter i det tidligere distrikt 18. Utvalget la frem sin utredning høsten 2008. Utredningen ble fremlagt for Reindriftsstyret for endelig behandling i 2009. Reindriftsstyret anså i forbindelse med denne behandlingen at saken ikke var godt nok opplyst, og at det ville være ønskelig at det ble nedsatt et eget utvalg under Finnmarkskommisjonen som gjennomgår saken for å avklare rettigheter.⁶³

Vedtaket fra 2005 består i en sammenslåing av 5 sommerbeitedistrikter i Karasjok til ett stort distrikt (distrikt 16-Kárášjoga oarjabealli), som også innbefatter vår/høst- og vinterbeitene lenger sør. Distriktet tilsvarer det som tradisjonelt har vært det vestre flyttesystem i Karasjok. Det ble lagt til grunn at alle de 10 sommersidaene hadde etablert særskilte rettigheter innen sine sommersidaområder.

Det er også behov for å gjennomgå distriktsgrensene lengst øst i Varanger. Arbeid med grensedragninger i dette området var planlagt startet opp i løpet av 2009. Reindriftsstyret har i sak 14/2008, basert på innspill fra reindriften, besluttet at det kun skal foretas en gjennomgang av distriktsgrensen mellom reinbeitedistrikt 5-Nesseby og reinbeitedistrikt 5c-Sør-Varanger.

Vest-Finnmark

I motsetning til i Øst-Finnmark kom Områdestyret i Vest-Finnmark etter en omfattende lokal prosess fram til et kompromissforslag om en deling av høst- og vinterbeitene i 3 distrikter (flyttesystemer). I 2004 ble forslaget vedtatt av Reindriftsstyret⁶⁴, etter at de foreslåtte grensedragningene var blitt vurdert av et juridisk utvalg ("Reinbeiterettsutvalget")⁶⁵. Utvalget konkluderte blant annet med at det eksisterer særskilte rettigheter i reindriften, og at grunnlaget for rettighetsverv to reindriftsgrupper i mellom må bygge på bruk i "aktsom god tro" over en periode på minst 20 år. I tråd med utvalgets tilråding ble det i tillegg til administrative distriktsgrenser også fastsatt "beiterettsgrenser" på hver side av distriktsgrensen på enkelte strekninger. Beiterettsgrensene kom som en følge av overlappende rettighetsforhold.

⁵⁹ Brev av 23.02.2007 fra Landbruks- og matdepartementet til Fylkesmannen i Finnmark.

⁶⁰ Forslag til nye distriktsgrenser i Buobmát/Polmak og Kárášjohka/Karasjok. Høringsdokument fra Reindriftsforvaltningen, oktober 2003.

⁶¹ Forslag til nye distriktsgrenser i Karasjok vest. Høringsdokument fra Reindriftsforvaltningen, juni 2004.

⁶² Reindriftsstyrets vedtak av 02.12.2004 (sak 57/04).

⁶³ Reindriftsstyrets vedtak av 11.06.2009 (sak 21/09).

⁶⁴ Reindriftsstyrets vedtak av 29.06.2004 (sak 17/04).

⁶⁵ Utredning om reinbeiterettigheter. Vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark. Reinbeiterettsutvalget for Vest-Finnmark, juni 2002.

Troms

For Troms er de fleste av gjeldende distriktsgrenser, beitetider og øvre reintall vedtatt av Landbruksdepartementet i 1963⁶⁶. 15 år seinere, i 1978, fattet Landbruksdepartementet vedtak om at 8 distrikter i Nord-Troms skulle bli overført fra daværende Troms lappfegoddistrikt til Vest-Finnmark lappfegoddistrikt⁶⁷.

Et foreløpig forslag til ny distriktsinndeling i Troms⁶⁸ er lagt på is i påvente av ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige (se kapittel 4.8). Den usikre vinterbeitesituasjonen i Troms har stått sentralt i dette arbeidet. For de tidligere konvensjonsområdene er det fastsatt egne sommerbeitetider for svensk reindrift⁶⁹.

For omtrent halvparten av distriktene er det gjort vedtak om antall rein per siidaandel og/eller antall siidaandeler i distriktet.

Nordland

I 1999 vedtok Reindrifststyret ny distriktsinndeling for Nordland på grunnlag av et omfattende utredningsarbeid⁷⁰. Ubalansert fordeling av sesongbeitene stod sentralt i dette arbeidet. I 2009 var det planlagt at distriktsinndelingen i Nordland skulle evalueres. Arbeidet skal gjøres av en ekstern utreder.

Nord-Trøndelag

I Nord-Trøndelag ble 2 distrikter administrativt slått sammen i 1987. Videre ble 10 distrikter slått sammen til 2 nye distrikter i samband med revisjon av områdegrensen mot Nordland i 1991. For de øvrige 3 distriktene er grenser fra 1894 fortsatt gjeldende. Et distrikt er formelt delt i to beitesoner. Områdestyret har videre behandlet et forslag om deling av et annet distrikt i beitesoner.

Sør-Trøndelag/Hedmark og Trollheimen

For distriktene i Sør-Trøndelag/Hedmark er gjeldende grenser i hovedsak basert på vedtak fra 1894⁷¹, men med noen endringer vedtatt de siste 20 årene. Den samiske reindriften i Trollheimen fikk hjemmel for å utøve sin næring ved særlov i 1984⁷². Formelt vedtak om antall siidaandeler ("konesjoner") ble fattet av LD i 2002⁷³.

Tamreinlagene i Sør-Norge

Reindrift utenfor de samiske reinbeiteområdene krever særskilt konsesjon etter reindrifstloven (jf. § 5 i 1978-loven). Tamreinlagene i Sør-Norge driver reindrift på arealer hvor det er inngått avtaler med grunneierne om leie av reinbeite. Reindriften er organisert som aksjeselskap/andelslag med fast innleide gjeter. Det er med ett unntak ikke fastsatt beitetider eller øvre reintall for tamreinlagene.

⁶⁶ Landbruksdepartementets vedtak av 01.07.1963 om revisjon av reinbeitedistriktenes grenser, beitetider og reinantall i Troms lappfegoddistrikt

⁶⁷ Landbruksdepartementets brev av 05.01.1978.

⁶⁸ Reindrifstforvaltningen Troms. Forslag til ny distriktsinndeling for Troms reinbeiteområde. Høringsutkast april 1997.

⁶⁹ Den norsk-svenske reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972.

⁷⁰ Kosmo, A.J. 1998. Forslag til ny distriktsinndeling i Nordland. Reindrifstforvaltningen 1998.

⁷¹ Kongelig resolusjon av 10.07.1884.

⁷² *Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal* av 21.12.1984.

⁷³ Landbruksdepartementets vedtak av 05.06.2002.

4.7. Fordeling av siidaandeler, siidaer og reinbeitedistrikter i reindriften

Tabell 4.1 viser antall reinbeitedistrikter og antall sommer- og vintersiidaer i de 6 regionale reinbeiteområdene (per 31. mars 2010). Siidastrukturen kan variere noe mellom år. Oftest er siidaorganiseringen på sommerstid mer stabil enn i vinterhalvåret. Tabell 4.2 viser antall siidaandeler og antall personer knyttet til siidaandelene for de 5 siste driftsårene.

Med personer menes alle som står oppført som medlem i siidandelen, fra pensjonister til små barn. Dette er regulert gjennom reindriftsloven. Antall personer sier med andre ord ikke så mye om sysselsettingen i reindriftnæringen.

Som tabell 4.1 viser er det totalt 82 reinbeitedistrikter, som fordeler seg på 72 sommer- og helårsbeitedistrikter, samt 10 distrikter som brukes til vår-, høst- og vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som konvensjonsbeiter for svensk reindrift. Den siste endringen i antall distrikter skjedde i 2004/05 som følge av sammenslåing av distrikter innenfor Karasjok og Polmak i Øst-Finnmark. De siste årene har det i den samiske reindriften videre vært ca. 100 driftsgrupper sommerstid og ca. 150 driftsgrupper vinterstid.

Av tabell 4.2 framgår at det ved utgangen av driftsåret 2009/10 var det totalt 548 aktive siidaandeler med rein. Omtrent 3.100 personer var oppført som medlemmer i siidaandelene. Kjerneområdet for reindrift er Finnmark, med ca 400 siidandeler og 2.600 personer tilknyttet disse.

Tabell 4.1. Antall reinbeitedistrikter, siidaer og siidaandeler per 31. mars 2010.

OMRÅDE	ANTALL DISTRIKTER ¹			ANTALL SIIDAER ⁴	
	Sommer- og helårsbeite distrikter ²	Øvrige distrikter ³	Totalt antall distrikter	Sommer- siidaer	Vinter- siidaer
ØST-FINNMARK	10	1	11	19	51
Polmak/Varanger	6	0	6	6	11
Karasjok østre sone	3	1	4	4	16
Karasjok vestre sone	1	0	1	9	24
VEST-FINNMARK ⁵	26	3	29	36	53
Kautokeino østre sone	7	1	8	14	15
Kautokeino midtre sone	12	1	13	16	24
Kautokeino vestre sone	7	1	8	6	14
TROMS ⁵	14	5	19	14	14
NORDLAND	12	0	12	16	18
NORD-TRØNDELAG	6	0	6	10	10
SØR-TRØND./HEDM.	4	1	5	4	4
HELE REINDRIFTEN	72	10	82	99	150

Reindriftsforvaltningen 2011

- 1 Med antall distrikter menes distrikter som av driftsmessige årsaker behandles som en administrativ enhet med felles distriktskode. I Varanger består 4 av disse distriktene formelt sett av til sammen 9 distrikter med hvert sitt distriktsnummer (se vedlegg 9).
- 2 Sommer- og helårsbeitedistriktene er utgangspunktet for den administrative grupperingen av siidaandeler i næringsoversiktene (se vedlegg 2-7).
- 3 Øvrige distrikter er distrikter som ikke brukes til sommerbeiter for norsk reindrift, men som vår-/ høstbeiter eller vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som sommerbeiter for svensk reindrift (se kapittel 4.8).

- 4 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-7, tabell 1.
 5 3 distrikter i Troms reinbeiteområde (33T-Ittunjårga, 19/32T-Ivgolåhku og 11T-Ráidna) er sommerbeite for rein med vinterbeite i Vest-Finnmark reinbeiteområde.

Tabell 4.2. Antall siidaandeler med rein og antall personer tilknyttet siidaandelene ved slutten av de siste 5 driftsårene (per 31. mars).

OMRÅDE	ANTALL SIIDAANDELER MED REIN ¹					ANTALL PERSONER				
	i siidaandelene									
	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ²	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10 ²
ØST-FINNMARK	181	182	181	179	179	866	883	938	930	955
Polmak/Varanger	43	44	44	45	45	215	217	225	226	226
Karasjok østre sone	55	54	54	53	53	268	267	295	295	300
Karasjok vestre sone	83	84	83	81	81	383	399	418	409	429
VEST-FINNMARK	217	216	216	210	209	1 292	1 322	1 370	1 435	1 410
Kautokeino østre sone	62	62	62	61	61	371	373	386	402	404
Kautokeino midtre sone	97	97	97	95	94	638	663	684	721	699
Kautokeino vestre sone	58	57	57	54	54	283	286	300	312	307
TROMS	46	46	46	45	47	154	168	167	167	166
NORDLAND	44	44	44	44	44	223	226	224	226	227
NORD-TRØNDELAG	36	38	38	39	39	185	183	187	191	190
SØR-TRØND./HEDM.	30	30	30	30	30	152	154	150	153	154
HELE REINDRIFTEN	554	556	555	547	548	2 872	2 936	3 036	3 102	3 102

Reindriftsforvaltningen 2011

- 1 Sideordnede rekrutteringsandeler (tidligere midlertidige driftsenheter) er medregnet i antall siidaandeler.
 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 1.

4.8. Internasjonale avtaler om reinbeiting

Norge har inngått avtaler med Sverige, Finland og Russland om reinbeitingen langs nasjonalstatenes grenser. Den mest omfattende avtalen er inngått med Sverige. Helt siden riksgrensen ble fastsatt i 1751 har de to land anerkjent at reindriftssamene har rett til beite på tvers av riksgrensen. Denne retten ble fastslått i et eget tillegg til grensetraktaten kalt "Lappekodicillen". Reguleringen av denne retten er siden 1880-årene blitt avtalt gjennom ulike reinbeitekonvensjoner. Den siste reinbeitekonvensjonen ble avtalt i 1972⁷⁴ og varte fram til 2005, etter at partene i forhandlingene om ny konvensjon hadde forlenget 1972-konvensjonen med 3 år. Grunnlaget for forhandlingene var en innstilling utarbeidet av en felles kommisjon og avgitt i 2001⁷⁵, samt de høringsuttalelser som ble avgitt til denne. Hovedlinjer i innstillingen er nærmere omtalt i kapittel 3.5 i Ress.reg. 2003/04.

Begge parter har siden erkjent at den manglende enighet skaper problemer, og at det er behov for omforente løsninger. Høsten 2005 ble derfor partene enige om å iverksette nye forhandlinger. I henhold til det nye forhandlingsmandatet skulle delegasjonene i fellesskap, med grunnlag i en langsiktig økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift, avgrense områder i de to land som kan utnyttes av det annet lands reindriftsutøvere. De avgrensede områdene "innebærer ingen stillingtagen eller uttrykk for statenes oppfatning av sedvaneretens omfang". Dette skal overlates til nasjonale domstoler, som "ved sin

⁷⁴ Konvensjonen av 09.02.1972 mellom Norge og Sverige om reinbeite (med seinere endringer).

⁷⁵ Norsk-svensk reinbeitekommisjon av 1997. Innstilling avgitt mai 2001 og utgitt av Reindriftsforvaltningen.

*bedømming av sedvanerettens omfang ikke er bundet eller veiledet av konvensjonen*⁷⁶. Arbeidet i utvalget ble sluttført 24. februar 2009. Det er håp om at ny konvensjon mellom Norge og Sverige vil tre i kraft i løpet av 2011 eller 2012.

De områder som i henhold til norske myndigheters vedtak er avsatt til svensk reinbeite på norsk side av grensen, og som tilsvarer de tidligere konvensjonsbeiteområdene, er vist på kart i vedlegg 9.

4.9. Økonomiske virkemidler

Økonomiske virkemidler over Reindrifftsavtalen⁷⁷ er sammen med reindrifftsloven de viktigste redskapene for å følge opp målene og retningslinjene i reindrifftspolitikken. De økonomiske virkemidlene består i hovedsak av driftstilskudd med produksjonspremie (tidligere produksjonstilskudd), tidligslaktetilskudd, kalveslaktetilskudd, distriktstilskudd og ulike omstillingsordninger. Med bakgrunn i de aktuelle utfordringene i reindrifftsneringen er disse ulike ressursrelaterte virkemidlene gjenstand for en fortløpende vurdering gjennom de årlige reindrifftsforhandlingene.

4.9.1. Driftstilskudd og produksjonspremie

Driftstilskuddet og produksjonspremien har som formål å fremme en bærekraftig reindrift, kvalitet og produktivitet, samt heve inntekten og virke utjevne mellom siidaandelene.

Taket på 600 rein for å kunne motta tilskudd gjelder fortsatt, men det gjøres unntak for distrikter med reintall innenfor det fastsatte. Ordningen kombinerer et flatt driftstilskudd med en produksjonsavhengig produksjonspremie tilsvarende 25 % av avgiftspliktig salg av kjøtt og andre avgiftspliktige næringsinntekter fra reinen.

Minstekravet for avgiftspliktig næringsinntekt fra salg av kjøtt ble fra og med 2005/06 hevet fra kr. 30.000 til kr. 50.000. Driftstilskuddet som ligger i bunnen av tilskuddsordningen er for 2010/11 på kr. 10.000 per siidaandel for alle områder. Fra og med 2005/06 ble det innført et forhøyet driftstilskudd på kr. 25.000 til siidaandeler der kvinner står som enkeltinnehaver, eller der innehaver er under 30 år. For 2010/11 gis det ekstraordinært driftstilskudd på kr. 60.000, som kan innvilges til ungdom under 35 år de 3 første årene etter at de har fått overdratt siidaandel.

Fra og med driftsåret 1999/00 har det i avtalen også vært et tilskudd som er blitt kalt "ektefelleltillegget". Tilskuddet gis til siidaandeler der begge ektefeller/samboere utøver aktiv reindrift⁷⁸, forutsatt at én av dem ikke overstiger kr. 175.000 i brutto inntekt utenom reindriften. Siden det i de fleste tilfeller er kvinnen som henter sin hovedinntekt utenfor reindriften, vil dette tilskuddet kunne stimulere til sterkere kvinnelig deltagelse i reindriften. Satsen for 2010/11 er på kr. 42.500.

⁷⁶ Kongelig resolusjon av 02.11.2005. Videre forhandlinger om en ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige.

⁷⁷ Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag av 03.07.2003, og Forskrift om tilskudd til distrikter og tamreinlag av 17.06.1999, begge med siste endringer 15.06.2007.

⁷⁸ § 13 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

4.9.2. Tidligslaktetilskudd

Ordningen med tidligslaktetilskudd for 2010/11 var gjeldende for samiske reinbeiteområder med unntak av Vest-Finnmark. Satsene for tilskuddet var kr. 5 per kg slakt innenfor sommerbeite eller høstbeite i perioden 15.08-31.12⁷⁹.

Formålet med tidligslaktetilskuddet er å spare lavbeitene gjennom tidligere uttak av slaktedyr, samt gi forbedret kjøttkvalitet og bidra til økt lønnsomhet og inntektsutjevning. Ordningen er derfor utformet slik at den skal premiere tidlig slakting, det vil si slakteuttak som primært gjennomføres i sommerbeitedistriktet innenfor vedtatt beitetid.

Tidligslaktetilskuddsordningen har de siste 10 årene bidratt til at 80-90 % av slakteuttaket i Troms og Øst-Finnmark har skjedd før nyttår. Ordningen har ikke tidligere hatt like stor effekt i Vest-Finnmark, men for 2007/08 og 2008/09 ble henholdsvis 85 % og 86 % av slakteuttaket i Vest-Finnmark tatt ut før nyttår, mot under 50 % i 2003/04.

Som følge av forhandlingene om reindrifftsavtalen er tidligslaktetilskuddet avviklet fra og med driftsåret 2011/12.

4.9.3. Kalveslaktetilskudd

Tilskuddet for slakting av kalv er for driftsåret 2010/11 kr. 250 per kalv.

Målsetningen med kalveslaktetilskuddet er å stimulere til en størst mulig produksjon på et begrenset naturgrunnlag. En produksjon basert på kalveslakt har over lang tid vist seg å gi høy avkastning for distrikter med rimelig balanse mellom reintall og ressursgrunnlag. I Finnmarksområdene, hvor det tradisjonelt har vært slaktet mye 1 ½ års okser (varit), ble ordningen gjeninnført i driftsåret 1999/2000. Dette var for å medvirke til å redusere seintapet av kalv, samt å bidra til å endre flokkstrukturen mot mer produktive dyr på de begrensede lavbeitene.

Ordningen har bidratt til å øke andelen kalveslakt i Finnmarksområdene (se kapittel 2.2 og tabell 2.2). Økningen har vært særlig markert i Karasjok og Vest-Finnmark, der andelen kalveslakt var svært lav gjennom store deler av 1980- og 1990-tallet. I områdene lenger sør har ordningen bidratt til en høy og relativt stabil andel kalveslakt siden tidlig på 1980-tallet.

4.9.4. Distriktstilskudd

Distriktstilskudd kan ytes til distrikter og tamreinlag. Det består av tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning, særskilte tilskudd til Trollheimen og fellesbeitedistrikter, samt eventuelt tilskudd for avsetning til kriseberedskap (tidligere kalt tapsforebyggende fond).

Distriktstilskuddet skal bidra til å gi distrikter og tamreinlag større ressurser til planlegging og medvirkning i saker med betydning for distriktet/tamreinlaget. For eksempel skal tilskuddet gi mulighet til organisert avløsning og bedre reintallstilpasning. Tilskuddet skal videre gi distriktene hjelp til å avsette midler til forebyggende tiltak og til kriseberedskap. Distriktene har et selvstendig ansvar for å etablere en slik egenberedskap i forbindelse med vanskelige beiteforhold.

⁷⁹ For helårsbeitedistrikter ytes tidligslaktetilskudd med kr. 10 per kg slakt fram til 10.10, og kr. 5 per kg slakt i perioden 11.10-31.12.

4.9.5. Tilskudd til omstilling, avvikling og strukturering

Høsten 1997 la det såkalte "Generasjonsutvalget" fram en utredning⁸⁰, som blant annet rettet søkelyset mot generasjonsoverganger i reindriften. Gruppens forslag kan kort oppsummeres som 1) tiltak for styrt avvikling i næringen, blant annet innløsning av driftsenheter (siidaandeler), og 2) ulike generasjonstiltak, deriblant overgangsstøtte til utøvere som avvikler før pensjonsalderen og støtte til nyetablerere.

Som en oppfølging av dette arbeidet ble det i 1999 innført en ny tidligpensjonsordning etter mønster fra landbruket⁸¹. Hensikten med tidligpensjonsordningen er å lette generasjonsoverganger i reindriften. Ordningen forutsetter at siidaandelen avvikles eller overdras. Tidligpensjon kan mottas etter fylte 62 år og fram til fylte 67 år. Den kan gis som enbrukerpensjon, som bare ytes innehaver av siidaandel, eller som tobrukerpensjon⁸², som ytes begge ektefeller. Det har siden 1999/00 vært liten oppslutning om tidligpensjonsordningen.

Videre ble det etablert en innløsningsordning i 1999⁸³. Hensikten med innløsningsordningen har vært å stimulere til avvikling av driftsenheter (siidaandeler) i distrikter som har problemer med reintallstilpasning og/eller ressursutnyttelse. Ordningen har hatt noe ulik utforming gjennom de årene den har vært gjeldende. Dersom kriteriene for innløsning er oppfylt, vil søker kunne få utbetalt kr. 450.000 som et engangsbeløp. Dette forutsetter at siidaandelen avvikles og at innehavers rein slaktes ned. Rein som ikke tilhører innehaver slaktes ned eller overføres til andre siidaandeler som har lovlig adgang til å "huse" denne reinen. I både tidligpensjons- og innløsningsordningene kan den som avvikler eller overdrar siidaandelen beholde inntil 20 rein til bevokning i annen siidaandel⁸⁴. Siden innløsningsordningen ble innført i 1999/00 og fram til og med driftsåret 2006/07 har det blitt innløst til sammen 52 siidaandeler, hvorav 48 enheter i Finnmark. Det ble ikke innløst noen enheter i 2007/08. I løpet av 2008/09 og 2009/10 er det innløst til sammen 12 siidaandeler. I samme periode er det også gitt forhåndstilsagn til ytterligere 6 siidaandeler. Dette medfører at 64 siidaandeler er innløst etter denne ordningen siden 1999/00.

Ordningene faller bort for distrikter som har fått godkjente bruksregler.

⁸⁰ Generasjonsutvalget 1997. Rapport avgitt november 1997.

⁸¹ *Forskrift om tidligpensjon i reindriften* av 09.12.1999, sist endret ved forskrift av 02.07.2004.

⁸² Tobrukerpensjon forutsetter at ektefellen har fylt 60 år.

⁸³ Kapittel 5 i *Forskrift for Reindriftens Utviklingsfond* av 17. 06.1999, sist endret ved forskrift av 19.06.2008.

⁸⁴ Ved felles siidaandel kan ektefellene/samboerne til sammen beholde inntil 30 rein i annen siidaandel.

5 Reindriftens arealer

5.1. Reindriftens beiter og rettsgrunnlag

I reindrifftslovens §§ 19 og 20 omhandles reindriftens rettigheter til bruk av utmarksbeiter innenfor det samiske reindrifftsområdet. Med beiterett følger også rettighet til alle årstidsbeitene som er nødvendige for reindrifftsnaeringens utøvelse. Dette omfatter vår-, sommer-, høst- og vinterbeiter, samt flytteleier, kalvingsland og paringsområder. Naeringen har ikke bare behov for et gitt areal, men også behov for ulike beite- og vegetasjonstyper gjennom året. Et reindrifftsår består av åtte årstider hvor hver av årstidsbeitene har ulike egenskaper og spiller ulike roller for den årlige produksjonen. På nordsamisk er de åtte årstidene dálvi(januar-mars), gidddálvi(april), giddda(april-juni), giddageassi, geassi, čakčageassi, čakča(september-oktober), skábma(november-januar) og čakčadálvi (oktober-november). På sørsamisk er de åtte årstider dalvie, giredaelvie, gyre, gyregiesie, giesie, tjahktjiegiesie, tjahktjie, tjahktjiedaelvie.

Reindriften er en viktig bærer av samisk kultur og utgjør langt mer enn kjøttproduksjon og næringsinteresser. Reindriften danner også grunnlag for kulturell identitet, språk og opprettholdelse av samisk tradisjonskunnskap om naturen. I denne sammenheng er tilgangen til beitearealer også av kulturell betydning, og den viktigste enkeltfaktoren for reindriffts fremtidige eksistens. Reindriffts kulturelle rettsgrunnlag er forankret i ILO-konvensjon nr. 169 og Grunnlovens § 110 a. I ILO-konvensjon nr. 169, om urbefolkninger og stammefolk i selvstendige stater, fremgår at urfolk har rett til å bevare og videreutvikle sin egen kultur og myndighetene har en plikt til å støtte og legge til rette for dette. Gjennom grunnlovens § 110 a, har staten et ansvar for å legge forholdene til rette for at det samiske folk skal kunne sikre og utvikle det samiske språket, samisk kultur og samisk samfunnsliv. Samlet medfører dette at det foreligger tunge føringer for medvirkning og involvering av reindriften i beslutningsprosesser knyttet til arealsaker som kan tenkes å berøre naeringen negativt.

Utbygging og menneskelig aktivitet i reinbeiteområdene har akselerert sterkt i omfang gjennom de siste tiårene. FNs miljøprogram (UNEP) anslår at ca. 25 % av reinbeitene i Nord-Norge nå er sterkt påvirket av menneskelig aktivitet⁸⁵. Utbyggingspresset er sterkest på kysten, der 35 % av kystområdene i Nord-Norge i dag karakteriseres som middels til sterkt påvirket av menneskelig aktivitet. Dette tallet vil øke til ca. 80 % i 2050 dersom det fortsettes å bygge ut i samme tempo som det har blitt gjort de siste 50 årene. Denne prognosen er også blitt forsterket gjennom en rapport som ble publisert i 2006⁸⁶, som blant annet konkluderer med at reindrifftsnaeringen i årene som kommer kan tape ca. 300 km² beiteland årlig. For det sørligste området, Sør-Trøndelag/Hedmark, innebærer dette at 20 % av reinbeitearealene vil være tapt om 20 år.

Denne utviklingen er meget bekymringsfull for reindrifftsnaeringen, som er avhengig av store arealer som skal dekke reinsens behov for ulike sesongbeiter og ubrutte flytteveier mellom dem. Naeringen er sårbar for negative påvirkninger som reduserer størrelsen eller kvaliteten på beitelandet, eller som på andre måter forstyrrer reinsens utnyttelse av arealer som allerede fra

⁸⁵ UNEP 2001. GLOBIO - Global methodology for mapping human impacts on the biosphere. United Nations Environmental Programme, Nairobi, Kenya.

⁸⁶ Lie, I., Vistnes, I. & Nellemann, C. 2006. Hytteutbygging i reindrifftsområder. NORUT-NIBR Finnmark Rapport 2006:5.

naturens side er marginale. Næringen påvirker riktignok også sitt eget beitegrunnlag, hovedsaklig som grad av beitebelastning, motorisert ferdsel på barmark og ulike gjerdesystemer. Annen menneskelig virksomhet i reinbeiteland, i form av fysiske inngrep og forstyrrende aktiviteter, kommer imidlertid ”på toppen” av næringens egen påvirkning og den naturlige forstyrrelsen fra rovdyr og insekter, som reinen alltid har måttet leve med. Ofte er de energimessige marginene så små at slike tilleggsforstyrrelser kan få alvorlige konsekvenser for dyrenes kondisjon. Reinen svekkes gjennom økt energiforbruk og/eller redusert forinntak. Dette som følge av tap av beiteland, økt aktivitet, redusert beitetid, større beitekonkurranse i gjenværende uforstyrrede områder og/eller ikke-optimal beitebruk⁸⁷.

På sikt må det tas stilling til hva som skal være toleransegrensen for ytterligere tap av arealer for reindriften og hvilke områder som er av særlig verdi for å kunne opprettholde en forutsigbar drift og ha tilstrekkelig fleksibilitet til å tilpasse seg de ulike driftsforholdene innenfor de ulike årstidsbeitene. Totaleffekten av mange små inngrep og forstyrrende aktiviteter i reinbeiteland er oftest langt større enn hva summen av de enkelte inngrepene skulle tilsi. Tap, oppstykkning og redusert bruk av beiteland gjennom utbygging og menneskelig aktivitet fremstår i dag som den største trusselen mot reindriften arealer og næringens fremtid.

Effektene av arealinngrep og forstyrrelser er gjennom forskningsstudier undersøkt på lokal og regional skala. I tillegg er det nødvendig å inkludere de samlede virkningene av et inngrep. Dette omtales gjerne som akkumulerte effekter og utgjør summen av alle direkte og indirekte effekter som spiller inn på en reinflokk i forbindelse med utbygging av beitearealer, både på lokal og regional skala. I forbindelse med vurdering av konsekvenser av et inngrep er det derfor ikke tilstrekkelig å vurdere direkte virkninger på lokal skala. En slik tilnærming medfører et ufullstendig beslutningsgrunnlag som kan gi feilaktige slutninger om de reelle, samlede virkningene av fragmentering av reinbeitearealene.

Reindriftsforvaltningen og reindriftnæringen jobber med å utvikle en metode for verdiklassifisering av reindriften arealer. Gjennom dette arbeidet skal det foreligge en samlet oversikt og synliggjøring av arealene som er viktige for å sikre en bærekraftig reindrift. Det er imidlertid viktig å påpeke at områder som medfører mindre konsekvenser for næringen ikke dermed medfører at disse områdene kan frigis til annen bruk eller være uten betydning for reindriften. Slike områder kan også spille en meget viktig rolle særlig i forbindelse med vinterbeitene og uvanlige værforhold. Denne fleksibiliteten kan bli svært viktig for næringens eksistens i en fremtid med klimaendringer og nye værforhold.

5.2. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på lokal skala

Det er dokumentert ulike effekter av arealinngrep og forstyrrende aktiviteter på lokal skala. Reinen får gjerne en økt energibruk, stressreaksjoner og redusert beitetid dersom den blir skremt. En utbygging utgjør også et permanent tap av det beitelandet som fysisk nedbygges eller oppdyrkes. I tillegg kan det være forbundet merarbeid for reieneieren i en utbyggingsfase. Lokale effekter gir, med unntak av spesielle tilfeller, sjelden langvarige eller alvorlige konsekvenser for reindriften⁸⁸. Hvordan rein umiddelbart reagerer i møte med mennesker er et eksempel på en lokal effekt. Studier fra flere villreinområder har vist at rein har en klar fluktnespons i møte med mennesker, men at responsen varierer i styrke mellom årstider og mellom områder. Dette er avhengig av blant annet terrengtype, reinens skyhet og tidligere

⁸⁷ Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

⁸⁸ Vistnes, I., Nellemann, C. og Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. Biologi, jus og strategier i utbyggingssaker. NINA temahefte 26, 67 s.

erfaring med forstyrrelser⁸⁹. Rein synes ikke å ha tilsvarende fryktreaksjon når den utsettes for motorisert ferdsel, med unntak av når kjørerretningen går direkte mot reinflokken eller krysser flokkens trekkeledning⁹⁰. Effekter av direkte eksponering fra kraftledninger og vindmøller er undersøkt eksperimentelt på rein i innhegninger⁹¹. Forskningsresultater utført på lokal skala har med unntak av en høyere frekvens av aktivitetsskifter hos rein eksponert for kraftledninger, ikke kunnet dokumentere entydige adferdsresponses eller tendenser til endret arealbruk i innhegninger hos rein, og da heller ikke under værforhold med sterk vind og økt støynivå fra konstruksjonene. Forskerne konkluderte likevel med at resultatene ikke uten videre kan overføres til frittgående rein.

5.3. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på regional skala

Effekter av arealinngrep på regional skala er først og fremst redusert bruk av beiteland rundt områder som er utbygde og trafikkbårer. Redusert bruk av beiteland er ofte gjeldende flere kilometer ut fra forstyrrelseskilden. Det er dokumentert i en rekke undersøkelser at inngrep og aktiviteter knyttet til inngrep fører til at rein trekker seg unna eller reduserer bruken av beitelandet i nærheten av forstyrrelsen⁹². Riktignok forekommer det en del rein også nær inngrepene, men dette er i hovedsak okserein som bare utgjør en liten andel av reinflokkene. Undersøkelser viser at det kan forventes at tamrein halverer beitebruken innen ca. 4 km fra hyttefelt⁹³. Størrelsen på unnvikelsessonen avhenger blant annet av størrelsen på hyttefeltet, årstid og terrengforhold⁹⁴. Konsekvensen blir at selv små hyttefelt medfører langt større tap av beiteområder for reindriften enn det arealet som fysisk blir beslaglagt av hyttene. Når det gjelder kraftlinjer er det på liknende vis dokumentert en betydelig reduksjon i reinens områdebruk i en avstand opp til rundt 2-3 km fra linjene⁹⁵. Inngrep kan også sperre eller vanskeliggjøre bruk av trekk- og flyttleier og dermed avskjære større beiteområder fra bruk. I Sør-Norge er det vist at kraftledninger kan skape barrierer for villrein⁹⁶.

5.4. Akkumulerte effekter av menneskelige inngrep og forstyrrelser

En konsekvens av menneskeskapte barrierer og at reinen unnviker områder nær inngrep, er at tettheten av dyr og beitepresset i de gjenværende og minst forstyrrede områdene øker. Totalt sett vil tap av beiteland som følge av inngrep dermed føre til fortetting av dyr, et større beitetrykk og økt slitasje på lavbeiter. I neste omgang vil dette kunne føre til lavere slakte-

⁸⁹ Reimers, E., Dervo, L., Muniz, A. Kind, J.C. & Colman, J.E. 1994. Frykt- og fluktadferd hos villreinen i Sør-Norge. *Villreinen* 9: 99-101.

⁹⁰ Reimers, E. 1993. Snøscootertrafikk – konsekvenser for hovdyr. *Villreinen* 7: 94-101.

⁹¹ Flydal, K. & Reimers, E. 2002. Lokale effekter av kraftledninger og vindmøller. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

⁹² Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

⁹³ Vistnes, I. & Nellemann, C. 2001. Avoidance of cabins, roads, and power lines by reindeer during calving. *Journal of Wildlife Management* 65: 915-925.

⁹⁴ Vistnes, I., and Nellemann, C. 2008. The matter of spatial and temporal scales: a review of reindeer and caribou response to human activity. *Polar Biology* 31: 399-407.

⁹⁵ Nellemann, C., Vistnes, I., Jordhøy, P. & Strand O. 2002. Regionale effekter av kraftledninger. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

⁹⁶ Vistnes, I., Nellemann, C., Jordhøy, P., Strand, O. 2004. Effects of infrastructure on migration and range use of wild reindeer. *Journal of Wildlife Management* 68: 101-108.

veker og redusert kalveprosent. De samlede effektene av arealinngrep i reindriftsområder kan dermed ofte være langvarige og alvorlige⁹⁷.

5.5. Anvendelse av forskningsresultater – Implikasjoner for arealplanlegging

Det er viktig at et helhetlig bilde av arealinngrep legges til grunn når effekter for reindriftsnæringen skal vurderes. Arealinngrep må vurderes i forhold til effekter på lokal skala, effekter på regional skala og de samlede indirekte kumulative effektene som følger av dette. Opp mot 90 % av forskningen på lokale effekter konkluderer med at utbygging har kortvarige og ubetydelige effekter på reinen og dyrelivet i området. Med hensyn på forskning på regionale effekter har imidlertid ca 75 % av studiene påvist langvarige og betydelige negative effekter på rein og dyreliv⁹⁵. Dersom et beslutningsgrunnlag skal oppfylle faglige og metodiske krav til å belyse samlede virkninger av et tiltak, er det derfor nødvendig at direkte og indirekte effekter, på lokal og regional skala, vurderes samlet.

Dersom studier som bare kartlegger effekter på lokal skala legges til grunn for å vurdere virkningene av en type inngrep er det stor sannsynlighet for at de negative effektene av et inngrep blir underestimert⁹⁵.

En stor utfordring er at de enkelte reinbeitedistrikter, og deres bruk av de ulike årstidsbeitene, som regel strekker seg over flere kommuner. De samlede effektene av arealinngrep er derfor gjeldende på interkommunal skala. Uten interkommunal samordning om planlegging og tilrettelegging for reindriftens rettigheter til beitearealer skaper denne utviklingen en fragmenteringseffekt av reinbeitearealer. Denne fragmenteringen har gjerne en total effekt som er større enn hva summen av de enkelte inngrep skulle tilsi. Flere små inngrep kan til sammen gi alvorlige effekter for den enkelte siida dersom viktige og/eller marginale beiteområder med høy beitekvalitet og god tilgjengelighet berøres innenfor årstidsbeitene.

Arealinngrep har ikke bare økologiske og økonomiske negative effekter for reindriftsnæringen, men medfører også sosiale og kulturelle konsekvenser. Retten til beiter og rettigheter til å utøve samisk kultur er forankret i gjeldende lovverk. For å sikre disse rettighetene, og garantere for den samiske reindriftskulturs videre eksistens har myndighetene et stort ansvar for oppfølging av disse lovbestemmelsenes formål i årene som kommer. I denne sammenheng vises det også til Riksrevisjonens rapport 3:11 (2006-2007) om Arealstatus og arealutvikling. I Riksrevisjonens gjennomgang av arealstatus og utvikling i Norge slås følgende fast:

”Samlet viser undersøkelsen at arealstatusen og arealutviklingen i Norge på flere områder ikke ivaretar verdier og prinsipper som Stortinget har vektlagt for å sikre en bærekraftig arealdisponering.” s. 16

⁹⁷ Vistnes, I., Nellemann, C. & Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. Biologi, jus og strategier i utbyggingssaker. NINA temahefte 26, 67 s.

Vedlegg

Generelle kommentarer til næringsoversikter (vedlegg 1-8)

- Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder**
- Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark**
- Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark**
- Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms**
- Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland**
- Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag**
- Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark**
- Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge**
- Vedlegg 9 - Rammebetingelser for reindriften
(per 31. desember 2010)**

Generelle kommentarer til næringsoversikter

Næringsoversikten (vedlegg 1-8) bygger i hovedsak på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding og søknad om erstatning for rovvilttap. Tabellene kan grovt inndeles i følgende hovedtema:

- Organisering (tabell 1)
- Reinbestanden (tabell 2-4)
- Tap (tabell 5-6)
- Slakt (tabell 7-8)
- Slaktevekter (tabell 9-12)
- Fordeling (tabell 13-14)
- Radioaktivitet (tabell 15)

I tabell 1 er det oppgitt antall siidaandeler og antall personer innunder disse. Det er også gitt en oversikt over antall sommer- og vintersiidaer.

I tabell 2 (reintall) er reintallene korrigererte, med unntak av siste år (se kapittel 2). Det korrigererte reintallet for 2009/10 vil først foreligge høsten 2011.

Som grunnlag for tabell 3 (flokk sammensetning) og tabell 10 (fordeling av siidaandeler etter reintall) nyttes ukorrigerert reintall ved driftsårets slutt (per 31. mars 2010). Som grunnlag for tabell 4 (kalvetilvekst), tabell 5 (tap) og tabell 7 (produksjon) nyttes det korrigererte reintallet før kalving (per 1. april 2009).

I tabell 8 (fordeling av slakteuttak etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt) omfatter kategorien ”registrert slakteri” både slaktuttak ved sentralslakteri og feltslakteri. Kategorien ”privat slakting” omfatter slakteuttak til privat omsetning eller eget forbruk. Dette uttaket er udokumentert.

I tabell 7 er antall slaktedyr hentet fra meldingsbasen. Slaktekvantum til slakteri er hentet fra slaktebasen, mens den delen av det totale slaktekvantumet som kommer fra privat slakting er beregnet på grunnlag av antall dyr og gjennomsnittlige slaktevekter.

Fordeling av slakteuttak etter dyrekategori og slaktetidspunkt (tabell 8) og gjennomsnittlige slaktevekter (tabell 9-12) bygger på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

Mer spesielle merknader til de enkelte tabeller er gitt i fotnoter.

Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2009/10 (per 31. Mars 2010). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEOMRÅDE	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
			i siidaandelene	Sommer
ØST-FINNMARK	179	955	19	51
Polmak/Varanger	45	226	6	11
Karasjok østre sone	53	300	4	16
Karasjok vestre sone	81	429	9	24
VEST-FINNMARK	209	1 410	36	53
Kautokeino østre sone	61	404	14	15
Kautokeino midtre sone	94	699	16	24
Kautokeino vestre sone	54	307	6	14
TROMS	47	166	14	14
NORDLAND	44	227	16	18
NORD-TRØNDELAG	39	190	10	10
SØR-TRØND./HEDM.	30	154	4	4
SAMISK REINDRIFT	548	3 102	99	150

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEOMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
ØST-FINNMARK	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 982	89 740	86 315	87 076
Polmak/Varanger	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	25 227	27 279	24 885	25 711
Karasjok østre sone	12 475	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 818	28 920	30 431	29 824
Karasjok vestre sone	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	30 999	31 541
VEST-FINNMARK	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	94 262	98 106	96 009	97 013
Kautokeino østre sone	18 827	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 538	28 249	27 283	28 257
Kautokeino midtre sone	27 245	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 125	42 335	41 306	40 896
Kautokeino vestre sone	15 949	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 599	27 522	27 420	27 860
TROMS	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	12 046	12 188	12 226	12 366
NORDLAND	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 557	14 717	15 101	15 625
NORD-TRØNDELAG	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 483	12 627	12 856	13 029
SØR-TRØND./HEDM.	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 576	13 691	13 805
TAMREINLAGENE	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 545	12 767	12 324	12 105
HELE REINDRIFTEN	168 288	191 838	210 075	232 838	234 608	233 160	243 251	253 721	248 522	251 019

Reindriftsforvaltningen 2011

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2009/10 (ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEOMRÅDE	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okseriein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.10
ØST-FINNMARK	6 %	75 %	19 %	87 892
Polmak/Varanger	6 %	79 %	16 %	26 482
Karasjok østre sone	6 %	76 %	18 %	29 824
Karasjok vestre sone	7 %	70 %	23 %	31 586
VEST-FINNMARK	6 %	74 %	20 %	96 592
Kautokeino østre sone	7 %	72 %	21 %	28 257
Kautokeino midtre sone	7 %	74 %	19 %	40 475
Kautokeino vestre sone	4 %	75 %	20 %	27 860
TROMS	11 %	68 %	21 %	12 366
NORDLAND	11 %	67 %	22 %	15 625
NORD-TRØNDELAGE	6 %	75 %	19 %	13 029
SØR-TRØND./HEDM.	4 %	76 %	20 %	13 805
TAMREINLAGENE	5 %	74 %	21 %	12 105
HELE REINDRIFTEN	7 %	74 %	20 %	251 414

Reindrifftsforvaltningen 2011

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2009/10. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2009). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEOMRÅDE	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
ØST-FINNMARK	65 673	56 861	46 813	35 322	87 %	71 %	54 %	20.06-23.11
Polmak/Varanger	21 191	18 912	16 780	11 910	89 %	79 %	56 %	01.08-31.12
Karasjok østre sone	22 040	18 463	15 763	12 435	84 %	72 %	56 %	20.06-23.11
Karasjok vestre sone	22 442	19 486	14 270	10 977	87 %	64 %	49 %	01.07-15.10
VEST-FINNMARK	70 612	62 652	50 835	38 109	89 %	72 %	54 %	10.06-30.12
Kautokeino østre sone	20 242	18 015	14 973	12 066	89 %	74 %	60 %	15.06-30.12
Kautokeino midtre sone	29 832	25 888	20 577	14 463	87 %	69 %	48 %	10.06-15.10
Kautokeino vestre sone	20 538	18 749	15 285	11 580	91 %	74 %	56 %	16.06-01.11
TROMS	8 464	7 424	5 582	3 559	88 %	66 %	42 %	01.06-28.11
NORDLAND	10 222	9 670	7 587	4 688	95 %	74 %	46 %	15.06-31.12
NORD-TRØNDELAGE	9 609	9 448	7 632	4 954	98 %	79 %	52 %	01.06-10.08
SØR-TRØND./HEDM.	10 421	9 934	8 614	7 194	95 %	83 %	69 %	20.06-31.10
TAMREINLAGENE ¹	9 219	8 257	7 653	7 454	90 %	83 %	81 %	01.08-15.12
HELE REINDRIFTEN	184 220	164 246	134 716	101 280	89 %	73 %	55 %	01.06-31.12

1 Med hensyn på Tamreinlagene utfører ikke Rendal renselskap merking av kalver.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2009/10. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2009, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reimall per 1. april 2009). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2009.

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
ØST-FINNMARK	10 048	7 815	17 863	1 856	5 350	7 206	25 069	31 %	8 %	17 %
Polmak/Varanger	2 132	1 695	3 827	287	1 683	1 970	5 797	20 %	8 %	13 %
Karasjok østre sone	2 700	2 914	5 614	931	1 611	2 542	8 156	30 %	8 %	17 %
Karasjok vestre sone	5 216	3 206	8 422	638	2 056	2 694	11 116	43 %	8 %	22 %
VEST-FINNMARK	11 817	12 760	24 577	1 796	4 957	6 753	31 330	39 %	7 %	20 %
Kautokeino østre sone	3 042	2 917	5 959	563	1 555	2 118	8 077	33 %	8 %	18 %
Kautokeino midtre sone	5 311	6 138	11 449	711	1 994	2 705	14 154	44 %	7 %	21 %
Kautokeino vestre sone	3 464	3 705	7 169	522	1 408	1 930	9 099	38 %	7 %	20 %
TROMS	1 842	2 037	3 879	376	1 216	1 592	5 471	52 %	13 %	28 %
NORDLAND	2 083	2 482	4 565	568	1 377	1 945	6 510	47 %	13 %	26 %
NORD-TRØNDELAG	1 816	2 364	4 180	187	1 155	1 342	5 522	44 %	10 %	25 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 320	792	2 112	232	583	815	2 927	21 %	6 %	12 %
TAMREINLAGENE	604	196	800	63	441	504	1 304	10 %	4 %	6 %
HELE REINDRIFTEN	29 530	28 446	57 976	5 078	15 079	20 157	78 133	35 %	8 %	19 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2009/10.

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
ØST-FINNMARK	83 %	4 %	13 %	75 %	9 %	16 %
Polmak/Varanger	81 %	2 %	17 %	81 %	4 %	15 %
Karasjok østre sone	82 %	3 %	15 %	74 %	5 %	21 %
Karasjok vestre sone	83 %	7 %	10 %	71 %	17 %	12 %
VEST-FINNMARK	89 %	2 %	9 %	81 %	7 %	12 %
Kautokeino østre sone	90 %	4 %	6 %	77 %	12 %	10 %
Kautokeino midtre sone	88 %	2 %	10 %	81 %	6 %	13 %
Kautokeino vestre sone	91 %	1 %	8 %	84 %	2 %	14 %
TROMS	88 %	6 %	5 %	71 %	18 %	10 %
NORDLAND	92 %	5 %	3 %	79 %	19 %	2 %
NORD-TRØNDELAG	94 %	1 %	5 %	83 %	10 %	7 %
SØR-TRØND./HEDM.	88 %	3 %	9 %	78 %	8 %	14 %
TAMREINLAGENE	88 %	10 %	1 %	62 %	32 %	6 %
HELE REINDRIFTEN	88 %	3 %	9 %	77 %	11 %	12 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2009/10. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEOMRÅDE	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	09/10	09/10	09/10	09/10	08/09	09/10 ¹
ØST-FINNMARK	31 013	675 343	35 %	7,7	7,2	7,1
Polmak/Varanger	12 525	272 198	49 %	10,6	10,7	9,3
Karasjok østre sone	10 948	227 446	36 %	7,5	6,7	7,2
Karasjok vestre sone	7 540	175 699	24 %	5,5	4,7	5,2
VEST-FINNMARK	30 415	660 387	32 %	6,9	5,9	7,3
Kautokeino østre sone	8 963	196 162	33 %	7,2	5,8	7,7
Kautokeino midtre sone	12 143	269 241	30 %	6,6	5,6	6,9
Kautokeino vestre sone	9 309	194 983	34 %	7,1	6,3	7,4
TROMS	1 676	46 409	14 %	3,8	5,9	3,9
NORDLAND	2 154	54 842	14 %	3,6	7,6	4,3
NORD-TRØNDELAGE	3 957	96 346	31 %	7,5	9,0	7,9
SØR-TRØND./HEDM.	6 124	160 701	45 %	11,7	12,9	11,9
TAMREINLAGENE	7 131	200 756	58 %	16,3	14,0	15,7
HELE REINDRIFTEN	82 470	1 894 784	33 %	7,6	7,4	7,6

Reindrifftsforvaltningen 2011

¹ Siste års produktivitetstall er foreløpig og beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2009/10. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEOMRÅDE	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Eter brunst	Eter nyttår	
ØST-FINNMARK	13 %	14 %	73 %	94 %	6 %	47 %	47 %	6 %	29 180
Polmak/Varanger	5 %	9 %	87 %	97 %	3 %	58 %	39 %	2 %	12 181
Karasjok østre sone	14 %	13 %	73 %	95 %	5 %	43 %	52 %	5 %	10 185
Karasjok vestre sone	27 %	24 %	50 %	88 %	12 %	38 %	49 %	13 %	6 814
VEST-FINNMARK	19 %	17 %	64 %	92 %	8 %	40 %	41 %	19 %	27 788
Kautokeino østre sone	16 %	11 %	74 %	92 %	8 %	73 %	25 %	2 %	8 198
Kautokeino midtre sone	23 %	22 %	55 %	91 %	9 %	36 %	50 %	14 %	11 104
Kautokeino vestre sone	17 %	15 %	68 %	93 %	7 %	14 %	44 %	42 %	8 486
TROMS	25 %	15 %	60 %	82 %	18 %	27 %	55 %	18 %	1 441
NORDLAND	12 %	18 %	70 %	77 %	23 %	19 %	78 %	3 %	1 496
NORD-TRØNDELAG	12 %	14 %	74 %	94 %	6 %	3 %	63 %	34 %	3 334
SØR-TRØND./HEDM.	14 %	11 %	75 %	94 %	6 %	15 %	68 %	16 %	5 726
TAMREINLAGENE	18 %	13 %	69 %	98 %	2 %	52 %	48 %	0 %	7 062
HELE REINDRIFTEN	16 %	15 %	69 %	93 %	7 %	40 %	48 %	13 %	76 027

Reindrifftsforvaltningen 2011

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2009/10. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEOMRÅDE	Okse > 2 år	Okse 1-2 år	Simle > 2 år	Simle 1-2 år	Kalv 0-1 år
ØST-FINNMARK	45,5 (929)	26,9 (2845)	28,1 (3552)	24,4 (478)	18,4 (21385)
Polmak/Varanger	52,8 (231)	30,9 (340)	30,5 (1003)	27,5 (47)	19,6 (10569)
Karasjok østre sone	44,5 (205)	27,3 (1191)	29,0 (1054)	25,1 (299)	17,6 (7436)
Karasjok vestre sone	42,6 (493)	25,4 (1314)	25,8 (1495)	21,8 (132)	16,3 (3380)
VEST-FINNMARK	42,2 (1660)	24,7 (3674)	27,0 (4040)	21,3 (559)	17,3 (17857)
Kautokeino østre sone	47,3 (419)	26,0 (865)	28,3 (838)	23,0 (34)	18,1 (6042)
Kautokeino midtre sone	39,5 (900)	23,6 (1683)	26,2 (2096)	20,5 (345)	16,8 (6082)
Kautokeino vestre sone	42,8 (341)	25,5 (1126)	27,6 (1106)	22,4 (180)	16,9 (5733)
TROMS	50,8 (108)	30,1 (247)	34,6 (189)	29,9 (32)	21,7 (865)
NORDLAND	49,9 (146)	32,9 (40)	35,7 (234)	29,7 (30)	21,6 (1046)
NORD-TRØNDELAG	41,8 (195)	31,2 (213)	33,7 (453)	26,4 (16)	20,7 (2457)
SØR-TRØND./HEDM.	57,9 (205)	34,2 (570)	34,8 (521)	27,2 (112)	22,1 (4318)
TAMREINLAGENE	38,8 (320)	37,0 (959)	37,0 (893)	30,5 (11)	24,4 (4879)
HELE REINDRIFTEN	44,2 (3563)	27,8 (8548)	29,4 (9882)	23,6 (1238)	19,1 (52807)

Reindrifftsforvaltning 2011

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
ØST-FINNMARK	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	28,1	27,1	26,9
Polmak/Varanger	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	29,9	29,1	30,9
Karasjok østre sone	28,9	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	29,9	27,0	27,3
Karasjok vestre sone	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4	25,4
VEST-FINNMARK	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	25,3	23,9	24,7
Kautokeino østre sone	24,9	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	27,0	25,2	26,0
Kautokeino midtre sone	22,8	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	24,6	23,1	23,6
Kautokeino vestre sone	25,6	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	25,5	23,8	25,5
TROMS	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	31,5	30,6	30,1
NORDLAND	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	33,0	31,9	32,9
NORD-TRØNDELAG	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	28,6	29,7	31,2
SØR-TRØND./HEDM.	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	32,6	33,1	34,2
TAMREINLAGENE	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3	37,0
HELE REINDRIFTEN	30,4	31,9	31,4	30,8	32,3	27,8	28,7	28,4	27,9	27,8

Reindrifftsforvaltning 2011

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
ØST-FINNMARK	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	29,0	28,4	28,1
Polmak/Varanger	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	30,0	30,3	30,5
Karasjok østre sone	31,5	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	30,4	29,2	29,0
Karasjok vestre sone	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5	25,8
VEST-FINNMARK	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	26,6	26,2	27,0
Kautokeino østre sone	30,7	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	27,0	28,6	28,3
Kautokeino midtre sone	26,8	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	25,3	24,5	26,2
Kautokeino vestre sone	29,6	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	28,6	27,1	27,6
TROMS	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	37,1	35,4	34,6
NORDLAND	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	36,5	34,2	35,7
NORD-TRØNDELAG	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	32,0	33,6	33,7
SØR-TRØND./HEDM.	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	32,4	33,4	34,8
TAMREINLAGENE	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	37,6	39,0	37,0
HELE REINDRIFTEN	32,3	31,9	31,8	31,5	31,5	30,6	29,3	30,4	29,4	29,4

Reindrifftsforvaltningen 2011

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
ØST-FINNMARK	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5	19,2	17,4	18,4
Polmak/Varanger	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0	20,1	18,1	19,6
Karasjok østre sone	18,1	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1	18,8	17,1	17,6
Karasjok vestre sone	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6	16,3
VEST-FINNMARK	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0	17,2	16,4	17,3
Kautokeino østre sone	18,1	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5	18,0	17,3	18,1
Kautokeino midtre sone	17,2	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9	16,2	15,7	16,8
Kautokeino vestre sone	14,9	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7	17,5	16,3	16,9
TROMS	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3	22,4	21,8	21,7
NORDLAND	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9	21,5	21,6	21,6
NORD-TRØNDELAG	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2	21,5	20,1	20,6	20,7
SØR-TRØND./HEDM.	22,1	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5	21,5	21,1	21,8	22,1
TAMREINLAGENE	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	23,1	23,4	24,4
HELE REINDRIFTEN	21,1	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1	19,8	19,5	18,6	19,1

Reindrifftsforvaltningen 2011

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2009/10 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITTEOMRÅDE	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
ØST-FINNMARK	9	6	12	32	95	6	19	489
Polmak/Varanger	1	0	4	4	24	2	10	568
Karasjok østre sone	4	3	2	8	24	4	8	563
Karasjok vestre sone	4	3	6	20	47	0	1	396
VEST-FINNMARK	3	5	24	66	82	11	18	464
Kautokeino østre sone	2	2	6	15	26	6	4	463
Kautokeino midtre sone	1	2	9	39	33	3	7	435
Kautokeino vestre sone	0	1	9	12	23	2	7	516
TROMS	2	0	14	26	4	1	0	263
NORDLAND	1	1	10	12	19	1	0	355
NORD-TRØNDELAG	0	1	5	24	9	0	0	334
SØR-TRØND./HEDM.	0	0	0	5	25	0	0	460
SAMISK REINDRIFT	15	13	65	165	234	19	37	437
	3 %	2 %	12 %	30 %	43 %	3 %	7 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2010) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2009) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITTEOMRÅDE	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
ØST-FINNMARK	0	20	33	52	47	22	5	48 år
Polmak/Varanger	0	5	9	10	14	6	1	48 år
Karasjok østre sone	0	6	7	18	14	5	3	49 år
Karasjok vestre sone	0	9	17	24	19	11	1	46 år
VEST-FINNMARK	5	21	47	60	50	25	1	46 år
Kautokeino østre sone	3	4	16	19	16	3	0	45 år
Kautokeino midtre sone	2	9	20	25	21	17	0	47 år
Kautokeino vestre sone	0	8	11	16	13	5	1	46 år
TROMS	0	4	7	9	14	7	6	52 år
NORDLAND	0	2	11	9	15	6	1	49 år
NORD-TRØNDELAG	0	3	6	14	9	7	0	48 år
SØR-TRØND./HEDM.	0	2	2	11	11	3	1	50 år
SAMISK REINDRIFT	5	52	106	155	146	70	14	48 år
	1 %	9 %	19 %	28 %	27 %	13 %	3 %	

Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2009/10 (per 31. Mars 2010). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
			i siidaandelene	Sommer
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	2	10	1	1
5A - Pasvik	6	30	1	1
4/5B - Vestre Sør-Varanger	4	23	1	1
6 - Várjjatnjárga	15	74	1	3
7 - Rákkonjárga	8	18	1	2
9 - Čorgaš	10	71	1	3
Polmak/Varanger	45	226	6	11
13 - Lágesduottar	19	101	1	6
14 - Spierttanjárga	12	57	1	1
14A - Spierttagáísá	22	142	2	9
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	16	96	1	7
Munkavári siida	6	46	1	3
Karasjok østre sone	53	300	4	16
16 - Kárašjoga oarjabealli	81	429	9	24 ²
Máhkáravjju siida	12	64	1	4 ^{1a}
Skuohtanjárgga siida	18	77	1	5 ^{1a, 1b}
Skáiddeuottar siida	8	36	1	1
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	9	44	1	2 ^{1b}
Jáhkenjárgga siida	6	27	1	4 ^{1c}
Rávdol siida	2	20	1	2
Láhtin siida	9	72	1	3 ^{1c}
Njeaiddán siida	9	45	1	4
Vuorje siida	8	36	1	2
Karasjok vestre sone	81	429	9	24
ØST-FINNMARK	179	955	19	51

- 1 Felles vinterssida mellom a. Máhkáravjju- og Skuohtanjárgga siida, b. Skuohtanjárgga- og Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida, c. Jáhkenjárgga- og Láhtin siida.
- 2 Sumtallet for distrikt 16 er korrigert ned med 3 siidaer på grunn av felles vintersiidaer mellom siidaandeler fra ulike sommersiidaer.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBETEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	810	881	837	865	867	801	740	712	691	655
5A - Pasvik	2 490	2 146	2 475	2 177	2 380	2 404	2 338	2 085	2 382	2 499
4/5B - Vestre Sør-Varanger	1 582	1 746	1 793	1 893	1 751	1 756	1 791	1 837	1 811	1 866
6 - Várjajtjårga	7 846	8 546	8 893	10 601	10 517	10 532	11 077	12 841	10 088	11 749
7 - Rákkonjårga	2 697	2 903	3 030	3 448	3 674	3 603	3 630	3 754	3 940	3 404
9 - Čorgaš	2 918	3 793	4 595	5 195	5 475	5 977	5 651	6 050	5 973	5 538
Polmak/Varanger	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	25 227	27 279	24 885	25 711
13 - Lågesduottar	6 438	9 403	10 752	12 730	13 935	13 932	14 103	14 636	14 654	13 949
14 - Spierttanjårga	1 925	2 210	2 570	2 941	3 234	3 973	4 758	5 197	6 587	6 496
14A - Spierttagáisá	4 112	5 061	5 818	7 112	7 853	8 523	8 957	9 087	9 190	9 379
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	2 400	3 223	3 242	4 180	5 172	5 438	5 567	5 912	5 847	5 988
Munkavári siida	1 712	1 838	2 576	2 932	2 681	3 085	3 390	3 175	3 343	3 392
Karasjok østre sone	12 475	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 818	28 920	30 431	29 824
16 - Kárašjoga oarjabealli	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	30 999	31 541
Máhkáravju siida	2 793	3 611	3 619	4 247	4 427	4 415	4 849	5 196	5 214	4 735
Skuhtanjårgga siida	3 999	5 200	5 550	6 732	7 020	7 021	7 616	7 892	7 592	7 796
Skáiddeuottar siida	2 990	3 632	3 763	4 250	4 146	4 097	3 742	4 294	3 730	3 904
Mårrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	1 384	2 122	2 390	2 677	3 136	3 308	3 453	3 667	3 629	3 751
Jáhkenjårgga siida	915	1 229	1 421	1 718	1 872	2 171	2 292	2 707	1 937	2 041
Rávdol siida	827	975	985	1 252	1 406	1 425	1 623	1 398	972	1 051
Láhtin siida	964	1 313	1 504	1 819	2 186	2 375	2 279	2 702	2 637	2 755
Njeaidán siida	1 137	1 504	1 820	2 140	2 391	2 535	2 502	2 761	2 319	2 511
Vuorje siida	1 101	1 395	1 574	1 867	2 062	2 278	2 581	2 921	2 969	2 997
Karasjok vestre sone	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	30 999	31 541
ØST-FINNMARK	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 982	89 740	86 315	87 076

Reindriftsforvaltningen 2011

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2009/10 (ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.10
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	7 %	88 %	5 %	655
5A - Pasvik	8 %	74 %	18 %	2 508
4/5B - Vestre Sør-Varanger	5 %	79 %	16 %	1 866
6 - Várjjatnjárga	5 %	77 %	18 %	12 511
7 - Rákkonjárga	9 %	75 %	16 %	3 404
9 - Čorgaš	2 %	86 %	11 %	5 538
Polmak/Varanger	6 %	79 %	16 %	26 482
13 - Lágessuottar	7 %	77 %	16 %	13 949
14 - Spierttanjárga	7 %	72 %	21 %	6 496
14A - Spierttagáisa	5 %	76 %	19 %	9 379
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	4 %	75 %	20 %	5 988
Munkavári siida	6 %	77 %	17 %	3 392
Karasjok østre sone	6 %	76 %	18 %	29 824
16 - Kárašjoga oarjabealli	7 %	70 %	23 %	31 586
Máhkáravju siida	9 %	68 %	22 %	4 735
Skuohtanjárgga siida	6 %	73 %	21 %	7 796
Skáiddeuottar siida	4 %	68 %	28 %	3 927
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	7 %	72 %	21 %	3 751
Jáhkenjárgga siida	7 %	68 %	25 %	2 048
Rávdol siida	4 %	71 %	25 %	1 051
Láhtin siida	8 %	67 %	25 %	2 755
Njeaidán siida	5 %	67 %	29 %	2 511
Vuorje siida	8 %	73 %	19 %	2 997
Karasjok vestre sone	7 %	70 %	23 %	31 586
ØST-FINNMARK	6 %	75 %	19 %	87 892

Reindriftsforvaltningen 2011

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2009/10. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2009). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBETEDISTRIKT	SIMLER	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
	i vårflokk	Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	572	458	179	165	80 %	31 %	29 %	20.11-30.11
5A - Pasvik	1 730	1 514	1 323	1 222	88 %	76 %	71 %	01.10-31.12
4/5B - Vestre Sør-Varanger	1 452	1 179	1 125	1 014	81 %	77 %	70 %	01.08-10.10
6 - Várjjatnjárga	9 681	8 528	7 336	4 779	88 %	76 %	49 %	01.09-31.10
7 - Rákkonjárga	2 807	2 621	2 437	2 067	93 %	87 %	74 %	01.09-31.10
9 - Čorgaš	4 949	4 612	4 380	2 663	93 %	89 %	54 %	01.08-10.10
Polmak/Varanger	21 191	18 912	16 780	11 910	89 %	79 %	56 %	01.08-31.12
13 - Lágesduottar	10 525	8 915	7 806	5 683	85 %	74 %	54 %	01.08-30.09
14 - Spierttanjárga	4 698	3 536	2 683	2 505	75 %	57 %	53 %	01.09-23.11
14A - Spierttagáisá	6 817	6 012	5 274	4 247	88 %	77 %	62 %	20.06-01.08
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	4 386	3 899	3 345	2 754	89 %	76 %	63 %	01.07-01.08
Munkavári siida	2 431	2 113	1 929	1 493	87 %	79 %	61 %	20.06-01.08
Karasjok østre sone	22 040	18 463	15 763	12 435	84 %	72 %	56 %	20.06-23.11
16 - Kárašjoga oarjabealli	22 442	19 486	14 270	10 977	87 %	64 %	49 %	01.07-15.10
Máhkáravju siida	3 453	2 592	2 089	1 459	75 %	60 %	42 %	01.07-01.10
Skuohtanjárgga siida	5 529	4 874	3 650	2 548	88 %	66 %	46 %	01.09-30.09
Skáiddeduottar siida	3 024	2 761	2 305	1 863	91 %	76 %	62 %	01.09-01.10
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	2 869	2 604	1 781	1 488	91 %	62 %	52 %	01.09-15.10
Jáhkenjárgga siida	1 411	1 215	946	715	86 %	67 %	51 %	01.08-10.10
RávdoI siida	677	646	560	392	95 %	83 %	58 %	01.08-31.08
Láhtin siida	1 769	1 544	906	842	87 %	51 %	48 %	01.09-15.09
Njeaidán siida	1 677	1 453	1 051	807	87 %	63 %	48 %	01.07-14.07
Vuorje siida	2 032	1 797	982	863	88 %	48 %	42 %	15.08-11.09
Karasjok vestre sone	22 442	19 486	14 270	10 977	87 %	64 %	49 %	01.07-15.10
ØST-FINNMARK	65 673	56 861	46 813	35 322	87 %	71 %	54 %	20.06-23.11

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2009/10. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2009, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reimtall per 1. april 2009). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2009.

REINBETEDISTRİKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt	TAP	Kalv	Voksne	Totalt
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	279	14	293	0	6	6	299	64 %	1 %	26 %
5A - Pasvik	191	100	291	47	92	139	430	19 %	6 %	11 %
4/5B - Vestre Sør-Varanger	54	120	174	8	90	98	272	15 %	5 %	9 %
6 - Várjatanjárga	1 192	932	2 124	82	586	668	2 792	25 %	6 %	14 %
7 - Rákkonjárga	184	214	398	100	573	673	1 071	15 %	17 %	16 %
9 - Čorgaš	232	315	547	50	336	386	933	12 %	6 %	9 %
Polmak/Varanger	2 132	1 695	3 827	287	1 683	1 970	5 797	20 %	8 %	13 %
13 - Lágesduottar	1 109	1 727	2 836	572	897	1 469	4 305	32 %	10 %	18 %
14 - Spierttanjárga	853	129	982	175	138	313	1 295	28 %	5 %	13 %
14A - Spierttagáisá	738	1 058	1 796	184	576	760	2 556	30 %	8 %	17 %
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	554	611	1 165	113	362	475	1 640	30 %	8 %	17 %
Munkavári siida	184	447	631	71	214	285	916	30 %	9 %	17 %
Karasjok østre sone	2 700	2 914	5 614	931	1 611	2 542	8 156	30 %	8 %	17 %
16 - Kárašjoga oarjabealli	5 216	3 206	8 422	638	2 056	2 694	11 116	43 %	8 %	22 %
Máhkáravju siida	503	640	1 143	131	478	609	1 752	44 %	12 %	22 %
Skuohtanjárgga siida	1 224	1 032	2 256	82	367	449	2 705	46 %	6 %	22 %
Skáiddeduottar siida	456	443	899	70	326	396	1 295	33 %	9 %	18 %
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga si	823	265	1 088	75	194	269	1 357	42 %	7 %	22 %
Jáhkenjárgga siida	269	231	500	73	119	192	692	41 %	10 %	22 %
Rávdol siida	86	168	254	9	57	66	320	39 %	7 %	20 %
Láhtin siida	638	63	701	57	163	220	921	45 %	8 %	22 %
Njeaidán siida	402	244	646	88	214	302	948	44 %	12 %	24 %
Vuorje siida	815	120	935	53	138	191	1 126	52 %	6 %	24 %
Karasjok vestre sone	5 216	3 206	8 422	638	2 056	2 694	11 116	43 %	8 %	22 %
ØST-FINNMARK	10 048	7 815	17 863	1 856	5 350	7 206	25 069	31 %	8 %	17 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2009/10.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNEDYR		
	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
5A - Pasvik	93 %	0 %	7 %	86 %	4 %	11 %
4/5B - Vestre Sør-Varanger	76 %	3 %	21 %	68 %	8 %	23 %
6 - Várjjatnjárga	77 %	2 %	20 %	86 %	7 %	6 %
7 - Rákkonjárga	74 %	0 %	26 %	72 %	0 %	28 %
9 - Čorgaš	90 %	1 %	9 %	90 %	3 %	8 %
Polmak/Varanger	81 %	2 %	17 %	81 %	4 %	15 %
13 - Lágesduottar	82 %	2 %	16 %	74 %	4 %	22 %
14 - Spierttanjárga	85 %	1 %	14 %	71 %	4 %	25 %
14A - Spierttagáísá	80 %	6 %	14 %	74 %	8 %	19 %
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	78 %	7 %	14 %	63 %	14 %	23 %
Munkavári siida	84 %	2 %	13 %	82 %	3 %	15 %
Karasjok østre sone	82 %	3 %	15 %	74 %	5 %	21 %
16 - Kárašjoga oarjabealli	83 %	7 %	10 %	71 %	17 %	12 %
Máhkáravjju siida	80 %	8 %	12 %	66 %	23 %	12 %
Skuohtanjárgga siida	80 %	7 %	13 %	77 %	16 %	8 %
Skáiddeduottar siida	84 %	7 %	9 %	66 %	17 %	17 %
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	92 %	1 %	7 %	82 %	6 %	12 %
Jáhkenjárgga siida	77 %	16 %	7 %	57 %	31 %	11 %
Rávdol siida	74 %	22 %	4 %	68 %	24 %	8 %
Láhtin siida	90 %	2 %	8 %	71 %	10 %	19 %
Njeaidán siida	88 %	2 %	10 %	80 %	7 %	14 %
Vuorje siida	84 %	6 %	9 %	75 %	20 %	5 %
Karasjok vestre sone	83 %	7 %	10 %	71 %	17 %	12 %
ØST-FINNMARK	83 %	4 %	13 %	75 %	9 %	16 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2009/10. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIFT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	08/09	09/10 ¹
	09/10	09/10	09/10	09/10		
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	195	5 009	28 %	7,2	6,5	6,1
5A - Pasvik	966	25 028	41 %	10,5	12,5	12,4
4/5B - Vestre Sør-Varanger	861	19 126	48 %	10,6	8,0	11,3
6 - Várjajtnjárga	3 813	77 000	35 %	7,1	10,0	6,1
7 - Rákkonjárga	2 531	63 564	64 %	16,1	16,1	12,0
9 - Čorgaš	4 159	82 472	70 %	13,8	9,7	11,9
Polmak/Varanger	12 525	272 198	49 %	10,6	10,7	9,3
13 - Lágeduottar	5 296	104 173	36 %	7,1	5,8	6,3
14 - Spierttanjárga	2 358	56 347	36 %	8,6	11,1	8,1
14A - Spierttagáisá	3 294	66 926	36 %	7,3	5,7	8,0
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	2 131	44 310	36 %	7,6	5,3	8,3
Munkavári siida	1 163	22 630	35 %	6,8	6,4	7,5
Karasjok østre sone	10 948	227 446	36 %	7,5	6,7	7,2
16 - Kárašjoga oarjabealli	7 540	175 699	24 %	5,5	4,7	5,2
Máhkáravju siida	1 296	33 531	25 %	6,4	4,9	4,1
Skuohtanjárgga siida	1 892	37 372	25 %	4,9	4,5	5,4
Skáiddeuottar siida	1 064	31 112	25 %	7,2	7,5	4,6
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	1 111	21 340	31 %	5,9	4,8	6,0
Jáhkenjárgga siida	416	8 921	21 %	4,6	0,4	5,0
Rávdol siida	253	8 041	26 %	8,3	5,0	9,6
Láhtin siida	504	11 312	19 %	4,3	2,5	5,2
Njeaidán siida	361	9 538	15 %	4,0	3,8	5,0
Vuorje siida	643	14 213	22 %	4,8	6,8	5,3
Karasjok vestre sone	7 540	175 699	24 %	5,5	4,7	5,2
ØST-FINNMARK	31 013	675 343	35 %	7,7	7,2	7,1

Reindrifftsforvaltningen 2011

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2009/10. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalb	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Eter brunst	Eter nyttår	Antall slaktedy
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	5 %	23 %	72 %	96 %	4 %	0 %	100 %	0 %	187
5A - Pasvik	3 %	13 %	83 %	96 %	4 %	0 %	100 %	0 %	929
4/5B - Vestre Sør-Varanger	2 %	12 %	86 %	97 %	3 %	0 %	97 %	3 %	833
6 - Várjjatnjárga	4 %	5 %	91 %	96 %	4 %	65 %	34 %	1 %	3 647
7 - Rákkonjárga	8 %	7 %	85 %	99 %	1 %	68 %	32 %	0 %	2 497
9 - Čorgaš	4 %	11 %	85 %	98 %	2 %	86 %	7 %	7 %	4 088
Polmak/Varanger	5 %	9 %	87 %	97 %	3 %	58 %	39 %	2 %	12 181
13 - Lágedduottar	13 %	10 %	77 %	97 %	3 %	31 %	61 %	8 %	4 942
14 - Spierttanjárga	18 %	29 %	54 %	95 %	5 %	1 %	98 %	1 %	2 243
14A - Spierttagáísá	12 %	8 %	81 %	91 %	9 %	83 %	16 %	1 %	3 000
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	13 %	9 %	78 %	91 %	9 %	82 %	16 %	2 %	1 947
Munkavári siida	10 %	5 %	85 %	90 %	10 %	84 %	16 %	0 %	1 054
Karasjok østre sone	14 %	13 %	73 %	95 %	5 %	43 %	52 %	5 %	10 185
16 - Kárašjoga oarjabealli	27 %	24 %	50 %	88 %	12 %	38 %	49 %	13 %	6 814
Máhkáravju siida	32 %	33 %	35 %	87 %	13 %	52 %	15 %	33 %	1 173
Skuohtanjárgga siida	19 %	28 %	54 %	85 %	15 %	18 %	77 %	5 %	1 526
Skáiddeduottar siida	30 %	18 %	52 %	91 %	9 %	68 %	3 %	29 %	1 207
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	6 %	27 %	68 %	94 %	6 %	62 %	35 %	3 %	1 041
Jáhkenjárgga siida	20 %	27 %	52 %	91 %	9 %	4 %	95 %	0 %	383
Rávdol siida	22 %	22 %	56 %	92 %	8 %	22 %	77 %	0 %	234
Láhtin siida	46 %	19 %	35 %	83 %	17 %	2 %	98 %	0 %	416
Njeaidán siida	57 %	13 %	30 %	79 %	21 %	77 %	23 %	0 %	287
Vuorje siida	44 %	8 %	48 %	85 %	15 %	5 %	87 %	7 %	547
Karasjok vestre sone	27 %	24 %	50 %	88 %	12 %	38 %	49 %	13 %	6 814
ØST-FINNMARK	13 %	14 %	73 %	94 %	6 %	47 %	47 %	6 %	29 180

Reindriftsforvaltningen 2011

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2009/10. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT										
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	- ¹	(4)	- ¹	(5)	36,0	(41)	- ¹	(2)	21,2	(135)
5A - Pasvik	- ¹	(3)	32,0	(30)	34,7	(120)	- ¹	(4)	23,8	(776)
4/5B - Vestre Sør-Varanger	- ¹	(1)	30,8	(19)	30,4	(93)	- ¹	(4)	20,6	(716)
6 - Várjattjårga	48,7	(70)	30,8	(77)	27,7	(165)	- ¹	(5)	18,6	(3335)
7 - Rákkonjårga	57,7	(89)	32,2	(100)	33,7	(161)	31,9	(14)	22,5	(2133)
9 - Čorgaš	51,5	(64)	29,7	(109)	28,5	(423)	26,4	(18)	17,6	(3474)
Polmak/Varanger	52,8	(231)	30,9	(340)	30,5	(1003)	27,5	(47)	19,6	(10569)
13 - Lágésduottar	43,8	(134)	27,5	(522)	27,9	(458)	23,9	(22)	17,3	(3806)
14 - Spierttanjårga	40,7	(24)	27,1	(369)	30,0	(391)	25,3	(254)	19,7	(1205)
14A - Spierttagáisá	48,4	(47)	27,2	(300)	29,5	(205)	24,2	(23)	17,1	(2425)
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	44,9	(32)	27,2	(212)	29,7	(157)	24,8	(19)	17,5	(1527)
Munkavári siida	55,9	(15)	27,2	(88)	28,9	(48)	- ¹	(5)	16,4	(898)
Karasjok østre sone	44,5	(205)	27,3	(1191)	29,0	(1054)	25,1	(299)	17,6	(7436)
16 - Kárašjoga oarjabealli	42,6	(493)	25,4	(1314)	25,8	(1495)	21,8	(132)	16,3	(3380)
Máhkáravju siida	43,3	(165)	27,2	(212)	25,3	(338)	22,1	(51)	15,6	(407)
Skuohtanjårgga siida	38,9	(64)	23,9	(219)	24,9	(415)	19,1	(10)	14,8	(818)
Skáiddeduottar siida	44,2	(63)	28,2	(299)	27,1	(179)	22,2	(37)	17,9	(629)
Márrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	40,3	(10)	25,2	(48)	24,7	(276)	- ¹	(4)	15,9	(703)
Jáhkenjårgga siida	41,5	(19)	22,6	(59)	25,7	(95)	- ¹	(9)	16,2	(201)
Rávdol siida	54,6	(47)	- ¹	(4)	35,9	(52)	- ¹	(0)	21,2	(131)
Láhtin siida	40,7	(26)	22,1	(165)	25,8	(70)	22,9	(10)	16,8	(145)
Njeaidán siida	43,2	(35)	26,5	(130)	27,5	(31)	- ¹	(6)	17,8	(85)
Vuorje siida	35,1	(64)	23,7	(178)	26,9	(39)	- ¹	(5)	16,3	(261)
Karasjok vestre sone	42,6	(493)	25,4	(1314)	25,8	(1495)	21,8	(132)	16,3	(3380)
ØST-FINNMARK	45,5	(929)	26,9	(2845)	28,1	(3552)	24,4	(478)	18,4	(21385)

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	25,3	30,5	30,7	28,6	26,8	27,1	27,1	- ¹	30,9	- ¹
5A - Pasvik	31,2	32,4	- ¹	32,6	- ¹	32,1	31,9	31,3	- ¹	32,0
4/5B - Vestre Sør-Varanger	25,8	32,0	30,9	29,3	26,8	29,1	28,0	30,4	30,0	30,8
6 - Várjantjårga	26,6	31,0	29,5	28,0	32,6	31,1	30,0	29,7	28,7	30,8
7 - Rákkonjårga	30,2	31,3	33,4	33,4	35,5	31,1	31,8	31,3	30,9	32,2
9 - Čorgaš	29,8	32,2	32,0	34,4	31,9	30,5	29,6	30,4	29,0	29,7
Polmak/Varanger	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	29,9	29,1	30,9
13 - Lágessduottar	28,9	33,4	33,6	34,6	30,5	28,8	28,0	29,2	26,9	27,5
14 - Spierrtanjårga	29,2	32,6	36,9	34,2	34,0	30,4	31,6	31,4	26,4	27,1
14A - Spierrtagáisa	28,9	29,9	36,2	36,2	34,1	30,2	28,9	30,2	27,4	27,2
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	29,9	33,2	36,6	37,1	34,3	30,7	29,4	29,9	27,7	27,2
Munkavári siida	27,6	27,3	34,7	35,3	33,8	28,8	27,8	30,5	26,5	27,2
Karasjok østre sone	28,9	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	29,9	27,0	27,3
16 - Kárašjoga oarjabealli	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4	25,4
Máhkáravju siida	30,4	28,1	29,5	30,2	30,0	25,5	26,9	29,0	30,1	27,2
Skuhtanjårgga siida	24,6	27,4	29,6	28,7	28,0	25,0	24,6	25,7	24,3	23,9
Skáidedduottar siida	26,3	28,7	31,1	31,9	27,9	24,8	25,4	28,2	27,1	28,2
Márrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	24,3	26,5	29,9	30,2	28,0	24,5	25,9	26,4	24,0	25,2
Jáhkenjårgga siida	26,3	28,1	30,5	30,3	27,8	24,5	23,8	23,4	22,2	22,6
Rávdol siida	30,8	29,8	32,3	30,6	28,6	26,8	26,8	28,8	27,7	- ¹
Láhtin siida	24,7	20,9	31,1	31,4	27,0	23,1	23,3	22,6	21,1	22,1
Njeaidán siida	- ¹	- ¹	35,1	31,9	28,9	28,0	29,4	27,0	25,3	26,5
Vuorje siida	- ¹	- ¹	33,7	33,5	29,7	26,3	25,3	24,8	23,5	23,7
Karasjok vestre sone	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4	25,4
ØST-FINNMARK	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	28,1	27,1	26,9

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	28,5	32,8	31,7	31,3	30,8	30,5	32,1	33,8	33,9	36,0
5A - Pasvik	35,3	34,7	36,0	34,3	34,9	33,8	33,1	32,9	33,4	34,7
4/5B - Vestre Sør-Varanger	29,6	31,0	29,3	29,5	28,7	27,7	26,9	29,0	26,7	30,4
6 - Várjantjårga	29,5	30,0	29,2	28,5	28,7	29,5	29,8	29,0	30,1	27,7
7 - Rákkonjårga	32,0	30,3	30,1	31,0	32,7	32,9	32,9	32,8	34,2	33,7
9 - Čorgaš	30,6	29,7	29,1	31,4	27,7	28,4	28,6	28,1	28,5	28,5
Polmak/Varanger	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	30,0	30,3	30,5
13 - Lágessduottar	31,6	31,0	30,8	31,7	28,4	30,0	28,4	28,7	29,1	27,9
14 - Spierttanjårga	29,5	31,6	- ¹	31,0	24,7	- ¹	31,9	30,6	28,9	30,0
14A - Spierttagáisá	31,8	33,9	35,0	33,6	31,0	32,7	30,9	31,3	29,6	29,5
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	33,0	33,1	34,8	29,5	33,4	33,4	31,3	31,5	30,4	29,7
Munkavári siida	30,5	34,0	35,3	32,2	30,9	30,7	30,4	31,2	27,5	28,9
Karasjok østre sone	31,5	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	30,4	29,2	29,0
16 - Kárašjoga oarjabealli	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5	25,8
Máhkáravju siida	30,9	26,9	30,2	29,2	25,4	25,3	25,1	27,0	25,7	25,3
Skuohtanjårgga siida	28,4	26,3	28,2	27,9	24,5	26,2	25,1	25,2	25,0	24,9
Skáiddeduottar siida	29,3	27,9	29,6	30,7	26,8	25,9	27,4	28,8	26,4	27,1
Márrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	31,8	- ¹	29,3	30,5	27,1	27,1	25,9	25,7	27,1	24,7
Jáhkenjårgga siida	29,9	29,4	30,1	31,7	28,3	28,0	27,7	25,3	25,4	25,7
Rávdol siida	30,8	30,7	31,1	37,2	28,5	30,1	27,6	28,3	30,9	35,9
Láhtin siida	- ¹	- ¹	- ¹	30,8	25,1	25,3	23,8	26,5	23,7	25,8
Njeaidán siida	- ¹	- ¹	- ¹	29,8	26,6	26,3	27,8	27,0	28,1	27,5
Vuorje siida	- ¹	- ¹	33,3	32,9	28,5	27,3	27,4	26,8	24,9	26,9
Karasjok vestre sone	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5	25,8
ØST-FINNMARK	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	29,0	28,4	28,1

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	17,3	20,8	20,7	17,8	17,0	16,6	17,3	18,3	19,2	21,2
5A - Pasvik	21,6	23,7	24,4	23,1	23,5	22,7	22,0	22,2	21,8	23,8
4/5B - Vestre Sør-Varanger	18,9	20,8	20,3	19,4	18,6	17,8	18,6	19,2	16,8	20,6
6 - Várjantjårga	16,8	18,7	19,9	18,8	18,1	18,7	19,4	19,0	17,4	18,6
7 - Rákkonjårga	18,9	19,7	20,9	21,3	21,2	21,6	22,2	22,2	20,6	22,5
9 - Čorgaš	17,4	18,3	19,8	20,2	18,5	17,7	17,7	18,4	16,9	17,6
Polmak/Varanger	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0	20,1	18,1	19,6
13 - Lágessduottar	17,3	20,2	21,4	21,1	18,3	18,1	18,3	17,7	16,9	17,3
14 - Spierttanjårga	19,7	23,7	25,4	23,3	23,1	22,0	22,3	21,7	18,2	19,7
14A - Spierttagáisá	18,4	21,4	24,6	23,2	20,5	18,8	19,4	18,9	17,0	17,1
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	18,5	22,4	25,0	23,5	21,1	19,2	19,7	19,0	17,3	17,5
Munkavári siida	18,6	20,0	23,8	22,8	19,6	18,2	18,8	18,7	16,4	16,4
Karasjok østre sone	18,1	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1	18,8	17,1	17,6
16 - Kárašjoga oarjabealli	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6	16,3
Máhkáravju siida	14,7	15,7	17,7	20,9	15,9	14,2	16,9	17,5	15,2	15,6
Skuhtanjårgga siida	17,3	17,1	18,4	18,5	15,5	15,8	16,2	15,7	14,7	14,8
Skáiddeduottar siida	- ¹	20,8	20,5	19,9	15,6	17,4	18,7	18,4	17,8	17,9
Márrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	- ¹	19,4	20,8	20,5	18,1	17,1	17,5	16,8	15,2	15,9
Jáhkenjårgga siida	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	18,2	16,2	17,9	16,0	14,6	16,2
Rávdol siida	- ¹	23,5	22,3	20,7	20,3	17,9	21,8	19,2	18,7	21,2
Láhtin siida	- ¹	- ¹	21,4	21,3	17,4	16,3	16,5	15,7	15,1	16,8
Njeaidán siida	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	16,7	16,5	19,5	18,4	15,7	17,8
Vuorje siida	- ¹	- ¹	23,1	21,8	17,2	16,2	17,3	16,5	14,3	16,3
Karasjok vestre sone	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6	16,3
ØST-FINNMARK	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5	19,2	17,4	18,4

Reindrifftsforvaltningen 2011

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2009/10 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDISTRIFT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	0	0	0	1	1	0	0	328
5A - Pasvik	1	0	0	0	5	0	0	417
4/5B - Vestre Sør-Varanger	0	0	1	0	3	0	0	467
6 - Várjjatnjárga	0	0	1	1	4	1	8	774
7 - Rákkonjárga	0	0	2	2	2	1	1	426
9 - Čorgaš	0	0	0	0	9	0	1	554
Polmak/Varanger	1	0	4	4	24	2	10	568
	2 %	0 %	9 %	9 %	53 %	4 %	22 %	
13 - Lágésduottar	1	1	0	2	9	1	5	734
14 - Spierttanjárga	1	1	1	1	3	3	2	541
14A - Spierttagáisá	2	1	1	5	12	0	1	426
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	2	1	1	3	9	0	0	374
Munkavári siida	0	0	0	2	3	0	1	565
Karasjok østre sone	4	3	2	8	24	4	8	563
	8 %	6 %	4 %	15 %	45 %	8 %	15 %	
16 - Kárašjoga oarjabealli	4	3	6	20	47	0	1	396
Máhkáravju siida	1	1	0	3	7	0	0	395
Skuohtanjárgga siida	0	0	1	5	12	0	0	433
Skáiddeduottar siida	0	0	0	1	6	0	1	562
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	0	0	1	3	5	0	0	417
Jáhkenjárgga siida	1	0	1	0	4	0	0	343
Rávdol siida	0	0	0	0	2	0	0	526
Láhtin siida	0	1	2	2	4	0	0	306
Njeaidán siida	1	1	1	3	3	0	0	285
Vuorje siida	1	0	0	3	4	0	0	375
Karasjok vestre sone	4	3	6	20	47	0	1	396
	5 %	4 %	7 %	25 %	58 %	0 %	1 %	
ØST-FINNMARK	9	6	12	32	95	6	19	489
	5 %	3 %	7 %	18 %	53 %	3 %	11 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2010) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2009) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							G.J.S.N. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	0	0	1	0	1	0	0	45 år
5A - Pasvik	0	0	0	2	2	1	1	58 år
4/5B - Vestre Sør-Varanger	0	0	1	2	1	0	0	48 år
6 - Várjjatnjárga	0	4	1	1	5	4	0	48 år
7 - Rákkonjárga	0	1	2	1	3	1	0	47 år
9 - Čorgaš	0	0	4	4	2	0	0	45 år
Polmak/Varanger	0	5	9	10	14	6	1	48 år
	0 %	11 %	20 %	22 %	31 %	13 %	2 %	
13 - Lágesduottar	0	2	3	8	2	2	2	48 år
14 - Spierttanjárga	0	1	2	2	5	1	1	53 år
14A - Spierttagáísá	0	3	2	8	7	2	0	47 år
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	0	2	1	6	5	2	0	48 år
Munkavári siida	0	1	1	2	2	0	0	44 år
Karasjok østre sone	0	6	7	18	14	5	3	49 år
	0 %	11 %	13 %	34 %	26 %	9 %	6 %	
16 - Kárašjoga oarjabealli	0	9	17	24	19	11	1	46 år
Máhkáravju siida	0	0	3	5	0	3	1	51 år
Skuohtanjárgga siida	0	2	3	5	5	3	0	47 år
Skáiddeduottar siida	0	3	2	1	0	2	0	40 år
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	0	1	4	2	2	0	0	42 år
Jáhkenjárgga siida	0	0	2	1	2	1	0	49 år
Rávdol siida	0	0	1	0	1	0	0	46 år
Láhtin siida	0	1	0	3	5	0	0	48 år
Njeaidán siida	0	1	1	2	3	2	0	48 år
Vuorje siida	0	1	1	5	1	0	0	44 år
Karasjok vestre sone	0	9	17	24	19	11	1	46 år
	0 %	11 %	21 %	30 %	23 %	14 %	1 %	
ØST-FINNMARK	0	20	33	52	47	22	5	48 år
	0 %	11 %	18 %	29 %	26 %	12 %	3 %	

Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2009/10 (per 31. Mars 2010). Antall sommer- og vintersidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDIS TRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER i siidaandelene	SIIDAER	
			Sommer	Vinter
19 - Sállan	10	73	3	5 ^{1a, 1b}
20 - Fálá	6	22	1	1
21 - Gearretnjárga	8	34	1	1
22 - Fiettar	14	108	1	3
23 - Seainnus/Návvgastat	14	106	4	4
Valgenjárgga siida	2	26	1	1
Girenjárgga siida	6	38	1	1
Jalgon siida	5	34	1	1
Ealenjárgga siida	1	8	1	1
24A - Oarje-Sievju	6	34	2	1
24B - Nuorta-Sievju	3	27	2	2
Kautokeino østre sone	61	404	14	15^{2a}
25 - Stierdná	6	40	2	2
41 - Beaskádas	5	52	1	2 ^{1b, 1c}
26 - Lákkonjárga	16	157	1	4 ^{1a}
27 - Joahkonjárga	13	99	1	4 ^{1d, 1e}
28 - Cuokcavuotna	3	20	1	2 ^{1e}
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	3	13	2	2
32 - Silvvvetnjárga	6	56	2	2
33 - Spalca	19	123	1	4 ^{1d}
40 - Orda	15	92	1	2 ^{1c}
11T - Ráidná	1	10	1	1 ^{1f}
33T - Ittunjárga	2	20	1	1
19/32T - Ivgoláhku	5	17	2	2 ^{1f}
Kautokeino midtre sone	94	699	16	24^{2b}
34 - Ábborašša	12	95	1	5
35 - Fávrosorda	13	73	1	2
36 - Cohkolat	13	60	1	4
37 - Skárfvággi	3	16	1	1
39 - Árdni/Gávvir	8	36	1	1
42 - Beahcegealli	5	27	1	1
Kautokeino vestre sone	54	307	6	14
VEST-FINNMARK	209	1 410	36	53

- 1 Felles vinterssida mellom a. D19-Sállan og D26-Lákkonjárga, b. D19-Sállan og D41-Beaskádas c. D40-Orda og D41-Beaskádas d. D27-Joahkonjárga og D33-Spalca e. D27-Joahkonjárga og D28-Cuokcavuotna f. D19/32T-Ivgoláhku og D11T-Ráidná..
- 2 Sumtallet for sonene er korrigert ned med henholdsvis a. 2 siidaer og b. 4 siidaer på grunn av felles vintersidaer mellom siidaandeler fra ulike sommerbeitedistrikter.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBETEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
19 - Sállan	2 651	2 579	2 955	3 573	3 974	3 851	4 017	4 342	4 277	4 379
20 - Fálá	1 454	1 758	1 982	1 776	1 968	1 908	2 143	2 418	2 258	2 171
21 - Gearretnjárga	1 415	1 575	1 789	2 110	2 321	2 187	2 544	2 902	2 984	3 159
22 - Fiettar	4 668	5 667	6 462	7 521	7 237	6 494	7 348	8 023	7 210	7 218
23 - Seainnus/Návvggastat	6 959	7 587	9 549	11 399	8 926	9 062	8 685	8 621	8 577	9 425
Valgenjárgga siida	1 520	1 927	2 139	2 428	1 376	1 297	1 288	1 260	1 296	1 297
Girenjárgga siida	2 196	2 435	3 908	5 016	4 581	4 948	4 425	4 328	4 249	4 709
Jalgon siida	3 092	3 053	3 298	3 766	2 806	2 683	2 822	2 914	2 900	3 247
Ealenjárgga siida	151	171	204	189	163	134	150	119	132	172
24A - Oarje-Sievju	725	1 291	1 614	1 869	1 231	1 165	1 223	1 308	1 243	1 202
24B - Nuorta-Sievju	955	615	753	1 008	614	548	578	635	734	703
Kautokeino østre sone	18 827	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 538	28 249	27 283	28 257
25 - Stierdná	793	1 003	1 358	1 692	1 769	1 259	1 395	1 505	1 395	1 660
41 - Beaskádas	1 968	2 226	2 593	3 050	3 491	3 222	3 588	3 975	4 687	5 035
26 - Lákkonjárga	6 140	7 965	9 438	10 221	9 259	8 358	8 983	9 364	8 870	9 026
27 - Joahkonjárga	3 714	4 917	5 617	6 364	6 072	5 917	6 694	7 091	6 379	5 776
28 - Cuokcavuotna	627	552	547	640	619	538	573	583	610	593
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	919	1 174	1 230	1 430	1 077	1 127	1 119	1 037	1 097	1 185
32 - Silvvetnjárga	1 493	1 689	1 818	2 111	2 148	2 121	2 123	2 137	2 095	2 274
33 - Spalca	4 753	5 572	6 238	7 314	6 819	6 793	7 193	7 535	7 006	6 360
40 - Orda	4 741	5 765	6 252	7 903	7 386	6 629	7 065	6 682	6 317	5 804
11T - Ráidná	122	165	183	245	279	264	309	304	283	314
33T - Ittunjárga	512	653	649	710	611	581	594	638	702	788
19/32T - Ivgoláhku	1 463	1 382	1 543	1 542	1 458	1 500	1 489	1 484	1 865	2 081
Kautokeino midtre sone	27 245	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 125	42 335	41 306	40 896
34 - Ábborašša	4 629	5 231	5 641	6 011	6 588	5 565	6 113	6 386	6 325	6 622
35 - Fávrosorda	5 279	6 567	6 648	6 934	6 730	6 900	7 166	7 221	6 723	6 612
36 - Cohkolat	3 382	4 655	5 779	6 888	7 449	8 052	7 951	8 272	8 758	8 958
37 - Skárfvággi	1 078	1 355	1 559	1 710	1 840	2 040	1 568	1 555	1 620	1 456
39 - Árdni/Gávvir	1 306	1 525	1 771	1 828	1 966	2 034	2 301	2 385	2 155	2 408
42 - Beahcegealli	275	156	246	687	882	915	1 500	1 703	1 839	1 804
Kautokeino vestre sone	15 949	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 599	27 522	27 420	27 860
VEST-FINNMARK	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	94 262	98 106	96 009	97 013

Reindriftsforvaltningen 2011

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2009/10 (ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserlein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.10
19 - Sállan	6 %	74 %	20 %	4 379
20 - Fálá	8 %	74 %	18 %	2 171
21 - Gearretnjárga	7 %	70 %	23 %	3 159
22 - Fiettar	7 %	72 %	21 %	7 218
23 - Seainnus/Návvgastat	7 %	72 %	22 %	9 425
Valgenjárgga siida	2 %	83 %	15 %	1 297
Girenjárgga siida	7 %	70 %	24 %	4 709
Jalgon siida	9 %	71 %	20 %	3 247
Ealenjárgga siida	6 %	56 %	38 %	172
24A - Oarje-Sievju	7 %	76 %	17 %	1 202
24B - Nuorta-Sievju	16 %	64 %	21 %	703
Kautokeino østre sone	7 %	72 %	21 %	28 257
25 - Stierdná	9 %	65 %	26 %	1 660
41 - Beaskádas	10 %	68 %	22 %	5 035
26 - Lákkonjárga	6 %	71 %	23 %	9 038
27 - Joahkonjárga	4 %	78 %	17 %	5 776
28 - Cuokcavuotna	7 %	76 %	17 %	593
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	5 %	73 %	22 %	1 185
32 - Silvvetnjárga	6 %	74 %	20 %	2 274
33 - Spalca	4 %	77 %	19 %	6 337
40 - Orda	8 %	79 %	14 %	5 804
11T - Ráidná	7 %	70 %	22 %	314
33T - Ittunjárga	14 %	66 %	20 %	788
19/32T - Ivgoláhku	8 %	70 %	22 %	2 081
Kautokeino midtre sone	7 %	73 %	20 %	40 885
34 - Ábborašša	3 %	69 %	28 %	6 622
35 - Fávrosorda	4 %	85 %	11 %	6 612
36 - Cohkolat	5 %	71 %	24 %	8 958
37 - Skárfvággi	3 %	83 %	14 %	1 456
39 - Árdni/Gávvir	7 %	70 %	23 %	2 408
42 - Beahcegealli	5 %	82 %	13 %	1 804
Kautokeino vestre sone	4 %	75 %	20 %	27 860
VEST-FINNMARK	6 %	74 %	20 %	97 002

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2009/10. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2009). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBETEDISTRİKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
19 - Sállan	3 034	2 837	2 580	1 828	94 %	85 %	60 %	20.06-25.07
20 - Fálá	1 585	1 240	950	891	78 %	60 %	56 %	10.09-20.09
21 - Gearretnjårga	2 271	2 068	1 171	1 061	91 %	52 %	47 %	20.09-01.10
22 - Fiettar	5 344	4 606	3 692	2 782	86 %	69 %	52 %	20.06-24.07
23 - Seainnus/Návvgastat	6 716	6 228	5 648	4 843	93 %	84 %	72 %	15.06-30.09
Valgenjårga siida	1 129	1 124	1 027	980	100 %	91 %	87 %	20.06-01.07
Girenjårga siida	3 228	2 856	2 420	1 880	88 %	75 %	58 %	20.06-10.07
Jalgon siida	2 271	2 160	2 130	1 915	95 %	94 %	84 %	15.06-10.07
Ealenjårga siida	88	88	71	68	100 %	81 %	77 %	10.09-30.09
24A - Oarje-Sievju	906	853	749	510	94 %	83 %	56 %	10.09-05.10
24B - Nuorta-Sievju	386	183	183	151	47 %	47 %	39 %	25.07-30.12
Kautokeino østre sone	20 242	18 015	14 973	12 066	89 %	74 %	60 %	15.06-30.12
25 - Stierdná	1 009	977	931	621	97 %	92 %	62 %	25.06-30.09
41 - Beaskádas	2 805	2 451	1 866	1 357	87 %	67 %	48 %	24.06-10.07
26 - Lákkonjårga	6 246	5 274	3 863	2 524	84 %	62 %	40 %	15.06-30.06
27 - Joahkonjårga	4 669	4 329	3 910	2 394	93 %	84 %	51 %	10.06-01.09
28 - Cuokcavuotna	467	400	239	194	86 %	51 %	42 %	21.09-26.09
29 - Seakkesnjårga ja Sildá	844	817	673	550	97 %	80 %	65 %	15.06-22.09
32 - Silvvetnjårga	1 608	1 528	1 308	1 118	95 %	81 %	70 %	13.06-23.06
33 - Spalca	5 389	4 168	3 032	2 167	77 %	56 %	40 %	30.08-25.09
40 - Orda	4 675	3 936	3 271	2 384	84 %	70 %	51 %	15.06-10.09
11T - Ráidná	207	165	125	125	80 %	60 %	60 %	10.09-10.10
33T - Ittunjårga	482	467	276	165	97 %	57 %	34 %	01.09-15.10
19/32T - Ivgoláhku	1 431	1 376	1 083	864	96 %	76 %	60 %	01.07-28.09
Kautokeino midtre sone	29 832	25 888	20 577	14 463	87 %	69 %	48 %	10.06-15.10
34 - Ábborašša	4 633	4 086	3 426	2 741	88 %	74 %	59 %	16.06-31.10
35 - Fávrosorda	5 812	5 377	4 509	3 656	93 %	78 %	63 %	01.08-15.09
36 - Cohkolat	5 899	5 354	4 093	2 754	91 %	69 %	47 %	01.08-10.09
37 - Skárfvággi	1 156	1 120	970	643	97 %	84 %	56 %	15.07-20.09
39 - Árdni/Gávvir	1 622	1 471	1 017	721	91 %	63 %	44 %	01.09-01.11
42 - Beahcegealli	1 416	1 341	1 270	1 065	95 %	90 %	75 %	16.06-10.07
Kautokeino vestre sone	20 538	18 749	15 285	11 580	91 %	74 %	56 %	16.06-01.11
VEST-FINNMARK	70 612	62 652	50 835	38 109	89 %	72 %	54 %	10.06-30.12

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2009/10. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2009, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reimtall per 1. april 2009). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2009.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt	TAP	Kalv	Voksne	Totalt
19 - Sállan	257	755	1 012	179	188	367	1 379	36 %	9 %	19 %
20 - Fálá	290	67	357	40	84	124	481	29 %	5 %	14 %
21 - Gearretnjárga	897	115	1 012	29	276	305	1 317	49 %	10 %	26 %
22 - Fiettar	914	907	1 821	155	590	745	2 566	40 %	10 %	22 %
23 - Seainnus/Návvgastat	580	804	1 384	134	321	455	1 839	22 %	5 %	12 %
Valgenjárgga siida	97	47	144	13	39	52	196	13 %	4 %	8 %
Girenjárgga siida	436	540	976	95	255	350	1 326	34 %	8 %	19 %
Jalgon siida	30	214	244	25	26	51	295	11 %	2 %	6 %
Ealenjárgga siida	17	3	20	1	1	2	22	23 %	2 %	10 %
24A - Oarje-Sievju	104	237	341	9	75	84	425	40 %	7 %	20 %
24B - Nuorta-Sievju	0	32	32	17	21	38	70	17 %	5 %	8 %
Kautokeino østre sone	3 042	2 917	5 959	563	1 555	2 118	8 077	33 %	8 %	18 %
25 - Stierdná	46	311	357	21	50	71	428	37 %	5 %	18 %
41 - Beaskádas	585	496	1 081	117	228	345	1 426	44 %	7 %	20 %
26 - Lákkonjárga	1 411	1 343	2 754	133	236	369	3 123	52 %	4 %	22 %
27 - Joahkonjárga	419	1 506	1 925	63	222	285	2 210	44 %	4 %	21 %
28 - Cuokcavuotna	161	45	206	10	46	56	262	52 %	9 %	26 %
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	144	123	267	21	54	75	342	33 %	7 %	18 %
32 - Silvvetnjárga	220	210	430	22	73	95	525	28 %	5 %	14 %
33 - Spalca	1 136	850	1 986	247	803	1 050	3 036	48 %	15 %	27 %
40 - Orda	665	887	1 552	69	211	280	1 832	39 %	4 %	18 %
11T - Ráidná	40	0	40	0	0	0	40	24 %	0 %	9 %
33T - Ittunjárga	191	111	302	3	33	36	338	65 %	5 %	29 %
19/32T - Ivgoláhku	293	256	549	5	38	43	592	40 %	2 %	18 %
Kautokeino midtre sone	5 311	6 138	11 449	711	1 994	2 705	14 154	44 %	7 %	21 %
34 - Ábborašša	660	695	1 355	82	318	400	1 755	33 %	6 %	17 %
35 - Fávrosorda	868	853	1 721	34	271	305	2 026	32 %	5 %	17 %
36 - Cohkolat	1 261	1 339	2 600	288	601	889	3 489	49 %	10 %	25 %
37 - Skárfvággi	150	317	467	20	88	108	575	42 %	7 %	21 %
39 - Árdni/Gávvir	454	296	750	77	68	145	895	51 %	7 %	25 %
42 - Beahcegealli	71	205	276	21	62	83	359	21 %	5 %	11 %
Kautokeino vestre sone	3 464	3 705	7 169	522	1 408	1 930	9 099	38 %	7 %	20 %
VEST-FINNMARK	11 817	12 760	24 577	1 796	4 957	6 753	31 330	39 %	7 %	20 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2009/10.

REINBEITEDISTRİKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNEDYR		
	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
19 - Sállan	90 %	8 %	3 %	81 %	14 %	5 %
20 - Fálá	64 %	7 %	29 %	48 %	31 %	20 %
21 - Gearretnjárga	99 %	0 %	1 %	97 %	3 %	0 %
22 - Fiettar	90 %	4 %	6 %	69 %	13 %	18 %
23 - Seainnus/Návggastat	90 %	3 %	7 %	86 %	7 %	7 %
Valgenjárgga siida	97 %	3 %	0 %	94 %	6 %	0 %
Girenjárgga siida	90 %	2 %	8 %	86 %	5 %	9 %
Jalgon siida	87 %	5 %	7 %	76 %	16 %	8 %
Ealenjárgga siida	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
24A - Oarje-Sievju	87 %	7 %	6 %	65 %	32 %	2 %
24B - Nuorta-Sievju	69 %	31 %	0 %	74 %	26 %	0 %
Kautokeino østre sone	90 %	4 %	6 %	77 %	12 %	10 %
25 - Stierdná	99 %	1 %	1 %	82 %	14 %	4 %
41 - Beaskádas	92 %	4 %	4 %	74 %	18 %	8 %
26 - Lákkonjárga	90 %	3 %	7 %	86 %	4 %	10 %
27 - Joahkonjárga	82 %	2 %	17 %	82 %	6 %	12 %
28 - Cuokcavuotna	81 %	0 %	19 %	50 %	0 %	50 %
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	76 %	10 %	14 %	61 %	25 %	13 %
32 - Silvvetnjárga	87 %	1 %	12 %	93 %	4 %	3 %
33 - Spalca	89 %	1 %	10 %	83 %	3 %	14 %
40 - Orda	83 %	0 %	17 %	85 %	1 %	14 %
11T - Ráidná	80 %	8 %	13 %	0 %	0 %	0 %
33T - Ittunjárga	91 %	0 %	9 %	72 %	6 %	22 %
19/32T - Ivgoláhku	99 %	1 %	0 %	86 %	12 %	2 %
Kautokeino midtre sone	88 %	2 %	10 %	81 %	6 %	13 %
34 - Ábborašša	94 %	1 %	5 %	79 %	1 %	20 %
35 - Fávrosorda	96 %	1 %	3 %	92 %	5 %	3 %
36 - Cohkolat	85 %	1 %	15 %	82 %	2 %	16 %
37 - Skárfvággi	84 %	0 %	16 %	79 %	0 %	21 %
39 - Árdni/Gávvir	99 %	0 %	1 %	94 %	3 %	3 %
42 - Beahcegealli	95 %	2 %	3 %	89 %	4 %	7 %
Kautokeino vestre sone	91 %	1 %	8 %	84 %	2 %	14 %
VEST-FINNMARK	89 %	2 %	9 %	81 %	7 %	12 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2009/10. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIFT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	08/09	09/10 ¹
	09/10	09/10	09/10	09/10		
19 - Sállan	1 384	37 075	32 %	8,7	5,6	9,3
20 - Fálá	854	18 949	38 %	8,4	4,2	7,5
21 - Gearretnjárga	576	13 652	19 %	4,6	5,6	5,5
22 - Fiettar	2 057	46 155	29 %	6,4	6,2	6,1
23 - Seainnus/Návvgastat	3 527	66 154	41 %	7,7	6,5	9,5
Valgenjárgga siida	927	19 651	72 %	15,2	11,0	14,7
Girenjárgga siida	1 066	18 163	25 %	4,3	3,1	6,2
Jalgon siida	1 508	27 554	52 %	9,5	9,9	11,6
Ealenjárgga siida	26	777	20 %	5,9	- ²	13,1
24A - Oarje-Sievju	449	11 778	36 %	9,5	4,9	8,3
24B - Nuorta-Sievju ²	116	2 400	16 %	3,3	- ²	2,5
Kautokeino østre sone	8 963	196 162	33 %	7,2	5,8	7,7
25 - Stierdná	304	9 172	22 %	6,6	3,9	11,0
41 - Beaskádas	596	14 278	13 %	3,0	6,4	5,2
26 - Lákkonjárga	2 024	49 545	23 %	5,6	5,8	5,8
27 - Joahkonjárga	2 699	53 503	42 %	8,4	2,3	6,7
28 - Cuokcavuotna	161	4 104	26 %	6,7	7,1	5,7
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	386	9 138	35 %	8,3	8,5	9,2
32 - Silvvjetnjárga	894	20 573	43 %	9,8	6,5	12,3
33 - Spalca	1 725	36 084	27 %	5,7	6,8	5,6
40 - Orda	2 615	54 648	41 %	8,7	4,9	6,8
11T - Ráidná ²	83	2 038	29 %	7,2	- ²	9,7
33T - Ittunjárga	68	2 153	10 %	3,1	2,6	6,9
19/32T - Ivgoláhku	588	14 005	32 %	7,5	17,1	10,1
Kautokeino midtre sone	12 143	269 241	30 %	6,6	5,6	6,9
34 - Ábborašša	2 058	45 093	33 %	7,1	6,2	7,7
35 - Fávrosorda	3 477	65 971	52 %	9,8	8,5	9,1
36 - Cohkolat	1 714	39 746	20 %	4,5	4,2	5,4
37 - Skárfvággi	684	15 425	42 %	9,5	7,6	8,0
39 - Árdni/Gávvir	313	7 544	15 %	3,5	2,8	5,8
42 - Beahcegealli	1 063	21 204	58 %	11,5	11,4	11,6
Kautokeino vestre sone	9 309	194 983	34 %	7,1	6,3	7,4
VEST-FINNMARK	30 415	660 387	32 %	6,9	5,9	7,3

Reindriftsforvaltning 2011

- 1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.
- 2 Det foreligger ikke tallgrunnlag til å gjøre beregninger knyttet til slakteuttak, slaktekvantum og produksjon.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2009/10. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	Antall slaktedy
19 - Sállan	18 %	10 %	73 %	91 %	9 %	99 %	0 %	1 %	1 266
20 - Fálá	31 %	10 %	59 %	94 %	6 %	100 %	0 %	0 %	805
21 - Gearretnjárga	13 %	12 %	76 %	77 %	23 %	82 %	17 %	1 %	441
22 - Fiettar	18 %	14 %	68 %	89 %	11 %	53 %	43 %	5 %	1 826
23 - Seainnus/Návvgastat	10 %	9 %	82 %	97 %	3 %	72 %	28 %	0 %	3 408
Valgenjárgga siida	13 %	11 %	76 %	99 %	1 %	1 %	99 %	0 %	1 027
Girenjárgga siida	23 %	3 %	75 %	97 %	3 %	99 %	1 %	0 %	1 004
Jalgon siida	5 %	11 %	84 %	98 %	2 %	99 %	1 %	0 %	1 475
Ealenjárgga siida	23 %	54 %	23 %	50 %	50 %	0 %	0 %	100 %	13
24A - Oarje-Sievju	16 %	13 %	71 %	90 %	10 %	31 %	61 %	8 %	406
24B - Nuorta-Sievju	93 %	4 %	2 %	40 %	60 %	2 %	0 %	98 %	46
Kautokeino østre sone	16 %	11 %	74 %	92 %	8 %	73 %	25 %	2 %	8 198
25 - Stierdná	21 %	7 %	72 %	85 %	15 %	98 %	2 %	0 %	257
41 - Beaskádas	50 %	8 %	43 %	91 %	9 %	91 %	0 %	9 %	542
26 - Lákkonjárga	47 %	31 %	22 %	90 %	10 %	55 %	2 %	44 %	1 807
27 - Joahkonjárga	19 %	29 %	52 %	97 %	3 %	12 %	80 %	9 %	2 590
28 - Cuokcavuotna	6 %	13 %	80 %	60 %	40 %	0 %	98 %	2 %	97
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	9 %	12 %	79 %	86 %	14 %	86 %	0 %	14 %	333
32 - Silvvvetnjárga	4 %	18 %	78 %	92 %	8 %	80 %	1 %	19 %	823
33 - Spalca	12 %	26 %	62 %	85 %	15 %	1 %	86 %	13 %	1 479
40 - Orda	20 %	18 %	62 %	96 %	4 %	20 %	78 %	2 %	2 520
11T - Ráidná	13 %	10 %	77 %	84 %	16 %	0 %	100 %	0 %	70
33T - Ittunjárga	50 %	50 %	0 %	15 %	85 %	10 %	10 %	80 %	10
19/32T - Ivgoláhku	28 %	2 %	70 %	95 %	5 %	99 %	1 %	0 %	576
Kautokeino midtre sone	23 %	22 %	55 %	91 %	9 %	36 %	50 %	14 %	11 104
34 - Ábborašša	33 %	22 %	45 %	90 %	10 %	51 %	17 %	32 %	1 852
35 - Fávrosorda	4 %	10 %	87 %	97 %	3 %	0 %	63 %	37 %	3 359
36 - Cohkolat	38 %	22 %	39 %	90 %	10 %	0 %	0 %	100 %	1 540
37 - Skárfvággi	13 %	15 %	71 %	95 %	5 %	45 %	53 %	2 %	605
39 - Árdni/Gávvir	6 %	9 %	85 %	59 %	41 %	0 %	0 %	100 %	186
42 - Beahcegealli	6 %	11 %	83 %	97 %	3 %	0 %	100 %	0 %	944
Kautokeino vestre sone	17 %	15 %	68 %	93 %	7 %	14 %	44 %	42 %	8 486
VEST-FINMARK	19 %	17 %	64 %	92 %	8 %	40 %	41 %	19 %	27 788

Reindriftsforvaltningen 2011

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2009/10. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT										
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
19 - Sállan	57,2	(89)	32,4	(133)	32,7	(122)	- ¹	(4)	21,6	(918)
20 - Fálá	43,2	(103)	24,9	(144)	26,5	(80)	- ¹	(3)	16,0	(475)
21 - Gearretnjárga	48,2	(20)	27,7	(37)	28,6	(49)	- ¹	(2)	18,4	(333)
22 - Fiettar	45,8	(109)	26,5	(211)	28,2	(239)	22,1	(18)	17,4	(1249)
23 - Seainnus/Návvgastat	32,3	(32)	22,8	(297)	26,7	(295)	- ¹	(5)	17,3	(2779)
Valgenjárgga siida	- ¹	(5)	28,1	(17)	28,2	(111)	- ¹	(0)	19,9	(783)
Girenjárgga siida	26,9	(11)	21,7	(218)	23,5	(23)	- ¹	(4)	15,7	(748)
Jalgon siida	36,1	(16)	25,0	(59)	25,8	(155)	- ¹	(0)	16,7	(1245)
Ealenjárgga siida	- ¹	(0)	- ¹	(3)	- ¹	(6)	- ¹	(1)	- ¹	(3)
24A - Oarje-Sievju	52,6	(43)	28,7	(23)	30,2	(51)	- ¹	(2)	20,5	(287)
24B - Nuorta-Sievju	45,5	(23)	25,5	(20)	- ¹	(2)	- ¹	(0)	- ¹	(1)
Kautokeino østre sone	47,3	(419)	26,0	(865)	28,3	(838)	23,0	(34)	18,1	(6042)
25 - Stierdná	56,9	(43)	32,7	(11)	32,3	(18)	- ¹	(0)	21,7	(185)
41 - Beaskádas	39,6	(53)	25,1	(216)	27,2	(38)	- ¹	(4)	18,5	(231)
26 - Lákkonjárga	37,8	(255)	23,0	(598)	26,3	(428)	21,6	(124)	17,5	(402)
27 - Joahkonjárga	39,7	(105)	22,3	(380)	24,9	(620)	18,8	(134)	15,4	(1351)
28 - Cuokcavuotna	- ¹	(0)	- ¹	(6)	33,3	(13)	- ¹	(0)	20,6	(78)
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	50,0	(23)	- ¹	(7)	31,0	(34)	- ¹	(5)	19,1	(264)
32 - Silvvjetnjárga	47,7	(21)	29,5	(16)	31,4	(131)	23,6	(15)	19,7	(640)
33 - Spalca	38,8	(64)	22,4	(107)	26,5	(353)	20,0	(34)	15,6	(921)
40 - Orda	37,2	(260)	22,9	(242)	25,2	(445)	19,0	(21)	15,5	(1552)
11T - Ráidná	- ¹	(4)	- ¹	(5)	- ¹	(7)	- ¹	(0)	19,8	(54)
33T - Ittunjárga	- ¹	(4)	- ¹	(1)	- ¹	(4)	- ¹	(1)	- ¹	(0)
19/32T - Ivgoláhku	38,2	(68)	29,6	(94)	- ¹	(4)	- ¹	(7)	18,7	(403)
Kautokeino midtre sone	39,5	(900)	23,6	(1683)	26,2	(2095)	20,5	(345)	16,8	(6081)
34 - Ábborašša ²	38,0	(102)	25,8	(504)	25,9	(300)	22,0	(105)	15,5	(841)
35 - Fávrosorda	47,8	(76)	26,0	(45)	27,7	(310)	20,8	(17)	16,7	(2911)
36 - Cohkolat	36,9	(93)	24,6	(497)	27,5	(291)	23,2	(52)	17,3	(607)
37 - Skárfvággi	53,2	(49)	30,8	(32)	31,1	(91)	- ¹	(1)	17,8	(432)
39 - Árdni/Gávvir	- ¹	(4)	- ¹	(8)	29,4	(16)	- ¹	(0)	17,6	(158)
42 - Beahcegealli	49,4	(17)	27,9	(40)	29,9	(98)	- ¹	(5)	18,4	(784)
Kautokeino vestre sone	42,8	(341)	25,5	(1126)	27,6	(1106)	22,4	(180)	16,9	(5733)
VEST-FINNMARK	42,2	(1660)	24,7	(3674)	27,1	(4039)	21,3	(559)	17,3	(17856)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
19 - Sällan	29,0	29,6	32,7	33,5	30,6	30,5	30,6	31,6	33,9	32,4
20 - Fålä	25,6	24,7	27,7	26,7	28,7	27,4	27,1	27,4	24,2	24,9
21 - Gearretnjårga	- ¹	- ¹	29,9	30,0	29,2	29,4	28,1	- ¹	28,8	27,7
22 - Fiettar	25,6	28,7	32,0	30,3	27,5	27,2	24,8	25,7	25,1	26,5
23 - Seainnus/Návvgastat	24,1	26,6	29,4	28,3	25,0	21,5	25,1	24,9	20,3	22,8
Valgenjårgga siida	25,7	27,7	29,6	28,6	27,3	- ¹	- ¹	- ¹	27,3	28,1
Girenjårgga siida	22,2	26,6	27,9	27,2	23,1	20,5	25,3	23,4	20,0	21,7
Jalgon siida	25,2	26,2	29,5	30,2	27,4	24,7	24,8	26,5	24,8	25,0
Ealenjårgga siida	- ¹	- ¹	35,2	32,5	- ¹	- ¹	- ¹	28,9	- ¹	- ¹
24A - Oarje-Sievju	- ¹	28,8	31,8	- ¹	31,6	30,3	26,8	34,0	33,2	28,7
24B - Nuorta-Sievju	- ¹	31,1	28,0	- ¹	32,1	- ¹	26,1	27,5	- ¹	25,5
Kautokeino østre sone	24,9	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	27,0	25,2	26,0
25 - Stierdná	27,4	- ¹	36,1	32,9	27,5	30,9	29,6	30,8	30,6	32,7
41 - Beaskádas	23,3	- ¹	31,7	27,3	26,5	23,3	28,4	27,8	24,1	25,1
26 - Lákkonjårga	22,7	24,5	26,0	25,3	21,9	21,3	22,7	23,1	22,7	23,0
27 - Joahkonjårga	- ¹	25,1	27,0	26,1	23,9	22,7	22,6	22,8	23,9	22,3
28 - Cuokcavuotna	- ¹	- ¹	29,7	29,2	27,8	27,9	25,7	- ¹	30,0	- ¹
29 - Seakkesnjårga ja Sildá	- ¹	32,4	30,3	29,0	28,1	26,2	26,4	25,9	30,6	- ¹
32 - Silvvetnjårga	25,1	- ¹	29,1	28,4	28,9	25,9	24,4	25,1	22,1	29,5
33 - Spalca	19,0	26,3	26,9	26,3	23,9	23,3	20,9	21,6	19,3	22,4
40 - Orda	20,3	25,6	25,2	27,0	22,9	22,5	21,4	25,2	22,2	22,9
11T - Ráidná	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,7	- ¹	- ¹
33T - Ittunjårga	- ¹	- ¹	- ¹	30,0	27,4	28,9	28,3	27,6	- ¹	- ¹
19/32T - Ivgoláhku	27,4	29,6	33,6	30,1	28,9	31,2	28,5	30,1	30,3	29,6
Kautokeino midtre sone	22,8	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	24,6	23,1	23,6
34 - Ábborašša ²	23,6	28,6	28,9	28,6	26,0	23,6	22,5	25,8	23,8	25,8
35 - Fávrosorda	25,2	- ¹	29,2	27,7	26,4	26,1	23,9	25,6	25,8	26,0
36 - Cohkolat	- ¹	- ¹	29,1	29,1	26,1	25,1	24,4	24,6	22,6	24,6
37 - Skárfvåggi	- ¹	- ¹	38,0	33,7	27,5	28,7	24,6	27,7	28,3	30,8
39 - Árdni/Cávvir	29,2	- ¹	30,9	29,9	30,0	28,5	27,7	27,6	24,2	- ¹
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	28,1	34,3	30,4	28,8	30,4	- ¹	27,9
Kautokeino vestre sone	25,6	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	25,5	23,8	25,5
VEST-FINNMARK	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	25,3	23,9	24,7

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt..

2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)										
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10	
19 - Sállan	34,3	30,5	32,2	30,3	29,1	30,1	28,1	30,7	32,1	32,7	
20 - Fálá	29,4	27,2	27,6	28,2	25,5	29,3	26,6	28,4	28,5	26,5	
21 - Gearretnjárga	31,2	- ¹	30,8	28,9	27,7	31,2	26,7	28,0	31,8	28,6	
22 - Fiettar	29,2	29,1	28,4	29,4	26,9	27,4	24,5	25,0	28,8	28,2	
23 - Seainnus/Návvgastat	29,0	29,2	30,4	28,9	27,1	27,0	26,9	27,0	26,2	26,7	
Valgenjárgga siida	31,3	30,9	31,3	27,6	27,9	29,0	27,8	31,4	27,3	28,2	
Girenjárgga siida	28,9	27,3	27,1	26,3	25,3	24,1	24,0	23,7	25,9	23,5	
Jalgon siida	29,0	28,8	30,3	30,9	27,2	28,1	26,3	28,3	26,1	25,8	
Ealenjárgga siida	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	33,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
24A - Oarje-Sievju	- ¹	- ¹	28,7	- ¹	29,3	28,3	32,8	- ¹	32,5	30,2	
24B - Nuorta-Sievju	26,6	29,7	27,6	- ¹	28,8	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
Kautokeino østre sone	30,7	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	27,0	28,6	28,3	
25 - Stierdná	35,9	30,8	- ¹	31,1	- ¹	30,0	- ¹	- ¹	33,2	32,3	
41 - Beaskádas	25,9	27,5	29,4	26,3	24,7	25,9	24,1	27,3	24,5	27,2	
26 - Lákkonjárga	26,5	27,4	26,5	24,6	23,3	25,6	23,4	24,9	24,4	26,3	
27 - Joahkonjárga	- ¹	26,9	29,7	25,5	25,2	25,2	23,9	23,5	24,3	24,9	
28 - Cuokcavuotna	- ¹	- ¹	32,5	- ¹	27,2	30,9	30,7	30,9	34,9	33,3	
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	32,3	- ¹	33,5	27,9	28,0	27,3	26,6	26,6	26,8	31,0	
32 - Silvvetnjárga	28,9	- ¹	30,1	30,2	28,0	27,4	27,6	27,5	28,1	31,4	
33 - Spalca	26,4	26,1	26,4	26,6	24,5	25,8	23,1	25,6	24,3	26,5	
40 - Orda	25,6	25,5	27,7	25,2	23,6	24,7	22,7	24,8	23,4	25,2	
11T - Ráidná	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
33T - Iltunjárga	- ¹	- ¹	- ¹	26,9	28,2	25,5	- ¹	30,8	- ¹	- ¹	
19/32T - Ivgoláhkku	34,6	- ¹	33,6	30,6	29,0	28,2	30,4	30,0	31,0	- ¹	
Kautokeino midtre sone	26,8	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	25,3	24,5	26,2	
34 - Ábborasša ²	27,0	27,5	29,4	27,3	25,2	26,3	24,9	26,8	24,6	25,9	
35 - Fávrosorda	31,8	28,3	32,5	30,5	27,1	27,6	25,0	28,3	28,0	27,7	
36 - Cokkolat	- ¹	- ¹	28,2	- ¹	26,4	26,4	26,0	28,9	25,2	27,5	
37 - Skárfvággi	- ¹	- ¹	35,3	- ¹	26,9	29,6	29,6	30,0	28,9	31,1	
39 - Árdni/Gávuvir	34,0	- ¹	32,3	32,2	31,2	32,5	31,3	30,1	28,1	29,4	
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,9	- ¹	30,3	32,0	33,7	29,9	
Kautokeino vestre sone	29,6	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	28,6	27,1	27,6	
VEST-FINNMARK	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	26,6	26,2	27,1	

Reindriftsforvaltningen 2011

- 1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrt til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.
- 2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
19 - Sállan	19,3	20,4	21,4	23,2	20,1	19,2	20,9	21,1	21,1	21,6
20 - Fálá	14,2	15,6	17,8	16,8	18,7	20,3	19,6	19,8	17,9	16,0
21 - Gearretnjárga	19,1	19,5	22,5	20,7	19,6	18,0	19,6	18,5	18,2	18,4
22 - Fiettar	17,5	19,8	20,4	20,0	16,8	16,3	17,5	17,3	16,9	17,4
23 - Seainnus/Návvgastat	16,3	18,7	20,5	19,7	16,4	16,1	17,9	17,4	16,3	17,3
Valgenjárga siida	18,6	20,9	22,3	19,2	17,2	17,1	19,5	19,7	18,3	19,9
Girenjárga siida	16,0	19,6	19,1	16,8	15,7	13,4	16,6	15,3	14,4	15,7
Jalgon siida	17,7	17,9	20,0	21,3	16,2	15,8	16,9	16,9	16,2	16,7
Ealenjárga siida	- ¹	- ¹	24,2	19,2	21,0	- ¹	- ¹	20,4	- ¹	- ¹
24A - Oarje-Sievju	20,2	19,7	20,7	17,7	18,4	18,1	21,3	20,4	20,0	20,5
24B - Nuorta-Sievju	- ¹	19,6	19,9	- ¹	17,1	- ¹	- ¹	18,6	- ¹	- ¹
Kautokeino østre sone	18,1	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5	18,0	17,3	18,1
25 - Stierdná	- ¹	20,6	23,6	20,0	18,0	20,1	18,9	21,8	20,5	21,7
41 - Beaskádas	- ¹	20,3	20,4	19,1	17,9	16,2	19,3	19,9	18,1	18,5
26 - Lákkonjárga	- ¹	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²
27 - Joahkonjárga	- ¹	20,5	20,7	17,6	15,6	17,4	16,6	16,2	15,7	15,4
28 - Cuokcavuotna	- ¹	21,2	21,2	21,0	19,2	20,0	20,6	19,5	19,6	20,6
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	19,6	20,1	20,5	20,2	18,0	18,6	17,3	17,3	17,0	19,1
32 - Silvvetnjárga	18,7	18,7	20,0	20,3	19,1	18,2	18,3	17,9	18,0	19,7
33 - Spalca	14,9	19,0	19,3	18,1	14,4	15,6	14,7	14,8	14,1	15,6
40 - Orda	15,6	19,4	19,4	16,8	14,0	13,5	14,1	14,0	14,2	15,5
11T - Ráidná	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	17,5	- ¹	- ¹	- ¹	19,8
33T - Ittunjárga	- ¹	17,2	19,4	18,3	17,5	- ¹	18,8	20,4	- ¹	- ¹
19/32T - Ivgoláhku	18,2	21,0	22,2	18,5	17,0	17,8	19,1	18,6	19,1	18,7
Kautokeino midtre sone	17,2	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9	16,2	15,7	16,8
34 - Ábborašša ³	14,9	21,0	20,4	17,4	14,1	14,1	15,8	17,0	13,9	15,5
35 - Fávrosorda	- ¹	19,1	20,4	19,3	17,3	17,1	16,4	16,9	16,6	16,7
36 - Cohkolat	- ¹	- ¹	20,8	20,4	16,9	17,1	15,6	16,8	16,5	17,3
37 - Skárfvággi	- ¹	- ¹	26,6	20,7	17,0	16,0	16,4	19,0	17,0	17,8
39 - Árdni/Gávvir	- ¹	22,8	20,8	19,8	19,2	17,9	20,0	18,4	16,9	17,6
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	20,8	20,6	21,5	22,1	20,0	18,4
Kautokeino vestre sone	14,9	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7	17,5	16,3	16,9
VEST-FINNMARK	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0	17,2	16,4	17,3

Reindriftsforvaltningen 2011

- 1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.
- 2 Kalvevekter er ikke oppgitt på grunn av usikker kvalitet i datagrunnlaget.
- 3 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2009/10 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDISTRILT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. RENTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
19 - Sállan	0	0	1	4	4	0	1	438
20 - Fálá	0	0	1	2	3	0	0	362
21 - Gearretnjárga	0	0	1	4	2	1	0	395
22 - Fiettar	0	0	0	3	10	1	0	516
23 - Seainnus/Návvgastat	0	1	1	0	5	4	3	673
Valgenjárgga siida	0	0	0	0	0	2	0	649
Girenjárgga siida	0	1	0	0	2	0	3	785
Jalgon siida	0	0	0	0	3	2	0	649
Ealenjárgga siida	0	0	1	0	0	0	0	172
24A - Oarje-Sievju	1	1	1	2	1	0	0	200
24B - Nuorta-Sievju	1	0	1	0	1	0	0	234
Kautokeino østre sone	2	2	6	15	26	6	4	463
	3 %	3 %	10 %	25 %	43 %	10 %	7 %	
25 - Stierdná	0	0	1	5	0	0	0	277
41 - Beaskádas	0	0	0	1	1	1	2	1007
26 - Lákkonjárga	0	0	0	6	6	1	3	565
27 - Joahkonjárga	0	0	0	6	6	0	1	444
28 - Cuokcavuotna	0	1	1	0	1	0	0	198
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	0	0	0	1	2	0	0	395
32 - Silvvetnjárga	0	0	1	2	3	0	0	379
33 - Spalca	0	0	3	10	5	1	0	334
40 - Orda	0	0	2	6	7	0	0	387
11T - Ráidná	0	0	0	1	0	0	0	314
33T - Ittunjárga	0	0	0	1	1	0	0	394
19/32T - Ivgoláhku	1	1	1	0	1	0	1	416
Kautokeino midtre sone	1	2	9	39	33	3	7	435
	1 %	2 %	10 %	41 %	35 %	3 %	7 %	
34 - Ábborašša	0	0	1	2	6	1	2	552
35 - Fávrosorda	0	0	3	2	6	0	2	509
36 - Cohkolat	0	0	1	4	4	1	3	689
37 - Skárfvággi	0	0	0	0	3	0	0	485
39 - Árdni/Gávvir	0	0	3	4	1	0	0	301
42 - Beahcegealli	0	1	1	0	3	0	0	361
Kautokeino vestre sone	0	1	9	12	23	2	7	516
	0 %	2 %	17 %	22 %	43 %	4 %	13 %	
VEST-FINNMARKE	3	5	24	66	82	11	18	464
	1 %	2 %	11 %	32 %	39 %	5 %	9 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2010) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2009) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							G.J.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
19 - Sállan	0	0	4	3	1	1	0	52 år
20 - Fálá	1	1	1	1	1	1	0	39 år
21 - Gearretnjárga	0	1	3	1	3	0	0	45 år
22 - Fiettar	0	1	4	3	6	0	0	46 år
23 - Seainnus/Návggastat	0	1	2	9	3	0	0	45 år
Valgenjárgga siida	0	0	0	2	0	0	0	46 år
Girenjárgga siida	0	0	1	2	3	0	0	50 år
Jalgon siida	0	1	1	3	0	0	0	38 år
Ealenjárgga siida	0	0	0	2	0	0	0	46 år
24A - Oarje-Sievju	2	0	1	2	1	0	0	36 år
24B - Nuorta-Sievju	0	0	1	0	1	1	0	55 år
Kautokeino østre sone	3	4	16	19	16	3	0	45 år
	5 %	7 %	26 %	31 %	26 %	5 %	0 %	
25 - Stierdná	1	0	1	2	1	1	0	45 år
41 - Beaskádas	0	1	1	1	0	2	0	48 år
26 - Lákkonjárga	0	2	5	5	2	2	0	44 år
27 - Joahkonjárga	0	1	3	4	3	2	0	48 år
28 - Cuokcavuotna	0	1	0	1	1	0	0	43 år
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	1	1	0	0	0	1	0	38 år
32 - Silvvetnjárga	0	0	1	4	1	0	0	46 år
33 - Spalca	0	2	4	4	6	3	0	47 år
40 - Orda	0	1	2	4	5	3	0	50 år
11T - Ráidná	0	0	0	0	0	1	0	62 år
33T - Ittunjárga	0	0	1	0	0	1	0	52 år
19/32T - Ivgoláhku	0	0	2	0	2	1	0	51 år
Kautokeino midtre sone	2	9	20	25	21	17	0	47 år
	2 %	10 %	21 %	27 %	22 %	18 %	0 %	
34-Ábborašša	0	2	1	5	4	0	0	44 år
35-Fávrosorda	0	0	2	5	4	2	0	50 år
36-Cohkolat	0	3	2	1	4	3	0	47 år
37-Skárfvággi	0	1	1	1	0	0	0	34 år
39-Árdni/Gávvir	0	1	2	4	1	0	0	42 år
42-Beahcegealli	0	1	3	0	0	0	1	44 år
Kautokeino vestre sone	0	8	11	16	13	5	1	46 år
	0 %	15 %	20 %	30 %	24 %	9 %	2 %	
VEST-FINNMARK	5	21	47	60	50	25	1	46 år
	2 %	10 %	22 %	29 %	24 %	12 %	0 %	

Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2009/10 (per 31. Mars 2010). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDIS TRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
			i siidaandelene	Sommer
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	4	19	1 ¹	1 ¹
36 - Tjeldøy	1	5	1	1
33 - Kongsvikdalen	2	11	1	1
22 - Grovfjord	2	6	1	1
16 - Sør-Senja	2	7	1	1
15 - Nord-Senja	2	4	1	1
14 - Kvaløy	2	2	1	1
12 - Ringvassøy	3	6	1	1
13 - Rebbenesøy	1	8	1	1
10 - Vannøy	1	3	1	1
17/18 - Tromsdalen	7	21	1	1
24 - Bassevuovdi	7	20	1	1
20 - Hjerttind	8	28	1	1
21 - Gielas	5	26	1	1
TROMS	47	166	14	14

1 Består av ett arbeidsfellesskap, men reinen er fordelt på 3 grupper.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	892	972	1 065	1 115	1 210	1 219	1 436	1 479	1 486	1 461
36 - Tjeldøy	147	156	175	180	189	232	214	185	165	143
33 - Kongsvikdalen	405	437	484	477	470	510	513	487	491	480
22 - Grovfjord	417	470	519	516	488	462	460	466	454	439
16 - Sør-Senja	342	405	490	539	512	521	468	505	565	745
15 - Nord-Senja	180	284	290	266	301	202	323	373	362	437
14 - Kvaløy	319	353	346	450	532	621	811	551	549	551
12 - Ringvassøy	128	158	200	216	226	249	343	426	441	465
13 - Rebbenesøy	132	167	132	163	196	114	101	97	30	25
10 - Vannøy	160	190	248	301	340	349	366	353	369	325
17/18 - Tromsdalen	1 298	1 528	1 584	1 649	1 716	1 677	1 780	1 949	2 018	2 024
24 - Bassevuovdi	1 523	1 617	1 731	1 801	1 840	1 840	1 894	1 955	1 941	2 064
20 - Hjerttind	1 316	1 388	1 587	1 680	1 889	1 794	1 857	1 875	1 846	1 769
21 - Gielas	817	926	1 071	1 203	1 363	1 333	1 480	1 487	1 509	1 438
TROMS	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	12 046	12 188	12 226	12 366

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2009/10 (ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserlein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.10
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	9 %	67 %	24 %	1 461
36 - Tjeldøy	10 %	69 %	22 %	143
33 - Kongsvikdalen	6 %	72 %	22 %	480
22 - Grovfjord	22 %	58 %	20 %	439
16 - Sør-Senja	19 %	54 %	28 %	745
15 - Nord-Senja	13 %	62 %	25 %	437
14 - Kvaløy	23 %	71 %	6 %	551
12 - Ringvassøy	13 %	67 %	20 %	465
13 - Rebbenesøy	4 %	96 %	0 %	25
10 - Vannøy	20 %	57 %	23 %	325
17/18 - Tromsdalen	5 %	78 %	17 %	2 024
24 - Bassevuovdi	16 %	54 %	30 %	2 064
20 - Hjertind	3 %	81 %	16 %	1 769
21 - Gielas	12 %	69 %	19 %	1 438
TROMS	11 %	68 %	21 %	12 366

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2009/10. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2009). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	1 009	982	612	462	97 %	61 %	46 %	01.07-15.09
36 - Tjeldøy	116	109	83	37	94 %	72 %	32 %	01.07-01.08
33 - Kongsvikdalen	395	309	199	155	78 %	50 %	39 %	01.07-01.10
22 - Grovfjord	259	220	113	95	85 %	44 %	37 %	01.07-01.08
16 - Sør-Senja	356	339	217	213	95 %	61 %	60 %	01.06-01.08
15 - Nord-Senja	233	221	109	109	95 %	47 %	47 %	08.09-09.09
14 - Kvaløy	408	65	65	35	16 %	16 %	9 %	01.07-01.08
12 - Ringvassøy	282	221	144	109	78 %	51 %	39 %	01.07-01.09
13 - Rebbenesøy	24	0	0	0	0 %	0 %	0 %	-
10 - Vannøy	213	155	155	76	73 %	73 %	36 %	01.07-15.09
17/18 - Tromsdalen	1 575	1 516	1 075	654	96 %	68 %	42 %	01.07-01.12
24 - Bassevuovdi	1 121	944	865	618	84 %	77 %	55 %	01.07-01.11
20 - Hjertind	1 452	1 422	1 145	615	98 %	79 %	42 %	01.07-28.12
21 - Gielas	1 021	921	800	381	90 %	78 %	37 %	15.06-01.09
TROMS	8 464	7 424	5 582	3 559	88 %	66 %	42 %	01.06-28.11

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2009/10. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2009, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reimall per 1. april 2009). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2009.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinn	370	166	536	62	162	224	760	55 %	15 %	31 %
36 - Tjeldøy	26	46	72	14	23	37	109	66 %	22 %	40 %
33 - Kongsvikdalen	110	57	167	22	44	66	233	54 %	13 %	29 %
22 - Grovfjord	107	18	125	30	70	100	225	57 %	22 %	33 %
16 - Sør-Senja	122	6	128	6	9	15	143	38 %	3 %	16 %
15 - Nord-Senja	112	0	112	1	3	4	116	51 %	1 %	20 %
14 - Kvaløy	0	30	30	5	10	15	45	46 %	3 %	7 %
12 - Ringvassøy	77	35	112	27	25	52	164	51 %	12 %	25 %
13 - Rebbenesøy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10 - Vannøy	0	79	79	23	63	86	165	51 %	23 %	31 %
17/18 - Tromsdalen	441	438	879	40	218	258	1 137	58 %	13 %	32 %
24 - Bassevuovdi	79	249	328	75	149	224	552	35 %	12 %	19 %
20 - Hjertind	277	524	801	27	212	239	1 040	56 %	13 %	32 %
21 - Gielas	121	389	510	44	228	272	782	55 %	18 %	32 %
TROMS	1 842	2 037	3 879	376	1 216	1 592	5 471	52 %	13 %	28 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2009/10.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	89 %	3 %	8 %	82 %	13 %	5 %
36 - Tjeldøy	92 %	8 %	0 %	86 %	14 %	0 %
33 - Kongsvikdalen	86 %	13 %	2 %	77 %	18 %	5 %
22 - Grovfjord	63 %	34 %	2 %	73 %	25 %	2 %
16 - Sør-Senja	91 %	6 %	2 %	0 %	100 %	0 %
15 - Nord-Senja	97 %	0 %	3 %	0 %	0 %	100 %
14 - Kvaløy	67 %	0 %	33 %	0 %	0 %	100 %
12 - Ringvassøy	67 %	33 %	0 %	4 %	96 %	0 %
13 - Rebbenesøy	-	-	-	-	-	-
10 - Vannøy	53 %	15 %	32 %	21 %	24 %	42 %
17/18 - Tromsdalen	91 %	5 %	4 %	70 %	25 %	5 %
24 - Bassevuovdi	99 %	1 %	0 %	96 %	4 %	0 %
20 - Hjertind	92 %	6 %	1 %	88 %	11 %	1 %
21 - Gielas	85 %	2 %	12 %	64 %	8 %	28 %
TROMS	88 %	6 %	5 %	71 %	18 %	10 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2009/10. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	09/10	09/10	09/10	09/10	08/09	09/10 ¹
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	172	4 902	12 %	3,3	7,2	2,3
36 - Tjeldøy	18	318	11 %	1,9	3,7	0,4
33 - Kongsvikdalen	75	1 792	15 %	3,7	2,9	2,4
22 - Grovfjord ²	10	-	2 %	-	-	-
16 - Sør-Senja	23	709	4 %	1,3	7,6	10,1
15 - Nord-Senja ²	30	-	8 %	-	-	-
14 - Kvaløy ²	18	-	-	-	-	-
12 - Ringvassøy	57	1 982	13 %	4,5	7,9	6,0
13 - Rebbernesøy ²	0	-	0 %	-	-	-
10 - Vannøy ²	34	-	9 %	-	-	-
17/18 - Tromsdalen	422	11 017	21 %	5,5	7,8	5,4
24 - Bassevuovdi	291	8 390	15 %	4,3	5,9	5,5
20 - Hjerttind	349	11 387	19 %	6,2	7,1	4,9
21 - Gielas	177	5 913	12 %	3,9	8,2	2,8
TROMS	1 676	46 409	14 %	3,8	5,9	3,9

Reindriftsforvaltningen 2011

- 1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.
- 2 Det foreligger ikke tallgrunnlag til å gjøre beregninger knyttet til slakteuttak, slaktekvantum og produksjon.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2009/10. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRILT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Eter brunst	Eter nyttår	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	12 %	19 %	69 %	84 %	16 %	0 %	100 %	0 %	145
36 - Tjeldøy	0 %	25 %	75 %	44 %	56 %	100 %	0 %	0 %	8
33 - Kongsvikdalen	0 %	25 %	75 %	85 %	15 %	98 %	2 %	0 %	64
22 - Grovfjord	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
16 - Sør-Senja	30 %	40 %	30 %	87 %	13 %	100 %	0 %	0 %	20
15 - Nord-Senja	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
14 - Kvaløy	-	-	-	78 %	22 %	-	-	-	0
12 - Ringvassøy	53 %	10 %	37 %	53 %	47 %	93 %	0 %	7 %	30
13 - Rebbenesøy	-	-	-	-	-	-	-	-	0
10 - Vannøy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
17/18 - Tromsdalen	21 %	2 %	78 %	86 %	14 %	38 %	62 %	0 %	362
24 - Bassevuovdi	60 %	38 %	2 %	93 %	7 %	0 %	0 %	100 %	262
20 - Hjertind	11 %	12 %	77 %	92 %	8 %	0 %	100 %	0 %	414
21 - Gielas	28 %	6 %	66 %	78 %	22 %	99 %	1 %	0 %	136
TROMS	25 %	15 %	60 %	82 %	18 %	27 %	55 %	18 %	1 441

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2009/10. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRILT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
	Antall	Slaktevekt	Antall	Slaktevekt	Antall	Slaktevekt	Antall	Slaktevekt	Antall	Slaktevekt
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	- ¹	(7)	33,7	(10)	37,7	(19)	- ¹	(9)	23,1	(100)
36 - Tjeldøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(2)	- ¹	(6)
33 - Kongsvikdalen	- ¹	(0)	- ¹	(0)	37,7	(11)	- ¹	(5)	21,6	(48)
22 - Grovfjord	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
16 - Sør-Senja	- ¹	(1)	- ¹	(5)	- ¹	(7)	- ¹	(1)	- ¹	(6)
15 - Nord-Senja	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
14 - Kvaløy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
12 - Ringvassøy	- ¹	(6)	33,3	(10)	43,1	(1)	- ¹	(2)	22,7	(11)
13 - Rebbenesøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
10 - Vannøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
17/18 - Tromsdalen	52,8	(41)	33,0	(34)	- ¹	(4)	- ¹	(2)	20,6	(281)
24 - Bassevuovdi	40,2	(17)	27,5	(140)	32,4	(96)	- ¹	(3)	- ¹	(6)
20 - Hjertind	42,3	(16)	32,0	(30)	36,2	(43)	- ¹	(8)	21,7	(317)
21 - Gielas	61,7	(20)	37,1	(18)	- ¹	(8)	- ¹	(0)	23,4	(90)
TROMS	50,8	(108)	30,1	(247)	34,6	(189)	-¹	(32)	21,7	(865)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedy til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserlein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	35,0	42,1	39,5	40,6	47,8	-1	44,3	-1	37,9	33,7
36 - Tjeldøy	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
33 - Kongsvikdalen	-1	-1	-1	-1	-1	-1	37,4	-1	36,8	-1
22 - Grovfjord	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
16 - Sør-Senja	-1	-1	-1	-1	-1	32,6	36,6	33,2	33,7	-1
15 - Nord-Senja	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
14 - Kvaløy	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
12 - Ringvassøy	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	34,6	30,8	33,3
13 - Rebbenesøy	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
10 - Vannøy	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
17/18 - Tromsdalen	-1	-1	-1	-1	31,2	32,7	32,9	31,9	31,4	33,0
24 - Bassevuovdi	-1	-1	31,4	-1	32,7	30,6	30,6	29,8	27,7	27,5
20 - Hjerttind	-1	31,0	-1	32,5	31,7	34,2	32,8	31,2	32,4	32,0
21 - Gielas	-1	-1	-1	-1	36,5	38,7	36,2	38,3	34,9	37,1
TROMS	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	31,5	30,6	30,1

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	41,2	-1	38,7	40,3	43,4	43,2	40,9	43,3	43,2	37,7
36 - Tjeldøy	-1	-1	-1	40,0	-1	-1	36,2	-1	-1	-1
33 - Kongsvikdalen	42,6	37	-1	38,3	-1	-1	36,6	39,1	-1	37,7
22 - Grovfjord	-1	-1	-1	33,5	-1	-1	-1	-1	-1	-1
16 - Sør-Senja	-1	-1	-1	-1	-1	-1	34,8	-1	-1	-1
15 - Nord-Senja	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
14 - Kvaløy	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
12 - Ringvassøy	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	36,5	33,3	43,1
13 - Rebbenesøy	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
10 - Vannøy	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
17/18 - Tromsdalen	-1	-1	-1	-1	32,0	31,4	33,0	32,9	33,2	-1
24 - Bassevuovdi	-1	-1	-1	-1	33,0	30,9	30,3	32,7	31,1	32,4
20 - Hjerttind	-1	-1	35,4	35,0	35,7	37,4	36,3	36,0	36,9	36,2
21 - Gielas	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	38,1	38,5	-1
TROMS	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	37,1	35,4	34,6

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	25,4	24,6	25,8	24,0	25,4	25,4	23,7	23,8	23,9	23,1
36 - Tjeldøy	22,1	- ¹	- ¹	22,0	21,4	- ¹	21,1	22,8	19,1	- ¹
33 - Kongsvikdalen	21,6	21,5	25,7	22,0	24,1	23,0	22,2	23,0	- ¹	21,6
22 - Grovfjord	- ¹	- ¹	- ¹	21,2	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
16 - Sør-Senja	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	22,1	21,7	24,3	21,8	- ¹
15 - Nord-Senja	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
14 - Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12 - Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,1	22,7
13 - Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10 - Vannøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,4	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
17/18 - Tromsdalen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	22,3	21,6	21,5	22,0	20,6	20,6
24 - Bassevuovdi	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,1	22,1	21,4	20,4	17,6	- ¹
20 - Hjerttind	- ¹	20,7	24,8	21,7	27,0	22,3	22,1	22,2	22,3	21,7
21 - Gielas	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	25,0	22,4	- ¹	21,4	23,4
TROMS	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3	22,4	21,8	21,7

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2009/10 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL
	etter reintall i siidaandelen							
	0- 30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s.andel
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	0	0	0	3	1	0	0	365
36 - Tjeldøy	0	0	1	0	0	0	0	143
33 - Kongsvikdalen	0	0	1	1	0	0	0	240
22 - Grovfjord	0	0	0	2	0	0	0	220
16 - Sør-Senja	0	0	1	0	0	1	0	373
15 - Nord-Senja	0	0	1	1	0	0	0	219
14 - Kvaløy	0	0	1	1	0	0	0	276
12 - Ringvassøy	0	0	3	0	0	0	0	155
13 - Rebbenesøy	1	0	0	0	0	0	0	25
10 - Vannøy	0	0	0	1	0	0	0	325
17/18 - Tromsdalen	0	0	1	5	1	0	0	289
24 - Bassevuovdi	0	0	1	5	1	0	0	295
20 - Hjerttind	0	0	4	4	0	0	0	221
21 - Gielas	1	0	0	3	1	0	0	288
TROMS	2	0	14	26	4	1	0	263
	4 %	0 %	30 %	55 %	9 %	2 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2010) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2009) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							G.J.S.N. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	0	1	1	0	2	0	0	42 år
36 - Tjeldøy	0	0	1	0	0	0	0	40 år
33 - Kongsvikdalen	0	0	0	2	0	0	0	45 år
22 - Grovfjord	0	0	0	2	0	0	0	45 år
16 - Sør-Senja	0	1	0	0	1	0	0	44 år
15 - Nord-Senja	0	0	0	1	0	0	1	58 år
14 - Kvaløy	0	0	0	0	0	2	0	63 år
12 - Ringvassøy	0	0	1	0	0	1	1	58 år
13 - Rebbenesøy	0	0	0	1	0	0	0	46 år
10 - Vannøy	0	0	0	0	1	0	0	57 år
17/18 - Tromsdalen	0	0	2	2	1	2	0	50 år
24 - Bassevuovdi	0	0	0	1	4	1	1	59 år
20 - Hjerttind	0	2	2	0	2	0	2	47 år
21 - Gielas	0	0	0	0	3	1	1	61 år
TROMS	0	4	7	9	14	7	6	52 år
	0 %	9 %	15 %	19 %	30 %	15 %	13 %	

Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2009/10 (per 31. Mars 2010). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBETEDIS TRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
		i siidaandelene	Sommer	Vinter
18 - Voengelh-Njaarke	6	62	1	1
20 - Jillen-Njaarke	5	20	2	2
19 - Byrkije	3	9	1	1
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	3	10	2	2
23 - Hestmannen/Strandtindene	3	14	1	1
22 - Ildgruben	2	10	1	1
24 - Saltfjellet	7	33	1	3
25 - Balvatn	2	10	1	1
26 - Duokta	3	16	1	1
27 - Stajggo-Hábmer	6	25	3	3
28 - Frostisen	2	11	1	1
29 - Skjomen	2	7	1	1
NORDLAND	44	227	16	18

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBETEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
18 - Voengelh-Njaarke	2 044	2 092	2 124	2 021	1 671	1 688	1 980	2 090	2 304	2 342
20 - Jillen-Njaarke	1 772	1 859	1 752	1 935	2 025	2 061	2 100	2 032	2 114	2 038
19 - Byrkije	975	1 027	1 066	957	1 043	1 021	855	1 070	1 173	1 375
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	999	1 108	1 203	1 222	1 210	1 061	1 013	1 003	871	710
23 - Hestmannen/Strandtindene	1 046	1 110	1 067	1 185	1 201	1 168	1 263	1 303	1 301	1 375
22 - Ildgruben	1 026	1 458	1 306	1 266	1 219	1 000	1 001	1 000	930	965
24 - Saltfjellet	1 789	2 508	2 836	2 931	3 121	3 060	3 335	3 388	3 567	3 780
25 - Balvatn	1 052	997	982	1 071	955	1 100	1 074	841	775	907
26 - Duokta	794	819	832	864	839	841	780	781	790	788
27 - Stajggo-Hábmer	475	524	710	688	675	711	889	929	959	988
28 - Frostisen	34	34	35	30	71	140	100	78	82	106
29 - Skjomen	66	76	80	85	112	133	167	202	235	251
NORDLAND	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 557	14 717	15 101	15 625

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2009/10 (ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.10
	Okserein	Simlerein	Kalv	
18 - Voengelh-Njaarke	7 %	79 %	14 %	2 342
20 - Jillen-Njaarke	14 %	69 %	17 %	2 038
19 - Byrkije	5 %	69 %	25 %	1 375
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	13 %	71 %	17 %	710
23 - Hestmannen/Strandtindene	15 %	60 %	25 %	1 375
22 - Ildgruben	3 %	78 %	19 %	965
24 - Saltfjellet	11 %	60 %	29 %	3 780
25 - Balvatn	21 %	53 %	26 %	907
26 - Duokta	16 %	62 %	21 %	788
27 - Stajggo-Hábmer	12 %	68 %	19 %	988
28 - Frostisen	3 %	65 %	32 %	106
29 - Skjomen	11 %	66 %	23 %	251
NORDLAND	11 %	67 %	22 %	15 625

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2009/10. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2009). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
18 - Voengelh-Njaarke	1 682	1 648	1 167	686	98 %	69 %	41 %	01.07-15.09
20 - Jillen-Njaarke	1 408	1 309	1 115	374	93 %	79 %	27 %	16.06-15.09
19 - Byrkije	862	838	680	426	97 %	79 %	49 %	15.06-10.11
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	643	615	365	281	96 %	57 %	44 %	01.07-01.09
23 - Hestmannen/Strandtindene	844	810	707	433	96 %	84 %	51 %	01.07-15.07
22 - Ildgruben	790	757	482	360	96 %	61 %	46 %	25.06-15.09
24 - Saltfjellet	2 207	2 057	1 945	1 356	93 %	88 %	61 %	01.07-31.12
25 - Balvatn	431	400	327	242	93 %	76 %	56 %	22.06-02.08
26 - Duokta	513	489	264	226	95 %	51 %	44 %	08.07-05.12
27 - Stajggo-Hábmer	627	543	403	212	87 %	64 %	34 %	01.07-31.12
28 - Frostisen	63	66	34	34	105 %	54 %	54 %	01.08-30.12
29 - Skjomen	152	138	98	58	91 %	64 %	38 %	01.08-10.10
NORDLAND	10 222	9 670	7 587	4 688	95 %	74 %	46 %	15.06-31.12

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2009/10. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2009, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reimall per 1. april 2009). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2009.

REINBEITEDISTRIFT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
18 - Voengelh-Njaarke	481	451	932	66	158	224	1 156	57 %	10 %	29 %
20 - Jillen-Njaarke	194	541	735	130	214	344	1 079	56 %	16 %	32 %
19 - Byrkije	158	93	251	11	79	90	341	30 %	8 %	17 %
21 - Røssåga/Toven/Syv Søst	250	84	334	22	99	121	455	54 %	14 %	31 %
23 - Hestmannen/Strandtinder	103	274	377	80	100	180	557	47 %	14 %	26 %
22 - Ildgruben	275	122	397	19	88	107	504	52 %	12 %	30 %
24 - Saltfjellet	112	563	675	126	425	551	1 226	33 %	15 %	22 %
25 - Balvatn	73	85	158	41	55	96	254	40 %	12 %	22 %
26 - Duokta	225	38	263	40	74	114	377	54 %	14 %	29 %
27 - Stajggo-Hábmer	140	191	331	17	60	77	408	61 %	8 %	27 %
28 - Frostisen	32	0	32	1	3	4	36	48 %	5 %	24 %
29 - Skjomen	40	40	80	15	22	37	117	58 %	16 %	31 %
NORDLAND	2 083	2 482	4 565	568	1 377	1 945	6 510	47 %	13 %	26 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2009/10.

REINBEITEDISTRIFT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
18 - Voengelh-Njaarke	88 %	11 %	1 %	66 %	31 %	3 %
20 - Jillen-Njaarke	96 %	1 %	3 %	87 %	10 %	3 %
19 - Byrkije	96 %	4 %	0 %	91 %	9 %	0 %
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	97 %	0 %	3 %	93 %	1 %	6 %
23 - Hestmannen/Strandtindene	99 %	1 %	0 %	96 %	4 %	0 %
22 - Ildgruben	94 %	6 %	0 %	79 %	21 %	0 %
24 - Saltfjellet	91 %	4 %	5 %	66 %	32 %	2 %
25 - Balvatn	99 %	1 %	0 %	100 %	0 %	0 %
26 - Duokta	87 %	2 %	11 %	75 %	21 %	4 %
27 - Stajggo-Hábmer	85 %	12 %	3 %	68 %	23 %	9 %
28 - Frostisen	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
29 - Skjomen	100 %	0 %	0 %	89 %	11 %	0 %
NORDLAND	92 %	5 %	3 %	79 %	19 %	2 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2009/10. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIFT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	09/10	09/10	09/10	09/10	08/09	09/10 ¹
18 - Voengelh-Njaarke	421	9 783	18 %	4,2	9,3	5,4
20 - Jillen-Njaarke ²	108	315	5 %	0,1	4,9	-0,4
19 - Byrkije	97	2 385	8 %	2,0	10,9	7,1
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	248	4 631	28 %	5,3	2,9	-1,2
23 - Hestmannen/Strandtindene	179	5 639	14 %	4,3	4,6	4,8
22 - Ildgruben	233	5 979	25 %	6,4	7,4	6,9
24 - Saltfjellet	623	19 160	17 %	5,4	9,3	7,2
25 - Balvatn ²	14	0	2 %	-	8,3	-
26 - Duokta	114	3 217	14 %	4,1	6,6	3,8
27 - Stajggo-Håbmer	106	3 734	11 %	3,9	11,1	5,0
28 - Frostisen ²	6	0	7 %	-	-	-
29 - Skjomen ²	5	0	2 %	-	-	-
NORLAND	2 154	54 842	14 %	3,6	7,6	4,3

Reindriftsforvaltningen 2011

- 1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.
 2 Det foreligger ikke tallgrunnlag til å gjøre beregninger knyttet til slakteuttak, slaktekvantum og produksjon.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2009/10. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIFT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse-rein	Simle-rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
18 - Voengelh-Njaarke	1 %	2 %	97 %	73 %	27 %	93 %	7 %	0 %	309
20 - Jillen-Njaarke	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19 - Byrkije	1 %	13 %	85 %	77 %	23 %	0 %	99 %	1 %	75
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	1 %	10 %	89 %	81 %	19 %	0 %	100 %	0 %	124
23 - Hestmannen/Strandtindene	11 %	39 %	50 %	98 %	2 %	0 %	100 %	0 %	176
22 - Ildgruben	1 %	13 %	86 %	93 %	7 %	0 %	100 %	0 %	202
24 - Saltfjellet	26 %	23 %	52 %	89 %	11 %	0 %	98 %	2 %	494
25 - Balvatn	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
26 - Duokta	3 %	32 %	66 %	67 %	33 %	0 %	100 %	0 %	76
27 - Stajggo-Håbmer	79 %	10 %	10 %	37 %	63 %	0 %	21 %	79 %	39
28 - Frostisen	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
29 - Skjomen	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
NORLAND	12 %	18 %	70 %	77 %	23 %	19 %	78 %	3 %	1 496

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2009/10. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
	18 - Voengelh-Njaarke	- ¹	(0)	- ¹	(4)	- ¹	(5)	- ¹	(0)	21,6
20 - Jillen-Njaarke	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(1)
19 - Byrkije	- ¹	(0)	- ¹	(1)	36,8	(10)	- ¹	(0)	21,2	(64)
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	- ¹	(1)	- ¹	(0)	35,5	(12)	- ¹	(1)	22,1	(110)
23 - Hestmannen/Strandtindene	56,7	(16)	- ¹	(3)	37,5	(69)	- ¹	(0)	22,1	(88)
22 - Ildgruben	- ¹	(2)	- ¹	(0)	34,6	(23)	- ¹	(3)	22,8	(174)
24 - Saltfjellet	49,7	(95)	32,9	(31)	34,9	(96)	30,5	(17)	21,0	(255)
25 - Balvatn	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
26 - Duokta	- ¹	(1)	- ¹	(1)	35,8	(15)	- ¹	(9)	20,3	(50)
27 - Stajggo-Hábmer	46,5	(31)	- ¹	(0)	- ¹	(4)	- ¹	(0)	- ¹	(4)
28 - Frostisen	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
29 - Skjomen	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
NORDLAND	49,9	(146)	32,9	(40)	35,7	(234)	-¹	(30)	21,6	(1046)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
18 - Voengelh-Njaarke	- ¹	27,6	31,5	31,7	31,6	33,3	31,7	31,1	31,0	- ¹
20 - Jillen-Njaarke	- ¹	34,0	32,8	30,0	- ¹	25,3	35,4	- ¹	- ¹	- ¹
19 - Byrkije	31,2	36,1	36,2	- ¹	- ¹	35,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	30,4	34,0	39,2	33,2	- ¹	33,4	30,2	- ¹	- ¹	- ¹
23 - Hestmannen/Strandtindene	34,3	32,2	30,7	31,4	31,3	32,3	- ¹	38,0	38,9	- ¹
22 - Ildgruben	- ¹	32,0	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
24 - Saltfjellet	47,1	38,4	36,8	42,1	32,6	35,6	- ¹	32,1	30,1	32,9
25 - Balvatn	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	31,8	37,8	34,1	33,1	30,2	- ¹
26 - Duokta	36,4	34,4	34,6	34,5	34,4	34,0	34,5	37,1	26,7	- ¹
27 - Stajggo-Hábmer	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	36,5	- ¹	- ¹	28,3	- ¹
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	29,9	- ¹	- ¹
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	33,0	31,9	32,9

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBETEDIS TRIKT	GJENNOMSNI TT LIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
18 - Voengelh-Njaarke	32,3	30,6	32,8	32,7	31,1	34,0	33,3	32,5	37,3	- ¹
20 - Jillen-Njaarke	- ¹	34,1	35,5	33,3	31,9	32,0	34,8	32,9	31,9	- ¹
19 - Byrkije	38,4	34,5	36,1	37,1	35,8	36,4	36,4	35,2	35,4	36,8
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	33,7	33,0	34,4	33,5	33,5	34,2	33,1	34,3	33,2	35,5
23 - Hestmannen/Strandtindene	38,0	35,4	36,2	37,6	37,7	38,3	36,3	37,7	35,2	37,5
22 - Ildgruben	35,0	35,1	34,2	36,0	33,1	34,6	34,5	35,6	35,7	34,6
24 - Saltfjellet	43,0	- ¹	33,4	32,6	34,4	35,8	35,5	37,5	34,5	34,9
25 - Balvatn	- ¹	- ¹	- ¹	31,5	36,0	38,6	36,5	38,1	32,6	- ¹
26 - Duokta	39,5	34,2	38,0	35,9	35,0	36,7	33,4	36,1	34,1	35,8
27 - Stajggo-Hábmer	34,8	- ¹	38,6	34,7	34,7	37,1	35,7	36,7	34,0	- ¹
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	37,0	- ¹	- ¹	- ¹
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	36,5	34,2	35,7

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedy r til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBETEDIS TRIKT	GJENNOMSNI TT LIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
18 - Voengelh-Njaarke	19,2	21,9	22,9	20,2	18,8	21,2	20,8	20,7	20,3	21,6
20 - Jillen-Njaarke	- ¹	22,7	22,0	19,2	19,3	19,5	21,0	20,5	22,1	- ¹
19 - Byrkije	23,3	21,3	22,9	21,1	21,4	21,0	21,7	21,6	22,0	21,2
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	21,7	20,2	21,8	20,6	20,6	19,9	20,4	21,0	20,8	22,1
23 - Hestmannen/Strandtindene	20,0	- ¹	20,9	20,6	21,4	19,5	22,6	22,2	20,9	22,1
22 - Ildgruben	23,3	21,6	23,2	22,5	22,6	22,1	23,8	22,8	22,6	22,8
24 - Saltfjellet	28,0	- ¹	20,9	21,5	21,4	20,3	22,7	21,2	21,8	21,0
25 - Balvatn	- ¹	- ¹	- ¹	16,5	22,7	22,8	23,4	23,5	22,1	- ¹
26 - Duokta	21,2	21,1	22,2	19,6	21,0	20,1	19,7	20,7	22,9	20,3
27 - Stajggo-Hábmer	25,5	25,8	25,2	22,4	23,8	23,9	21,8	22,4	22,4	- ¹
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9	21,5	21,6	21,6

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedy r til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2009/10 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN.
	etter reintall i siidaandelen							REINTALL
	0- 30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s.andel
18 - Voengelh-Njaarke	0	0	1	3	2	0	0	390
20 - Jillen-Njaarke	0	0	2	0	3	0	0	408
19 - Byrkije	0	0	0	1	2	0	0	458
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	0	0	2	0	1	0	0	237
23 - Hestmannen/Strandtindene	0	0	0	1	2	0	0	458
22 - Ildgruben	0	0	0	0	2	0	0	483
24 - Saltfjellet	0	0	0	1	5	1	0	540
25 - Balvatn	0	0	0	0	2	0	0	454
26 - Duokta	0	0	0	3	0	0	0	263
27 - Stajggo-Hábmer	0	0	4	2	0	0	0	165
28 - Frostisen	1	0	1	0	0	0	0	53
29 - Skjomen	0	1	0	1	0	0	0	126
NORDLAND	1	1	10	12	19	1	0	355
	2 %	2 %	23 %	27 %	43 %	2 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2010) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2009) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN.
	etter alder på innehaver							ALDER
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver
18 - Voengelh-Njaarke	0	0	1	2	2	1	0	50 år
20 - Jillen-Njaarke	0	0	3	1	1	0	0	41 år
19 - Byrkije	0	0	3	0	0	0	0	36 år
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	0	0	0	0	3	0	0	56 år
23 - Hestmannen/Strandtindene	0	0	2	1	0	0	0	41 år
22 - Ildgruben	0	0	0	1	1	0	0	50 år
24 - Saltfjellet	0	0	0	2	4	1	0	54 år
25 - Balvatn	0	0	0	0	0	1	1	71 år
26 - Duokta	0	0	1	0	1	1	0	55 år
27 - Stajggo-Hábmer	0	1	1	1	2	1	0	46 år
28 - Frostisen	0	1	0	1	0	0	0	39 år
29 - Skjomen	0	0	0	0	1	1	0	62 år
NORDLAND	0	2	11	9	15	6	1	49 år
	0 %	5 %	25 %	20 %	34 %	14 %	2 %	

Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2009/10 (per 31. Mars 2010). Antall sommer- og vintersidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDIS TRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
		i siidaandelene	Sommer	Vinter
7 - Færen / Gasken-Laante	4	18	1	1
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	5	34	1	1
9 - Låarte	6	27	1	1
10 - Østre-Namdal	12	51	3	3
11 - Åarjel-Njaarke	6	31	2	2
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	6	29	2	2
NORD-TRØNDELAG	39	190	10	10

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
7 - Færen / Gasken-Laante	1 595	1 053	828	746	731	701	920	900	1 060	1 222
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	2 667	2 088	2 398	1 937	2 006	1 837	1 927	1 991	2 070	1 911
9 - Låarte	1 836	1 947	1 705	1 710	1 908	1 740	1 823	1 877	1 910	1 951
10 - Østre-Namdal	4 003	4 084	4 134	3 989	3 961	4 038	4 383	4 163	4 212	4 226
11 - Åarjel-Njaarke	1 846	1 801	1 874	1 941	1 819	1 644	1 685	1 839	1 926	1 934
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	1 865	2 025	1 997	2 007	1 952	1 797	1 745	1 857	1 678	1 785
NORD-TRØNDELAG	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 483	12 627	12 856	13 029

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2009/10 (ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKS AMMENS ETNING			REINTALL pr. 31.03.10
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
7 - Færen / Gasken-Laante	5 %	78 %	18 %	1 222
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	5 %	83 %	12 %	1 911
9 - Låarte	5 %	80 %	16 %	1 951
10 - Østre-Namdal	6 %	75 %	19 %	4 226
11 - Åarjel-Njaarke	13 %	66 %	21 %	1 934
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	4 %	70 %	26 %	1 785
NORD-TRØNDELAG	6 %	75 %	19 %	13 029

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2009/10. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2009). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
7 - Færen / Gasken-Laante	792	772	572	324	97 %	72 %	41 %	25.06-15.07
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	1 597	1 606	1 424	727	101 %	89 %	46 %	24.06-10.08
9 - Låarte	1 540	1 474	1 183	680	96 %	77 %	44 %	01.07-31.07
10 - Østre-Namdal	3 187	3 221	2 643	1 981	101 %	83 %	62 %	24.06-31.07
11 - Åarjel-Njaarke	1 244	1 192	847	530	96 %	68 %	43 %	01.06-28.07
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	1 249	1 183	963	712	95 %	77 %	57 %	25.06-01.08
NORD-TRØNDELAG	9 609	9 448	7 632	4 954	98 %	79 %	52 %	01.06-10.08

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2009/10. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2009, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2009.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
7 - Færen / Gasken-Laante	200	248	448	22	91	113	561	58 %	11 %	31 %
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	182	563	745	1	127	128	873	46 %	6 %	24 %
9 - Låarte	291	422	713	33	136	169	882	48 %	9 %	26 %
10 - Østre-Namdal	578	656	1 234	56	422	478	1 712	38 %	11 %	23 %
11 - Åarjel-Njaarke	345	322	667	68	209	277	944	56 %	14 %	30 %
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	220	153	373	7	170	177	550	32 %	11 %	19 %
NORD-TRØNDELAG	1 816	2 364	4 180	187	1 155	1 342	5 522	44 %	10 %	25 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2009/10.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
7 - Færen / Gasken-Laante	87 %	0 %	13 %	79 %	0 %	21 %
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	97 %	0 %	3 %	95 %	3 %	2 %
9 - Låarte	89 %	0 %	11 %	93 %	1 %	7 %
10 - Østre-Namdal	96 %	1 %	3 %	89 %	7 %	4 %
11 - Åarjel-Njaarke	94 %	5 %	1 %	61 %	34 %	4 %
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	92 %	1 %	7 %	85 %	1 %	14 %
NORD-TRØNDELAG	94 %	1 %	5 %	83 %	10 %	7 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2009/10. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDIS TRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLK VANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	09/10	09/10	09/10	09/10	08/09	09/10 ¹
7 - Færen / Gasken-Laante	149	3 518	14 %	3,3	8,8	8,5
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	926	21 986	45 %	10,6	11,9	8,8
9 - Låarte	679	12 879	36 %	6,7	9,0	7,2
10 - Østre-Namdal	1 491	36 000	35 %	8,5	11,7	8,8
11 - Åarjel-Njaarke	268	8 624	14 %	4,5	4,9	4,5
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	444	13 339	26 %	7,9	4,3	9,0
NORD-TRØNDELAG	3 957	96 346	31 %	7,5	9,0	7,9

Reindriftsforvaltningen 2011

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2009/10. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse-rein	Simle-rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
7 - Færen / Gasken-Laante	21 %	2 %	77 %	89 %	11 %	0 %	44 %	56 %	131
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	13 %	17 %	70 %	95 %	5 %	0 %	82 %	18 %	702
9 - Låarte	16 %	6 %	77 %	98 %	2 %	0 %	39 %	61 %	371
10 - Østre-Namdal	6 %	11 %	82 %	95 %	5 %	0 %	71 %	29 %	1 423
11 - Åarjel-Njaarke	27 %	21 %	52 %	81 %	19 %	0 %	96 %	4 %	254
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	16 %	24 %	61 %	97 %	3 %	23 %	17 %	61 %	453
NORD-TRØNDELAG	12 %	14 %	74 %	94 %	6 %	3 %	63 %	34 %	3 334

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2009/10. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
		(n)		(n)		(n)		(n)		(n)
7 - Færen / Gasken-Laante	- ¹	(9)	29,4	(19)	- ¹	(2)	- ¹	(0)	20,4	(101)
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	37,4	(41)	30,4	(50)	32,7	(114)	- ¹	(8)	19,8	(489)
9 - Låarte	39,0	(32)	30,8	(29)	32,6	(22)	- ¹	(1)	20,8	(287)
10 - Østre-Namdal	42,7	(45)	33,8	(43)	34,2	(162)	- ¹	(0)	21,1	(1173)
11 - Åarjel-Njaarke	41,7	(23)	31,0	(46)	33,1	(51)	- ¹	(2)	21,8	(132)
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	46,8	(45)	30,3	(26)	34,7	(102)	- ¹	(5)	20,1	(275)
NORD-TRØNDELAG	41,8	(195)	31,2	(213)	33,7	(453)	-¹	(16)	20,7	(2457)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBETEDISTRIFT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
7 - Færen / Gasken-Laante	29,8	29,6	30,5	31,7	29,9	31,4	- ¹	30,8	32,8	29,4
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	29,7	30,3	29,4	29,7	29,1	30,4	30,9	29,0	29,9	30,4
9 - Låarte	27,9	27,9	29,0	28,8	28,5	26,4	30,8	27,5	28,1	30,8
10 - Østre-Namdalen	34,7	32,7	34,9	33,2	32,6	33,0	34,1	26,7	32,0	33,8
11 - Åarjel-Njaarke	29,6	30,8	30,6	32,1	28,1	29,2	30,9	31,6	- ¹	31,0
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	30,5	32,4	29,7	32,3	30,6	30,4	28,1	27,7	28,5	30,3
NORD-TRØNDELAG	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	28,6	29,7	31,2

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBETEDISTRIFT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
7 - Færen / Gasken-Laante	33,6	31,9	32,7	33,2	32,3	34,6	- ¹	31,5	32,2	- ¹
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	30,8	31,7	32,5	31,5	31,0	32,5	30,6	31,4	30,0	32,7
9 - Låarte	30,2	30,6	29,5	30,5	30,0	32,0	32,4	29,7	34,5	32,6
10 - Østre-Namdalen	34,1	32,9	35,0	32,9	32,2	35,1	34,1	31,8	34,3	34,2
11 - Åarjel-Njaarke	31,6	31,6	31,7	32,5	30,6	32,8	33,6	32,2	31,6	33,1
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	33,1	32,4	32,3	33,8	32,9	32,1	31,8	33,1	33,7	34,7
NORD-TRØNDELAG	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	32,0	33,6	33,7

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBETEDISTRIFT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
7 - Færen / Gasken-Laante	19,5	21,0	20,6	20,6	20,8	20,6	- ¹	20,3	20,2	20,4
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	18,6	18,6	20,0	17,5	19,5	19,3	20,7	19,5	19,0	19,8
9 - Låarte	19,6	19,0	19,9	18,3	18,5	18,6	19,5	19,1	19,9	20,8
10 - Østre-Namdalen	21,7	22,2	23,5	21,0	20,7	21,5	23,2	20,8	22,0	21,1
11 - Åarjel-Njaarke	20,6	20,0	21,1	20,3	18,1	20,6	20,1	21,3	20,7	21,8
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	20,7	19,8	20,1	19,4	19,9	20,2	18,5	18,6	19,0	20,1
NORD-TRØNDELAG	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	20,2	21,5	20,1	20,6	20,7

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2009/10 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							G.J.S.N.
	etter reintall i siidaandelen							REINTALL
	0- 30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s.andel
7 - Færen / Gasken-Laante	0	0	1	3	0	0	0	306
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	0	0	0	4	1	0	0	382
9 - Låarte	0	1	0	5	0	0	0	325
10 - Østre-Namdal	0	0	3	2	7	0	0	352
11 - Åarjel-Njaarke	0	0	1	4	1	0	0	322
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	0	0	0	6	0	0	0	298
NORD-TRØNDELAG	0	1	5	24	9	0	0	334
	0 %	3 %	13 %	62 %	23 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2010) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2009) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							G.J.S.N.
	etter alder på innehaver							ALDER
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver
7 - Færen / Gasken-Laante	0	0	3	1	0	0	0	38 år
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	0	0	0	4	1	0	0	45 år
9 - Låarte	0	1	1	0	2	2	0	50 år
10 - Østre-Namdal	0	1	1	5	3	2	0	49 år
11 - Åarjel-Njaarke	0	1	1	1	2	1	0	47 år
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	0	0	0	3	1	2	0	53 år
NORD-TRØNDELAG	0	3	6	14	9	7	0	48 år
	0 %	8 %	15 %	36 %	23 %	18 %	0 %	

Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2009/10 (per 31. Mars 2010). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDIS TRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER		
		i siidaandelene		SIIDAER
		Sommer	Vinter	
3 - Elgå	6	33	1	1
2 - Riast/Hylling	10	53	1	1
1 - Essand	9	45	1	1
Trollheimen	5	23	1	1
SØR-TRØND./HEDM.	30	154	4	4

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigerert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
3 - Elgå	2 987	2 881	2 952	2 820	2 815	2 740	2 548	2 963	2 931	2 868
2 - Riast/Hylling	4 648	4 740	4 757	4 727	4 729	4 655	4 719	4 608	4 731	4 834
1 - Essand	3 906	3 974	4 130	4 168	4 489	4 951	4 538	4 414	4 433	4 501
Trollheimen	1 644	1 632	1 593	1 592	1 583	1 613	1 571	1 591	1 596	1 602
SØR-TRØND./HEDM.	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 576	13 691	13 805

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2009/10 (ukorrigerert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.10
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
3 - Elgå	6 %	76 %	18 %	2 868
2 - Riast/Hylling	1 %	78 %	21 %	4 834
1 - Essand	6 %	72 %	22 %	4 501
Trollheimen	5 %	78 %	17 %	1 602
SØR-TRØND./HEDM.	4 %	76 %	20 %	13 805

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2009/10. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigerert simletall per 1. april 2009). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDIS TRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
3 - Elgå	2 228	1 987	1 719	880	89 %	77 %	39 %	20.06-31.10
2 - Riast/Hylling	3 676	3 657	3 188	2 962	99 %	87 %	81 %	01.07-31.10
1 - Essand	3 215	3 054	2 708	2 408	95 %	84 %	75 %	01.07-31.07
Trollheimen	1 302	1 236	999	944	95 %	77 %	73 %	01.07-31.07
SØR-TRØND./HEDM.	10 421	9 934	8 614	7 194	95 %	83 %	69 %	20.06-31.10

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2009/10. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2009, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2009.

REINBEITEDISTRİKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
3 - Elgå	268	248	516	42	110	152	668	26 %	5 %	14 %
2 - Riast/Hylling	469	222	691	64	148	212	903	19 %	4 %	11 %
1 - Essand	346	299	645	116	245	361	1 006	21 %	8 %	13 %
Trollheimen	237	23	260	10	80	90	350	21 %	6 %	12 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 320	792	2 112	232	583	815	2 927	21 %	6 %	12 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2009/10.

REINBEITEDISTRİKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
3 - Elgå	84 %	2 %	14 %	74 %	7 %	20 %
2 - Riast/Hylling	92 %	3 %	5 %	80 %	11 %	9 %
1 - Essand	88 %	3 %	9 %	78 %	7 %	15 %
Trollheimen	90 %	3 %	7 %	84 %	3 %	12 %
SØR-TRØND./HEDM.	88 %	3 %	9 %	78 %	8 %	14 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2009/10. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRİKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	09/10	09/10	09/10	09/10	08/09	09/10 ¹
3 - Elgå	618	18 027	21 %	6,2	10,7	6,0
2 - Riast/Hylling ²	2 679	67 202	57 %	14,2	14,9	14,9
1 - Essand ²	1 987	52 858	45 %	11,9	11,7	11,9
Trollheimen	840	22 613	53 %	14,2	14,5	13,9
SØR-TRØND./HEDM.	6 124	160 701	45 %	11,7	12,9	11,9

Reindriftsforvaltningen 2011

- 1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.
- 2 Rein slaktet på D4-Femund er holdt utenfor beregninger for D2-Riast/Hylling og D1-Essand.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2009/10. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Eter brunst	Eter nyttår	
3 - Elgå	18 %	16 %	66 %	83 %	17 %	6 %	50 %	44 %	513
2 - Riast/Hylling	14 %	10 %	76 %	96 %	4 %	17 %	73 %	10 %	2 536
1 - Essand	14 %	12 %	74 %	96 %	4 %	9 %	77 %	14 %	1 902
Trollheimen	9 %	7 %	84 %	92 %	8 %	30 %	46 %	24 %	775
SØR-TRØND./HEDM.	14 %	11 %	75 %	94 %	6 %	15 %	68 %	16 %	5 726

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2009/10. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT	Gjennomsnittlige slaktevekter (kg)									
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
3 - Elgå	58,1	(51)	32,0	(42)	35,4	(64)	27,7	(16)	22,3	(340)
2 - Riast/Hylling	49,2	(12)	34,3	(336)	35,3	(231)	27,6	(28)	21,9	(1929)
1 - Essand	59,8	(120)	33,3	(147)	33,4	(172)	26,5	(64)	21,5	(1399)
Trollheimen	51,7	(22)	38,1	(45)	36,2	(54)	- ¹	(4)	24,0	(650)
SØR-TRØND./HEDM.	57,9	(205)	34,2	(570)	34,8	(521)	27,2	(112)	22,1	(4318)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedy til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
3 - Elgå	32,5	32,5	30,8	32,0	30,3	32,9	30,7	29,5	31,1	32,0
2 - Riast/Hylling	35,0	34,3	34,2	32,6	32,2	33,8	33,9	33,6	33,4	34,3
1 - Essand	30,2	31,1	31,3	30,1	29,4	32,2	32,9	31,8	31,7	33,3
Trollheimen	36,3	37,3	37,4	37,5	36,1	37,2	35,2	35,4	36,9	38,1
SØR-TRØND./HEDM.	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	32,6	33,1	34,2

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDIS TRIKT	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
3 - Elgå	33,8	34,3	32,2	33,7	31,5	33,8	34,0	31,9	34,1	35,4
2 - Riast/Hylling	34,8	33,4	34,7	33,9	33,5	35,8	35,7	34,5	33,9	35,3
1 - Essand	32,1	29,6	31,7	30,9	29,7	32,6	32,4	30,8	32,2	33,4
Trollheimen	36,0	34,8	34,6	35,4	32,0	35,0	34,4	33,3	35,5	36,2
SØR-TRØND./HEDM.	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	32,4	33,4	34,8

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
3 - Elgå	22,2	21,5	21,1	20,7	21,3	20,9	20,9	20,4	20,2	22,3
2 - Riast/Hylling	23,1	22,1	22,4	21,1	21,7	21,6	21,7	22,5	22,0	21,9
1 - Essand	19,9	19,0	20,7	18,8	20,1	20,8	20,6	19,6	21,3	21,5
Trollheimen	23,7	23,2	24,2	23,7	23,2	23,7	23,8	23,1	24,2	24,0
SØR-TRØND./HEM.	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	21,5	21,5	21,1	21,8	22,1

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2009/10 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s.andel
3 - Elgå	0	0	0	0	6	0	0	478
2 - Riast/Hylling	0	0	0	0	10	0	0	483
1 - Essand	0	0	0	0	9	0	0	500
Trollheimen	0	0	0	5	0	0	0	320
SØR-TRØND./HEM.	0	0	0	5	25	0	0	460
	0 %	0 %	0 %	17 %	83 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2010) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2009) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver
3 - Elgå	0	0	0	2	4	0	0	50 år
2 - Riast/Hylling	0	0	0	5	4	1	0	52 år
1 - Essand	0	2	1	3	3	0	0	44 år
Trollheimen	0	0	1	1	0	2	1	57 år
SØR-TRØND./HEM.	0	2	2	11	11	3	1	50 år
	0 %	7 %	7 %	37 %	37 %	10 %	3 %	

Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

TAMREINLAG	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
Lom tamreinlag	2 343	2 344	2 410	2 328	2 320	2 312	2 415	2 391	2 350	2 128
Vågå tamreinlag	2 290	2 169	2 327	2 311	2 287	2 296	2 299	2 305	2 347	2 334
Fram reinslag	3 017	2 948	3 003	2 962	2 910	2 959	2 962	2 889	2 945	3 043
Filefjell reinlag	3 283	2 840	2 866	3 006	2 964	2 864	2 899	3 162	2 982	2 960
Rendal renselskap	1 246	1 355	1 583	1 583	1 674	1 750	1 970	2 020	1 700	1 640
TAMREINLAGENE	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 545	12 767	12 324	12 105

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2009/10 (ukorrigert reintall per 31. mars 2010).

TAMREINLAG	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.10
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
Lom tamreinlag	1 %	76 %	23 %	2 128
Vågå tamreinlag	0 %	77 %	23 %	2 334
Fram reinslag	1 %	74 %	24 %	3 043
Filefjell reinlag	1 %	77 %	22 %	2 960
Rendal renselskap	28 %	63 %	9 %	1 640
TAMREINLAGENE	5 %	74 %	21 %	12 105

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2009/10. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2009). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

TAMREINLAG	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
Lom tamreinlag	1 827	1 735	1 727	1 645	95 %	95 %	90 %	01.08-15.08
Vågå tamreinlag	1 807	1 664	1 664	1 660	92 %	92 %	92 %	-
Fram reinslag	2 228	2 130	2 050	2 037	96 %	92 %	91 %	01.08-15.08
Filefjell reinlag	2 338	2 100	1 949	1 947	90 %	83 %	83 %	01.12-15.12
Rendal renselskap ¹	1 019	628	263	165	62 %	26 %	16 %	-
TAMREINLAGENE	9 219	8 257	7 653	7 454	90 %	83 %	81 %	01.08-15.12

¹ Rendal renselskap merker ikke kalv.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2009/10. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2009, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2009.

TAMREINLAG	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
Lom tamreinlag	8	81	89	2	187	189	278	5 %	8 %	7 %
Vågå tamreinlag	0	4	4	1	21	22	26	0 %	1 %	1 %
Fram reinslag	80	13	93	9	46	55	148	4 %	2 %	3 %
Filefjell reinlag	151	0	151	25	113	138	289	7 %	5 %	6 %
Rendal renselskap ¹	-	-	463	26	74	100	563	74 %	6 %	24 %
TAMREINLAGENE	604	196	800	63	441	504	1 304	10 %	4 %	6 %

1 Rendal renselskap merker ikke kalvene sine.

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2009/10.

TAMREINLAG	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
Lom tamreinlag	18 %	75 %	7 %	26 %	73 %	1 %
Vågå tamreinlag	0 %	100 %	0 %	0 %	5 %	95 %
Fram reinslag	91 %	9 %	0 %	76 %	24 %	0 %
Filefjell reinlag	95 %	3 %	3 %	88 %	7 %	4 %
Rendal renselskap	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
TAMREINLAGENE	88 %	10 %	1 %	62 %	32 %	6 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2009/10. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2009). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

TAMREINLAG	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	09/10	09/10	09/10	09/10	08/09	09/10 ¹
Lom tamreinlag	1 672	49 840	71 %	21,2	12,6	17,5
Vågå tamreinlag	1 651	51 249	70 %	21,8	20,6	21,6
Fram reinslag	1 852	50 190	63 %	17,0	18,0	18,1
Filefjell reinlag	1 831	49 477	61 %	16,6	15,5	16,1
Rendal renselskap ²	125	-	7 %	-	-	-
TAMREINLAGENE	7 131	200 756	58 %	16,3	14,0	15,7

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

2 Tallmateriale foreligger ikke.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2009/10. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

TAMREINLAG	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
Lom tamreinlag	18 %	14 %	69 %	100 %	0 %	74 %	26 %	0 %	1 665
Vågå tamreinlag	18 %	14 %	68 %	100 %	0 %	67 %	33 %	0 %	1 680
Fram reinslag	20 %	11 %	68 %	100 %	0 %	71 %	29 %	0 %	1 886
Filefjell reinlag	16 %	12 %	71 %	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	1 831
Rendal renselskap	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	-
TAMREINLAGENE	18 %	13 %	69 %	98 %	2 %	52 %	48 %	0 %	7 062

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2009/10. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

TAMREINLAG	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
Lom tamreinlag	- ¹	(3)	43,5	(295)	39,7	(225)	- ¹	(0)	24,3	(1142)
Vågå tamreinlag	38,2	(298)	- ¹	(0)	33,5	(242)	- ¹	(0)	27,8	(1140)
Fram reinslag	30,8	(382)	30,8	(382)	38,7	(214)	- ¹	(1)	23,1	(1289)
Filefjell reinlag	44,8	(19)	38,6	(282)	36,3	(212)	30,1	(10)	22,8	(1308)
Rendal renselskap	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
TAMREINLAGENE	38,8	(320)	37,0	(959)	37,0	(893)	30,5	(11)	24,4	(4879)

¹ Det foreligger for få eller ingen slaktedata til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt, eller tallmateriale foreligger ikke.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
Lom tamreinlag	42,9	40,9	45,5	43,4	40,2	34,7	43,6	25,4	44,7	43,5
Vågå tamreinlag	39,2	37,5	37,4	39,3	39,3	41,2	41,5	41,7	40,3	- ¹
Fram reinslag	37,8	36,0	35,5	35,5	34,2	35,2	35,2	35,9	36,8	30,8
Filefjell reinlag	37,5	37,2	25,8	38,1	36,9	37,9	36,1	38,5	38,4	38,6
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
TAMREINLAGENE	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3	37,0

¹ Det foreligger for få eller ingen slaktedata til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
Lom tamreinlag	42,9	40,9	45,5	43,4	40,2	34,7	43,6	25,4	44,7	43,5
Vågå tamreinlag	39,2	37,5	37,4	39,3	39,3	41,2	41,5	41,7	40,3	- ¹
Fram reinslag	37,8	36,0	35,5	35,5	34,2	35,2	35,2	35,9	36,8	30,8
Filefjell reinlag	37,5	37,2	25,8	38,1	36,9	37,9	36,1	38,5	38,4	38,6
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
TAMREINLAGENE	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3	37,0

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedata til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	09/10
Lom tamreinlag	24,4	25,7	25,0	24,0	25,0	25,5	24,3	23,5	23,8	24,3
Vågå tamreinlag	24,8	22,4	25,3	24,2	22,0	24,1	25,5	22,6	23,9	27,8
Fram reinslag	22,2	20,2	22,3	21,1	20,1	20,8	20,9	21,9	22,1	23,1
Filefjell reinlag	22,3	21,4	27,6	23,0	23,2	24,5	22,5	24,7	24,0	22,8
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	18,5	16,9	18,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
TAMREINLAGENE	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	23,1	23,4	24,4

1 Mangler vektdata for jaktuttaket i Rendal renselskap.

Vedlegg 9 – Rammebetingelser for reindriften

Beitetider, øvre reintall og distriktsgrenser per 31.12.2010

Reindriftsloven⁹⁸ stiller krav om de rammebetingelser som reindriften skal utøves innenfor. Dette omfatter inndeling i regionale reinbeiteområder (§ 5), reinbeitedistrikter (§§ 6 og 42) og siidaer (§ 51), samt fastsetting av bruksregler for forvaltningen og bruken av distriktets ressurser (§§ 57-61). Bruksreglene omfatter blant annet beitebruk, reintall og beitetider. Lovens § 8 gir videre bestemmelser for reindrift utenfor det samiske reinbeiteområdet.

Dette vedlegget gir en oversikt over disse rammebetingelsene i form av kart og tabelloversikter. Områdevise kart viser distriktsgrenser og konvensjonsområder (Troms og Nordland), samt forvaltningsgrenser for tamreinlagene. Videre er det gitt en omfattende tabelloversikt for hvert reinbeiteområde, som viser gjeldende beitetider og øvre reintall for hvert distrikt med referanser til vedtak. Oversiktene viser også referanser til vedtak om distriktsgrenser, samt bruttoarealer for distriktene og en del konvensjonsområder.

Reindriftsforvaltningen tar forbehold om at oversikten kan være noe ufullstendig hva gjelder referanser, og da i første rekke vedtak som omfatter mindre grensejusteringer mellom distriktene som er gjort etter hovedrevisjonene.

Under følger en tabell som viser øvre reintall og bruttoarealtall for de ulike områdene som helhet.

NORSK OMRÅDENAVN	SAMISK OMRÅDENAVN	ØVRE REINTALL	BRUTTO-AREALER ¹
Øst-Finnmark	Nuorta-Finnmárkku	70 000	30 757 km ²
Vest-Finnmark ²	Oarje-Finnmárkku	77 500	25 925 km ²
Troms ²	Tromssa	14 800	18 277 km ²
Nordland	Nordlánda, Nordlaanden	18 200	32 613 km ²
Nord-Trøndelag	Noerhte-Trøndelagen	15 900	22 300 km ²
Sør-Trøndelag/Hedmark ³	Åarjel-Trøndelagen/Hedemarken	13 600	8 598 km ²
Tamreinlagene i Sør-Norge ^{4,5}		-	7 981 km ²
Hele reindriftsområdet		-	146 451 km²

1 Bruttoarealene er beregnet ved hjelp av Reindriftsforvaltningens digitale arealbrukskart, med unntak av tamreinlagene, hvor arealene er anslått. I bruttoareal inngår alt landareal og de fleste vann. Bruttoarealet omfatter derfor vesentlige områder som ikke nyttes til reinbeite, som innsjøer, isbreer, byer, tettsteder, veier, kulturskoger etc..

2 Distriktene 11-Ráidná, 19/32-Ivguláhku og 33-Ittunjárga har sommerbeite i Troms reinbeiteområde og vinterbeite i Vest-Finnmark reinbeiteområde. Disse er oppført under Vest-Finnmark.

3 Areal tall og øvre reintall for Trollheimen er medregnet under Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde.

4 Øvre reintall for tamreinlagene er ikke fastsatt, med unntak av for Rendal renselskap.

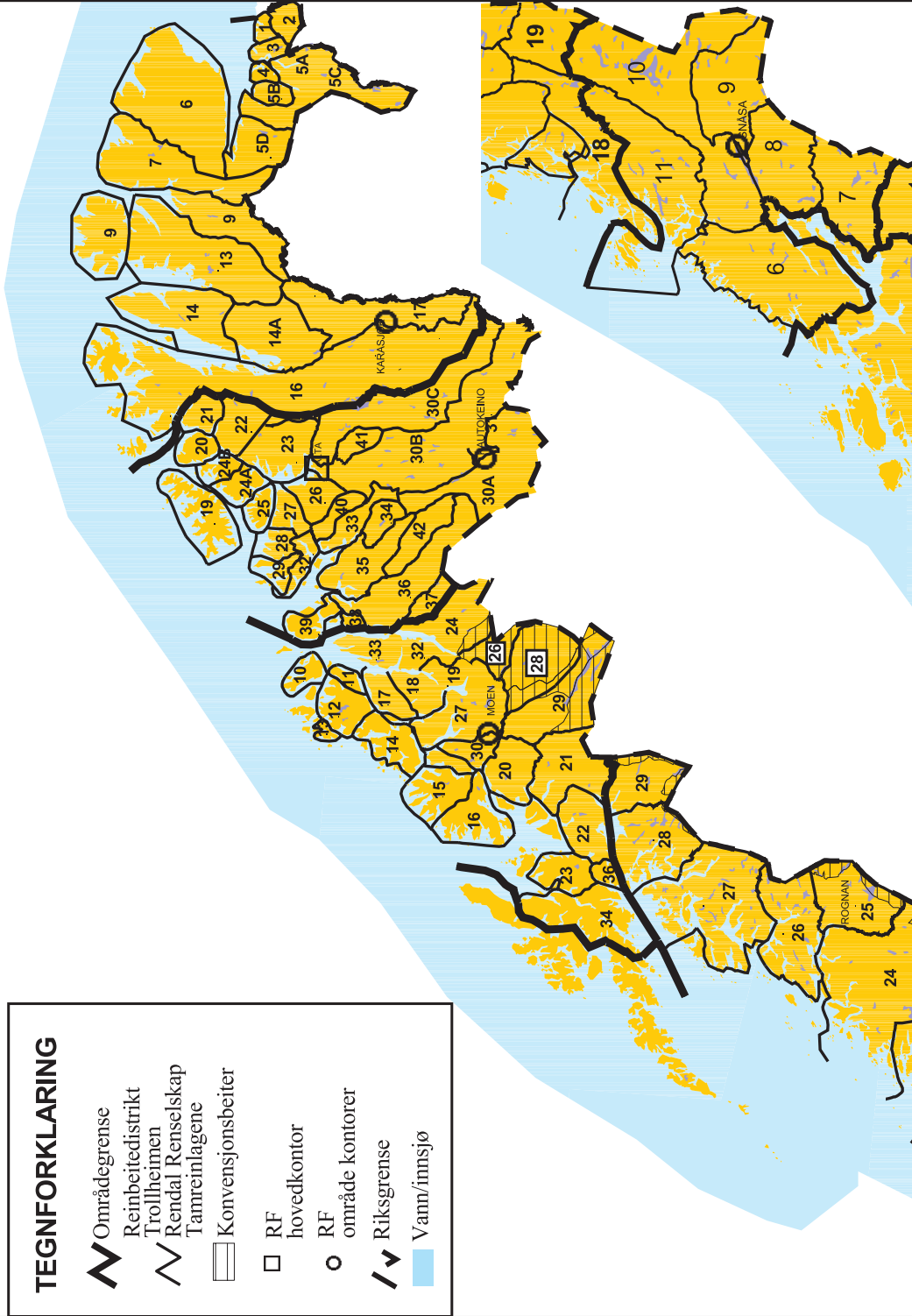
5 Areal tall for Rendal renselskap (1.859 km²) er med i totaltallet for tamreinlagene.

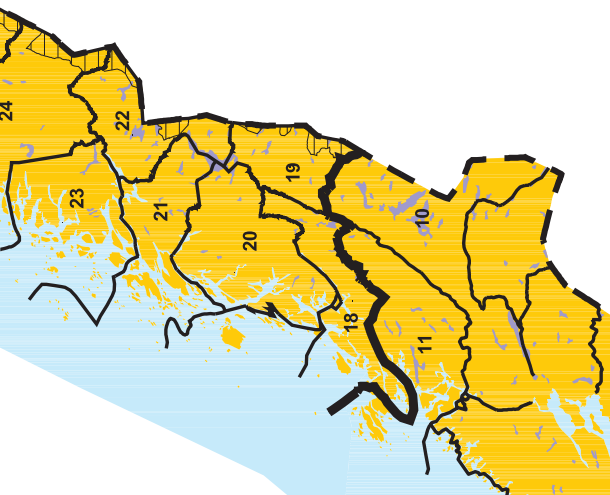
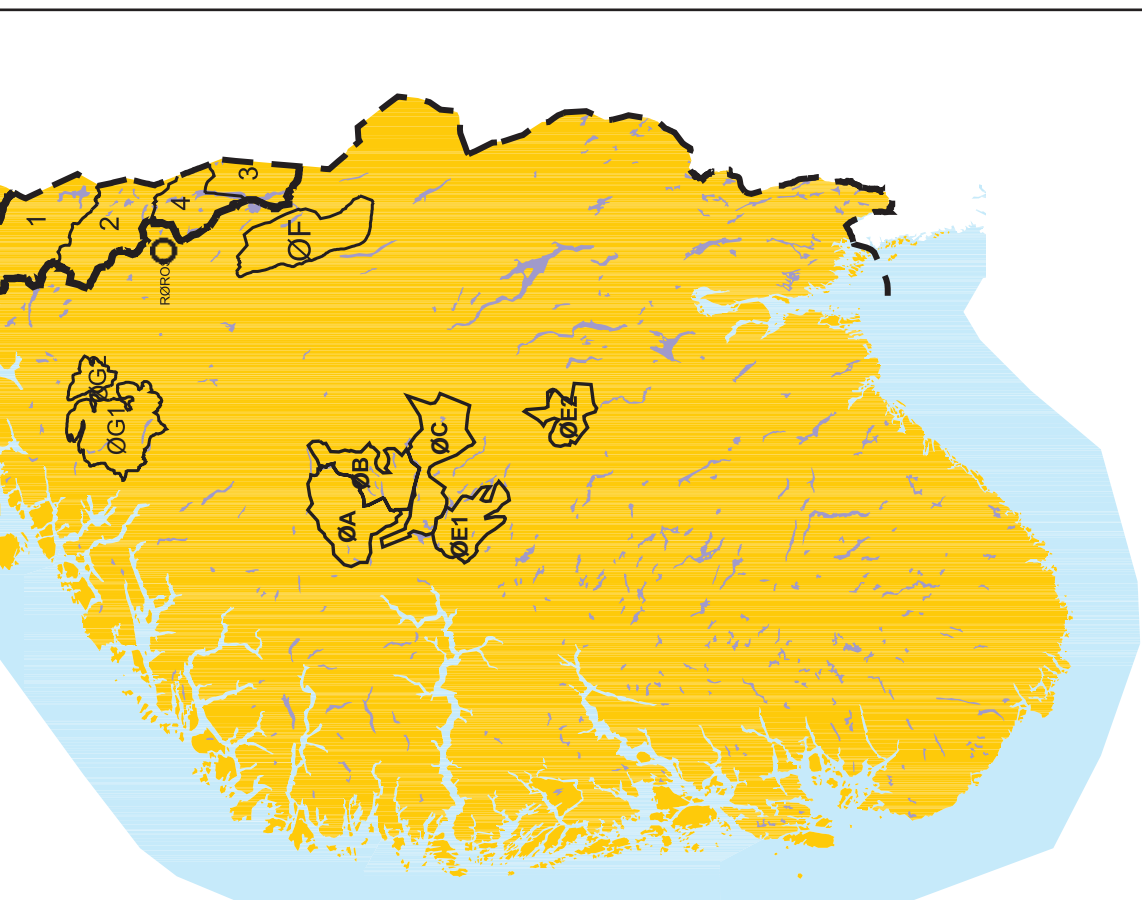
⁹⁸ Lov om reindrift av 15.06.2007.

Reindrifts-Norge

TEGNFORKLARING

- Områdegrense
- Reinbeitedistrikt
- Trollheimen
- Rendal Renselskap
- Tamreinlagene
- Konvensjonsbeiter
- RF hovedkontor
- RF område kontorer
- Riksgrense
- Vann/innsjø

Boazodoallohålddahus
Reindriftsforvaltningen
Bååtsøe-burriej reereme

©

Prosjekt: Ressursregnskapet
Referanse: A. Aa. Ims og Per - E. Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens Kartverk

Øst-Finmark reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

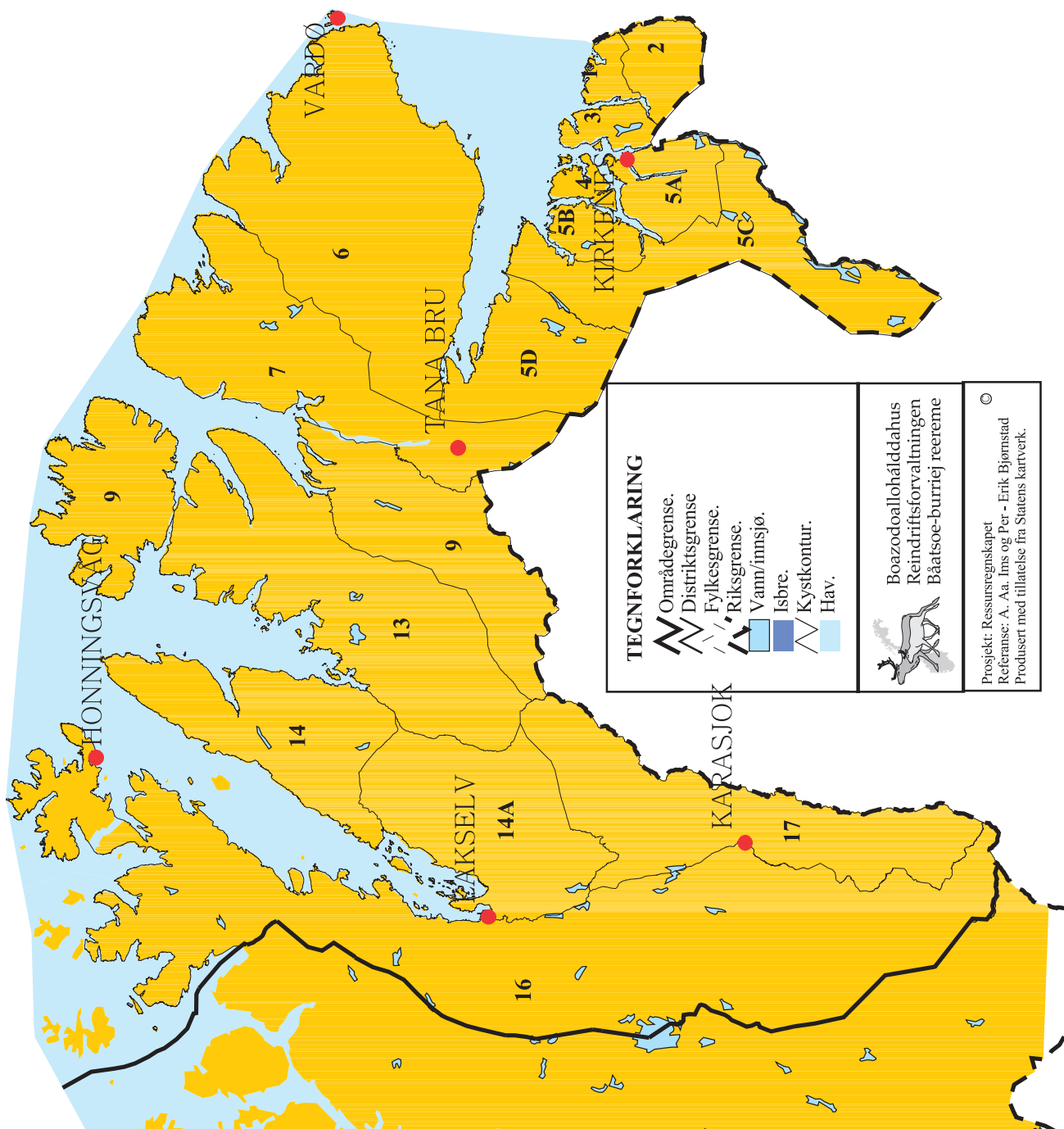
ZA	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL (per.2011)	DISTRIKTSGRENSER
	1/2/3 – Østre Sør-Varanger	1/2/3 – Nuorta Máttá-Várjjat		900	795 km²
	1 – Pasvikneset	1 – Mátesnjárga	20.04 - 01.11	RS 37/10	156 km ² FM 10.11.1934
	2 – Karpelv	2 – Štáidejohka	15.09 - 05.05		414 km ² FM 10.11.1934
	3 – Holmengráhasset	3 – Vinninjárga	FM 10.11.1934		226 km ² FM 10.11.1934
ZB	5A – Pasvik	5A – Bááháveajji	01.01 - 31.12	2 000	554 km² FM 17.03.1937
			FM 17.03.1937		1 809 km² FM 17.03.1937
ZC	5C – Sør-Varanger vinterbeite	5C – Máttávarjjat dálveorohat	15.09 - 01.05 ¹	2 500	423 km²
	4/5B – Vestre Sør-Varanger	4/5B – Oarjjit Máttá-Várjjat			132 km ² FM 10.11.1934
	4 – Skogerøya	4 – Sállan	20.04 - 01.11	RS 39/10	291 km ² FM 17.03.1937
	5B – Spurvenes	5B – Čiržánjárga	01.01 - 31.12		
ZD	6 – Varangethalvøya	6 – Várjjatnjárga	15.04 - 15.11	11 000	3 891 km² FM 10.11.1934, 20.08.1976
			FM 05.10.1962		
ZE	5D – Nesseby vinterbeite	5D – Unjárgga dálveorohat	01.10 - 01.05		1 112 km² FM 17.03.1937
	7	7 – Rákkonjárga	15.04 - 15.11 ^{2a} , 01.10 - 01.05 ^{2b}	4 000	2 538 km² RS 57/04, 02.12.2004
			RS 57/04, 02.12.2004		2 841 km² RS 57/04, 02.12.2004
ZF	9 – Nordkinnhalvøya /	9 – Olggut Čorgaš / Oarje-	01.04 - 01.11 ^{3a} , 01.10 - 01.05 ^{3b}	5 800	2 841 km² RS 57/04, 02.12.2004
			RS 57/04, 02.12.2004		
ZG	13 – Ifjordfjellet	13 – Siskkit Čorgaš ja	15.04 - 15.10 ^{4b} , 01.04 - 01.11 ^{4b}	10 000	3 192 km² RS 57/04, 02.12.2004
			vår for 01.05, høst for 30.11 ^{4c}		
ZH	14	14 – Spierttanjárga	01.04 - 15.11	5 000	1 649 km² FM 04.06.1963
ZJ	14A	14A – Spierttagáisá	FM 11.05.1967	6 300	2 003 km² FM 04.06.1963
			FM 11.05.1967		
ZS	16 – Karasjok vestre distrikt	16 – Kárášjoga oarjjabealli		22 500	7 516 km² RS 3/05, 07.02.2005
	Magerøya med Strikkelsvågneset	Máhkaraivju ja Šinkonjárga	15.04 - 15.10	3 500	498 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Skuohtanjárga	01.04 - 15.11	4 100	548 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Márrenjárga ja Boaltonjárga	RS 3/02, 30.01.2002	2 600	512 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Jáhkenjárga	RS 3/02, 30.01.2002	1 550	220 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Rávdol	RS 7/81, 02-03.02.1981	1 400	234 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Skáiddeduottar	RS 3/02, 30.01.2002	3 500	579 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Láhtin	01.04 - 15.11	1 750	344 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Njeaidán	RS 7/81, 02-03.02.1981	2 050	409 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Vuorji	01.04 - 15.11	2 100	421 km ² RS 3/05, 07.02.2005
			RS 57/04, 02.12.2004		
			RS 57/04, 02.12.2004		3 752 km ² RS 3/05, 07.02.2005
17 – Karasjok østre		17 – Kárášjoga nuortabealli		2 433	2 433 km² RS 57/04, 02.12.2004
	Karasjok vestre vår-høst-/vinterbeite	Kárášjoga oarjjabealli gidda-/čákca-/dálveorohat	01.09 - 01.06 ^{5a} , 01.11 - 01.05 ^{5b}		
			RS 57/04, 02.12.2004		
			01.11 - 01.05 ^{6b}		
			RS 57/04, 02.12.2004		
				70 050	30 757 km²

- 1 Beiterett for distriktene 5A og 4/5B.
- 2 a. Rákkonjárga (ca. 2.050 km²), b. Šearbbaidčohka og Máškevárri (ca. 490 km²).
- 3 a. Čorgaš (1.130 km²), b. Oarje-Deatnu (1.711 km²).
- 4 a. Nord for riksvei 98 (ca. 1.400 km²), b. Sør for riksvei 98 (ca. 1.800 km²).
- 5 a. Nord for og b. sør for Tešjohka/Kárášjohka (hhv. ca. 2.000 km² og 1.700 km²).
- 6 a. Nord for og b. sør for Kárášjohka (hhv. ca. 1.450 km² og 950 km²).
- 7 I et område nordøst i distrikt 17 (ca. 450 km²) (del av tidligere distrikt 12) har distrikt 13 eksklusiv vinterbeiterett
- 8 Veiledende reintall (ikke fastsatt) (se RS 78/05, 01.12.2005 og RS 63/06, 18.-19.12.2006).

Øst-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 600 000

Vest-Finnmark reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

NORSK	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE	DISTRIKTSGRENSER	
YA	19 – Sállan	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	4 300 RS 22/11	818 km ² FM 10.11.1934
YB	20 – Kvaløy	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	1 700 RS 134/11	336 km ² FM 10.11.1934
YC	21	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	2 400 RS 92/11	482 km ² FM 10.11.1934
YD	22 – Fiettar	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	4 900 RS 97/11	990 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976
YE	23 – Seainnus/Návgeastat Valgenjårga Girenjårga/Garnássa Jalgon	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	6 800 RS 98/11	1 178 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976
		01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	1 300	191 km ² RS 68/05, 26.09.2005
		01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	2 600	377 km ² RS 68/05, 26.09.2005
		01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	2 300	333 km ² RS 68/05, 26.09.2005
		01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	400	131 km ² RS 68/05, 26.09.2005
YF	24A – Seiland Vest	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	1 250 RS 93/11	359 km ² RS 1881, 01.02.06.1981
YG	24B – Seiland Øst	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	700 RS 94/11	225 km ² RS 1881, 01.02.06.1981
YH	25 – Stjernøy	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	1 450 RS 48/11	246 km ² FM 10.11.1934
YI	41 – Beaskadás	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	2 800 RS 30/11	400 km ² RS 5291, 04.12.1991
YJ	26 – Lákkonjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	5 250 RS 52/11	584 km ² FM 10.11.1934, LD 28.07.1978
YK	27 – Joahkonjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	4 600 RS 21/11	396 km ² FM 10.11.1934
YL	28 – Bergsfjord	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	900 RS 127/11	273 km ² FM 10.11.1934
YM	29 – Seakkensjårga ja Sildá	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	1 100 RS 90/11	189 km ² FM 10.11.1934
YN	32 – Silvvetnjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	2 100 RS 96/11	384 km ² LD 01.07.1963
YP	33 – Spalca	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	4 900 RS 20/11	609 km ² LD 01.07.1963, 28.07.1978
YR	34 – Ábborášša	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	4 200 RS 70/11	483 km ² LD 01.07.1963
YS	35 – Fávrrosorda	01.03 - 31.12 ^{1a}	RS 9/85, 21.06.1985	6 400 RS 19/11	1 253 km ² RS 9/85, 21.06.1985
YT	36 – Cøhkolat ja Biertavárri	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	6 900 RS 26/11	2 079 km ² LD 01.07.1963
YU	37 – Skárfvággi	01.03 - 31.12 ²	RS 60/06, 19.12.2006	1 650 ² RS 74/11	445 km ² RS 60/06, 19.12.2006
YV	38 – Ullisuolet	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003		79 km ² LD 01.07.1963
YW	39 – Árdni/Gávvir	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	2 000 RS 24/11	364 km ² LD 01.07.1963
YX	40 – Orda	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	4 750 RS 18/11	416 km ² LD 28.07.1978
YY	42 – Beahcegealli	01.03 - 31.12 ^{1b}	RS 17/03, 13.06.2003	2 700 RS 121/11	922 km ² RS 9/85, 21.06.1985
	30A – “Vestre sone”	01.03 - 15.05 ^{3a} og 01.10 - 31.12 ^{3a}	RS 17/03, 13.06.2003		2 644 km ² RS 17/04, 29.06.2004
		01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003		
	30B – “Midtre sone”	01.03 - 25.06 ^{3a} og 15.09 - 31.12 ^{3a}	RS 17/03, 13.06.2003		5 066 km ² RS 17/04, 29.06.2004
		01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003		
	30C – “Østre sone”	01.03 - 15.05 ^{3a} og 15.09 - 31.12 ^{3a}	RS 17/03, 13.06.2003		3 077 km ² RS 17/04, 29.06.2004
		01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003		
				73 750	24 294 km ²

DISTRIKTER SOM HAR SOMMERBEITE I TROMS REINBEITEOMRÅDE OG VINTERBEITE I VEST-FINNMARK REINBEITEOMRÅDE

XM	11T – Reingøy	15.04 - 15.11	RS 60/99, 07.10.1999	600 RS 38/11	148 km ² LD 01.07.1963
XR	33T – Rendalen	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	900 RS 101/11	614 km ² LD 26.11.1973
XT	19/32T – Ivogoláhu	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	2 300 RS 126/11	873 km ² LD 01.07.1963 og LD 26.11.1973
				3 800	1 635 km ²

1 D-35 og D-42 har et overlappende beiteområde med adskilte beitetider: a. 15.06 - 20.08 (beiterett for 35, RS 9/85, 21.06.1985). b. 21.08 - 31.12 (beiterett for 42, RS 56/05, 26.09.2005).

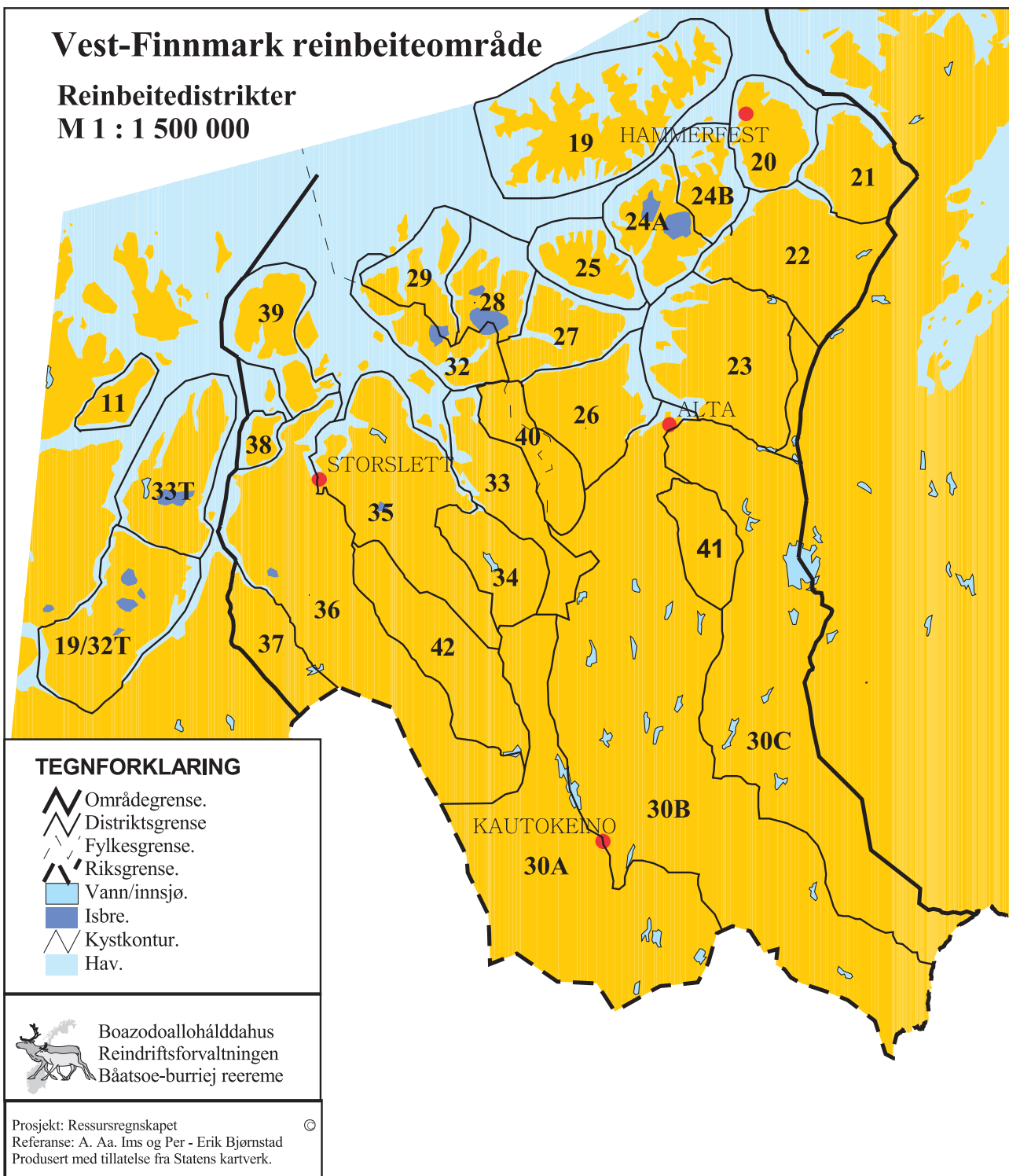
2 Beiterett for Bassevuoddi (Troms reibeiteområde) i perioden 16.10 - 15.04 med inntil 2.000 rein (RS 60/06, 19.12.2006).

3 a. Gjelder for vår/høstbeiteområdet. D-23 og D-40 har beitetid 05.09 - 31.12. b. Gjelder for vinterbeiteområdet.

Vest-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

TEGNFORKLARING

- Områdegrense.
- Distriktsgrense.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Isbre.
- Kystkontur.
- Hav.

Boazodoallohdadahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burriej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet ©
Referanse: A. Aa. Ims og Per - Erik Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens kartverk.

Troms reinbeiteområde

Distriktene 11T-Reinøy, 19/32T-Iygalåhku og 33T-Itunajårga er oppført under Vest-Finnmark, hvor de har sine vinterbeiter.

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet, RbK = Reinbeitekonvensjonen

NORSK	DISTRIKTSNAVN	SAMISK	FASTSAITE BEITETIDER	ØVRE REINTALL ⁶ (per 2011)	DISTRIKTSRENSER
XA	34 – Kanstadjord/Vestre Hinøy	34 – Iinnásuolu	01.01 - 31.12 RS 76/89, 07.12.1989	1 553 km ² RS 76/89, 07.12.1989	
XD	36 – Tjeldøy	36 – Diefldáasuolu	01.01 - 31.12 LD 25.11.1977	186 km ² LD 25.11.1977	
XE	23 – Kongsvikdalen	23	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 RS 42/10	672 km ² LD 01.07.1963
XG	22 – Grovfjord	22 – Roabat	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	750 RS 102/10	1 006 km ² LD 01.07.1963
XH	16 – Sør-Senja	16 – Oarfjitt Sázza	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 RS 75/10	794 km ² LD 01.07.1963
XI	30 – Fagerfjell	30	01.11 - 30.04 ^{1a} RS 14/00, 14.04.2000	400 RS 14/00, 14.04.2000	461 km ² RS 24/92, 02.12.1992
XJ	15 – Nord-Senja	15 – Nuorta Sázza	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 RS 129/11	758 km ² LD 01.07.1963
XK	14 – Kvaløy	14 – Sállir	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 RS 103/11	735 km ² LD 01.07.1963
XL	12 – Ringvassøy	12 – Ráneš	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 RS 77/10	660 km ² LD 01.07.1963
XN	13 – Rebbenesøy	13 – Ruobáá	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	200 RS 104/11	82 km ² LD 01.07.1963
XP	10 – Vannøy	10 – Várdná	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	300 RS 78/10	227 km ² LD 01.07.1963
XS	29 – Altevåtn	20 – Uhcánjårga	15.10 - 15.04 ^{1a} LD 01.07.1963	5 000 LD 01.07.1963	2 206 km ² LD 01.07.1963
		Konvensjonsområdene Salvsakarret ³ , Sarevuopmi ³ og del av Anjavassdalen ^{3,4}	01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		2 206 km ² LD 01.07.1963 RbK 09.02.1972 ⁴
XU	17/18 – Tromsdalen/Andersdalen-	17/18 – Stuoranjårga		2 000 RS 29/10	1 095 km ²
	17 – Tromsdalen		15.04 - 15.10 LD 01.07.1963		505 km ² LD 01.07.1963
	18 – Andersdalen – Stormheimen		15.04 - 15.10 LD 01.07.1963		590 km ² LD 01.07.1963
XV	26	26 – Rosta	15.10 - 15.04 ^{1b} LD 01.07.1963	1 000 LD 01.07.1963	609 km ² LD 01.07.1963
	Del av konvensjonsområdet Tamok-Rosta ³		01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972
XW	24 – Helligskogen ^{2a}	24 – Bassevuovdi ^{2a}	01.01 - 31.12 ⁵ RS 34/96, 24-25.09.1996	2 000 RS 131/11	1 418 km ² RS 60/06, 19.12.2006
	Del av konvensjonsområdet Tamok-Rosta ³		16.10 - 15.04 RS 60/06, 19.12.2006		RbK 09.02.1972
			01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972
XX	27 – Mauken	27 – Meavki	15.10 - 15.05 RS 5/82, 05.02.1982	2 000 RS 29/10	1 699 km ² LD 01.07.1963
XY	28 – Dividalen	28 – Deavdis	15.10 - 15.04 ^{1c} LD 01.07.1963	5 000 LD 01.07.1963	1 853 km ² LD 01.07.1963
	Konvensjonsområdene Devidsfjell ³ , Havgavuopmi ³ og del av Anjavassdalen ^{3,4}		01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972
XZ	20 – Hjertinden ^{2b}	20 – Stállonjårga ^{2b}	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	2 250 RS 31/10	1 004 km ² LD 01.07.1963
XØ	21	21 – Gietas ^{2c}	01.01 - 31.12 RS 9/93, 01.04.1993	2 400 RS 30/10	1 700 km ² RS 9/93, 01.04.1993 og RS 31/00, 05.09.2000
				14 800	18 718 km ²

- 1 a. Beiterett for distrikt 20-Hjertind (perioden 2002) (OS 42/02, 23.08.2002). b. Beiterett for distrikt 24-Helligskogen og flyttert for distrikt 19/32T-Iygalåhku (LD 11.12.1978). c. Beiterett for distrikt 15-Nord-Senja (Områdestyresakene 5/83, 31/84 og 28/86).
- 2 Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i følgende konvensjonsområder i Nordboiten i Sverige: a. Maamo (01.10 - 30.04, 1.100 rein) b. Jalkis Vuoskåive (01.01 - 31.03, 1.500 rein) c. Patsajäkel (01.12 - 30.04) og Njuorajaur (01.10 - 30.04 (1.500 rein til sammen). Bare området Njuorajaur kunne nyttes av svensk rein utenom beitetid. Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene uavklart.

- 3 Svenske samebær hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 beiterett i konvensjonsområder i Troms reinbeiteområde. Etter at konvensjonen opphørte 01.05.2005 er beiterettighetene for svenske samebær i disse områdene videreført i egen lov av 17.06.2005 og LMDs forskrift av 21.06.2005. Utenom beitetid kan norsk reindrift beite.

- 4 For konvensjonsområdet Anjavassdalen ble grensen endret og øvre reintall økt til 9.000 rein da konvensjonen ble justert i 1984 (konvensjon av sept. 1984).

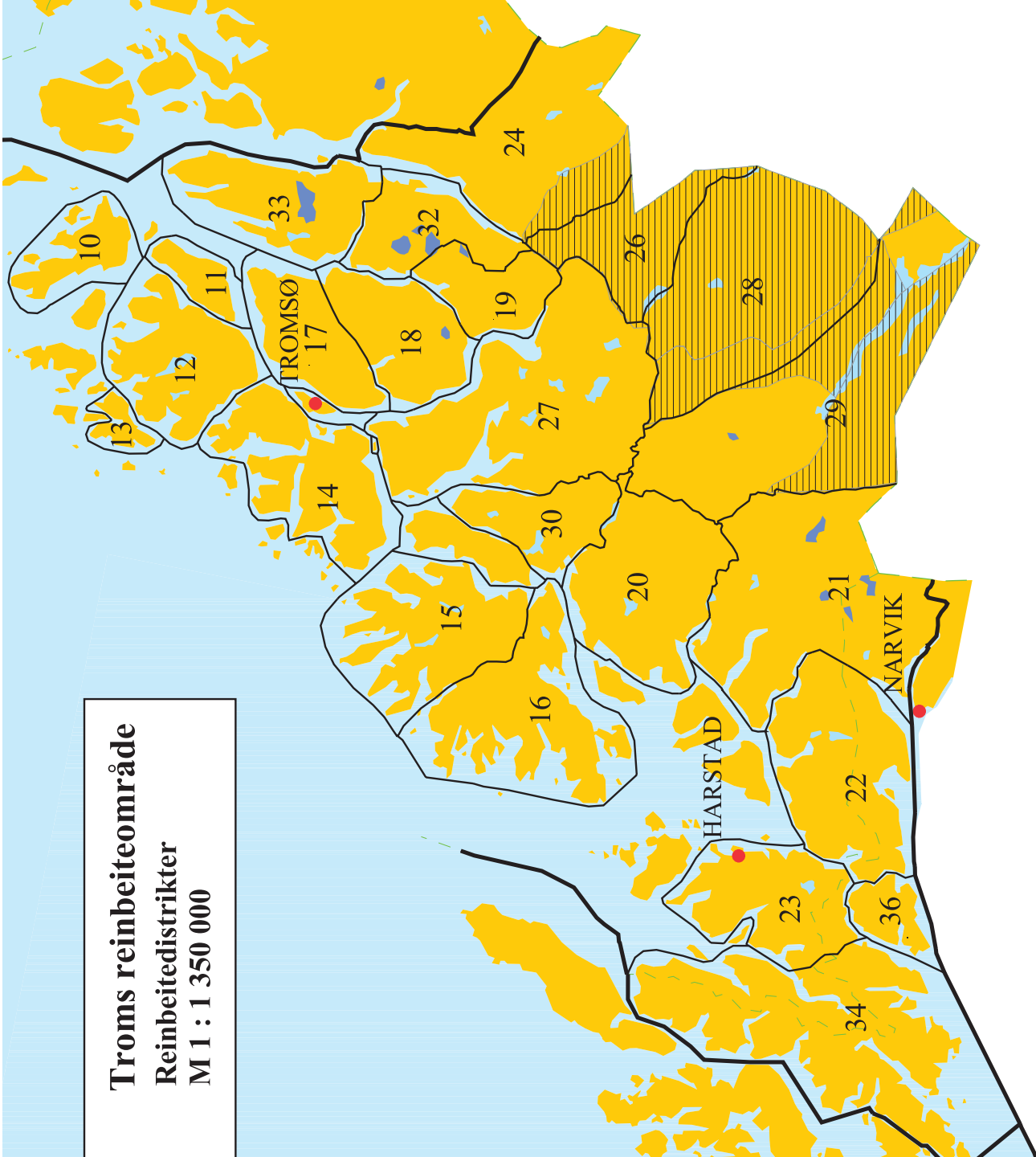
- 5 Beitetid for hele distriktet utniatt to delområder.

- 6 Ikke uthevede tall angir øvre reintall for reine høst-/vinterbeitedistrikter. Disse inngår ikke i sumtallet.

Troms reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 350 000

TEGNFORKLARING.

Reinbeiteområde, grense.

Reinbeitedistrikt, grense.

By/større sted.

Fylkesgrense.

Riksgrense.

Vann/innløp.

Svensk konvensjonsbeite

Isbre.

Land.

Hav.

Boazodatoallohålddahus
Reindriftsforvaltningen
Báátsce-burriijje reene ©

Prosjekt: Resursregnskapet
Ref: A. Aas og Per E. Bjernstad.
Tilblivelse: 199108-22/212 Statens kartverk.

Nordland reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet, RbK = Reinbeitekonvensjonen

NORSK KODE	DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL (per 2011)	DISTRIKTSGRENSER
WA	18 – Voengelh-Njaarke¹ Delområdet Rotvikfjellet ²	18	01.01 - 31.12 Vinterbeite til 15.04 1 uke + 3 uker ²	RS 1892, 24.03.1992 RS 40/89, 27.04.1989 RS 40/89, 27.04.1989	2 420 km² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
WB	20 – Jillen-Njaarke Beitesoner 1, 2, 3 og 5 Beitesone 4	20	Ikke fastsatt 15.12 - 15.04 01.11 - 30.04	2 200 RS 107/11	4 162 km² RS 27/99, 27.04.1999
WD	19 – Børgefjell^{3a} Konvensjonsområdene B5a ⁴ , B5b ⁴ og B6 ⁴	19 – Byrkije^{3a}	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	1 500 RS 76/11	2 191 km² RS 27/99, 27.04.1999 (474+29+245)km ² RbK 09.02.1972
WF	21 – Røssåga/Toven	21	Ikke fastsatt	1 200 RS 108/11	2 310 km² RS 27/99, 27.04.1999
WK	23 – Hestmannen/Strandtindene	23	Ikke fastsatt	1 500 RS 75/11	2 578 km² RS 27/99, 27.04.1999
WL	22 – Ildgruben^{3b} Konvensjonsområdene B4 ⁴ og del av B31 ^{4,5}	22	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	900 RS 57/11	2 706 km² RS 27/99, 27.04.1999 (142 + 590) km ² RbK 09.02.1972
WN	24 – Saltfjellet^{3c} Del av konvensjonsområdet B3b ^{4,5}	24	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	3 500 RS 132/11	5 835 km² RS 27/99, 27.04.1999 590 km ² RbK 09.02.1972
WP	25 – Balvatn^{3d} Konvensjonsområdene B2 ⁴ og B3a ⁴	25	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	1000 RS 58/11	1 932 km² RS 27/99, 27.04.1999 (199 + 227) km ² RbK 09.02.1972
WR	26 – Duokta	26 - Duokta	Ikke fastsatt	900 RS 43/10	2 062 km² RS 27/99, 27.04.1999
WS	27 – Stajjgo-Hábmer Ytre Hamarøy Steigen	27	Ikke fastsatt 01.11 - 15.04 01.11 - 15.04	1 800 RS 110/11	3 308 km² RS 27/99, 27.04.1999 og 35/01, 20.09.2001
WX	28 – Frostisen Konvensjonsområdet B1b ⁴	28	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	700 RS 111/11	1 724 km² RS 27/99, 27.04.1999 og 35/01, 20.09.2001 68 km ² RbK 09.02.1972
WZ	29 – Skjomen Konvensjonsområdene B1a ⁴	29	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	600 RS 112/11	1 385 km² RS 27/99, 27.04.1999 og 31/00, 05.09.2000 (115+159) RbK 09.02.1972
				18 200	32 613 km²

- 1 Distriktet har også beiterett i delområdet Fraunan i distrikt 11-Årjel-Njaarke (Nord-Trøndelag reinbeiteområde, beitetid 21.11-31.12) (RS 40/89, 27.04.1989).
- 2 Beiterett i 1 uke i april og 3 uker i november/desember for distrikt 11-Årjel-Njaarke (Nord-Trøndelag reinbeiteområde) (RS 40/89, 27.04.1989).
- 3 Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i følgende konvensjonsområder i Nordbotten og Våsterbotten i Sverige: a. Messelefors og Hålla (01.10-30.04), som i ettertid har blitt regulert til andre formål og erstattet av området Logdeá (ikke formelt konvensjonsområde). b. Grano og Ramsele (begge 01.10 - 30.04 og 1.000 rein hver), og området beskrevet i konvensjonens § 9 når det beiter rein i tilstøtende områder på norsk side. c. Storsund (01.10-30.04, 2.500 rein inkl. Älvsbyn). d. Älvsbyn (01.10-30.04 og 01.01-30.04, 2.500 rein inkl.

Storsund). Ingen av disse områdene kan brukes av svensk rein, med unntak av Älvsbyn som kan benyttes for rask vår- og høstgjennomflytting. Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene uavklart.

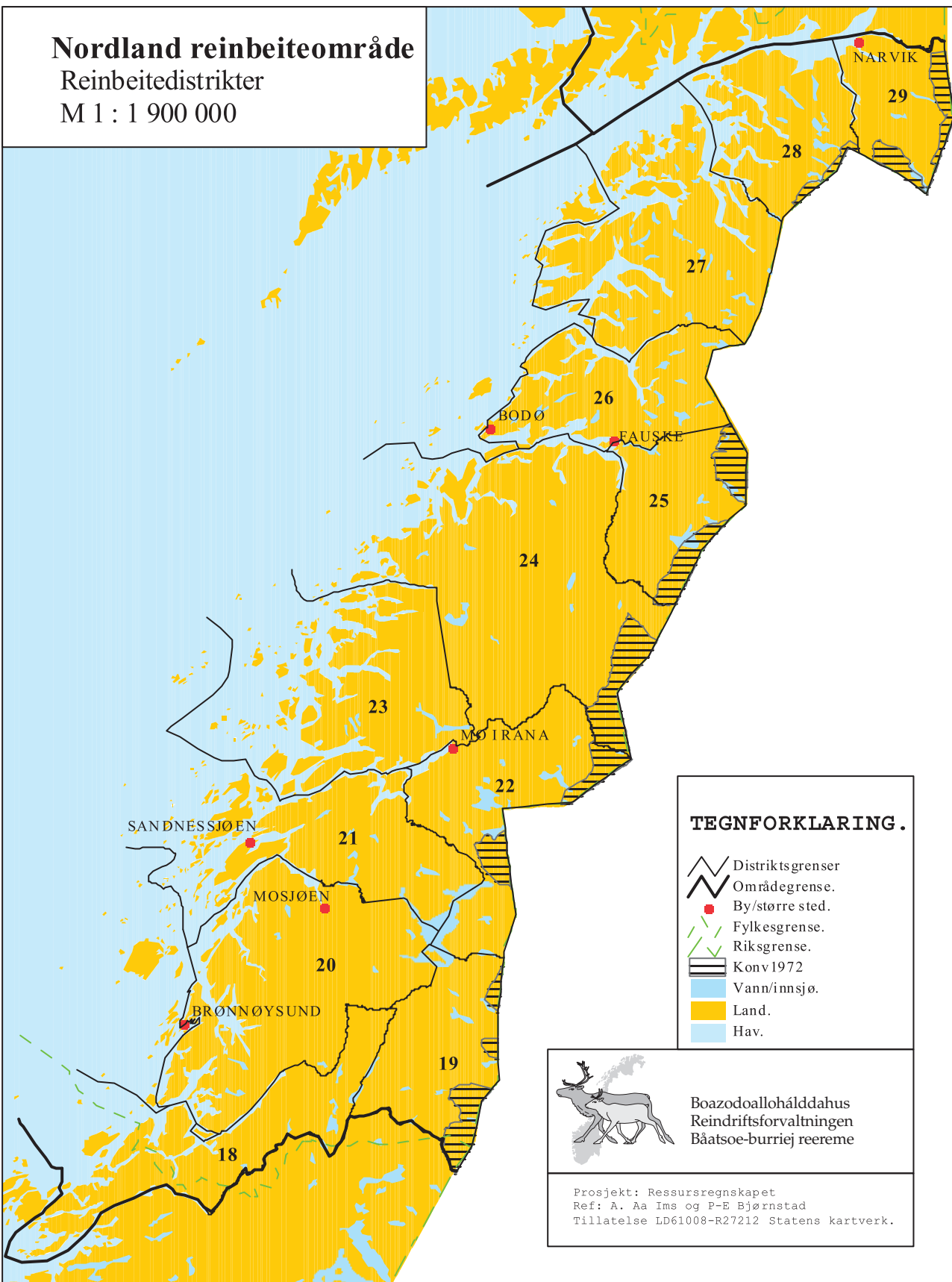
4 Svenske samarbeider hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 beiterett i konvensjonsområder i Nordland reinbeiteområde. Etter at konvensjonen opphørte 01.05.2005 er beiterettighetene for svenske samarbeider i disse områdene videreført i egen lov av 17.06.2005 og LMDs forskrift av 21.06.2005. Utenom beitetid kan norsk rein beite.

5 Arealtallet omfatter hele konvensjonsområdet, og ikke bare den delen som ligger innenfor distriktet.

Nordland reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 900 000

TEGNFORKLARING.

- Distriktsgrenser
- Områdegrense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Konv1972
- Vann/innsjø.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohálddahus
Reindrifstforvaltningin
Báatsoe-burrijej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref: A. Aa Ims og P-E Bjørnstad
Tillatelse LD61008-R27212 Statens kartverk.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde

RS = Reindriftsstyret, FM = Fylkesmannen, Rbk = Reinbeitekonvensjonen, Kgl.res. = Kongelig resolusjon

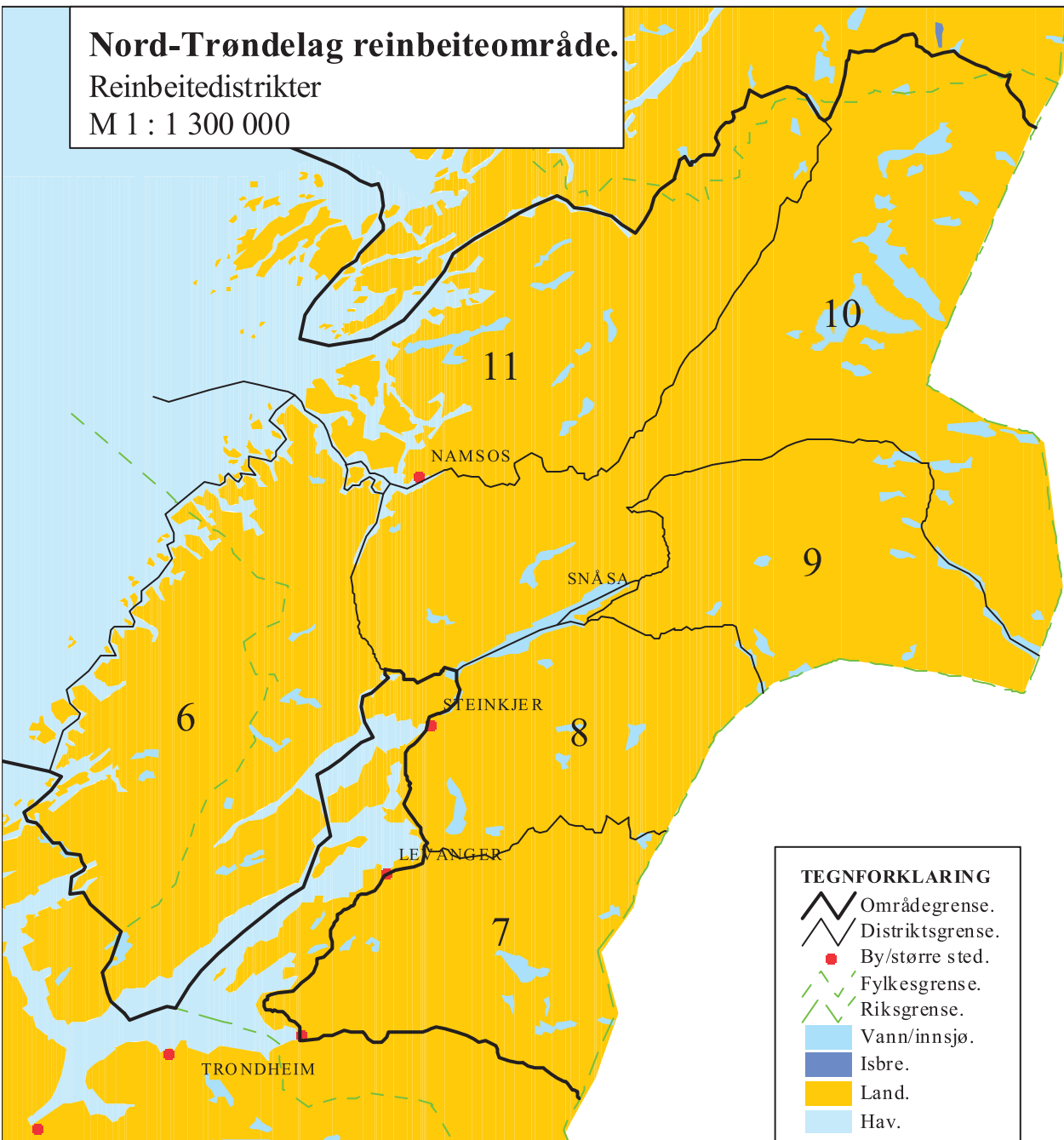
NORSK KODE DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL _(per.2011)	DISTRIKTS GRENSER
VA	7 – Gaasken-Laante	Ikke fastsatt	1 600 RS 11/9/11	2 429 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VF	8 – Skjækerfjell	Ikke fastsatt	2 000 RS 01/11	2 380 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VG	9 – Luru ¹	Ikke fastsatt	2 800 RS 5/9/11	2 729 km ² RS 86/87, 28.08.1987
VJ	10 – Østre-Namdal ^{1,2} Delområdet Hartkjølen	Ikke fastsatt	5 000 RS 11/7/11	6 607 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
VM	11 – Vestre-Namdal ³	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	3 816 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
VR	6 – Fosen ⁴ Nord-Fosen Sør-Fosen	Ikke fastsatt	2 100 RS 02/11	4 339 km ² Kgl.res. 10.07.1894 FM 26.10.1964 FM 26.10.1964
			15 900	22 300 km²

- Gjennomflyttingsrett for distrikt 10-Østre-Namdal i deler av distrikt 9-Låarte (RS 86/87, 09.12.1987).
- Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i Jämtland i Sverige i følgende konvensjonsområder: Leipikvatnet og Blåsjøkilen (begge 01.04 - 14.11). Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene uavklart.
- Distriktet har også beiterett i delområdet Rotvikfjellet i distrikt 18-Voengelh-Njaarke (Nordland reinbeiteområde) (1 uke 1 april og 3 uker 1 november/desember) (RS 40/89, 27.04.1989).
- Distriktet er delt i to beiteområder (FM 26.10.1964).
- Fastsatt øvre reintall gjelder distriktet utenom delområdet Hartkjølen.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde.

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 300 000

TEGNFORKLARING

- Områdegrense.
- Distriktsgrense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Isbre.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohåddahus
Reindriftsforvaltningen
Báátsoe-burriej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref: A. Aa. Ims og Per - E. Bjørnstad
Tillatelse LD61008-R27212 fra Statens kartverk.

Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde

RS = Reindrifststyret, Kgl.res. = Kongelig resolusjon,
LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL ³ (per.2011)	DISTRIKTSGRENSER
UW	3 – Elgå Østiden av Femunden Bjørnberget (vestsiden)	3 – Svanke	01.01 - 31.12 RS 28/95, 06.09.1995 01.10 - 30.04 RS 2/96, 06.03.1996	3 000 RS 113/11	1 007 km² LD 12.05.1964
UX	2 – Riast/Hylling	2 – Gåebrie	Ikke fastsatt	4 500 RS 132/11	1 929 km² Kgl.res. 10.07.1894
UZ	1 – Essand	1 – Saanti	Ikke fastsatt	4 500 RS 115/11	2 324 km² Kgl.res. 10.07.1894
UY	4 – Femund ¹ Øst for Feragsvassdraget Vest for Feragsvassdraget	4	01.09 - 30.04 LD 21.09.1976 15.11 - 30.04 LD 21.09.1976	9 000 RS 116/11	1 103 km² Kgl.res. 10.07.1894
ØG	Trollheimen ² ØG1 Trollheimen ØG2 Igldfiell/Grefstadiellområdet		I henhold til driftsplan av 01.02.1985 I henhold til driftsplan av 01.02.1985	1 600 LD 05.06.2002	2 235 km² Ekspropriasjonsvedtak (kgl. res. av 26.06.1987) og leieavtaler
				13 600	8 598 km²

1 Felles vinterbeitedistrikt for distriktene 1-Essand og 2-Riast/Hylling.

2 Reindrift utøves med hjemmel i Lov om reindrift i kommunene Meldal,

Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Sumadal av 21. desember 1984.

3 Ikke uthevet tall angir øvre reintall for vinterbeitedistrikt.

Dette reintallet inngår ikke i sumtallet.

Tamreinlagene i Sør-Norge

KODE	NORSK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL	BRUTTOAREALER ²
ØA	Lom tamreinlag	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 265 km² Omfatter statsallmenning (1 145 km ²) og privat grunn (120 km ²).
ØB	Vågå tamreinlag	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 357 km² Omfatter i hovedsak statsallmenning.
ØC	Fram reinslag ¹	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 500 km² Omfatter statsallmenning (ca. 745 km ²), privat grunn og sameier (ca. 755 km ²).
ØE	Filefjell reinlag ¹ ØE1 - Sommerbeite ØE2 - Vinterbeite	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	2 000 km² Omfatter i hovedsak sameier.
ØF	Rendal renselskap ¹	Ikke fastsatt	2 000 RS 51/05, 26.09.2005	1 859 km² 7 981 km²

RS = Reindrifststyret

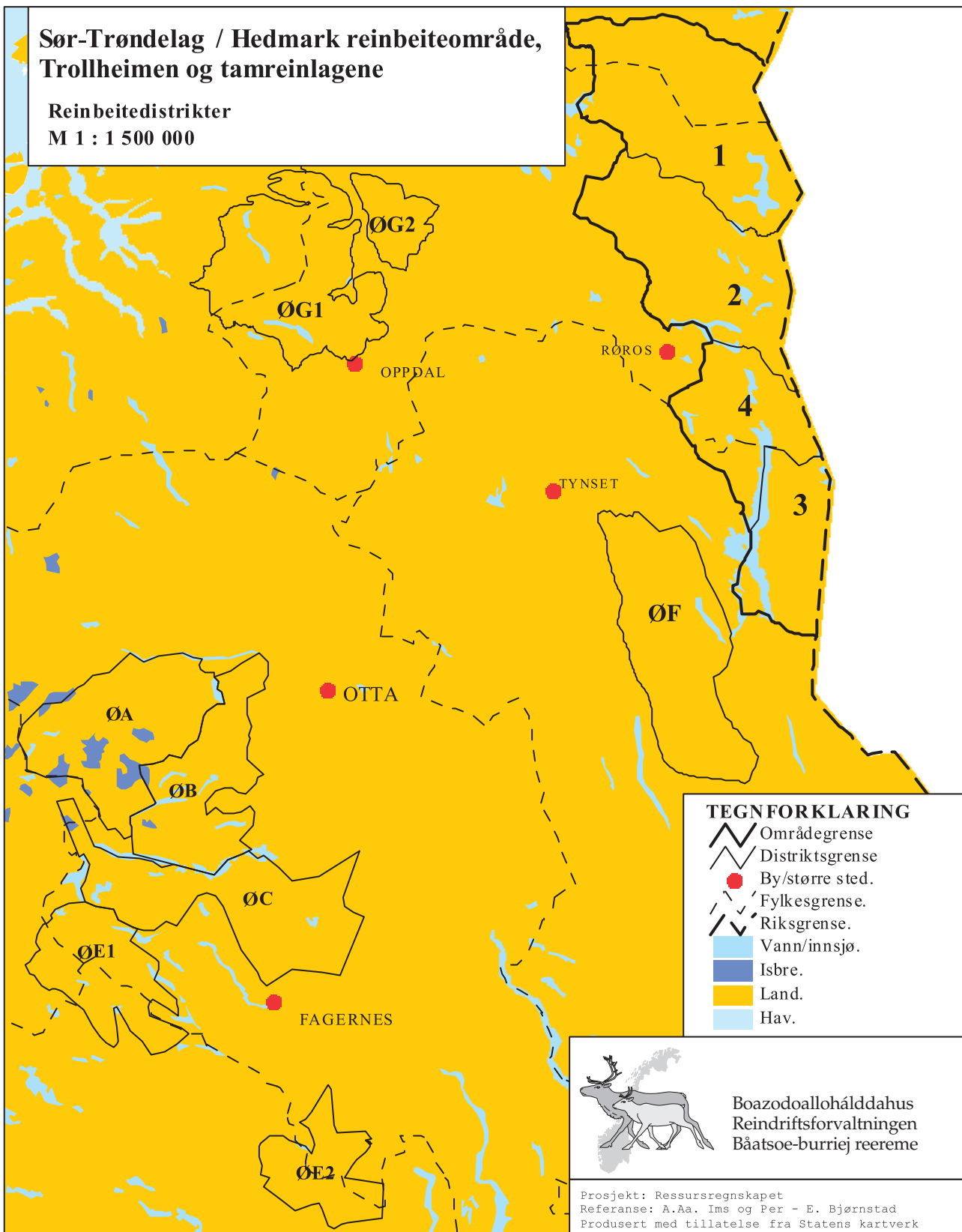
1 Konesjonsreindrift i henhold til Lov om reindrift av 09.06.1978 § 5,
gitt av Landbruksdepartementet 04.11.1981.

2 Anslåtte bruttoarealer.

Sør-Trøndelag / Hedmark reinbeiteområde, Trollheimen og tamreinlagene

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

TEGNFORKLARING

- Områdegrense
- Distriktsgrense
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Isbre.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohálddahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burriej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Referanse: A.Aa. Ims og Per - E. Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens kartverk

